

**EVANGHELIA DUPĂ REGELE
AGATHÎRS**

SAU

**DINCOLO DE “ADEVĂRUL”
CATOLIC**

**MULTUMIM TUTUROR
CELOR CARE AU POSTAT PE
INTERNET FOTOGRAFIILE
CU CARE AM ILUSTRAT
EXPLICAȚIILE TEXTELOR
DIN ACEASTĂ CARTE.**

THRQAAR VALENTIN

**EVANGHELIA DUPĂ REGELE
AGATHÎRS**

SAU

**DINCOLO DE “ADEVĂRUL”
CATOLIC**

Această carte este adresată în exclusivitate ATEILOR.

Cei care cred în DIVINITATE o pot face doar pe propria lor răspundere.

EVANGHELIA REGELUI AGATHÎRS nu este de inspirație “DIVINĂ”, ci se bazează pe cercetări științifice, fapte reale care s-au petrecut și se petrec, secrete care au scăpat de sub CONTROLUL ABSOLUT al VATICANULUI, și nu în ultimul rând LOCULUI ȘI FAMILIEI ÎN CARE M-AM NĂSCUT.

Tot ce avem nevoie este o
criză majoră,
iar națiunile vor accepta

**NOUA
ORDINE
MONDIALĂ.**

Rockefeller

MAXIME

- Nici o religie și nici o lege nu pot fi mai presus decât adevărul.

- Adevărul nu este întotdeauna același lucru cu propria-ți părere. – DEMOSTENE

- Minciuna repetată la nesfârșit cu timpul devine « adevăr ».

- Dacă noi nu credem că anumite lucruri pot fi într-un anumit fel, asta nu înseamnă că ele nu pot fi așa.

- Dacă anumite lucruri s-au întâmplat cum s-au întâmplat, asta nu înseamnă că așa era și normal să se întâmple.

- A fi deștept e o prostie. A fi prost este o binecuvântare. Ferice de cei săraci cu duhul.....

- Un arhiepiscop catolic

- Este adevărat că ignoranța echivalează cu fericirea. Inșă pe termen scurt.

- Dacă toți oamenii ar duce o viață cu dreptate nu ar mai fi nevoie de legi.

Regele BIRGERUS – Legile UPSALEI

AXIOME :

- * NU ȘTII CUM ESTE FĂCUTĂ LUMEA.
- * DUMNEZEII ACESTUI UNIVERS SUNT :
MATEMATICA, FIZICA ȘI CHIMIA PURĂ*
- * RASA UMANĂ NU ESTE SINGURA FORMĂ DE
VIAȚĂ INTELIGENTĂ DIN UNIVERS *
- * RASA UMANĂ PRIN TRANSFORMĂRI RADICALE
DE COMPORTAMENT POATE DEVENI STĂPÂNA
INTREGULUI UNIVERS TRANSFORMÂNDU-L ÎNTR-
UN PARADIS*
- * NUMAI ADEVĂRUL ÎȚI POATE DA FORȚA DE A
TE RIDICA DIN GENUNCHI DEVENIND ASTFEL CU
ADEVĂRAT LIBER*
- * NU EXISTĂ DUMNEZEU ȘI NU EXISTĂ SATANA,
NU EXISTĂ ÎNGERI ȘI NU EXISTĂ DEMONI, NU
EXISTĂ RAI ȘI NU EXISTĂ IAD. CEEA CE EXISTĂ
ESTE NUMAI FORȚA BINELUI CARE ZACE ÎN NOI,
CARE POATE SĂ ÎNVINGĂ FORȚA RĂULUI CARE
ZACE TOT ÎN NOI. ÎN FUNCȚIE DE CINE ÎNVINGE
POȚI FI ÎNGER SAU DEMON IAR VIAȚA TA ȘI A
CELOR DIN JUR POATE SĂ FIE UN PARADIS SAU UN
IAD*

ACEASTĂ CARTE ESTE SCRISĂ :

În memoria miliardelor de membri ai RASEI UMANE uciși în condiții violente de-a lungul întregii noastre istorii, din cauza intereselor grupurilor de SACERDOȚI, « Mari Preoți » ai diverșilor zei și dumnezei.

În memoria tuturor membrilor RASEI UMANE trimiși la moarte de către cei care trăiau în templele Antichității.

În memoria celor peste 250 de milioane de oameni omorâți în Evul Mediu, fie arși pe rug sub acuzația de EREZIE, fie în războaiele religioase ”orchestrate” de STĂPÂNII Bisericii Catolice.

În memoria celor 3 milioane de evrei uciși în progromurile Evului Mediu.

În memoria tuturor musulmanilor uciși în cruciade.

În memoria celor peste 2 milioane de epileptici omorâți în Evul Mediu de oamenii Bisericii Catolice sub acuzația că sunt “POSEDAȚI DE DIAVOL”.

În memoria lui GIORDANO BRUNO și tuturor spiritelor luminate care au murit în încercarea de a ajuta RASA UMANĂ să se ridice din genunchi și să își depășească condiția.

În memoria « VRAJITOARELOR » din SALEM.

În memoria tuturor schilodiților fizic și psihic ca urmare a TERORII instaurate de către Biserica Catolică în Evul Mediu.

În memoria morților din cele două războaie mondiale.

În onoarea CAVALERILOR TEMPLIERI.

În onoarea lui MARTIN LUTHER.

În onoarea celor care au fost : Papa IOAN al XXII-lea și IOAN PAUL al II-lea.

În onoarea poporului rus și a conducătorilor săi, căci astăzi ei sunt singurii care mai pot ajuta RASA UMANĂ să se ridice din genunchi.

ACEASTĂ CARTE NU INTENȚIONEAZĂ SĂ ADUCĂ NICI O OFENSĂ CREDINCIOȘILOR MUSULMANI, CREȘTINI SAU EVREI ȘI NICI ADEPTILOR ALTOR CREDINȚE.

Această carte nu este recomandată :

Preoților, indiferent de confesiune (catolică, ortodoxă, Martori ai lui Iehova, penticostali, adventiști, bapțiști, Oastea Domnului, etc.), și nici fanaticilor religioși, deoarece procesul de spălare a creierelor ce le-a fost aplicat este atât de profund încât orice argument logic nu are nici o valoare în fața convingerilor, refuzându-l ca atare.

ACEASTĂ CARTE ESTE RECOMANDATĂ :

Fiecărui membru al RASEI UMANE care gândește LOGIC și care a fost frământat de întrebări cu privire la noi oamenii :

CINE SUNTEM ?

DE UNDE VENIM ?

CARE NE SUNT ADEVĂRATELE ORIGINI ?

UNDE VOM PUTEA AJUNGE DACĂ VOM FI LĂSAȚI SĂ GÂNDIM LIBER ?

OARE ISTORIA PE CARE O ȘTIM ESTE ADEVĂRATA NOASTRA ISTORIE SAU ESTE DOAR O ISTORIE INVENTATĂ, BAZATĂ PE LEGENDE ȘI LUCRURI ARBITRAR IMPUSE?

Stimate cititor,

În cele ce urmează vei face cunoștință cu una din cele mai debile istorii pe care ai avut ocazia să o auzi.

Debilismul va fi însă și mai mare dacă odată ce ai aflat de ea nu faci nimic ca să o schimbi.

În ceea ce mă privește SUNT DEPLIN CONȘTIENT de faptul că foarte multă lume se va autosesiza sau va fi autosesizată afirmând că toate acestea nu sunt altceva decât elucubrațiile unui nebun.

Este normal, deoarece ating corzi « sensibile » și interese financiare uriașe.

În această carte, îți voi vorbi despre crime comise împotriva RASEI UMANE, despre ZII deveniți ulterior DUMNEZEU, SATANA, ÎNGERI și DEMONI, îți voi vorbi despre EXTRATEREȘTRI, ATLANȚI și LEMURIENI, despre ESENIENI, TEMPLIERI și FRANCMASONI, dar mai ales despre faptul cum STĂPÂNII VATICANULUI au confiscat imaginea MARELUI PERSONAJ IISUS HRISTOS falsificându-i originile, precum și despre multe alte lucruri pe care cei ce ne conduc au considerat că este bine CA TU SĂ NU LE ȘTII, pentru că dacă LE ȘTIAI NU MAI PUTEAI FI CONDUS. Nu te mai alinia în front și asta nu era bine pentru afaceri. AFACERILE LOR. Mulți dintre mai marii zilei vor fi deranjați și vor lua ATITUDINE. Voi fi considerat un ANARHIST, și un ELEMENT DĂUNATOR SOCIETĂȚII. În parte au dreptate.

SUNT UN ELEMENT DĂUNĂTOR SOCIETĂȚII LOR. Cetățenii multor țări manipulați de guvernanți se vor simți jigniți în « religia », « istoria » și « sentimentele lor naționale ».

Îmi cer scuze ADEVĂRUL POATE FI DUREROS UNEORI, dar ISTORIA este doar una și este « total » diferită de « istoriile » pe care

cei care NE-AU ȘI ÎNCĂ NE CONDUC le-au scris pentru noi, CEI CONDUȘI, așa cum le-a venit mai bine la socoteală.

ADEVĂRUL despre originile noastre a fost mereu același, însă el ne-a fost CONFISCAT ca să nu putem emite PRETENȚII. Prin TEROARE controlată ne-au furat IDENTITATEA, ISTORIA, precum și DREPTUL DE A GÂNDI LIBER.

Cei mai indignați de scrierile mele vor fi « OAMENII BISERICILOR ». Mă vor compara cu ANTICRISTUL descris în APOCALIPSE. Nu au decât să mă compare. Tot ce vă pot spune este faptul că eu sunt PROCRIST, sunt doar anti-minciunilor pe care EI le-au spus despre Christ și anti-crimelor pe care EI le-au săvârșit de-a lungul timpului în numele DIVINITĂȚII (Dumnezeu), cu scopul avantajului material.

SUNT DEPLIN CONȘTIENT că dezvăluindu-ți monstruozițiile de care au fost în stare membri unui GRUP LIMITAT DE INDIVIZI, care și-au predat ștafeta de-a lungul unui ARBORE GENEALOGIC MILENAR, este posibil să mi se întâmple vreun « ACCIDENT », CEEA CE NU LE RECOMAND.

În caz că totuși se va întâmpla, vă spun și le spun : NU IMI PASĂ. AȘA A FOST SĂ FIE. O victimă în plus sau în minus în comparație cu miliardele de victime care au murit nevinovate în condiții înfiorătoare de când a început această istorie de coșmar, chiar nu mai contează. Ce contează este însă faptul că am încercat să-mi fac datoria față de rasa mea, RASA UMANĂ, încercând să o scol din genunchi, arătând că înaintașii noștri AU FOST OMORĂȚI DEGEABA ÎN NUMELE UNOR INEPTII.

Cei chemați la bară sunt ei, SACERDOȚII, împreună cu slugile lor popii și factorii politici.

Sunt chemați la bară SACERDOȚII din timpuri imemoriabile, din Antichitate, din Evul Mediu, din Epoca Premodernă și din Epoca Modernă, deoarece indiferent de noanță, de timp sau de loc, ei au condus ÎNTOTDEAUNA LUMEA. Tot ce era important pentru ei era AVANTAJUL MATERIAL și SETEA DE PUTERE. SETEA DE A DOMINA.

Pentru atingerea acestor obiective, mijloacele nu aveau nici o importanță : CRIMA, MINCIUNA, ȘANTAJ, MANIPULARE ÎN MASĂ, GENOCID, toate erau bune în atingerea marelui scop. Vă veți întreba probabil cine sunt eu ca să îi chem la bară ? Vă întreb : cine au fost ei de și-au permis asemenea fărâdelegi ? Răspunsul la ambele întrebări le veți afla în cele ce urmează :

Ni se vorbește astăzi despre crima contra umanității și vedem cum TRIBUNALUL DE LA HAGA i-a « judecat și condamnat cu succes » pe SLOBODAN MILOȘOVICI și pe ceilalți generali implicați în

războiul iugoslav. Alții se gândesc să-i facă un proces lui Napoleon. Recent, umanitatea s-a mai debrăsat de încă un TIRAN, tiranul de SAADAM HUSEIN, făcându-se astfel loc « minunatei democrații americane » testate pe pielea poporului irakian.

Stau și mă întreb de ce oare « onoratul » TRIBUNAL nu se autosizează să înceapă un proces contra BISERICII CATOLICE și a ADEVĂRAȚILOR EI STĂPÂNI pentru crime contra umanității, știindu-se bine faptul că în Evul Mediu, olandezii au fost cel mai crunt loviți de CIUMA CATOLICĂ ?

Vorbind despre crime contra umanității, nu ai cum să nu te vezi obligat să pui BISERICA CATOLICĂ în cap de listă.

Acest SINDICAT AL CRIMEI are în aproape 1600 de ani de existență peste 250 milioane de oameni pe conștiință, fie arși pe rug, fie împinși să se măcelărească între ei în NUMELE DOMNULUI.

Un studiu recent indică faptul că fiecare cetățean al Europei Occidentale are cel puțin un strămoș, dacă nu chiar mai mulți, fie executat, fie căzut într-unul dintre războaiele dirijate de «SFINȚII PĂRINȚI ».

Peste două milioane de epileptici au fost uciși cu sânge rece sub acuzația că sunt posedați de DIAVOL.

Acest studiu exclude zecile de milioane de morți din cele două războaie mondiale, care, așa cum vom vedea ulterior, au fost generate tot de VATICAN.

În aceste condiții oare MUZEUL MONDIAL al HOLOCAUSTULUI nu ar trebui deschis la VATICAN ?

Te miri poate că deși aceste lucruri sunt arhicunoscute, nimeni nu ia nici o atitudine.

Nu te mai mira, căci o faci degeaba. Răspunsul este foarte simplu și a fost mereu în fața ta, dar tu, fie că ai fost prea orb ca să vezi, fie nu te-a prea interesat.

Adevărul este că nu are nimeni INTERESUL să o facă.

Fondurile adunate de acest SINDICAT AL CRIMEI sunt exorbitante, iar președintele tău « DEMOCRAT » împreună cu toți ceilalți « ALEȘI » sunt în solda lor, în cadrul obscurii societăți numite FRANCMASONERIE.

Regreți că nu i-ai votat pe contracandidați ? Ce durere !

Nu regreta că lucrurile ar fi stat la fel. Ei pariază pe amândoi caii. Singura diferență era că te mințeau ceilalți la televizor.

Actualmente, Vaticanul sau mai bine zis patronii Vaticanului, dețin o avere de peste 70 mii de miliarde de Euro, și în fiecare lună mai câștigă încă aproape 10 miliarde, vânzând naivilor PROMISIUNI și BALIVERNE, bani din care totuși mai fac și pomeni de câteva zeci de milioane prin intermediul CRUCII ROȘII și alte organizații așa zis UMANITARE, ca să te înduioșeze pe tine când te uiți la televizor.

Astăzi, în Europa Occidentală, 3 locuințe din 5 aparțin Vaticanului, locuințe care sunt închiriate preferențial cetățenilor, prin intermediul marilor agenții imobiliare.

Ne întrebăm la ce o fi folosind DOMNULUI aceste bunuri atât de pământești. Cineva sugera că probabil, cazării ÎNGERILOR ce vor veni la JUDECATA DE APOI (sic).

Iată adevăratul motiv, pentru care Președintele tău « democrat », în loc să înceapă demersurile în instrumentarea unui proces în urma căreia OMENIREA să afle adevărul oricât de dureros ar fi, preferă să sărute mâna « SFINTELUI PĂRINTE », și odată cu el i-o săruți și tu căci te reprezintă. În Evul Mediu, pe înaintașul tău, înainte să-l ardă de viu, l-au legat cu lanțuri ca pe o vită, pe tine te-au legat la ochi cu o slujbă mai bine plătită, mizând pe faptul că dacă ție îți este bine nu îți va mai păsa de ceea ce a fost odată. Arde-te puțin cu o brichetă pe mână și poate că te vei trezi.

Bisericile creștine ne-au vorbit și ne vorbesc despre IISUS HRISTOS, deși nu au nimic în comun cu ACESTA. Așa cum veți vedea mai târziu în carte, IISUS HRISTOS a renunțat la un tron ca să oprească vărsările de sânge și a purtat o singură cămașă, în vreme ce ei au vărsat râuri de sânge și s-au împopoțonat cu veșminte împodobite în diamante și străluciri.

« EXCELENTE », « EMINENȚE », « PRINȚI SECULARI AI BISERICII », « PONTIFI », « SUVERANI PONTIFI » sau « SFINȚI PĂRINȚI » erau apelativele cu care pretindeau și pretind să fie onorați, cu toate că, CRIMINAL CU SÂNGE RECE sau TICĂLOȘI FĂRĂ SCRUPULE li se potrivea mai bine.

Un « SUVERAN PONTIF » alături de un „SFÂNT PĂRINTE”

Reprezentare a lui IISUS HRISTOS

*„Sfinți“
torturând
„eretici“*

„Sfinți“ torturând „eretici“

„Sfântul“ Torquemada

Indivizi ca IGNACE de LOYOLA, TORQUEMADA, ducele D'ALBA care au pe conștiință sute de mii de morți, au devenit « SFINȚI » după canoanele și mai « SFINTEI BISERICI ».

Dacă ei l-au slujit într-adevăr pe DUMNEZEU, stai și te întrebi ce fel de dumnezeu este acela care are nevoie de astfel de slujitori ?

Dacă acești « SFINȚI » au ucis oameni nevinovați, atunci « cuvântul sfânt » poate fi asociat fără greșeala cuvântului CRIMINAL.

Dacă credeți că nu am dreptate, vă sugerez să scoateți toți criminalii din pușcării și să le dați câte o medalie.

Herr RATZINGER sau BENEDICT sau cum te cheamă, crezi că ne poți da un răspuns pertinent la aceste întrebări ?

Răspunsul încerc să vi-l prezint în cele ce urmează. Stimate cititor, nu-ți cer să mă crezi. Îți cer doar să gândești logic. Și dacă gândești logic și urmărești cu atenție firul evenimentelor ai să îți dai seama că faptele au o logică atât de cursivă încât la urmă ai să admiți că povestea este atât de complicată încât ar trebui să fii un super geniu ca să o poți inventa.

Cineva spunea că dacă dintr-o poveste înlături lucrurile practic imposibile, povestea îți va rămâne așa cum s-a întâmplat.

Respect conducătorilor poporului rus care s-au opus și se opun în continuare societăților oculte și obscure să înainteze și să ocupe Estul Europei sau, mai bine zis, ce a mai ramas din Est, și suntem obligați să ne înclinăm cu respect în fața memoriei celor care au fost Papii IOAN al XXII-lea și IOAN PAUL al II-lea, căci au avut curajul ca din poziția lor să-și înfrunte stăpânii, deturnând o parte din fondurile « sindicatului » într-ajutorând oamenii.

La scenariul pe care îl veți citi în continuare, am ajuns în urma studierii și comparării între ele a tuturor informațiilor cuprinse în scrierile vechi din Mesopotamia, Egipt, Palestina, Europa, China, India, America de Nord și Latină, precum și din informații care spre marele nostru bine au scăpat de sub controlul absolut al Vaticanului și al societății oculte FRANCMASONERIA, care îl protejează, și nu în ultimul rând locului și familiei în care m-am născut.

Concluziile, după cum veți vedea, sunt halucinante.

**« LUMINEAZĂ-TE
ȘI VEI FI »**

NOȚIUNI AJUTĂTOARE ÎNȚELEGERII PRIMULUI CAPITOL AL EVANGHELIEI REGELUI AGATHÎRS

DATE DE REFERINȚĂ

- **CONSTELAȚIA DRAGONULUI** – Este cea de-a opta constelație ca mărime dintre cele 88 de constelații ale cerului, fiind compusă dintr-un număr de 17 stele, dintre care 14 principale și 3 secundare. Este plasată pe direcția VEGA între URSA MICA, URSA MARE și TRIUNGHIUL DE VARĂ. Din cauza dispunerilor sinuoase se aseamănă cu un șarpe, sau mai bine zis, cu un dragon de unde îi vine și numele. În ciuda lungimii sale, constelația nu conține stele cu adevărat strălucioase, emițând o LUMINĂ DIFUZĂ. Constelația poate fi vizibilă în totalitate dacă este privită de la 45° latitudine nordică (foto a, b, c și d).

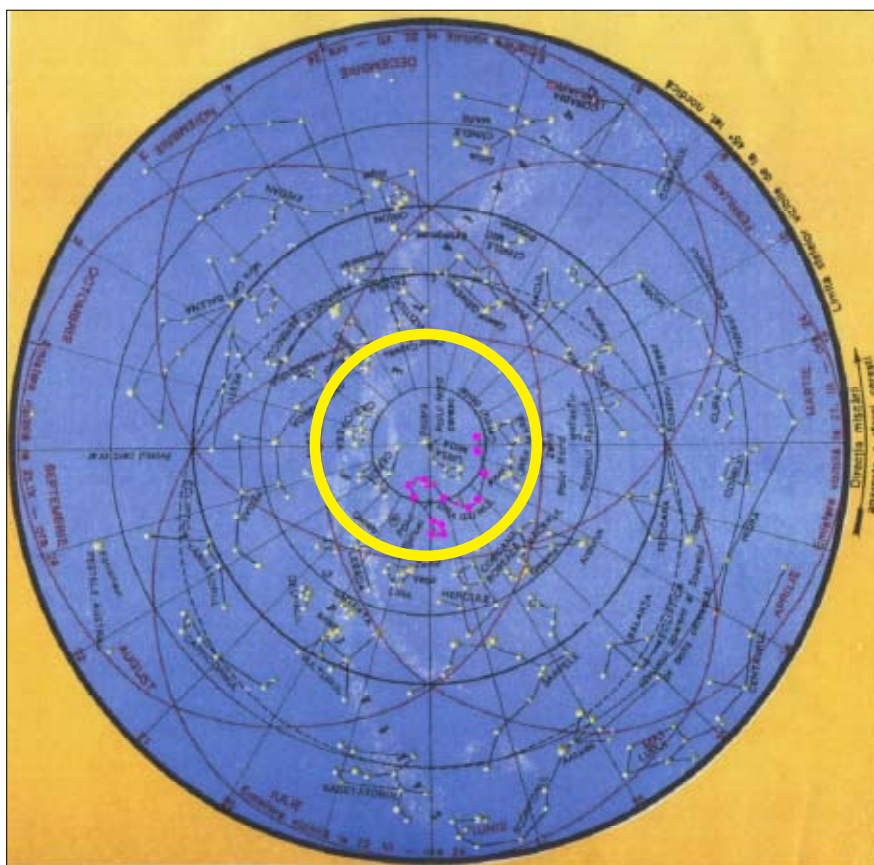

Foto a

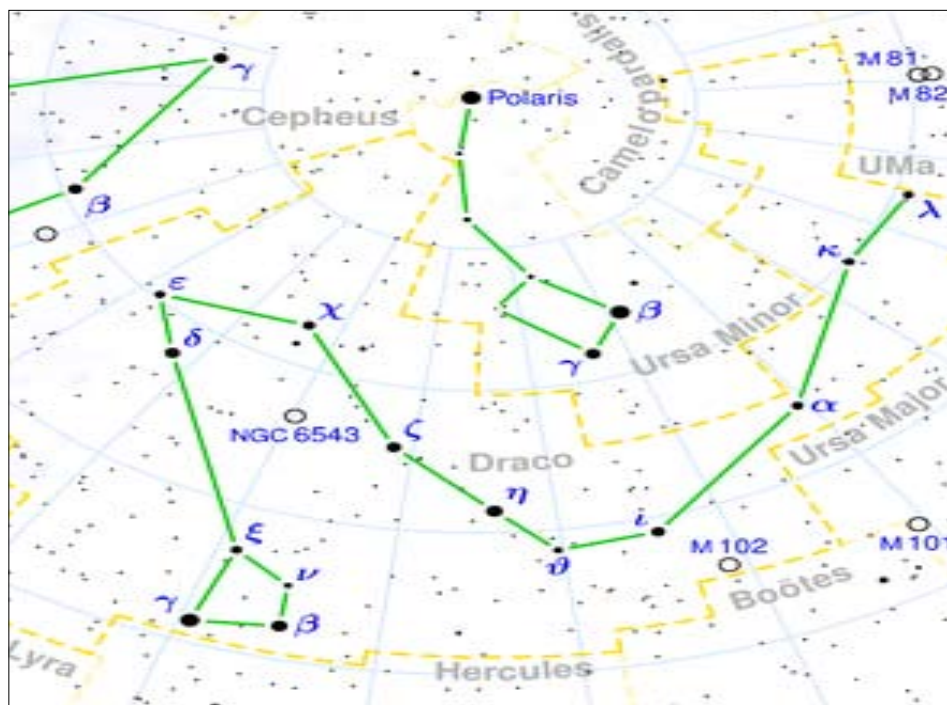

Foto b

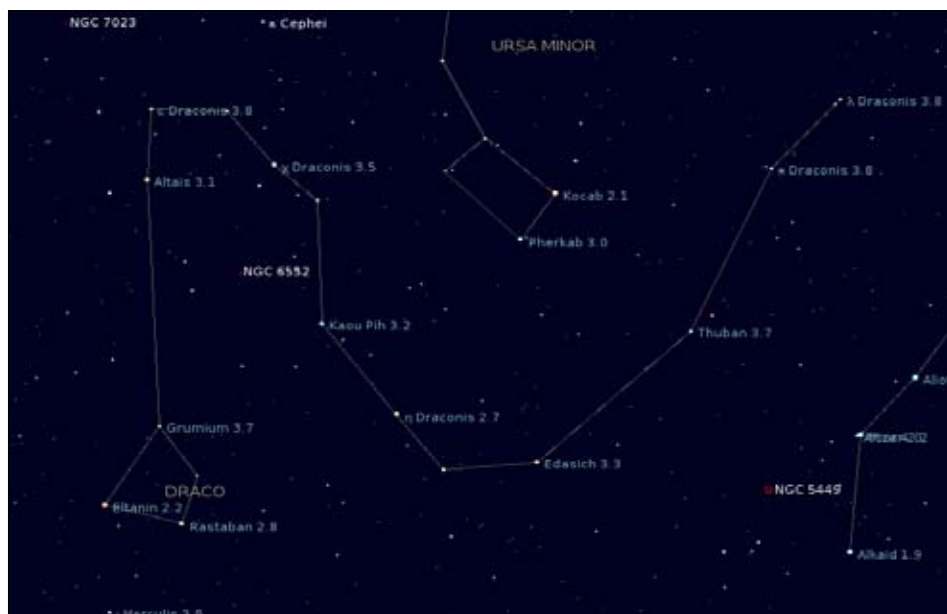

Foto c

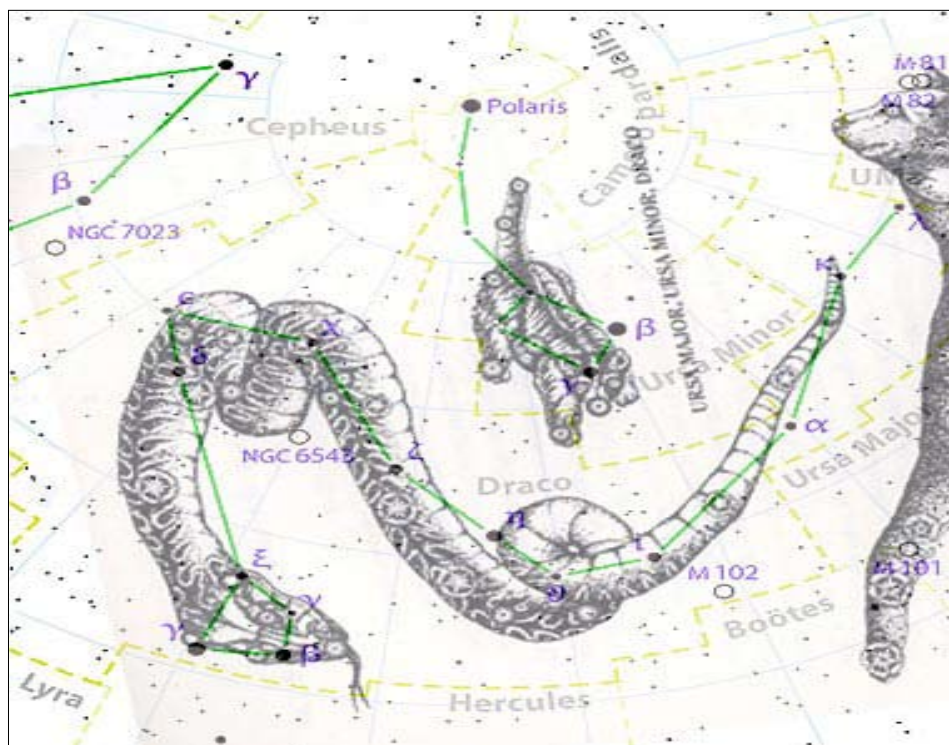
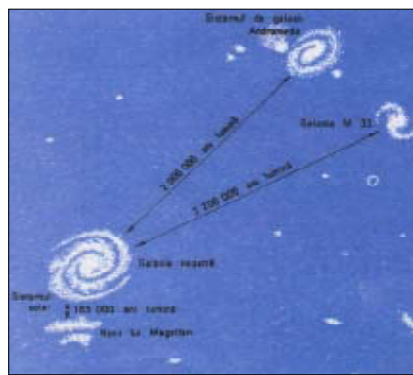
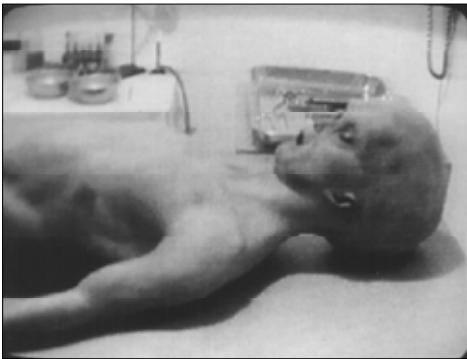

Foto a, b, c, d:
Hărțile constelației Dragonului

● GALAXIA NOASTRĂ

● EXTRATEREȘTRII DRAGONIENI – Civilizație care populează Constelația Dragonului de cel puțin 4 miliarde de ani terestri, timp în care au reușit să colonizeze toate planetele din constelația lor. Dotați cu o inteligență superioară, stăpânesc legi ale fizicii, matematicii și chimiei total necunoscute încă nouă oamenilor. Forma de comunicare între ei este telepatia. Talia lor este cuprinsă între 0,80 - 1,40 m, capul fiindu-le enorm de mare și oval, iar ochii mari, imobili și mați. Durata lor de viață putea varia între 5000 și 8000 de ani terestri în funcție de capacitatea cerebrală după care puteau fi **recreați** dacă doreau de către semenii lor. Pătrunzând în sistemul nostru solar s-au instalat în primă fază pe planeta Marte, după care descoperind THERRA (Pământul) și potențialul ei (bogatele zăcăminte de aur, diamante și uraniu) au modelat-o, colonizat-o și exploatat-o după planuri de „urbanism“ foarte exacte și bine determinate. Pe baza unei inginerii genetice avansate au creat din propriile lor celule modificate RASA UMANA, ca specie inteligentă, adaptată (compatibilă) la condițiile Therrei, oferindu-i tehnologie și respect în schimbul ajutorului de a extrage aur, diamante și uraniu din locurile indicate de ei.

Extraterestri găsiți decedați la Roswell

Craniu de extraterestru și craniul de cristal găsit în America Latină. Pentru realizarea craniului de cristal nu există tehnologie astăzi

Ei sunt autorii modelării Terrei și a tuturor construcțiilor așa-zise antice, ca piramidele « egiptene », « mayașe », « incașe », « chineze », a templului de la BAALBECK, a aerodromului și a hărților stelare de la NAZCA, a Monumentului Omenirii de la MARCAHUASI, Cetatea de la Sacsayhuamán, zeii de piatră din Insula Paștelui, Cetatea de la

Piramidele egiptene

Piramidă mayașă

Cetatea de la Cerra Galan

Templul lui Jupiter din Baalbeck

Piramidele chinezești din Xin-Jiang

Aerodromul și hărțile stelare de la NAZCA

*Monumentul Omenirii
de la MARCAHUASI*

*Cetatea de la
Sacsayhuamán*

Zei de piatră din Insula Paștelui

Ca un paradox, în Antichitate, toate popoarele din apropierea acestor centre extraterestre au dezvoltat civilizații mai avansate, datorită faptului că materialele de construcții (lespezile de piatră) le-au luat de la vechile construcții extraterestre. Exemplu: Egiptul Antic, Regatele Mesopotamiene (Uruk, Akkad, Ninive, Babilon, etc), Imperiul Thracilor, Imperiul Persan cu capitala la Susa (Shiraz-Thiracis), China și mai apoi Imperiul Mongol.

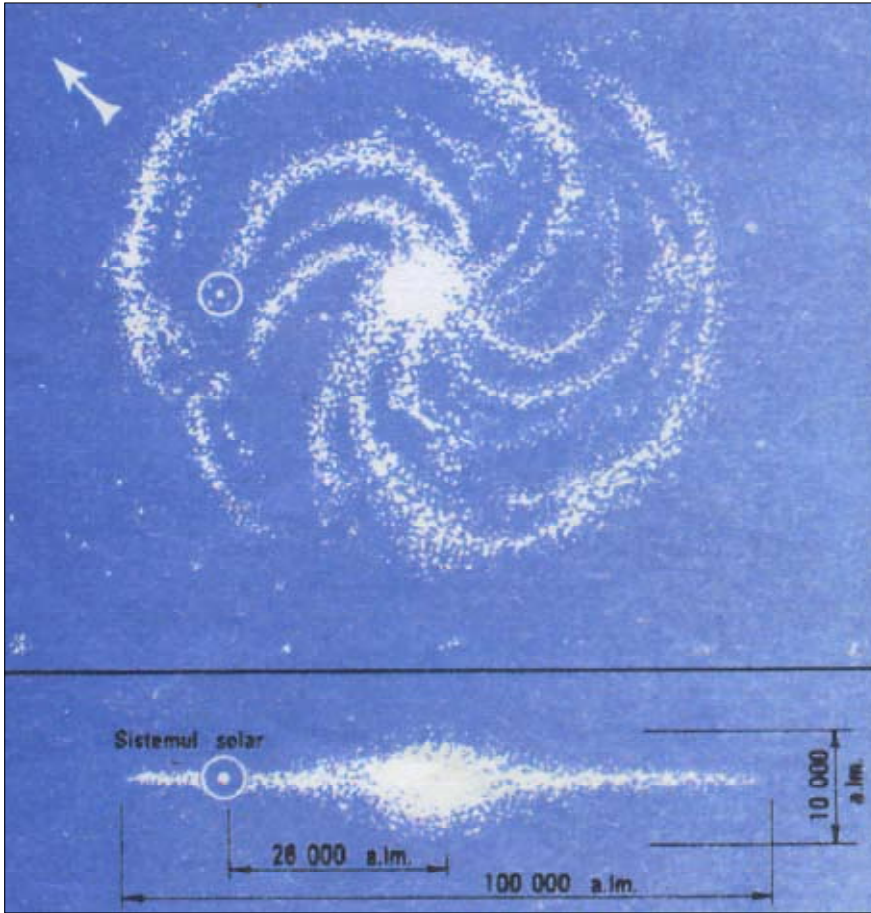
Un alt paradox este însă faptul că astăzi, toate popoarele situate în zona acestor centre principale se zbat în sărăcie, războaie și probleme economice (Irak, Afganistan, Pakistan, Iran, Egipt, Mongolia, Liban, Turcia, România, Serbia, Ungaria, Polonia și Slovacia), în vreme ce, cele care ocupă coloniile secundare extraterestre sunt, am putea spune „dezvoltate”.

Sărăcie cruntă

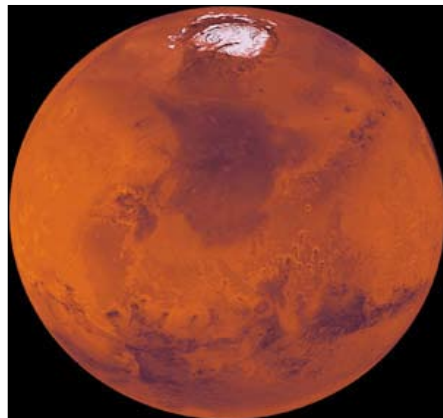
Lux opulent

Galaxia Calea Lactee

● PLANETA MARTE –

Planeta din sistemul nostru solar unde extratereștrii și-au făcut prima bază când au pătruns în galaxia noastră, construind un complex de piramide pentaedrice și un monument asemănător sfinxilor din PLATOUL GIZEH (Egipt) și MUNȚII CARPAȚI (România), marcând-o cu emblema lor: CAPUL DE DRAGON.

Planeta Marte

Capul de Dragon de pe Marte (Emblema extratereștrilor)

Complexul de piramide și Sfinxul de pe Marte

Sfinxul din GIZEH

Babele și Sfinxul din CARPAȚI

● **THERRA (TERRA - PĂMÂNTUL)** – Planeta din sistemul nostru care începe să capete formă în urmă cu aproximativ 4,5 miliarde de ani. Pe scheletul unui meteorit mediu încep să se depună diverși asteroizi de diverse compoziții chimice.

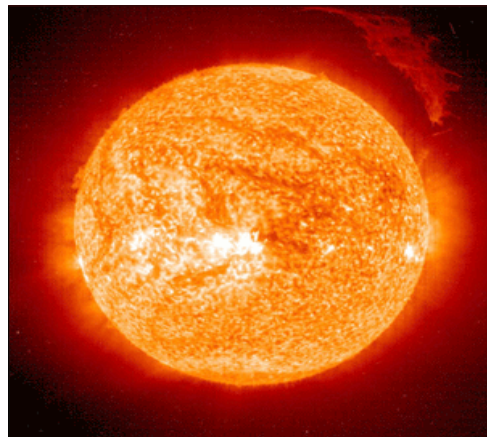
2,6 miliarde de ani în urmă, Terra atinge dimensiuni de peste 900 de ori mai mare decât cele actuale. În urma coliziunii cu un asteroid de talia Lunii, conglomeratul de asteroizi se topește reducându-și proporțiile la coordonatele actuale. În urma coliziunii (efectul unei deflagrații de aproximativ 6 miliarde de bombe atomice), se degajează o enormă cantitate de energie care absorbind în traiectoria sa asteroizii întâlniți, formează **SOARELE** de astăzi, Terra reducându-se la dimensiunile actuale.

Terra în timpul exploziei

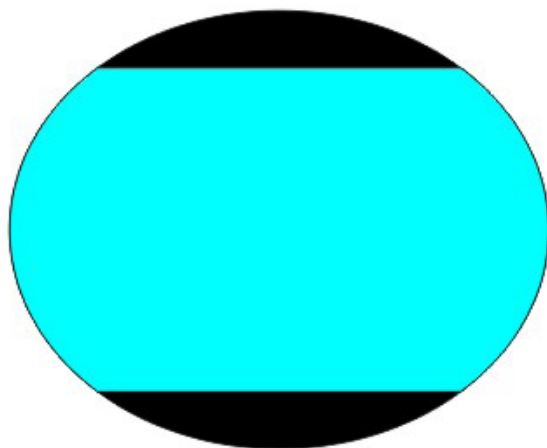
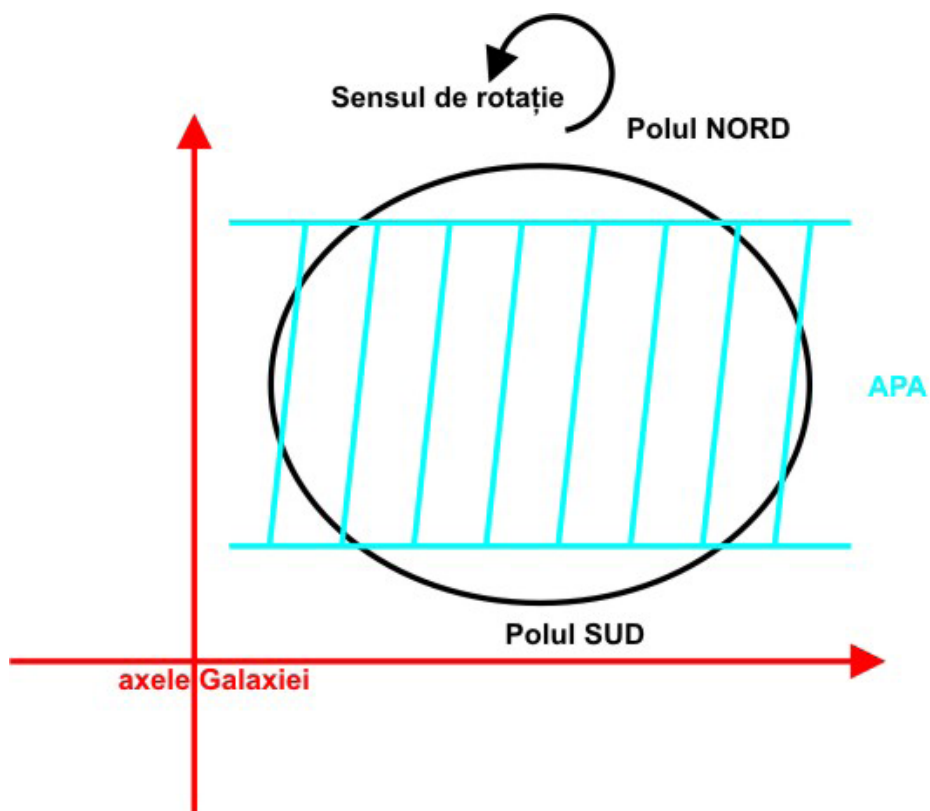

Terra după explozie

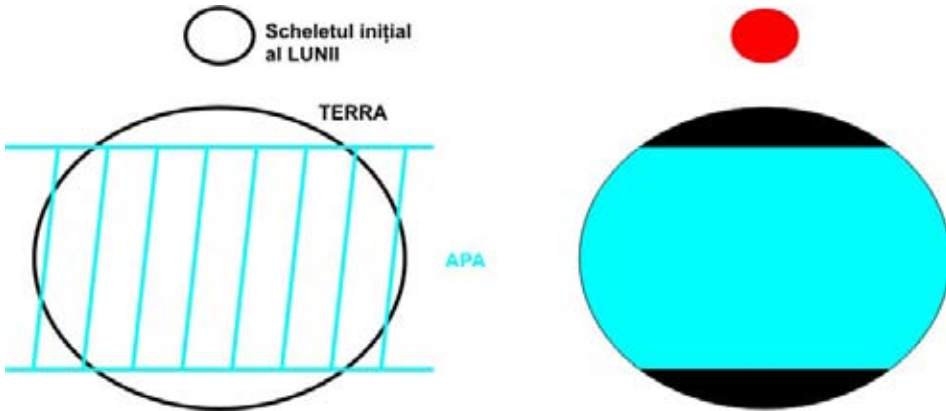
Soarele

Terra va fi descoperită de o civilizație din Constelația Dragonului, care realizându-i uriașul potențial, în decursul a 1,2 miliarde de ani terestri o vor modela, coloniza și exploata în două etape distincte. Prima fază a început în condițiile în care Terra, după ce s-a răcit, devenise o masă compactă acoperită de apă, care se rotea cu o viteză de aproape 2,5 ori mai repede decât astăzi.

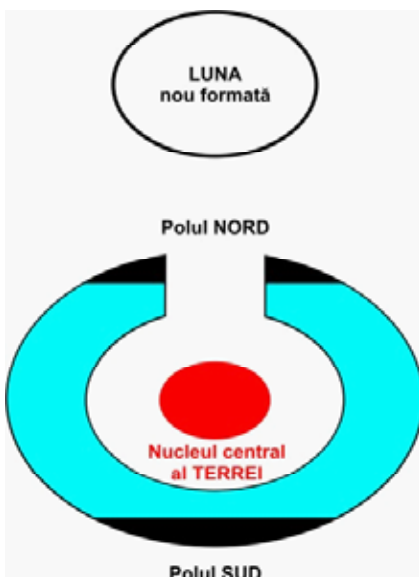
Schița 1

Prima etapă a început cu aducerea unui asteroid mic deasupra Polului Nord făcând, pe baza unor legi necunoscute încă nouă, să se anuleze forța de atracție gravitațională ($G=mg^2=0$).

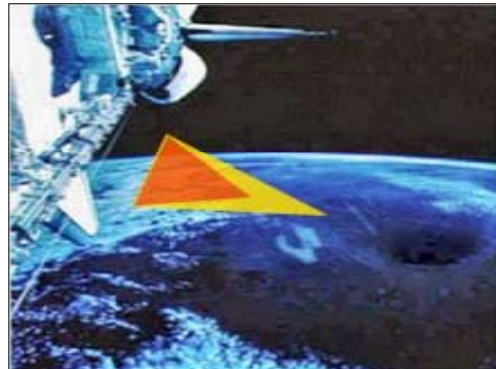

Schița 2

Au scobit Terra în interior în jurul NUCLEULUI CENTRAL, până când au adus-o ca în schița 3.

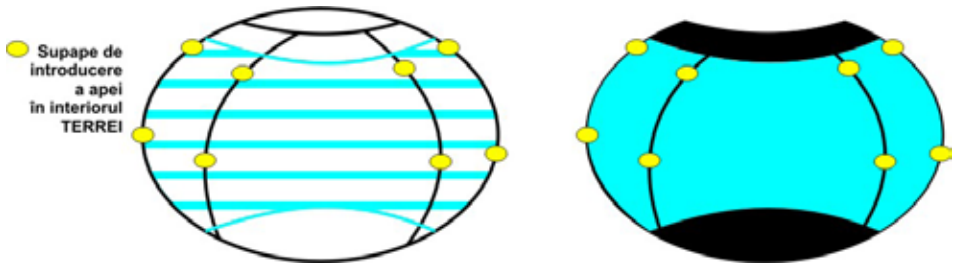

Schița 3

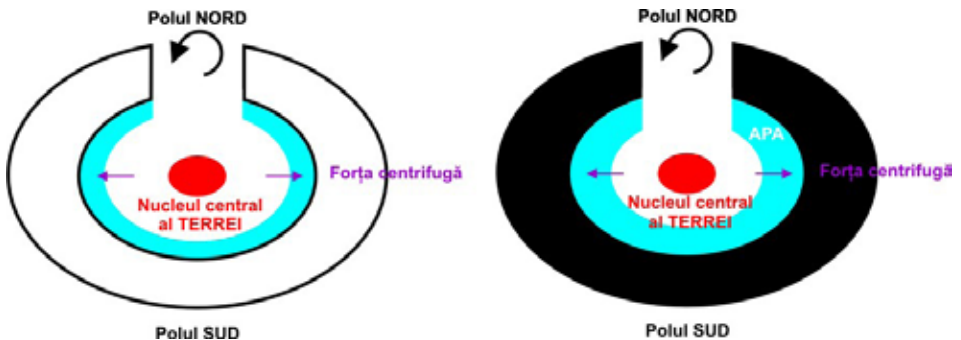
Gaura de la Polul Nord
- fotografii din arhiva NASA

Pe scheletul asteroidului pe care l-au tractat deasupra Polului Nord au depozitat și selectat materialul extras din interiorul Terrei, în special aurul, diamantele și uraniul, începând să prindă astfel contur satelitul artificial Luna. Găurind scoarța terestră, fac ca apa să patrundă în interiorul Terrei (schița 4), dezvelind astfel Emisfera

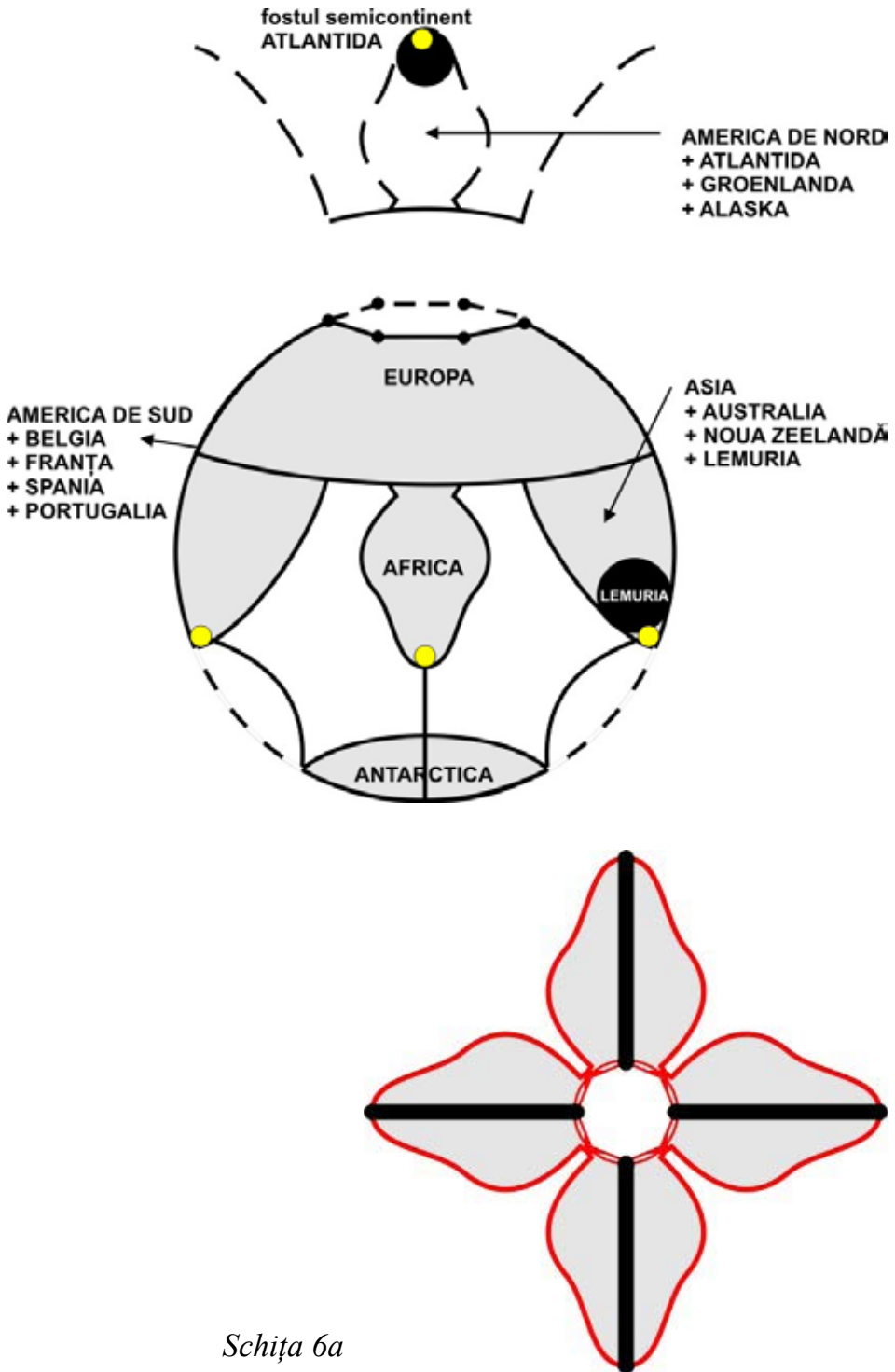

Schița 4

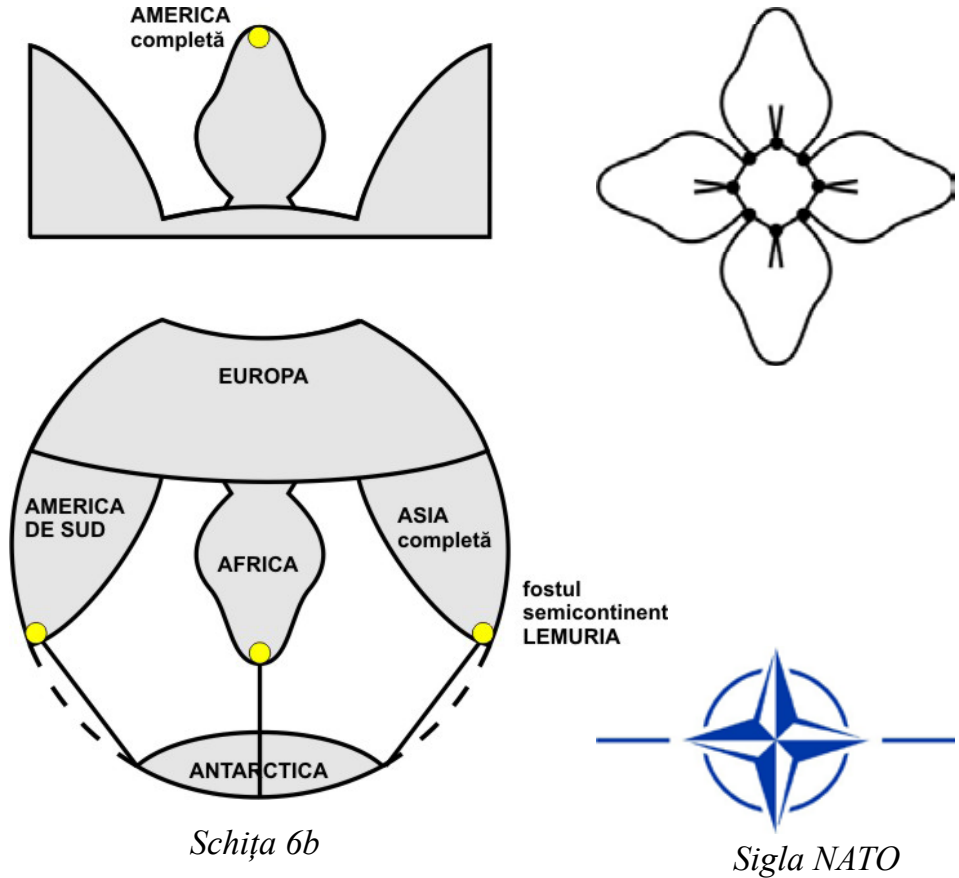
Nordică și Emisfera Sudică. Apa pătrunsă în interior era împinsă în pereții formați de scoarță de forța centrifugă și face să scadă viteza de rotație. Din locul actualelor oceane au excavat pământ pe care l-au selectat pe Lună. În penultima etapă a primei faze de modelare și exploatare a Terrei, Terra arăta astfel în interior (schița 5) și astfel în exterior (schița 6a,b).

Schița 5

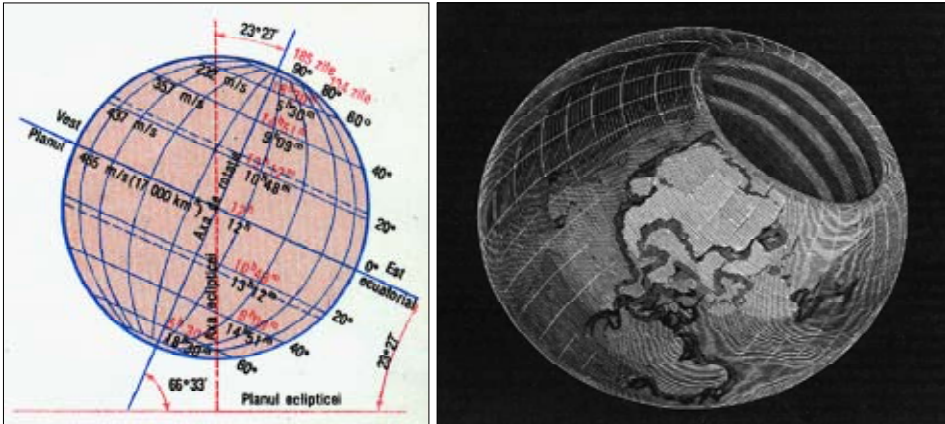
Schița 6a

Schița 6b

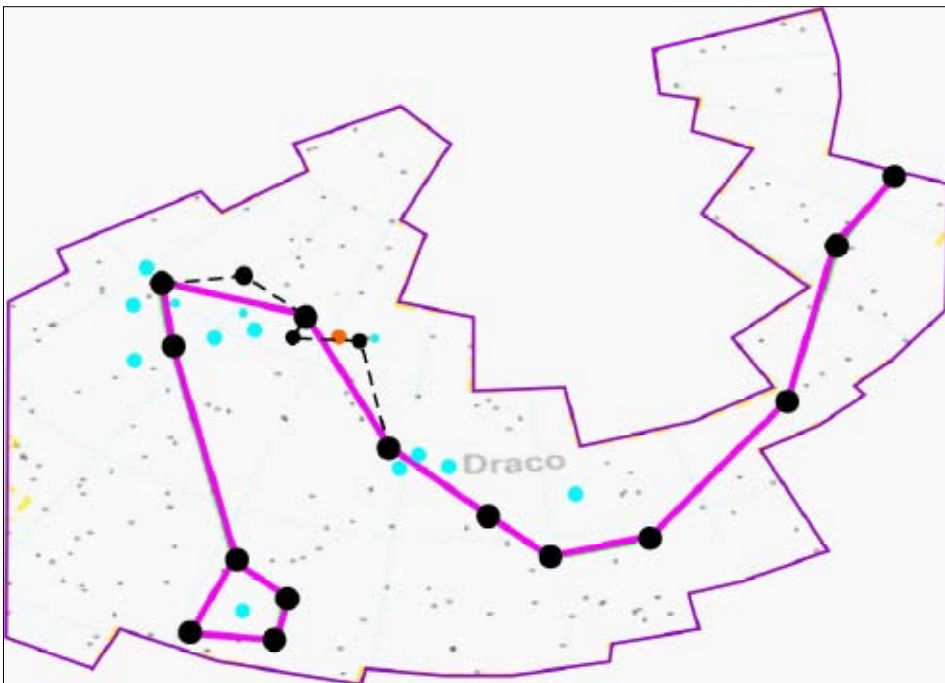
Sigla NATO

Făcând găuri la Polul Sud (Antarctica), scot apa din interiorul pământului, apă care ia loc în găurile excavate la suprafață. Perforând Antarctica, scot apa din interiorul Terrei, care ocupă locul excavațiilor. Nu se știe exact, dar se presupune că ieșirea bruscă a apei ar fi provocat o mișcare de oscilație bruscă care a început să disloce scoarța, ocazie cu care din continentul America de Nord s-a desprins Atlantida, iar continentul America de Sud s-a desprins de Spania, Franța și Belgia de astăzi. Australia de astăzi, care la vremea respectivă era parte din Lemuria, se desprinde din continentul asiatic și se poziționează în Emisfera Sudică. Acest incident îi determină pe extrateresetri să părăsească mina Terra pentru o perioadă de aproximativ 350 milioane de ani. Când se vor întoarce, extrateresetri au găsit planeta acoperită cu o vegetație superluxuriantă și populată cu dinozaurii care au evoluat din apă. Vor echilibra planeta înclinând-o la 23° și $27'$ în baza unor legi ale fizicii puse în acord cu Luna. Datorită acestei înclinări Terra s-a echilibrat, mișcarea de oscilație nevariind cu mai mult de 1° , ceea ce face ca variațiile de climă să fie constante. (schița 7).

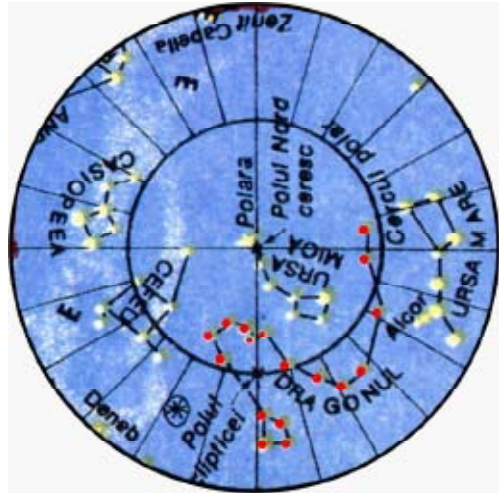
Schița 7

La sfârșitul celei de-a doua faze (care începe cu războiul dintre extraterestri și atlânți), Terra va fi « O COPIE » la scară mică a Constelației Dragonului și a galaxiei noastre.

Constelația Dragonului completă

*Harta Constelației
Dragonului văzută
de la 45° latitudine
nordică*

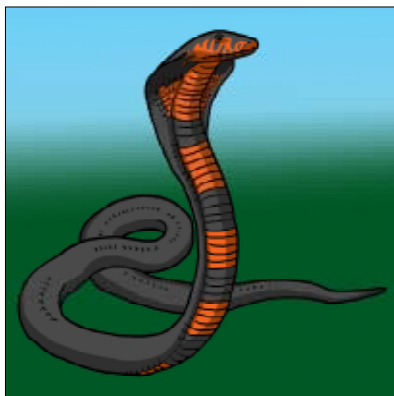

*Harta vechiului Egipt cu
cele 17 orașe principale
de-a lungul Nilului care
corespund celor 17
planete principale din
Constelația Dragonului*

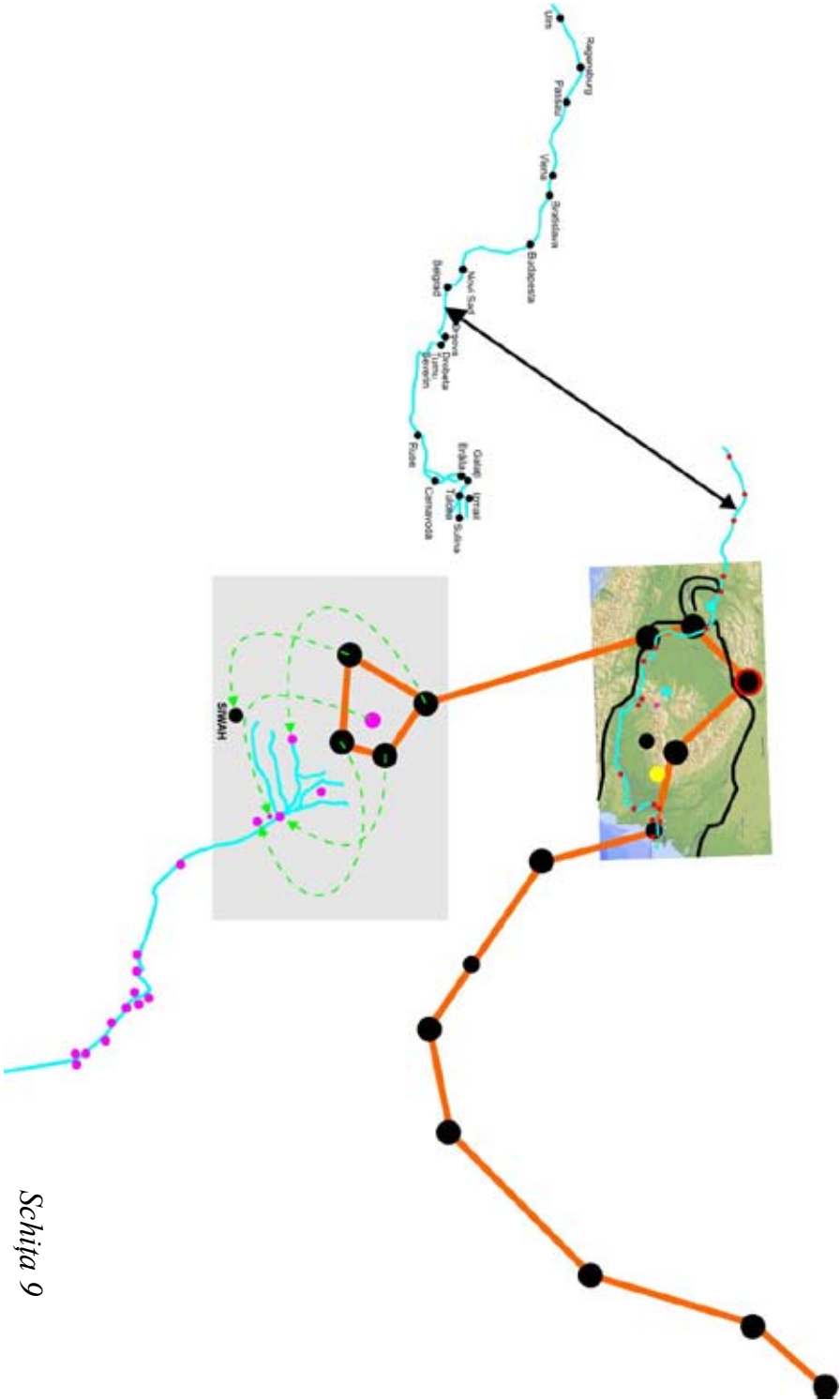

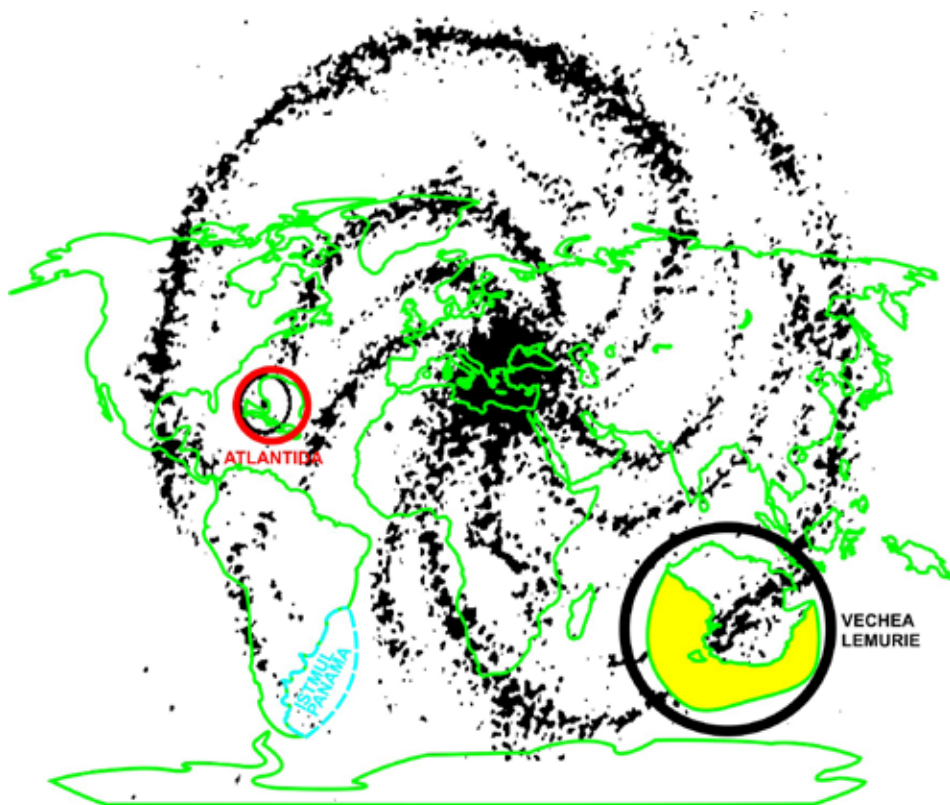

Harta Dunării care străbate 17 orașe principale europene

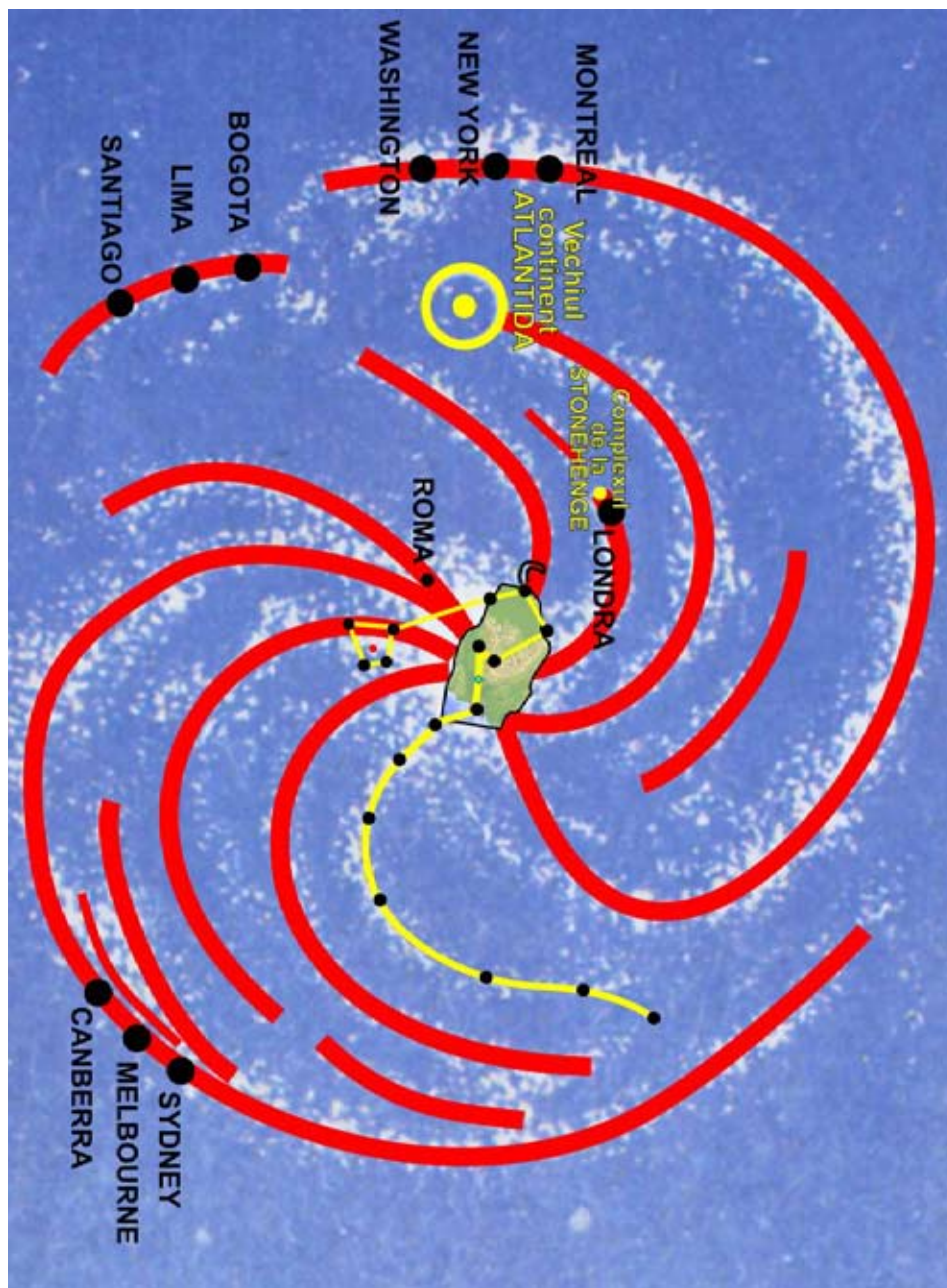

Cobră imperială (seamnă cu fluviile artificiale Nil și Dunăre)

Schița 10

Schia 11

● LUNA – Asteroid de talie mică pe scheletul căreia extraterestrii au depozitat și selectat material din interiorul Terrei și din locul actualelor mări și oceane. Rezidurile au fost lăsate pe scheletul asteroidului, rezultând astfel satelitul artificial Luna. Ea a fost folosită de extraterestri ca o bază. Satelitul artificial nou creat de rasa extraterestră avea și rolul de a filtra și dispersa radiațiile solare ce veneau spre Terra. Acest satelit artificial era de 400 de ori mai mic decât Soarele, plasat foarte exact între acesta și Terra, distanța de la Soare la el fiind de 400 de ori mai mare decât distanța de la el la Pământ. Acestea sunt coordonatele eclipsei perfecte.

Luna

● DINOZAURI – Mamifere de talie uriașă care au evoluat și s-au dezvoltat în perioada de TIMP cât extraterestrii au părăsit Terra după prima fază de exploatare (aproximativ 350 milioane de ani). Conform

teoriei lui Darwin, care se aplică strict în cazul dinozaurilor, microorganismele au evoluat în paralel atât în apă, cât și pe uscat și s-au adaptat la condițiile Terrei. Acești coloși ai naturii deveniseră un real impediment în procesul de colonizare a Terrei

de către extraterestri, fapt pentru care aceștia i-au exterminat prin înec. Ultimii dinozauri de pe Terra dispar DEFINITIV în urmă cu aproximativ 70.000 de ani înaintea erei noastre, ca urmare a iernii atomice instalate pe planeta noastră în urma războiului dintre extraterestri și atlanți.

● **OMUL (RASELE UMANE)** – Ființe dotate cu inteligență, concepuți de către rasa extraterestrilor dragonieni din propriile lor molecule, modificate genetic. Acești hibrizi de muncă (**RASELE UMANE**) au fost concepuți să fie compatibili și rezistenți la condițiile Terrei. Au fost folosiți cu predilecție în exploatarea minelor de aur, uraniu, diamante ș.a.

Rasele umane create au fost :

KINII – Prima rasă de oameni concepută la **ETHEN** (Eden-Bassorah Irak), din care descind asiaticii de astăzi ;

RASELE UMANE ALBE din Europa cu centrul în **AGARTHA**.

THRCII – Rasă umană de culoare albă, având părul negru care au fost repartizați în Europa între axele **BORDEAUX - ALMA ATA – ULAN BATOR** și **GIBRALTAR – VLADIVOSTOK**, despărțindu-i astfel pe sauromați de rasele kinilor din Asia și negrilor din Africa.

PELASGII – Elită a thrcilor care colectau aurul transportându-l în centrul de la **Agartha**.

S A U R O M A Ţ I I
(**SARMAŢII**) – Rasă umană de culoare albă cu o tentă de albastru deschis, ochii luminoși și părul blond. Rasa sauromaților, ca și design poate fi considerată perla creației extraterestre. Ei sunt strămoșii celților și rușilor.

RASELE UMANE ALBE din America de Nord cu păr roșcat din care vor descinde vikingii.

ANTARCTIZII – rase umane de culoare albă care au fost repartizați în Antarctica și America de Sud.

GIGANŢII – Hibrizi umani de rasă albă, având statura cuprinsă între 3-3,5 m, ce și-au desfășurat activitatea în **Agartha**, fiind intermediari între thrci, sauromați și extraterestri;

RASELE UMANE DE CULOARE NEAGRĂ din **AFRICA**: **LEMURIENII (MULLATRII)** – Rasă umană negroidă (mixtură între rasa albă a **THRCILOR** și cea neagră), care au populat **LEMURIA**.

THITANII – Hibrizi umani de rasă neagră, având statura între 3-3,5 m, ce și-au desfășurat activitatea în Africa, în zona Munților Atlas.

HIBRIZI MARINI – Rasa de oameni adaptați mediului marin, jumătate om, jumătate pește, (legendecele celebrelor sirene), care comunicau între ele cu ajutorul undelor de joasă frecvență.

Giganții din Carpați

Titanii din Munții Atlas

*Reprezentare a
hibrizilor marini
(sirenele)*

- HIPERBOREEA 1

HIPERBOREEA 2 – Baze extraterestre construite în interiorul Terrei, după ce aceasta a fost modificată în prealabil.

Hiperboreea 1 avea corespondent la suprafață în Emisfera Nordică insula GOTLAND din MAREA BALTICĂ (Suedia).

Hiperboreea 2, în Emisfera Sudică, avea corespondent la suprafață în NOUA ZEELANDĂ.

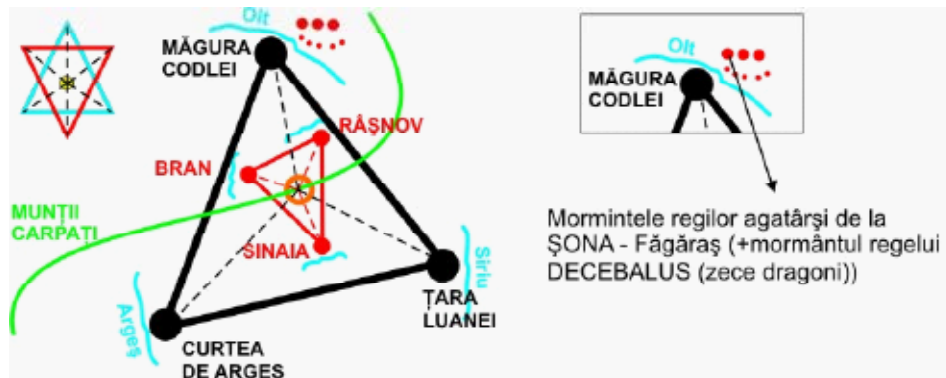
- ETHEN (EDHEN - BASSORAH IRAQ) – Prima bază extraterestră la suprafața Terrei, plasată în Mesopotamia în Câmpia **Abadan** între uniunea fluviilor Tigru și Eufrat și Golful Persic. În baza de la Ethen a fost concepută prima rasă de oameni, mai exact kinii.

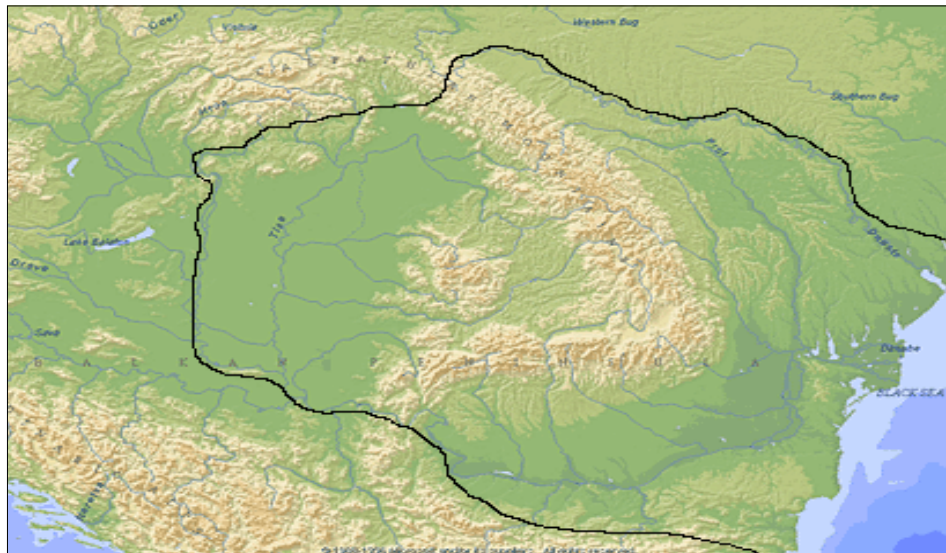
Harta Edenului și harta regatelor mesopotamiene

● AGARTHA – Cea de-a doua bază extraterestră la suprafață, construită pe teritoriul României de astăzi și care a fost cea mai importantă colonie extraterestră de pe Terra, drept pentru care au înconjurat-o cu un zid în formă de cap de dragon identic cu cel de pe Marte și care asemeni aerodromului și hărților stelare de la Nazca se vede din afara spațiului. Ca și în cazul aerodromului și hărților stelare de la Nazca, emblema și-au gravat-o cu laserul cu care au topit pământul. Centrul coloniei se afla în interiorul MUNTILOR CARPAȚI, unde extraterestrii au construit uzine și laboratoare care aveau ca obiectiv principal prelucrarea aurului și a celorlalte minereuri. Colonia Agarta era populată de rasa albă a thrcilor și sauromaților, giganzii fiind intermediari între ei și extraterestri. Thrcii și sauromații erau responsabili cu extragerea aurului și transportarea lui în interiorul Munților Carpați. Arealul sauromaților se întindea de-a lungul Europei de Vest, Nord și de Est, în vreme ce arealul thrcilor era toată Europa Sudică și o parte a Mesopotamiei.

Au înconjurat-o cu un zid în formă de cap de dragon (zid care a fost dezgropat în vremea regelui Burebista), iar centru Agartei se afla cuprins în triunghiul Măgura Codlei, Curtea de Argeș și Țara Luanei care împreună cu Sfinxul din Carpați formau imaginar o piramidă tetraedrică. În interiorul acestei piramide era inclusă o altă piramidă formată din centrele din Branul de astăzi, Râșnov și Sinaia care aveau în mijloc tot Sfinxul. Dispoziția acestor piramide imaginare raportate la Sfinx era următoarea:

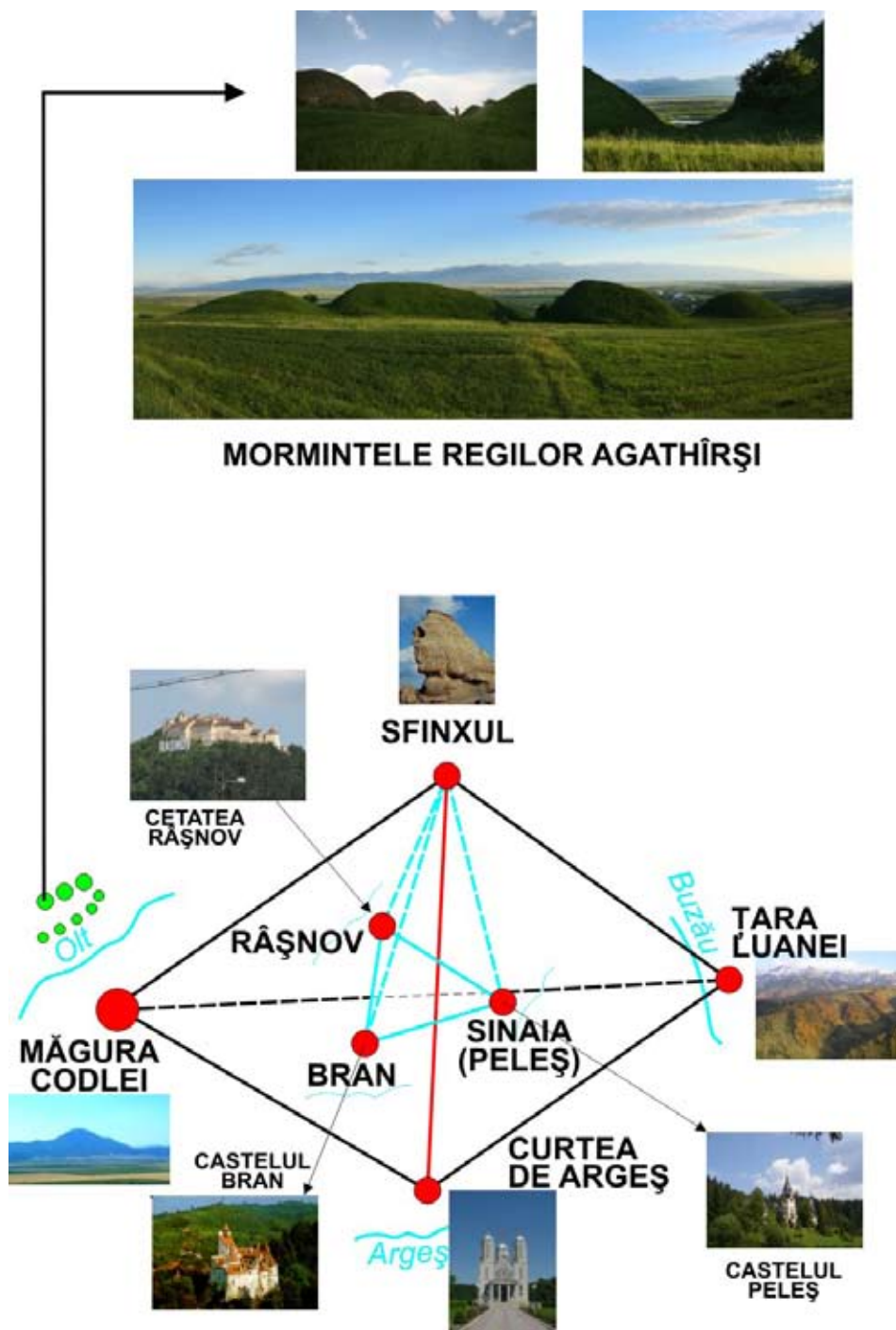
Hărți ale acestor locuri însușite de către Francmasonerie

Harta Agarthei

Harta centrului Agarthei

În perimetrul triunghiului MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGES, ȚARA LUANEI zace îngropat cel mai mare vestigiu extraterestru și arme nucleare care pot distruge Terra de cel puțin 8 ori.

Colonia Agartha a fost construită după ce Marea Sauromatică a fost împărțită (aproximativ 18 milioane de ani înaintea erei noastre).

Între orașele Râșnov (Rosenov-Rosenau) și Bran, la poalele Carpaților se găsește cel mai mare complex de piramide împădurite.

- AUR – Metal nobil din tabelul lui Mendeleev având numărul atomic 79, din care extraterestrii obțineau prin dezintegrare o pulbere albă numită PULBEREA VIETȚII.

Această pulbere, în contact cu orice organism viu avea proprietatea de a-l regenera. Oricine consuma această pulbere întinerea instantaneu, putând atinge vârste metusalemice. Dezintegrarea aurului și obținerea acestei pulberi era posibilă cu ajutorul unui dispozitiv de înaltă tehnologie, bazat pe câmpurile de energie generate de piramidele tetraedrice. (Ca și informație suplimentară,

primul care a încercat reconstruirea unui astfel de dispozitiv, în baza unor schițe aduse de către CAVALERII TEMPLIERI, a fost nimeni altul decât LEONARDO DA VINCI, unul dintre cele mai luminate spirite și Mare Maestru al organizației secrete CONSILIUL din SION).

- ATLANȚII – Progenituri rezultate în urma împerecherii extraterestrilor dragonieni cu membri ai raselor umane albe din America de Nord. La începuturi, datorită « originilor nobile », aceste progenituri aveau un statut privilegiat și li s-a repartizat ca și areal ATLANTIDA (de unde li se și trage numele), unde se ocupau cu navigația. În urmă cu aproximativ 100.000 de ani o elita de rasă albă ale acestor progenituri din Atlantida, care în afară de structura genetică nu aveau nimic în comun cu aryenii și agathârșii, au vrut să preia controlul asupra Terrei. Unindu-se cu un grup de extraterestri nemulțumiți și aliindu-se cu titanii au atacat cu arme nucleare Lemuria, una dintre coloniile importante pentru societatea extraterestră. Când au emis pretenții asupra Aгарthei, o uniune giganto-aryani-agathârșă îi atacă în Munții Atlas. În final, atlantzii sunt atacați și de către extraterestri, fapt care generează înfrângerea lor, scufundarea Atlantidei și instalarea unei ierni atomice de aproximativ 50.000 de ani.

- ARYENII - Progenituri rezultate în urma împerecherii extraterestrilor dragonieni cu membre ale rasei sauromaților. Arealul acestora era coloana Munților Tatra și Sudeți (Cehia și Slovacia) până la Viena și controlau activitățile sauromaților din partea de Est și de Vest a Europei, și chiar teritorii din America de Nord.

- AGATHÎRȘI - Progenituri rezultate în urma împerecherii extraterestrilor dragonieni cu membre ale rasei thrcilor. Arealul acestora era în exclusivitate Agartha, în special coloana Munților Carpați, până la granița cu Munții Tatrii (Slovacia), Munții Sudeți, Munții Scandinavici și toți munții Europei de Vest până în Alpii Elvețieni. Aceștia i-au înlocuit pe PELASGI care au luat în partea sudică Munții Rodopi, Taurus și Caucaz.

ARYENII și AGATHÎRȘII erau responsabili ca transporturile de aur să ajungă în sala de piatră, în mâinile GIGANȚILOR.

În timpul războiului extraterestro-atlant, când atlanții au emis pretenții asupra Agarthei, giganții, aryenii și agathîrșii au luptat împotriva atlanților aliați cu titanii. Bătălia s-a dat undeva în regiunea Munților Atlas, unde se găsea un important centru atlant (Maroc). Astăzi în Maroc, în Munții Atlas, locuiește o ramură a atlanților, care se numesc BERBERI. Acești berberi au trăit și trăiesc într-o societate închisă, după legile și cutumele lor străvechi, preferând anonimatul și neimplicându-se în « afacerile » fraților atlanți mai mari.

O altă facțiune a progeniturilor extraterestro-umane sunt elitele poporului evreu (ai căror înaintași preferau puterea generată de anonimat), care s-au grupat în cadrul CONSILIULUI din SION.

Capul de balaur

● **ATLANȚI PURI** – Hibrizi rezultați din încrucișarea extraterestrelor cuatlanții de rasă albă din Atlantida, care s-au constituit într-o elită aatlanților și care au fost artizanii războiului extraterestro-atlant. 50.000 de ani după acest război, aceștiatlanți puri s-au organizat în Mesopotamia, de unde au pătruns în Egipt și ulterior Grecia Antică și Roma Antică. Ei au fost inventatorii RELIGIEI, religie pe care au impus-o raselor umane, ei devenind Mari Sacerdoți. De atunci și până astăzi ei sunt cei care au controlat destinele marii majorități a rasei umane. Însemnul suprem alatlanților puri a fost dintotdeauna CRUCEA. După ce s-au instalat la Roma, au promovat ca formă de pedeapsă crucificarea, expunându-și adversarii pe simbolul puterii lor.

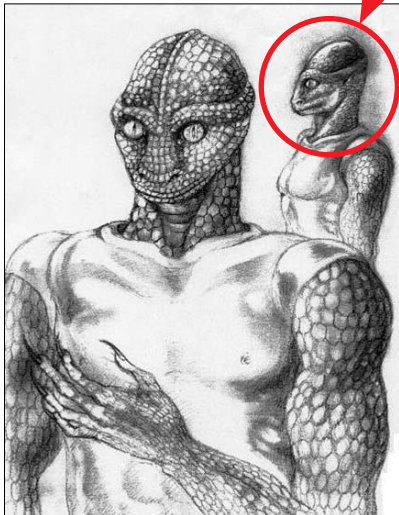
● **ATLANTIDA** – Semicontinent situat în actualul Triunghi al Bermudelor, de proporțiile « Asiei și Libiei la un loc », conform relatărilor lui Platon, desprins din placa sudică a Americii de Nord, scufundat în jurul anului 75.000 î.e.n

Harta Atlantidei

în urma războiului dintreatlanți și extraterestrii dragonieni. Coordonatele exacte ale Atlantidei se regăsesc și în hărțile cunoscute sub numele de HĂRȚILE lui PIRI REIS, celebrul navigator ajuns amiral al Imperiului Otoman. Aceste hărți i-au fost încredințate acestui PIRI REIS de către CAVALERII TEMPLIERI care, la rândul lor, le aveau de la ESENIENII din QUMRAM. Autorul acestor hărți care cuprind atât ATLANTIDA, cât și LEMURIA, este nimeni altul decât legendarul HANOK cunoscut mai bine sub numele de ENOH. Acest Enoh a fost un membru al rasei umane foarte apropiat de rasa extraterestră și tot el și este autorul celebrelor APOCRIFE a lui ENOH, apocrife în care dă detalii impresionante și exacte asupra Terrei văzute din afara spațiului.

● REPTILIENI – Înainte de începerea războiului extraterestru-atlant, extraterestrii aliați atlanților au fabricat ca și armă în secret din genele unei reptile modificate o rasă de reptiloizi dotați cu superintelență și agresivitate pe care ulterior le-au introdus în lupta contra gigantilor, agatârșilor și thrcilor. Tot ei au creat și alte specii din modificarea genelor altor animale, dar rasa reptiliană era cea mai eficace ca intelență, violență și forță de distrugere. În plus, aceștia erau dopați cu diverse substanțe care le dădeau energii nebănuite de distrugere. Urmașii acestora au fost regi în regatele mesopotamiene.

● LEMURIA – Continent în Oceanul Pacific populat de către lemurieni (rasa umană negroidă), scufundat parțial de către atlanți cu arme nucleare. În urma scufundării, din Lemuria a mai rămas Australia, Noua Zeelandă și o parte din insulele din Oceanul Pacific.

*Fostul continent
Lemuria*

*Una din cele 7
hărți ale lui PIRI
REIS copiate
după hărțile lui
HANOK (Enoh)
de către esenieni
și aduse de
către Cavalerii
Templieri în
Europa*

● **RĂZBOIUL EXTRATERESTRO-ATLANT** – Începe aproximativ cu 100.000 de ani înaintea erei noastre, când atlânții ajutați de o parte a membrilor rasei extraterestre dragoniene care își desfășura activitatea pe Terra, încearcă să preia controlul planetei. Atlânții atacă Lemuria, distrugând-o în parte, luând populația în sclavie. Extratereștrii dragonieni reacționează pe măsură distrugând nuclear Atlantida, exterminându-i pe atlânți (aproximativ 75.000 de ani i.e.n.). În urma acestui fapt pe Terra se instalează o iarnă atomică de aproximativ 50.000 de ani. Extratereștrii dragonieni părăsesc planeta, în vreme ce o parte a raselor umane împreună cu atlânți neimplicați în conflict se retrag în bazele extraterestre din interiorul pământului în Hiperboreea 1 și Hiperboreea 2, unde folosind nucleul central al Terrei ca un fel de SOARE INTERIOR au creat o nouă civilizație care nu a avut decât tangențial contact cu rasele rămase la suprafață. Rasele umane de la suprafața pământului cad în BEZNA INVOLUȚIEI până în anul 1798 când NAPOLEON BUONAPARTE sprijinit de către CAVALERII TEMPLIERI ocupă Vaticanul, ocazie cu care ies la lumină diverse documente, documente care în doar 200 de ani au ajutat rasa umană să atingă gradul de civilizație de astăzi.

● **MARII SACERDOȚI ATLANȚI** – Urmași ai atlânților puri (scăpați de atacul extraterestru), care s-au grupat într-o societate închisă, și dispunând de informații și inteligență, au supus popoarele negroide din Mesopotamia și Egipt. Aceștia dețineau planuri ale lumii de dinainte de război concepute de către atlânții puri scăpați de atacul extraterestru, planuri care vor fi dezvoltate mai târziu, multe dintre ele în secolul XIX e.n. Pentru a putea supune mai bine rasele umane, MANEVRÂND SUPRANATURALUL, au inventat RELIGIA (credințele în zei și dumnezei) ca mijloc eficient de dominare și manipulare, ei devenind MARI PREOȚI (Sacerdoți). Marii Sacerdoți atlânți s-au grupat în 15 familii dominante, fiecare familie având un șef suprem care era ascultat necondiționat. Fiecare mare sacerdot avea « în exploatare » un zeu principal, care la rândul lui era slujit de zei

secundari. Fiecare dintre acești zei avea « pretenția » ca rasele umane să-i aducă o ofrandă. (Iată o șmecherie simplă care de-a lungul timpului i-a îmbogățit pe preoți, indiferent de loc, indiferent de timp).

Preoți egipteni

Preot druid

*Mic Sacerdot în slujba
MARILOR SACERDOȚI*

Mici Sacerdoți Ortodocși în slujba MARILOR SACERDOȚI

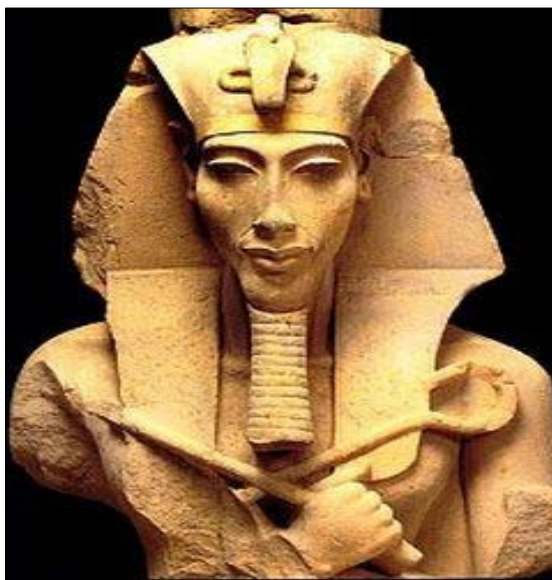

Harta Vaticanului reconstruit pe ruinele unei vechi colonii extraterestre si pe nucleul Romei Antice

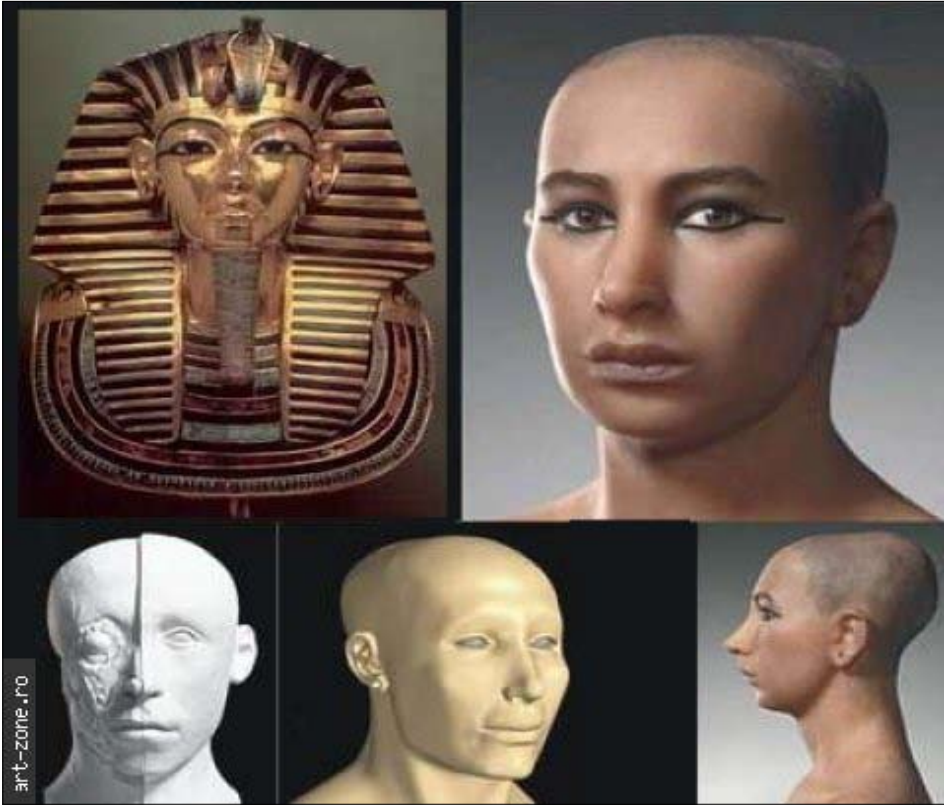
VATICAN - VIITORUL MUZEUL AL HOLOCAUSTULUI OMENIRII

- **AKEN-ATON** – Faraon al dinastiei a XVIII-a, de origine atlantă, care născându-se cu un defect risca să fie înlăturat de pe tron, de către Marii Sacerdoți ai Egiptului. Individ determinat, acesta dă o replică pe măsura sacerdoților, schimbând religia. Încercând să-l asasineze, acesta se întoarce împotriva lor, decimându-i. Instaurează în Egipt o religie monoteistă, UNICUL ZEU FIIND SOARELE (Aton).

Faraonul Aken-Aton

- **TUTANKAMON** – Ultimul faraon de origine atlantă al Egiptului, fiu al lui Aken-aton, este determinat după moartea tatălui său să revină la cultul vechilor zei, după care, la nici 19 ani este asasinat de către clasa preoților ostili tatălui său, lăsându-i-se în mod deliberat o rană, căpătata la genunchi, să i se infecteze. Căsătorit cu sora sa vitregă, ANKSEAMON, are o fetiță care-i moare la naștere și încă o fetiță născută prematur. După asasinarea sa, Anksenamon este obligată să se căsătorească cu un sacerdot, care după ce a aranjat lucrurile în favoarea sacerdoților, au asasinat-o.

Tutankamon, ultimul faraon de origine atlantă

Fetușii ficelor lui Tutankamon

CAPITOLUL I

- *Aproximativ 4,5 miliarde de ani î.e.n –*

◆ Cercetătorii INDEPENDENȚI sunt de părere că procesul de formare a planetei TERRA a început cu aproximativ 4,5 miliarde de ani, când diverși asteroizi de diverse compoziții chimice încep să se depună pe scheletul unei planete-mamă care avea de 2 ori dimensiunile Lunii actuale.

- *Aproximativ 2,6 miliarde de ani î.e.n -*

◆ Terra devine un conglomerat de asteroizi care formau un tot unitar de peste 900 de ori mai mare decât dimensiunile actuale, fiind la vremea respectivă practic cea mai mare planetă a sistemului nostru. Datorită naturii (compoziției) asteroizilor ce compuneau Terra, se estimează că forța de atracție gravitațională $G=mg^2=9,8m/s^2$ ar fi fost de aproximativ 1200 de ori mai mare decât cea actuală.

- *Aproximativ 2,3 miliarde de ani î.e.n –*

◆ Un corp ceresc de proporțiile Lunii de astăzi intra în raza de atracție a Terrei percutând-o. Se estimează că impactul ar fi avut echivalentul unei deflagrații a peste 6 miliarde de bombe de la Hiroshima. În urma impactului are loc degajarea unei ENORME cantități de energie amestecată cu heliu și hidrogen care, antrenând și absorbind o mare parte din asteroizii existenți în sectorul nostru de galaxie formează SOARELE, în vreme ce Terra, topindu-se, devine un fel de masă compactă reducându-se aproximativ la coordonatele actuale.

În urma impactului are loc un întreg și surprizător PROCES CHIMIC. Se formează cantități industriale de diamante, precum și alte metale grele care străbătând magna fierbinte s-au depus în jurul nucleului planetei, stabilizându-i parțial mișcarea de rotație, pe care acesta a căpătat-o după impact. (Conform unor cercetări recente se estimează ca la vremea respectivă anul terestru ar fi avut în jur de 900 de zile). Pe măsură ce planeta se răcea, vaporii de apă cădeau sub formă de precipitații tot mai abundente ajungând să acopere Terra în proporție de peste 80%. Datorită mișcării de rotație care genera o forță centrifugă, cei doi poli, respectiv Polul Nord și Sud, erau neacoperiți de apă.

- *Aproximativ 1,5 miliarde de ani î.e.n* –

◆ O civilizație EXTRATERESTRĂ din CONSTELAȚIA DRAGONULUI, intra în contact cu sistemul nostru instalându-se pe Marte.

◆ Pe Marte își fac un habitat temporar construind un complex de piramide și un sfinx asemănător sfinxilor din Platoul Gizeh și Munții Carpați.

◆ De pe Marte își extind cercetările asupra Terrei.

◆ Descoperind potențialul ridicat al Terrei (imensele resurse de diamante, aur, uraniu și alte minereuri, dar în special aurul), decid să o exploateze în folosul lor.

Neputând să aterizeze pe Terra din cauza vitezei de rotație ridicate și a apei, extraterestrii tractează și plasează în apropierea acesteia un asteroid de talie mică ca un parasolar, după care, cu ajutorul unui laser foarte puternic concep un proiect de gaurire a Terrei de-a lungul axei polilor în jurul nucleului cu scopul de a-și însuși, în primă fază, enormele cantități de diamante și alte minereuri din interiorul planetei. Materialul rezultat îl vor transporta și selecta apoi pe acest asteroid. Astfel ia naștere satelitul artificial LUNA.

Data « de naștere » a lunii este estimată în jurul anilor 1,1 miliarde de ani î.e.n.

◆ Fac apa să intre în interiorul Terrei eliberând astfel vaste suprafețe de pământ. Din locul actualelor oceane, dragonienii au transportat pământ pe Luna, modelând Terra.

◆ Perforând Antarctica, apa năvălește la suprafață, fapt ce generează o mișcare de oscilație care face ca faliile ale scoarței terestre rămase să se deplaseze și să se rupă, ceea ce îi determină pe extraterestri să înceteze temporar activitatea pe Terra. O falie desprinsă din placa continentului american se deplasează și astupă intrarea de la Polul Sud.

◆ Extraterestri părăsesc « mina Terra ».

◆ Datorită mișcării de rotație și a golului interior faliile încep să se desprindă, formând continentele. Prin desprindere, faliile se ciocnesc între ele, degajând temperaturi ridicate. În urma cocnirilor se formează munții. În noile condiții, cu o climă relativ constantă și radiațiile solare reduse, microorganisme încep să se dezvolte în apă, iar din sol răsare vegetația.

◆ Parte din organisme se dezvoltă în apă, parte se dezvoltă pe uscat.

◆ Microorganismele care ies din apă datorită compușilor chimici bogați din sol și vegetație ajung în TIMP, conform TEORIEI EVOLUȚIONISTE a lui CHARLES DARWIN,

Charles Darwin

la mamifere de talia DINOZAUROILOR. (Teoria lui CHARLES DARWIN este valabilă STRICT în cazul acestor microorganisme care s-au dezvoltat devenind dinozauri, în perioada de TIMP care este relativă în cazul planetei noastre).

♦ DINOZAUROII devin noii stăpâni ai Terrei. Singurii dușmani ai acestor mastodonți naturali (dacă nu luăm în calcul faptul că se mai mâncau între ei), erau forțele naturii gen erupții vulcanice sau mici meteoriți care mai percutau planeta cu efecte catastrofale, pe zone limitate. În aceste condiții, speciile lor s-au acomodat și au proliferat pe Terra.

- *Aproximativ 75 milioane de ani î.e.n.* -

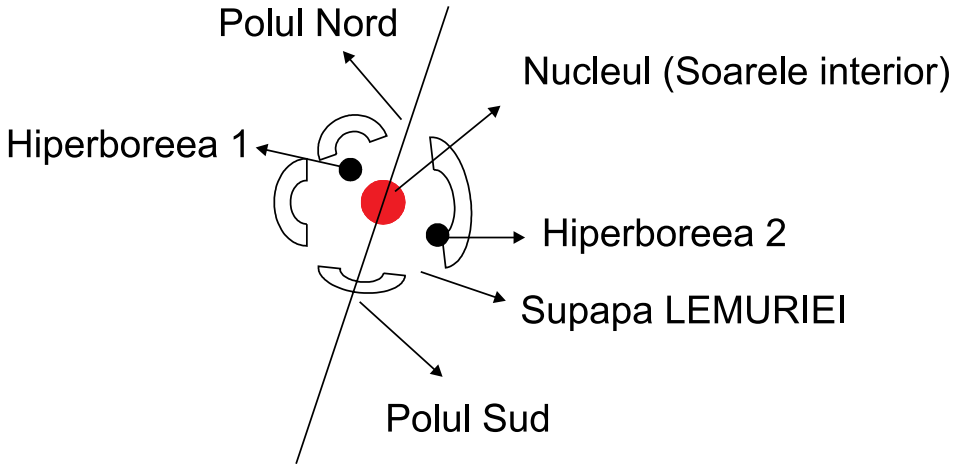
♦ Extraterestri dragonieni (este vorba de civilizație, nu de persoane), se reîntorc pe Terra.

Între Terra pe care au părăsit-o și Terra pe care au regăsit-o erau DIFERENȚE FUNDAMENTALE. Continentul America de Sud se desprinsese din „CRUCE”, iar Lemuria și Atlantida se rupseseră din Asia, respectiv America de Nord de astăzi. Se formaseră munții, apa se strânsese în cavitățile oceanelor de astăzi și își formase un circuit în natură, adaptat coordonatelor. Stăpânind legi ale fizicii total superioare legilor cunoscute astăzi, au înclinat Terra la 23,27° față de axa centrală a galaxiei, plasând-o pe coordonate bine determinate în legătură cu luna, ceea ce îi conferă climei o stabilitate relativ constantă pe parcursul unui an terestru.

Scobirea Terrei pe interior și dislocarea materialului intern, precum și a celui extern din locul oceanelor de astăzi, au făcut să scadă masa acesteia (Terrei), și ca urmare a scăzut atât forța de atracție gravitațională, cât și viteza de rotație.

Planeta avea cu două continente mai mult (este vorba despre Atlantida și Lemuria – vezi și hărțile lui Hanok-Piri Reis).

♦ În primă fază se instalează în Hiperboreea 1, prima bază din interiorul Terrei. Folosesc supapa din INSULA GOTLAND de astăzi (Suedia) din MAREA BALTICĂ ca un tunel de legătură între Hiperboreea 1 și suprafața Terrei. Cum falia vestică s-a deplasat masiv acoperind intrarea de la Polul Sud, fac « o supapă » în apropierea AUSTRALIEI de astăzi care, la vremea respectivă era parte a continentului Lemuria, și mai construiesc o bază, HIPERBOREEA 2.

Schița 12

◆ După ce s-au instalat în bazele din interiorul Terrei, extratereștrii extind colonizarea la suprafață. Baza de la suprafață au făcut-o pe teritoriul cuprins între fluviile TIGRU, Câmpia ABIDAN și Golgul PERSIC, mai exact în BASORAH de astăzi (Irak), bază care va rămâne în scrierile și memoria unor popoare ca legendara GRĂDINA EDEN sau GRĂDINA PARADISULUI.

Locul ales pentru baza de la suprafața Terrei, prezintă un enorm avantaj strategic de protecție contra dinozaurilor, fluviile Tigru, Eufrat

Harta EHEN-ului

(care la vremea respectivă aveau un debit de apă mult mai mare decât astăzi) și Golful Persic, reprezentând bariere naturale în calea acestora. În plus, luând în considerație unele scrieri vechi, regiunea era foarte bogată în minereuri de aur și pietre prețioase.

◆ Din centrul de la Ethen, extraterestrii încep planuri de exploatare a Terrei la suprafață.

◆ Pe baza unei inginerii genetice avansate (astăzi chiar și oamenii de știință sunt capabili de așa ceva), concep din propriile lor celule modificate genetic OMUL ca un HIBRID de MUNCĂ, adaptat la condițiile planetei, dar cu un coeficient de inteligență redus suficient cât să fie condus. Primul experiment eșuează lamentabil, rezultatul obținut fiind PRIMELE MAIMUȚE, pe care le-au lăsat libere în natură. *Astfel se explică veriga lipsă dintre MAIMUȚĂ și OM, care i-a dat lui Charles Darwin teoria evoluționistă peste cap și a generat multe discuții contradictorii în lumea cercetătorilor. Încă o dată REAFIRM că teoria revoluționistă a lui Charles Darwin este valabilă STRICT în cazul dinozaurilor.*

◆ Si cel de-al doilea experiment de concepere a omului dă într-o oarecare măsură greș (miturile facerii primului OM), deoarece HIBRIZII-OAMENI rezultați aveau un coeficient de inteligență mai ridicat decât standardele prevăzute.

◆ Acești hibridi sunt prima rasă de oameni.

Din această rasă descind CHINEZII și ASIATICII în general. Așa se explică de ce comparativ cu celelalte rase create ulterior, sunt cei mai numeroși. AU FOST PRIMII. Este foarte stranie asemănarea dintre chinezi și anumite « zeități » pictate pe pereții interiori ai

*Reprezentări de
chinezi antici*

*Zeitate
egipteană*

*Enlil, unul dintre
zeii principali ai
Sumerienilor*

piramidelor din Egipt și templelor din Mesopotamia, dar și mai stranie este asemănarea lor cu extraterestra decedată la Roswell.

◆ Extraterestrii reîntorși pe Terra erau, după cum indică unele surse (scrierea Mesopotamiană ENUMA ELISH), erau peste 3.000 de membri. Parte dintre ei erau perechi, restul (aproximativ 800), fiind « CELIBATARI ».

◆ Coloniile extraterestre la suprafață pe Terra au fost : ETHEN, EUROPA (cu capitala în AGARTHA), ASIA (Mesopotamia, China, Mongolia - Deșertul Gobi), AMERICA DE NORD și AMERICA LATINĂ, LEMURIA, AFRICA și ATLANTIDA.

◆ Primele forțe de muncă de rasă umană au fost kinii, numiți așa după un oarecare KINGU, un extraterestru care s-a făcut vinovat de încălcarea unor legi ale lor, din structura căruia, modificată genetic, au făcut PRIMUL OM. Trecându-i fluviul Tigru, extraterestrii le măresc kinilor arealul de mișcare și cu munca acestora construiesc o parte din ceea ce cunoaștem astăzi sub numele de MARELE ZID CHINEZESC, ca o barieră temporară contra eventualelor migrații și atacuri ale dinozaurilor. Construiesc colonii în zona actualului deșert GOBI și în CHINA de astăzi.

◆ Dinozaurii încep să constituie un obstacol în calea expansiunii extraterestrilor la suprafața Terrei.

◆ Pun la cale un plan de exterminare a dinozaurilor.

◆ Dinozaurii sunt exterminați prin ÎNEC.

Aceasta este prima fază a CELEBRULUI POTOP regăsit în scrierile vechi, care nu a fost cum greșit se crede, o catastrofă global-planetară, imposibil de realizat de altfel, ci etape de inundații successive obținute probabil prin procesul de ionizare a atmosferei, cea de-a doua fază având legatură cu valul uriaș care a scufundat Atlantida. Reamintesc totuși că ultimii dinozauri au disparut în urma iernii atomice instalate pe planetă ca urmare a războiului dragono-atlant.

◆ Imediat după exterminarea dinozaurilor din zonele de interes, extraterestrii încep să construiască în paralel coloniile de pe scheletul dragonului, precum și fabricarea de noi rase umane.

◆ Din ADN-ul kinilor modificat genetic sunt create alte două rase de hibridi umani: RASA ALBĂ și RASA NEGROIDĂ. Cei din rasa albă sunt destinați activităților din Europa și America de Nord, în vreme ce, cei din rasa neagră sunt repartizați în Africa. Continentul Africa la vremea respectivă era o junglă mult mai luxuriantă decât cea a Amazonului de astăzi. Continentul Asia este populat cu kini, în vreme ce Lemuria este populat cu o mixtură dintre rasa albă europeană și rasa

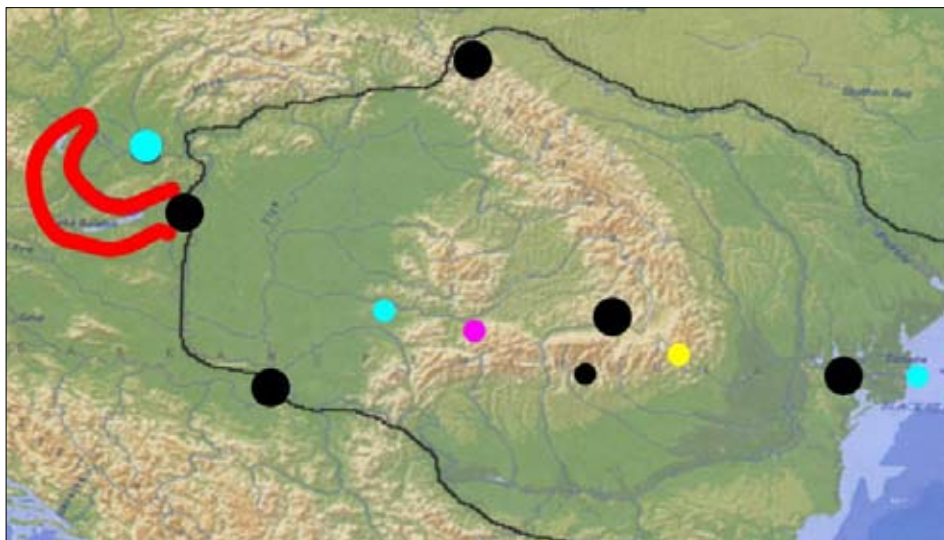
neagră din Africa. Încep în paralel construcția piramidelor din Egipt, precum și începe construirea coloniei Agartha care avea să devină cea mai importantă dintre colonii, datorită activității desfășurată în ea.

◆ Fiecare colonie avea un sistem propriu de lucru, conducătorii fiecăreia având de dat raportul doar responsabililor extraterestri de pe Lună.

◆ În coloniile extraterestre, în timp, rasele umane au deprins un grad ridicat de CUNOȘTINȚE, mult peste cel actual, deși începuturile au fost dure. În paralel cu gradul de cunoștință, oamenii indiferent de rasă aveau și-au dezvoltat și gradul de CUNOȘTINȚĂ, trăind ÎNTR-O SOCIETATE FĂRĂ BANI, unde fiecare își făcea conștiincios datoria și beneficia de avantajul unui trai stabil.

◆ COLONIA AGARTHA a fost construită după ce a fost împărțită Marea Sauromatică. În jurul Coloniei Agartha a fost construit un zid în formă de cap de dragon (acest zid a fost dezgropat în vremea regelui dac Burebista). Ea era situată pe teritoriul ce cuprindea ROMANIA de astăzi și o parte din teritoriile țărilor vecine acesteia, precum și MAREA NEAGRĂ care la vremea respectivă făcea parte din marea de apă dulce numită MAREA SAUROMATICĂ (sau Marea Sarmatică). Ca și în cazul hărților stelare de la NAZCA (America Latina), zidul se vedea din afara spațiului terestru. Fiind cea mai importantă colonie, extraterestrii și-au gravat emblema, astfel, se face că privită din spațiu Agartha seamănă perfect cu UN CAP DE DRAGON.

În urmă cu 70 de milioane de ani Munții Carpați aveau o înălțime de peste 3000 m, însă extraterestrii au luat piatră din ei

Hărțile cu dragonul

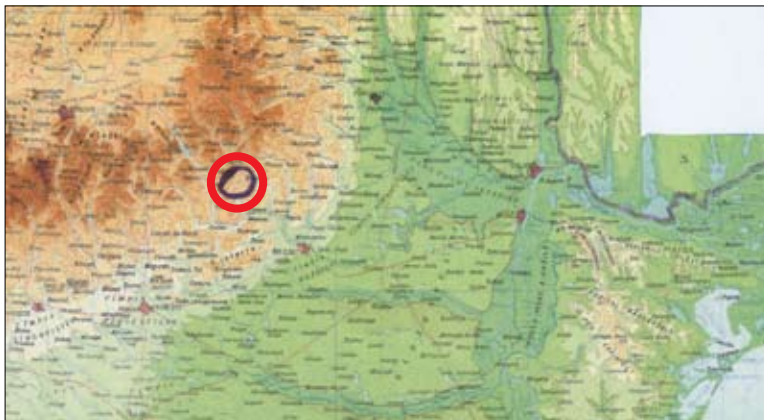
pentru construcții și pentru zid. Acest lucru e confirmat de către MELCII SAUROMATICI (ACTEONELLA GIGANTAE) găsiți pe **Dealul Melcilor** în Transilvania (România) care au peste 65 de milioane de ani și care au păstrat în interiorul lor elemente care se găsesc doar la înălțimi de peste 2700 m.

◆ Agartha a fost cea mai bogată zona de pe Terra în minereuri de aur, argint și uraniu. În interiorul munților Carpați de astăzi și-au făcut habitatul construind uzine și laboratoare legate între ele printr-o rețea de tunele. Toate coloniile de pe “scheletul dragonului” le-au legat între ele printr-o rețea de tunele. Un tunel principal pleca din Egipt, trecea prin Iugoslavia, Ungaria, Slovacia, România, Turcia, Siria și Liban, Irak, Iran, Pakistan, China și se oprea în Mongolia, în Munții Altay (Muntele de Aur). În jurul munților Carpați au construit un complex care cuprindea piramide mai mari și mai mici, identice celor din Egipt, care se găsesc în TRANSILVANIA (România) în locul numit MĂGURA CODLEI, în apropierea râului Olt. (3 din piramidele mici, în mileniul 4 î.e.n au fost dărâmate, iar lespezile transportate peste Olt, în locul numit astăzi SONA, lângă Făgăraș, unde au fost reasamblate obținându-se astfel 8 piramide mai mici care au servit ca și MORMINTE REGILOR AGATHÎRȘI). Piramidele din Agartha ca și cele din Egipt au o vechime de peste 18 milioane de ani, deoarece au fost construite primele, în vreme ce piramidele din celelalte colonii au o vechime, relativ mai mică. Pe ruta Râșnov-Bran, în partea stângă se profilează în apropierea muntelui trei complexe de piramide aliniate. Un alt centru extraterestru important, marcat cu o piramidă, se găsea în orașul TULCEA, înaintea bifurcării fluviului Dunărea în 3 brațe. Un alt grup de piramide mici, se găsește în orașul RÂȘNOV, în vreme ce la CURTEA DE ARGES, în ȚARA LUANEI (în submunții Buzăului), BRAN și SINAIA, se găsesc

locații care odinioară erau fiefurile extraterestrelor. Aceste centre extraterestre erau dispuse sub forma unui triunghi mare care în interiorul lui cuprindea un triunghi mic invers poziționat, ca în foto.

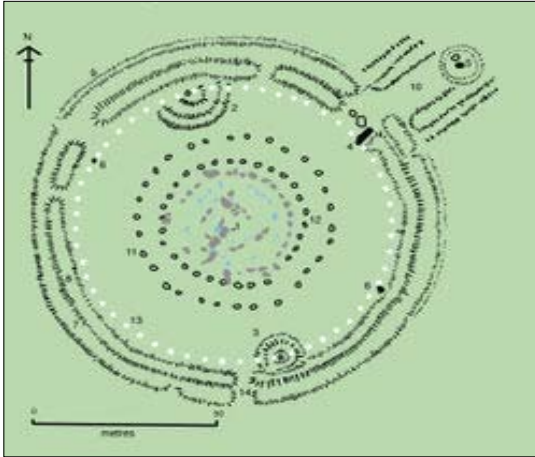

*Harta Țării
Luanei
(Submunții
Buzăului)*

◆ Piramidele serveau drept locuință extraterestrilor, protejându-i de radiațiile solare, iar marea lor particularitate constă în faptul că la o treime de bază și două treimi de vârf, forța atracției gravitaționale era nulă $G=mg^2=0$.

◆ Piramidele au fost construite cu ajutorul forței de muncă umană printr-un procedeu foarte simplu. Dintr-un aliaj de vanadiu și titan se făceau cofraje în interiorul cărora forța de muncă (oamenii), puneau pietre de diverse mărimi, pietre care ulterior erau topite cu laserul sau cu un dispozitiv care concentra lumina solară pe perimetrul limitat, putându-se ajunge astfel la temperaturi de peste 4.000°C . Așa se explică urmele acestui aliaj găsite pe lespezile piramidelor, suprafața lor perfect plană și faptul că acestea își schimbă culoarea în funcție de poziția soarelui. Timpul construirii piramidelor a fost relativ scurt deoarece stăpânind legi ale fizicii avansate, extraterestri creau un câmp magnetic în jurul lespezilor, anulându-le forța de atracție gravitațională. Astfel, lespezile foarte grele deveneau foarte ușor de transportat și de așezat. Piatra topită devenea foarte dură și pe bună dreptate se poate spune că: **TIMPUL ESTE DUȘMANUL TUTUROR, IAR DUȘMANUL TIMPULUI SUNT PIRAMIDELE.**

COMPOZIȚIA CHIMICĂ A TUTUROR PIRAMIDELOR, a MEGALIȚILOR DE LA STONEHENGE [megaliți care făceau parte dintr-un complex mic de piramide, pe care în Antichitate druzii le-au dărâmat și au reconstruit complexul religios, complex care nu este altceva decât o reprezentare a hărții interioare a pământului], **MONUMENTUL OMENIRII DE LA MARCAHUASI, CETATEA DE LA SACSAYHUAMAN, CETATEA DE PIATRĂ DIN ZIMBABWE, CHIPURILE DIN INSULA PAȘTELUI, PRECUM ȘI TOATE TEMPLELE DIN PIATRĂ CONSTRUITE ÎN ANTICHITATE** (piatra obținută prin dărâmarea vechilor construcții din centrele extraterestre) **ESTE... ACEEAȘI.**

Harta Complexului de la Stonehenge care este și harta interioară a Pământului cunoscută de către druizi

Complexul Megaliților de la Stonehenge

◆ Revenind la colonia Agartha, munții Transilvaniei din România erau plini de aur, drept pentru care, așa cum vom vedea ulterior, spre deosebire de celelalte colonii, nu existau prea multe obiecte de activitate. Societatea din colonia Agartha era compusă din grupuri de oameni care lucrau în mine, grupuri de oameni care executau activități casnice (crescători de animale, agricultori, meșteșugari), precum și o elită a acestora care asigurau transportul minereurilor în interiorul muntelui. Așa cum am afirmat anterior, în interiorul Munților Carpați, extratereștri contruiseră uzine și laboratoare de prelucrare a metalelor nobile (aur, argint, etc.), și a metalelor radio-active.

◆ La începuturi societatea din Agartha era împărțită în cinci caste :

- casta extraterestrilor din Agartha, care operau în uzinele și în laboratoarele din Carpați și cărora o să le spunem EXTRATEREȘTRI AGARȚHI

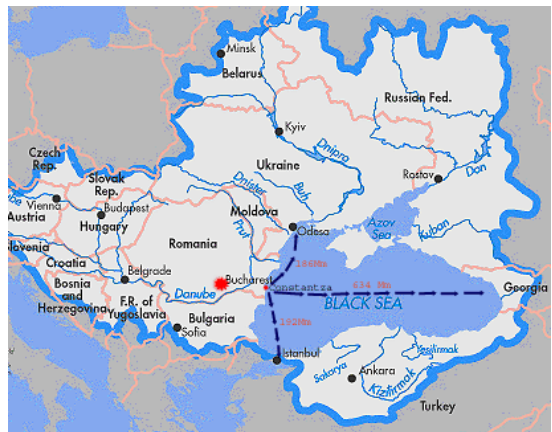
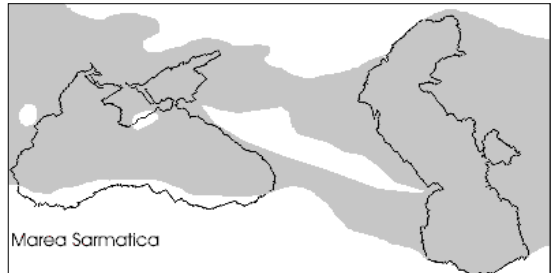
- casta GIGANȚILOR – hibrizi umani de rasă albă având în jur de 3,5 metri înălțime, dotați cu o forță herculeanică, care își aveau habitatul în SALA DE PIATRĂ și care erau intermediari între rasele thrcilor, sauromaților și extraterestri.

- THRCII PELASGI – O ELITĂ A THRCILOR care îi comandau atât pe thrci cât și pe sauromați, și care se ocupa cu transportul minereurilor prețioase până în SALA DE PIATRĂ din interiorul Munților Carpați.

- SAUROMAȚII (SARMAȚII) erau o breaslă de navigatori care făceau transporturi pe MAREA SAUROMATICĂ (SARMATICĂ).

MAREA SAUROMATICĂ era o mare de apă dulce, complet izolată de Oceanul Planetar, fiind alimentată de fluviile Dunăre, Don, Nistru și Volga. În urmă cu aproximativ 40 milioane de ani, extraterestri au fragmentat această mare, dând naștere Mării Negre, Mării Caspice, Lacului Aral și Lacului Balaton și Lacului Sopron. O parte din apa acestei mări a fost stocată în bazine uriașe, special construite

, în MUNȚII PIATRA CRAIULUI, în apropierea orașelor Râșnov și Bran. Odată cu împărțirea acestei mări, o mare suprafață de uscat apare pe harta Terrei, care intră în stăpânirea Sauromaților (Sarmați), al căror areal a ajuns să se întindă pe arealul din foto...

Marea Sarmatică

- THRCII erau hibrizi umani de rasă albă cu părul negru, împărțiți în mai multe bresle : mineri, agricultori, crescători de animale, meșteșugari, care beneficiind și de tehnologie avansată, alături de sauromați, erau baza societății Agarthe.

♦ AGATHÎRȘII aveau în grijă transportul minereurilor prețioase, în interiorul muntelui (Carpații de astăzi). Tot ei asigurau securitatea și ordinea în colonie, după legi clare și bine stabilite. Istoricii au stabilit că termenul « agathîrs » este o derivare a termenilor « thrs » care înseamnă munte și « aga » care înseamnă superior sau stăpân. În ciuda faptului că se numeau « stăpâni ai muntelui », agathîrșii se subordonau gigantilor, cu care împreună cu aryenii, se întâlneau într-o sală imensă din interiorul muntelui numită și MAREA SALA DE PIATRĂ sau SALA GIGANȚILOR, în centrul Munților Carpați. Acolo

Centrul Munților Carpați

Nistru

avea loc predarea minereurilor prețioase care erau preluate ulterior de la giganti de către extraterestri agarthi. Thrcii mineri extrăgeau aur dintr-un areal foarte vast (partea Sudică a Europei : Munții Caucaz, Taurus, Denarici, Apenini și la începuturi până în Munții Atlas). Minereurile de aur erau transportate pe fluviul Dunărea de astăzi, până în DEFILEUL CARPAȚILOR, Nistru și pe Olt.

Râul Olt (ALT)

Minele din TRAN-SILVANIA erau perla coroanei mineritului.

Defileul Carpaților

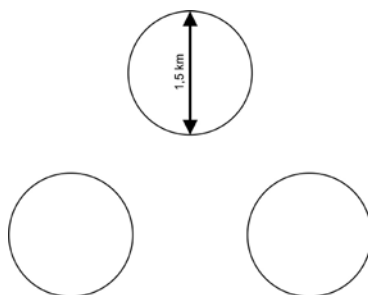
♦ COLONIA din AFRICA – În paralel cu deschiderea coloniei din Agartha, extraterestrii se extind pe continentul numit astăzi Africa. Hibrizii de muncă din Africa erau de rasă neagră. În sudul continentului Africa de astăzi, extraterestri au descoperit rezerve de diamante și construiesc diverse « filiale » de-a lungul continentului. (vezi Cetatea de Piatră din Zimbabwe). În Republica Africa de Sud de astăzi s-au găsit mine de diamante cu o vechime de peste 6 milioane de ani, precum și **trei găuri** în pământ dispuse în această formă.

Fiecare gaură avea un diametru de peste 1,5 km și peste 2 km adâncime. Ciudățenia constă în faptul că interiorul fiecărei găuri este perfect neted și perfect cilindric, astăzi neexistând tehnologie pentru a realiza așa ceva. Aceste trei găuri sunt considerate «SECRET DE STAT».

Specialiștii sunt de părere că acolo ar fi fost supapele prin care apa a intrat în interiorul Terrei.

♦ Deșertul Sahara de astăzi și continentul Africa în general, la vremea respectivă, era o junglă luxuriantă comparativă cu cea a Amazonului. Existau vaste culturi a plantei numite astăzi coca și marijuana, extraterestri fiind mari consumatori ai acestor substanțe. În nordul Africii (Egiptul de astăzi) încep construcția piramidelor, fiind așa cum afirmam anterior capul « Constelației Dragonului ».

♦ O nouă colonie este deschisă pe continentele americane de astăzi și pe continentul scufundat numit ulterior ATLANTIDA. În Mexic și în America Latină construiesc piramide trapezoidale datorită faptului că erau mult mai practice, în sensul că, în afară de

Schița 13: Cele 3 găuri

faptul că le utilizau ca și locuințe, își puteau plasa navele extraterestre deasupra lor.

◆ Este realizat AERODROMUL de la NAZCA, tăind vârful unui munte cu laserul. Ca și în cazul Capului de Dragon din Agartha (România de astăzi), « desenează » hărți solare pentru a-și ghida navele. Principalul obiectiv de activitate era extragerea minereului de aur. Această colonie, fiind în apropierea Africii a fost populată cu rasa umană neagră.

◆ Din colonia continentelor americane se extind pe continentul (scufundat astăzi) LEMURIA.

LEMURIA sau continentul MU era situat în Oceanul Pacific și cuprindea la vremea respectivă Australia de astăzi, Noua Zeelandă și marea majoritate a insulițelor răspândite în Pacific. Încrucșând hibridii umani de rasă neagră din Africa și America cu cei de rasă albă din Agartha rezultă o nouă rasă negroidă. Aceștia au fost numiți LEMURIENI sau MULLATRI.

În Lemuria, dintre toate coloniile extraterestre pe Terra, oamenii desfășurau cea mai complexă activitate. Lemurienii, în preajma extraterestrilor, devin cu timpul cei mai avansați dintre rasele umane datorită diversității activităților desfășurate în Lemuria. Multe dintre materiile prime erau transportate din Lemuria pe Luna și de acolo spre Constelația Dragonului.

◆ COLONIA din GOBI – Cu o ramură desprinsă din kini populează colonia din Gobi.

Faptul că au creat mai multe rase de oameni deosebiți ca și design, pare-se că a fost o măsură luată de extraterestri pentru ca rasele umane să nu se poată uni între ei și eventual să le scape de sub control.

Ca și o concluzie, în primă fază, planeta a fost locuită la suprafață în cele 17 mari colonii dispuse pe scheletul dragonului și coloniile din America Latină și Lemuria, cărora le-au fost distribuite 5 rase distincte de oameni (kinii, rasa albă din Agartha, rasa albastră (Sauromații), rasa neagră și rasa negroidă (Lemurienii)). Cele două colonii din interiorul Terrei, Hiperboreea 1 și Hiperboreea 2, erau fiefurile exclusive ale extraterestrilor, care dispuneau de serviciile hibridilor marini. O autobandă gigantică, având forma galaxiei noastre, unea toate coloniile, atât cele principale, cât și cele secundare.

◆ Toate cele 5 rase umane împreună cu rasa extraterestră trăiau într-o armonie relativ perfectă, bazată pe respect. Extraterestrii, când apăreau în fața oamenilor, datorită staturii și fizionomiei lor, precum

și datorită structurii lor genetice incompatibile cu radiațiile planetei, purtau diverse costume cu care impuneau respect oamenilor.

Iată ce spunea HESIOD despre civilizația oamenilor și a “zeilor” (extraterestrilor): *“oamenii trăiau la fel ca și zeii, fără vicii sau pasiuni și fără să muncească din greu. Trăind în armonie cu zeii, își duceau zilele în pace, într-o societate fără inegalități și bani, uniți prin iubire și respect reciproc. Pământul era mai frumos ca astăzi, producând mai multe feluri de fructe. Zeii și oamenii vorbeau aceeași limbă. Nu sufereau bolile bătrâneții, iar moartea venea lin și fără durere, ca un somn.”*

Lucrurile au decurs normal și decent în istoria relațiilor dintre extraterestri și oameni, până când s-a petrecut o suită de evenimente ale căror urmări vor buscula ordinea instituită în societate, aruncând în final totul în haos.

◆ După cum afirmam anterior, din cei aproximativ 3000 de extraterestri dragonieni care dirijau activitatea de pe MAREA COLONIE TERRA, o parte erau perechi, restul, aproximativ 800 fiind celibatari. O elită a extraterestrilor responsabili își aveau sediul pe satelitul artificial creat de ei, Luna, în vreme ce restul își desfășurau prin rotație activitățile pe pământ.

În prezența oamenilor, extraterestrii foloseau echipament care le impunea acestora RESPECT și chiar TEAMĂ.

◆ Departe de civilizația lor, extraterestrii « CELIBATARI » aveau, cum era firesc și ei la rândul lor NECESITĂȚI SEXUALE.

◆ Echilibrul se rupe și apar primele probleme în momentul în care o parte dintre acești extraterestri « celibatari » își rezolvă aceste necesități apelând la femeile rasei umane. Primele cazuri au fost aspru pedepsite de către conducătorii extraterestri care locuiau pe Lună, cei în cauză fiind acuzați și condamnați pentru trădare endogamică a castei superioare care s-a abătut de la legile societății închise, amestecându-se cu ființe « inferioare lor ».

Problema CELIBATARILOR era destul de sensibilă și conducătorii extraterestrilor s-au văzut în poziția de a alege cea mai bună soluție dintre două rele :

- sau a accepta ca celibatarii să se cupleze cu pământencele
- sau să le « împrumute » perechile lor, ceea ce contravenea total legilor societății lor.

Au ales cea dintâi soluție dar cu anumite rezerve.

Rezervele încep să dispară în momentul în care celibatarii (și chiar unele celibatate) au început să « frecventeze » cât mai des « rasa inferioară » compatibilă. (Aveau la origini aceleași gene).

◆ Cum era firesc, din aceste « iubiri nefirești » au rezultat PROGENITURI. [Miturile popoarelor abundă de istorii cu « SEMIZEI », hibridi rezultați din încrucișarea unui « ZEU » (citește

extraterestru), cu o pământeană și chiar invers, adică un pământean și o « ZEIȚĂ » (citește extraterestră)].

♦ Pe măsură ce PROGENITURILE se înmulțeau, o nouă RASĂ răsărea pe suprafața Terrei. Aceste PROGENITURI aveau un statut privilegiat datorită « descendenței divine » și pe măsură ce deveneau tot mai numeroși au început să fie cooptați în sarcinile de dirijare a activităților.

Datorită faptului că aveau un părinte extraterestru, din start durata lor de viață era mult mai mare. Erau dotați cu o inteligență nativă net superioară oamenilor. Marea majoritate a progeniturilor erau de rasă albă deoarece pare-se că extraterestrii erau atrași mai mult de către cei din această rasă.

Elitelor raselor umane le erau repartizate de către extraterestri doze din pulberea vieții.

♦ Înmulțindu-se, progeniturilor li se oferă semicontinentul ATLANTIDA drept fief, împreună cu tehnologie și forță de muncă umană. În ATLANTIDA, progeniturile cărora le vom spune ATLANȚI, dezvoltă o civilizație sofisticată și au ca prim principal obiect de activitate construcția de vapoare, constituind o flotă care în timp a ajuns să faciliteze relații strânse și rapide între colonii.

În Atlantida, o parte din extraterestrii s-au încrucișat chiar cu atlanții, dând astfel naștere unei alte rase de progenituri care își vor zice ATLANȚII PURI.

În Agartha au loc, de asemenea, cazuri în care extraterestrii s-au împerecheat cu rasele umane ale thrcilor și sauromaților, fapt care a dus, așa cum era firesc, la apariția de progenituri. Progeniturile din Agartha s-au numit AGATHÎRȘI, respectiv ARYANMAȚI (sau ARYENI).

O parte din aceste progenituri de rasă albă, înmulțindu-se, s-au stabilit în Atlantida, iar cele rămase au format o elită care i-au înlocuit pe THRCII PELASGI în funcție, devenind astfel ei intermediarii responsabili cu minereurile prețioase, populând astfel axa Munților Carpați.

Atlanții, agathîrșii și aryenii s-au constituit în societăți închise, și înmulțindu-se, se implica în organizarea bunei desfășurări a activităților de pe Terra, ceea ce are ca rezultat ca o parte din extraterestrii dragonieni să se întoarcă în propria Constelație.

♦ ATLANȚII PURI (progenituri extraterestro-atlante de RASĂ ALBĂ) se constituie într-o elită a atlanților care ajung să conducă Atlantida. Aceștia promovează o politică de împerechere DOAR ÎNTRE EI, atlanții puri împreună cu atlanții de rasă albă devenind MAJORITARI în Atlantida.

♦ Ca urmare a acestei politici, MAJORITARI, au promulgat un decret în Atlantida prin care se stipula că ei, pentru divertisment

puteau apela doar « serviciile sexuale » ale membrilor rasei umane albe, dar nu au dreptul de a PROCREA cu aceștia. Pentru procreație era obligatoriu ca ambii părinți să fie atlanți. Cei care nu se supuneau părăseau Atlantida fără drept de întoarcere. *Cu timpul, atlanții puri și cei de rasă albă, i-au izgonit pe ceilalți atlanți (atlanții kini, atlanții de rasă neagră).*

◆ Fapt rămas inițial neobservat, atlanții și atlantele de rasă albă, refuză împerecherea cu atlanți negri, atlanții mullatri sau atlanții kini (progeniturile rezultate din celelalte rase umane).

A FOST PRIMA FORMĂ DE RASISM CONSEMNATĂ ÎN ISTORIE.

◆ Atlanții, conduși de către atlanții puri, datorită sistemului lor modern și rapid de navigație, tehnologiei oferite de către parinții lor, și nu în ultimul rând statutului lor în societatea de pe Terra, încep să stocheze informații despre toate coloniile și uneori să-și exercite influența în regulamentele de ordine interioară a acestora.

◆ Lemuria devenise capitala economică a Terrei, iar Atlantida cartierul ei de lux, în vreme ce Agartha era obiectiv SECRET.

Cu timpul, extraterestrii rămași s-au retras în proporție de 80% pe Lună, lăsând administrarea Terrei pe mâna atlanților.

◆ Atlanții de rasă albă majoritari îi « repatriază » pe atlanții negri, lemurieni și kini, în coloniile respective sub pretext că aceștia trebuie să îi înlocuiască în conducerea coloniilor pe extraterestrii lor plecați.

◆ AGARTHA ERA SINGURA COLONIE CARE AVEA UN STATUT SPECIAL, PERSONALUL EXTRATERESTRU FIIND DIRECT SUBORDONAT COMANDAMENTULUI ELITEI DE PE LUNA, IAR REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ STIPULA CĂ ÎN CAZ DE NECESITATE, COMANDANTUL EXTRATERESTRU AL COLONIEI AGARTHA AVEA DREPT DE A LUA DECIZII, URMÂND APOI SĂ DEA RAPORT FORURILOR INTERSTELARE.

◆ Ierarhia și relațiile interumane stabilite în Agartha funcționau perfect.

- Aproximativ 100.000 de ani î.e.n -

◆ ATLANȚII PURI, elita atlanților albi majoritari, împreună cu un grup de extraterestri nemulțumiți (în jur de 300-400), se aliază cu titanii (giganți de culoare neagră), decid să preia puterea pe Terra, să izgonească elita de pe Lună și să preia controlul Agarthei. Extraterestrii răzvrățiți îi creează genetic pe reptilienii. Cine controla praful vieții putea emite pretenții în orice colț de galaxie.

◆ În Lemuria se prelucra uraniu și existau centrale nucleare. Printr-o stratagemă bine gândită, atlantii pun mâna pe majoritatea armelor nucleare. Extraterestrii aliați atlanților creează o diversiune își pun sub stare de arest conducătorii aflați pe Lună, declarând Terra supusă autorității lor.

◆ Extraterestrii răsculați, împreună cu atlantii puri, emit pretenții asupra Agarthei și cer supunerea acesteia autorității lor.

◆ Extraterestrii agarthi la suprafață și extraterestrii hiperboreeni, în interiorul Terrei, blochează intrările în uzinele și laboratoarele din Carpați, declarându-se neutri și cerând ajutor interstelar. Drept represalii, atlantii invadează Lemuria luându-i pe locuitori prizonieri și transformându-i în sclavi. Au executat marea majoritate a atlanților de rasă negroidă, doar un mic număr dintre aceștia reușind să scape, refugiindu-se în coloniile din China și Gobi. Intenționat sau din greșală, atlantii au aruncat în aer centralele nucleare din Lemuria, care a avut ca efect scufundarea unei părți din continent, Australia, Noua Zeelandă și insulele din Pacific fiind tot ce a mai rămas.

◆ Bombardarea Lemuriei a avut ca efect blocarea ieșirii hiperboreenilor la suprafață prin Emisfera Sudică.

Devastarea Lemuriei, ocuparea Americii de Sud, a Ethenului și Egiptului îi fac pe atlantii kini, aliați cu cei din rasa negroidă, să se alăture Agarthilor. Răzvrătiții atlantii, titanii și aliații lor extraterestri încearcă o tentativă de preluare în forță a conducerii din Agartha, însă, în Agartha, sistemul de ierarhii funcționează impecabil. Agartha avea mijloacele necesare să riposteze pe măsură în cazul unui atac. Atlantii instituie un embargo Agarthei silind-o să se predea, însă aceasta rezistă cu succes. Când atlantii invadează coloniile din America de Nord, fiefurile sauromaților conduși de arjeni, extraterestrii agarthi împreună cu gigantii, arjenii și agathârșii constituiți în "GARDA AGARTHEI" îi atacă pe atlantii în fiefurile lor, bătălia dându-se în Munții Atlas.

O mică parte din reptilienii scapă și împreună cu câțiva extraterestri se vor refugia pe planeta Marte.

- Aproximativ 75.000 de ani î.e.n. -

◆ Intervine ajutorul interstelar care bombardează nuclear Atlantida, coloniile din America, Africa și Gobi. Titanii sunt exterminați în totalitate, capii extraterestrilor răsculați sunt executați exemplar fiind arși în foc, în vreme ce ceilalți extraterestrii implicați în răscoală sunt condamnați la exil pe Terra, iar peste 80% dintre atlantii puri și atlantii de rasă albă sunt nimiciți.

◆ În urma bombardării, Atlantida se scufundă (Cuba și Caraibele fiind tot ce a mai rămas din ea). Pe continentele Americii și Africii,

situate în apropierea ei, precum și în Gobi se instalează pustiurile (deșertul Sahara, Acatama și Mexic). Construcțiile extraterestre pe Terra ocupate de atlanți au fost pustiite, singura colonie rămasă intactă fiind Agartha și bineînțelele Hiperboreele.

◆ “MINA TERRA” este închisă de către extraterestrii în proporție de 95%. După scufundarea Atlantidei și încheierea războiului extraterestro-atlant, contactul raselor extraterestre cu Terra a devenit extreme de rar. Elitele agathârșilor și aryenilor au fost desemnate să strângă în continuare minereurile de aur, urmând ca la date bine stabilite, extraterestrii să revină pe Terra și să “macine” aurul, obținând astfel PULBEREA VIETII.

◆ În urma atacului nuclear generat de către civilizația extraterestră dragoniană, pe Terra se instalează o iarnă atomică de aproximativ 55.000 de ani. Nori groși de fum s-au ridicat în atmosferă făcând ca aerul să fie greu de respirat și lumina soarelui să fie difuză. Temperaturile au scăzut cu aproape 30°C, făcând ca civilizațiile să se refugieze, fie în interiorul pământului, fie în interiorul munților ca să supraviețuiască frigului. Groenlanda și toată regiunea Polului Nord au fost acoperite de gheață, cu toate că mai înainte au fost acoperite de un ținut verde.

◆ Rasele umane din Agartha (giganții, aryenii, agathârșii, sarmații și thrcii pelasgi), s-au adăpostit și au supraviețuit în interiorul Carpaților.

- Aproximativ 20.000 de ani î.e.n. -

◆ Clima pe Terra începe să se încălzească și rasele umane încep să migreze. Civilizațiile de rasă albă din America de Nord pătrund în Europa, fiind înaintașii scoților, vikingilor și goților.

◆ O parte din rasele umane din Asia migrează în America de Nord, aceștia fiind strămoșii amerindienilor. Din rasele umane albe amestecate cu rasele kinilor au ieșit străbunii japonezilor. Tot din kini și alte rase au rezultat străbunii mongolilor, care își spuneau și THARTHARI.

◆ Urmașii atlanților puri și o altă parte a atlanților albi se reunesc la ALACA-HUYUK (Turcia), fiind cunoscuți sub numele de HITIȚI de unde migrează spre BAALBECK, ETHEN și JERICHO (veche colonie extraterestră), localitate situată la 30 km JERUSALIM, unde s-au găsit urme de construcții rectangulare și rotunde care presupuneau cunoștințe sofisticate de inginerie, având o vechime de aproape 15.000 de ani. De la Jericho se vor întinde până în Egipt.

Ruine Antice de la Alaca-Huyuk

În foto stânga este reprezentat un disc al Soarelui găsit într-un mormânt hitit la ALACA-HUYUK, 17.000 ani î.e.n, în care se regăsește semnul crucii încadrat într-un cerc, referire clară la harta inițială a Terrei, la sfârșitul primei faze de modelare.

Ruine de la JERICHO

Harta Israel cu JERICHO (Ariha)

Atlantii albi din Mesopotamia dezvoltă arta navigației și sunt cunoscuți și sub numele de FENICIENI, CHALDEENI, SUMERIENI, etc. În secret un grup format din descendenții celor mai vechi familii de atlanti puri (în număr de 15) preiau conducerea tuturor atlanților albi din Mesopotamia până în Egipt. Pentru prima oară în aceste construcții s-a descoperit elementul numit impropriu astăzi ARCUL GOTHIC sau ARCUL FRÂNT.

- Aproximativ 8.000 de ani î.e.n. -

◆ Planeta începând să se încălzească, rasele umane se stabilesc în general pe malurile mărilor, clima fiind mai blândă.

◆ Atlantii pătrund în Egipt, supunând rasele umane negroide și negre. Redescoperă toate construcțiile făcute de extraterestri în Egipt și reamenajându-se și instalează în ele. Odată instalați în Egipt, se constituie în trei clase dominante :

- prima clasă a fost cea a ATLANȚILOR PURI (a Sacerdoților sau a Marilor Preoți). Ei au fost INVENTATORII RELIGIEI.

- Urmează clasa Aristocraților Atlanți din rândul cărora se alegea Regele.

- Cea de-a treia clasă era o categorie de atlanti liberi care, spre deosebire de rasele umane supuse, nu plăteau nici taxe și nici nu aduceau ofrande « zeilor », însă în caz de necesitate ofereau sprijin necondiționat primelor două clase. Erau o clasă de negustori care se ocupau cu comerțul și care erau foarte buni navigatori (așa cum spuneam anterior, erau cunoscuți sub numele de fenicieni, chaldeeni, sumerieni, mesopotamieni sau hitiți, cu toate că la origini făceau parte dintr-un singur popor, și anume poporul atlant).

◆ CLASA SACERDOȚILOR sau A MARILOR PREOȚI.

Această clasă era de fapt o societate secretă compusă din 15 mari familii de atlanti de origini pure. Șefii fiecărei familii erau numiți MARI SACERDOȚI sau MARI PREOȚI. Fiecare dintre acești sacerdoți avea în subordinea lui, din rândul familiei sale, un grup care i se supuneau necondiționat și care erau numiți în limbaj interior, Micii Preoți. Acești 15 Mari Sacerdoți au confiscat pentru prima oară ADEVĂRUL despre originile rasei umane și au inventat RELIGIA ca MIJLOC DE ÎNGENUNCHIERE A MASELOR. Având cunoștințe despre lucrurile care s-au întâmplat în vremuri imemoriabile, fiind dotați cu o inteligență nativă ridicată și cunoscând diverse trucuri manipulatorii, s-au impus în ochii raselor umane căpătând o aura mistică. Religia inventată de ei și transmisă maselor nu era altceva decât fapte care s-au întâmplat în vremuri memoriabile, rearanjate și repovestite în propria lor manieră. Așa zișii zei, deveniți ulterior

dumnezeii-demon nu erau altceva decât personaje reale, care au trăit pe Terra înainte de războiul dragono-atlant, ajungându-se astfel ca panteonul egiptean să cuprindă peste 200 de zei, mai mari sau mai mici, zei care trebuiau cinstiți și onorați. În paralel, deși aveau un sistem de scriere propriu, au mai inventat încă unul pentru uzul maselor. Acest sistem de scriere l-au numit HIEROGLIF.

În TIMP au reușit să planteze în conștiința oamenilor TEAMA de acești zei, deveniți ulterior, de-a lungul istoriei demoni, îngeri, sfinți, dumnezei, etc., FENOMEN CARE DUREAZĂ ȘI ÎN ZILELE NOASTRE.

RELIGIA A FOST DINTOTDEAUNA O AFACERE PENTRU CEI CARE AU INVENTAT-O.

◆ Fiecare MARE SACERDOT își desemna la moarte succesorul. În general, cei din familia unui mare sacerdot, se căsătoreau între ei în scopul obținerii descendentei pure.

◆ Atlanții albi majoritari, de la instalarea lor în Egipt, au dezvoltat un adevărat imperiu, întinzându-se de la Tigru la jumătatea Africii, până în apropiere de Marea Neagră.

◆ Acest imperiu condus de cei 15 Mari Sacerdoți, care în afară de faptul că aveau o armată proprie, se bazau pe clasa aristocraților aleasă tot din rândul lor, au condus Egiptul cu mână de fier până în timpul lui AKEN-ATON, al zecelea faraon al dinastiei a XVIII-a, cel numit și FARAONUL ERETIC.

◆ În timpul domniei acestui faraon, între atlanții puri și ceilalți atlanți (atlanții albi), izbucnește un conflict. Cum Aken-Aton avea un handicap, Marii Sacerdoți au vrut să-l schimbe din funcție. Acest conflict va genera cea mai mare lovitură dată elitei atlanților puri de la Marea Agresiune Extraterestră.

◆ Aken-Aton, al zecelea faraon al dinastiei a XVIII-a, faraon de origine atlantă, ajunge să domnească în Egipt.

Născându-se cu un handicap (sudură între vertebre), risca să fie înlăturat de la domnie datorită acestui fapt. Fire energetică, acesta își apară tronul, întorcându-se împotriva Marilor Sacerdoți. Având sprijinul unei părți a atlanților albi, și sprijinindu-se pe armata recrutată din rândul populației, care i-a rămas fidelă, desființează cultele numeroșilor zei închizându-le templele.

◆ Aken-Aton instituie MONOTEISMUL. Zeul ales este ATON, ZEUL SOARE, un zeu palpabil și vizibil, iar el faraonul s-a autodeclarat UNIC MARE PREOT al acestui zeu.

♦ Marii Sacerdoți încearcă asasinarea lui.
 ♦ Aken-Aton ripostează pe măsură. Peste 70% din clasa sacerdoților au fost executați, le-au fost confiscate palatele, iar templele zeilor au fost transformate în temple ale lui Aton, Zeul Soare.

Sacerdoții scăpați se refugiază în Mesopotamia.

♦ Situația revine la « normal » și sacerdoții revin în Egipt după moartea lui Aken-Aton, în timpul domniei fiului acestuia : TUT-ANK-ATON, devenit ulterior TUT-ANK-AMON. Acesta este determinat de un preot al vechiului cult, pe nume AY, să revină la zeii tradiționali. La scurtă vreme după ce s-au întors la vechiul cult, la nici 19 ani, Tutankamon este asasinat de către sacerdoți, infectându-i-se în mod deliberat o rană la genunchi, căpătată la o partidă de vânătoare, când pare-se că a căzut dintr-un car de luptă.

♦ După moartea lui Tutankamon, soția (și sora vitregă în același timp) acestuia , ANKSEAMON, este obligată să se căsătorească cu preotul AY, după care la scurt timp dispăre fără urmă.

♦ AKEN-ATON și TUTANKAMON sunt ultimii faraoni de origine atlantă (extraterestro-umană), care au domnit în Egipt. Acest fapt este atestat atât de forma capului lor, cât și de faptul că în vara anului 1974, o echipă de cercetători a Universității statului Michigan, debarcați la Cairo pentru a radiografia mumiile celor doi faraoni, ajung la aceeași concluzie : faraonii nu aparțineau rasei nubienilor (rasa umană negroidă), baștinași ai vechiului Egipt. În plus, forma capului fetușilor găsiți în mormântul lui Tutankamon (dovedit științific că el le era tată), este tulburător de asemănătoare cu cadavrele extraterestrelor găsite la ROSWELL.

În camera mortuară a lui Tutankamon s-au găsit relicve extraterestre. Există indicii că înainte de intrarea « oficială » în camera mortuară a lui Tutankamon, celebrul Howard Carter a făcut o vizită prealabilă, toate obiectele care NU TREBUIAU VĂZUTE de public, dispărând în direcție necunoscută. Machete de avioane, submarine, și alte aparate de zbor, precum și alte relicve au dispărut înainte ca mormântul lui Tutankamon să fie deschis « oficial ».

Toți cei implicați în aceste descoperiri, încep să moară la scurt timp unul după altul în condiții mai mult sau mai puțin dubioase. Este vehiculată tot mai des ideea unui « blestem » aruncat asupra celor care tulburau somnul faraonului. Văzând însă conținutul mormântului, suntem tentați să credem că aceste descoperiri tulburau INTERESELE VATICANULUI și ca atare, era « normal » ca acești cercetători să dispară.

În gura și în stomacul lui Tutankamon s-au găsit frunze de coca.

♦ Nedorind ca astfel de istorii să se mai repete, sacerdoții atlanti reveniți în « vechile drepturi », decid ca regii să fie aleși din rândul

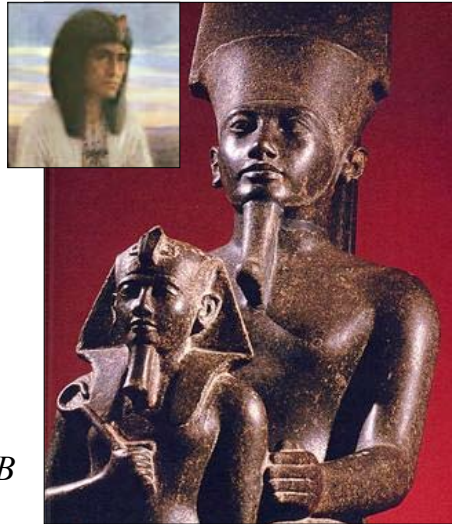
rasei umane deoarece aceștia, necunoscându-le secretele, erau ușor de manipulat și controlat. Aken-Aton a reușit să se întoarcă împotriva lor datorită faptului că era din rasa lor și le cunoștea secretele.

◆ Regele, deși era de origini umane, era înconjurat de aristocrație atlantă, pentru ei, el nefiind altceva, decât șeful armatei.

◆ Odată cu moartea lui Tutankamon este înlăturată dinastia a XVIII-a. SACERDOTUL AY lasă tronul moștenire lui HOREMHEB, șeful armatei pe care îl căsătorește cu o prințesă de ocazie. Acesta înainte să moară, îl desemnează faraon pe PARAMESSOU, care devine RAMSES I, bunicul celui care a fost RAMSES al II-lea.

Ramses I

Faraonul HOREMHEB

FARAONUL TUTANKAMON asasinat pentru vina de a fi fiul tatălui său s-a răzbunat dincolo de mormânt, deschizându-ne ochii, nouă celor de astăzi, ochii asupra unor pagini din propria-ne istorie care nu s-a întâmplat deloc așa cum ne-a fost spus.

- Aprox. 7.000 de ani î.e.n -

◆ În Agartha, dispăre rasa **ULTIMILOR GIGANȚI**, iar **THRCII** și **SARMAȚII** se înmulțesc și încep să migreze. **THRCII PELASGI** coboară în Sudul Europei, instalându-se în partea sudică a Greciei de astăzi, Asia Mică, până la Munții Caucaz.

umane, reptilienii fiind mari degustători de carne de om, în special de copii.

Rasa aryenilor (din care fac parte și DRUIZII) era o rasa foarte crudă care practica ritualuri “religioase” cu sacrificii umane. Rasa umană a sarmaților apelează la agathârși, și împreună îi vor izgoni pe aryeni din Europa Centrală (din centrul de la VIENA). Aryenii izgoniți se vor refugia în primă fază în vechile colonii extraterestre din Valea Indusului (MOHENJO-DARO-Pakistan) și India (New Delhi, oraș care în Antichitate se numea PÂNDAVA), de unde, supunând popoarele băștinașe și “plantându-le” cultura lor se vor extinde spre Iran, Nepal, Bangladesh și Sri Lanka. Ei sunt autorii CIVILIZAȚIILOR VEDICE (în India), PERSANE (în Iran) și a civilizațiilor din NEPAL, BANGLADESH, BHOUTAN și SRI LANKA. Centrul civilizației aryene din Nepal era în SAGARMATA (locul actual al Muntelui Everest), care a fost unul dintre cele mai importante centre aryene.

Harta civilizațiilor aryene

Muntele EVEREST

Harta Indiei cu New Delhi

Ruine New Delhi

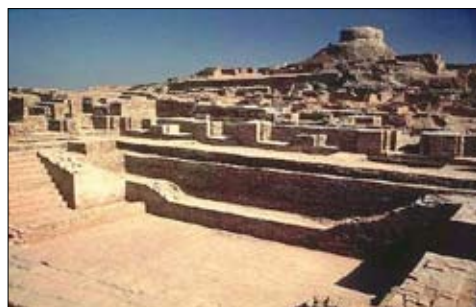
Sit arheologic în Bangladesh

Valea Indusului

Harta MOHENJO-DARO

◆ GIGANȚII părăsesc Sala de Piatră și se instalează ca și conducători ai raselor umane din Agartha, rasa lor știngându-se odată cu moartea lor. După izgonirea aryenilor, AGATHÎRȘII rămân singurii eterni paznici și stăpâni pe toată coloana Munților Carpați, de la Munții Sudeți până la Munții Rodopi. Caucazul Mic, Taurus și Munții Greciei intră în stăpânirea thrilor pelasgi.

După izgonirea aryenilor și reptilienilor pe Valea Indusului, în Mesopotamia, și plecarea giganților, agathîrșii se retrag în interiorul

Munților Carpați, munți care în scurt timp vor fi acoperiți de păduri dese pe care agathîrșii le vor popula cu lupi. Pare-se că singurele ființe de care se tem acești reptilienii sunt lupii (*științific, momentan nu știm să vă explicăm de ce, dar pare-se că urlatul lugubru al lupilor declanșează în ei sentimente de panică și teamă*). Sarmații care s-au alăturat aryenilor vor pătrunde alături de aceștia în India, Pakistan, Mesopotamia (Ur, Uruk, Babilon, Ninive) Asyria, Caldeea. Aryenii vor lua cu ei o parte a sistemului de scriere din Agartha, parte care se regăsește în *tăblițele de la Sinaia*. (Aceste tăblițe au o vechime de peste 8000 de ani și au fost turnate în sistem Braille. La vremea când civilizațiile scriau pe piei de animale și desenau în peșteri, agathîrșii aveau cel mai sofisticat sistem de scriere, sistem pe care l-au dat și altor civilizații.) Aryenii și reptilienii în timp se vor uni cu atlanții puri din Egipt.

◆ SARMAȚII migrează până în adâncurile stepelor din Est, ajungând până în Mesopotamia unde întâlnesc rase umane derivate din kini și alte populații negroide. Se vor amesteca cu aceste popoare și vor da naștere altor popoare (persanii), care cu timpul vor migra și vor emite pretenții asupra teritoriului cuprins în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic.

◆ Teritoriul din jurul munților Carpați devine o zonă acoperită de păduri de necuprins și spre deosebire de alte popoare, agathîrșii conservă arhitectura vechilor colonii extraterestre. Celelalte popoare ale rasei umane au folosit blocurile de piatră ale vechilor construcții extraterestre ca să ridice alte palate și temple. Ca și informație suplimentară, după ce cavalerii templieri au adus de la Qumram hărțile coloniilor extraterestre pe Terra, a urmat o explozie de biserici și palate construite cu piatra vechilor construcții.

◆ Dacă atlanții și aryenii conduceau rasele umane căzute în stăpânirea lor prin FORȚA, agathîrșii și thrcii pelasgi le conduceau în baza unei relații de parteneriat și respect reciproc. Așa cum vom vedea ulterior, sferele de influență ale atlanților, aryenilor și agathîrșilor se vor interfera, generând o serie de războaie.

COMENTARII

Ideea că în Univers ar exista și alte rase inteligente, care s-ar fi intersetat cu planeta noastră, nu este nouă. Noutatea constă în faptul că Vaticanul (locul unde se ascund urmașii MARILOR SACERDOȚI din Egipt, după cum vom vedea ulterior, reprezentați în fața lumii de Papă, care este în slujba lor împreună cu instituția numită FRANCMASONERIE), nemaivând încotro a ADMIS oficial că

există și alte forme de viață extraterestră, asociindu-le totuși cu tagma ÎNGERILOR (sic).

În SUA, peste 60% dintre cetățeni sunt convingși de existența extraterestrilor și de faptul că aceștia au un rol în apariția rasei umane.

Asta este normal deoarece « amprente » clare și palpabile se găsesc peste tot în lume începând cu PIRAMIDELE din Egipt, AERODROMUL și HĂRȚILE STELARE de la NAZCA, construcțiile de la CERA GALAN în Anzi, PIRAMIDELE « MAYAȘE », ceea ce reprezintă pietrele de la Stonehenge, statuile din Insula Paștelui, CETATEA de PIATRĂ din Zimbabwe, « MONUMENTUL OMENIRII din MARCAHUASI » (Peru), CETATEA COLȚI din România și SFINXUL din Carpați, precum și PIRAMIDA de lângă Sarajevo. Mai nou este vorba și de complexul de PIRAMIDE și SFINXUL de pe Marte. Dacă piramidele egiptene au fost făcute de către egipteni, pe cele de pe Marte cine le-a făcut ?

Nu trebuie să mai amintim de faptul că aproape zilnic, la nivel mondial, apar relicve de origine extraterestră, precum și apariții OZN, unele chiar filmate, care sunt confiscate și depozitate în MARELE SANCTUAR numit și AREEA 51.

Încă o dovadă că nu suntem singuri în UNIVERS, cum vor unii să credem, este evenimentul petrecut la ROSWELL (SUA), când o navă extraterestră care a eșuat a fost confiscată de forțele guvernamentale și întreaga afacere mușamalizată.

Întrebarea care se pune este următoarea : De ce guvernele care ne conduc și chiar o parte dintre cercetătorii renumiți infirmă cu atâta tărie existența civilizațiilor extraterestre ?

Răspunsul este simplu. Dacă nouă oamenilor ni s-ar dezvălui oficial aceste lucruri, în mod automat începem să ne punem întrebări asupra conceptului de DUMNEZEU.

Punându-ne întrebări asupra conceptului de DUMNEZEU am descoperi foarte repede grave neconcordanțe cu ceea ce de peste 1600 de ani ne tot SPUNE și IMPUNE Instituția numită BISERICA CATOLICĂ.

Ori, cum stăpânii acestei instituții, care au un arbore genealogic milenar, dețin fonduri fabuloase, multe guverne și țări există datorită lor. Cum guvernării ne reprezintă ca fiind conducătorii noștri, ne dau legi care avantajează și protejează interesele marilor STĂPĂNI.

Ce știm noi oamenii despre DUMNEZEU ?

Că este undeva în ceruri, că noi nu-l vedem dar el vede tot și stie tot și singurii intermediari între el și noi sunt oamenii bisericilor și sfinții. Cine sunt SFINȚII ?

Tot niște oameni care au slujit devotat cauza Biserici, făcuți « sfinți » post mortem de către aceasta.

Cine nu își amintește oare de « sfântul » duce d'Alba care în trei săptămâni a « prăjit » 80.000 de olandezi « eretici » sau de « sfântul » Ignace de Loyola ? Dar de « sfântul » Torquemada ?

Sfinții în realitate erau niște dezaxați în slujba « Prea Sfintei Biserici » și a STĂPÂNILOR EI.

Cu ce se mai ocupă « sfinții » prin cer ?

Cu alungarea « duhurilor necurate » (sic), strigoi, vampiri, etc., alte debilizme inventate de sacerdoți și slugile lor popii ca să justifice rolul “benefic” pentru om al Sfintei Biserici Catolice, cu toate că Biserica n-a avut decât un singur rol: să țină oamenii în genunchi, să-i despoaie de bunuri și să-i omoare pe cei ce încercau să GÂNDEASCĂ LIBER.

Astăzi, Biserica este protejată de către FRANCMASONERIE (despre care o să vorbim ulterior cum și de unde a luat ființă), o societate OBSCURĂ care controlează peste 70% din tot ce mișcă pe Terra, și care face afaceri cu banii Vaticanului.

Francmasoneria controlează oameni politici, guverne, bisericile neoprotestante, servicii secrete, bănci, crize financiare și războaiele de pe planetă.

Sunt un fel de legiune străină fără naționalitate, sentimente sau scrupule. Ei se joacă cu destinele oamenilor după bunul lor plac.

Au creat pentru noi UNIUNEA EUROPEANĂ și ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ.

SUA, Marea Britanie, Europa Occidentală și mai nou țări din Estul Europei ca România și Țările Baltice sunt sub controlul lor. Toți președinții Statelor Unite din anul 1776 până la BARAK OBAMA au fost rude între ei și erau membri ai Casei de HABSBOURG, casa care a dat regi tuturor țărilor europene, și așa cum era « normal » trebuia să „ajute” și Statele Unite. Familia Imperială de Habsboug este cea de-a 3-a Mare Familie Francmasonică, care a condus și conduce HARTA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ A LUMII. Între drapelul primelor State Unite și drapelul Uniunii Europene nu este diferență decât de câteva stele și culori.

Toate acestea au fost posibile având la bază fondurile Vaticanului.

Steagul UE

Primul Steag al SUA

Având cunoștință de existența Americilor, Cavalerii Templieri scăpați în perioada imediat următoare morții lui Jacques de Molay își transportă o parte din tezaur și îl ascund în America. Când Americile vor fi „descoperite“ oficial, templierii aveau deja vechime pe acolo, ei deținând hărți cu orașele civilizațiilor de dinainte de războiul extraterestru-atlant.

În faza inițială, Francmasoneria a fost o organizație creată de către Cavalerii Templieri în perioada imediat următoare anului 1314, când a murit, ars pe rug, Marele Maestru al Cavalerilor Templieri, Jaques de Molay. Rolul Francmasoneriei (Free Mason-zidar liber) era acela de a recruta artiști, pictori, arhitecți, sculptori, etc, și de a-i plasa în sfera Vaticanului și a familiilor de aristocrați din jurul acestora, cu scopul de a face spionaj. Astfel au luat naștere cele 4 Loje Masonice de la Edinborough, Paris, Stockolm și Milano. Cel care a fost desemnat cu finanțarea acestei AGENȚII a fost un evreu de origine chazară, numit AMSCHEL MEYER-BAUER.

Anul 1776 este un an de referință atât în istoria Francmasoneriei cât și în istoria omenirii, deoarece acesta este anul când un descendent al acestui Amschel Meyer-Bauer, ajuns capul AGENȚIEI, trece de partea Vaticanului cu toată rețeaua. Acest cap al rețelei va fi «ÎNNOBILAT» cu titlul de BARON DE ROTSCILD. Anul 1776 este atât de important în istoria Francmasoneriei, încât membrii acestei organizații au găsit de cuviință să îl marcheze în cifre latine pe piatra de la baza piramidei DE PE BANCNOTA DE 1 DOLAR a SUA. Cele 13 lespezi ale piramidei reprezintă cele 13 Mari Familii Francmasonice care conduc lumea, respectiv:

- Familia de ROTSCCHILD
- Familia ROCKEFELLER
- Familia de HABSBURG (Regi Merovingieni și Casa de Windsor)
- Familia Du PONT (descendenți ai lui Pilat din Pont și membri ai familiei scoțiene SAINT CLAIRE)
- Familia ASTOR
- Familia FREEMAN
- Familia KENNEDY
- Familia LI
- Familia ONASIS
- Familia RUSSEL
- Familia BUNDY
- Familia COLLINS
- Familia Van DUYN

Odată cu trecerea Agenției de partea Vaticanului, Francmasonii aduc cu ei și harta tuturor coloniilor extraterestre din continentul America de Nord și cu această ocazie, SUA încep să prindă formă și să se dezvolte rapid. Toate marile orașe ale SUA și Canada, ca și cele din Europa, sunt reconstruite pe locurile și cu materialele vechilor colonii extraterestre de pe Terra. Trecerea Agenției de partea Vaticanului va avea ca efect sprijinirea de către templieri și aducerea pe tronul Franței al lui NAPOLEON BUONAPARTE, care contrar variantelor « oficiale », că ar fi fost « un mic caporal », era membru unei familii nobiliare din Corsica (Bastia-Franța). Corsica era și ea una dintre vechile locații extraterestre.

În anul 1807, la 500 de ani de la arestarea Cavalerilor Templieri, Napoleon îi face funerarilor naționale Marelui Maestru Jaques de Molay, reabilitându-l. Această rivalitate dintre templieri și Vatican va lua formele războaielor napoleoniene. Împins de către templieri, Napoleon „jefuiește” Vaticanul, ocazie cu care foarte multe secrete ies la lumină, o parte din schițe ajungând în mâna unor oameni inteligenți care, dezvoltându-le vor începe să dezvolte societatea. Odată cu această dezvoltare, se dezvoltă și armele de război. Atras de către francmasonerie, Napoleon se întoarce împotriva templierilor, dizolvând ORDINUL CAVALERILOR TEUTONI, ordin în umbra căruia acționau și Cavalerii Templieri.

Napoleon Buonaparte

*Cavaler TEUTON**Crucea
Ordinului**Cavaler
Templier**Crucea
Ordinului*

Primele dintre cele mai vechi surse găsite, care vorbesc despre civilizații extraterestre venite pe planetă sunt două manuscrise găsite la Marea Moartă, cunoscute sub numele de APOCRIFELE lui ENOH și CARTEA JUBILEELOR, manuscrise care sunt o traducere în ebraica veche după niște scrieri într-o limbă necunoscută decât elitei misterioșilor ESENIENI.

În hageografia ebraică, Enoh are un loc de cinste, fiind considerat un mare « profet », numele său derivând din HANOK care are sensul de « cel care cunoaște multe lucruri ». Cu toate că el este recunoscut ca « profet » atât de Cultul Mozaic, cât și de Bisericile Creștine, totuși Apocrifele lui sunt înlăturate și de unii și de ceilalți. Motivul principal ar fi că dă prea multe date exacte despre Terra ca și cum ar fi văzut-o din afara spațiului, date care nu prea se potrivesc cu ceea ce susțin oamenii religiilor.

În Biblie și în cărțile lui Moise se regăsește un pasaj pare-se preluat din CARTEA JUBILEELOR, carte care spune că el, Enoh, ar fi umblat cu IAHWEH vreme de 300 de ani. Iată despre ce pasaj este vorba:

« Îngerii lui Iahweh s-au coborât pe pământ spre a învăța odraslele oamenilor și a împlini dreptatea și legea pe pământ. El a fost cel dintâi dintre fii oamenilor, dintre cei care s-au născut pe pământ, care a învățat

scrierea, știința, înțelepciunea și a scris semnele cerurilor într-o carte. El a fost cu îngerii lui Iahweh șase jubilee de ani (300 de ani), iar ei i-au arătat tot ce este pe pământ și în ceruri, puterea soarelui și el a scris totul și a mărturisit despre (atenție) ÎNGERII VEGHETORI care « au păcătuit » cu ficele oamenilor, căci începuseră a se împreuna cu acestea ca să se întineze. El a fost ridicat din mijlocul oamenilor, iar îngerii l-au dus în Grădina Eden, în măreție și slavă ». (Această slavă ar putea fi efectul pornirii unei nave extraterestre, cum ar fi lumina, fum, etc.).

În Apocrifele sale el povestește cum a fost plimbat cu « carul lui Iahweh » și ceea ce îl face credibil este faptul că descrie cu detalii exacte Terra văzută din spațiu. Tot el mai povestește că:

« Îngerii veghetori în jur de câteva sute s-au răzvrătit împotriva lui Iahweh și s-au strâns pe MUNTELE HERMON în Siria de astăzi în preajma TERASEI din BAALBECK (în traducere : poarta zeului), unde și-au jurat credință unul altuia și prințului SEMYAZA (Azazeel sau Satana ?).

Această istorie este completată și de scrierea mesopotamiană ENUMA ELISH, care relatează că:

« Marduk, zeul suprem, le cere celorlalți zei să facă o ființă care să se numească OM și care să aibă povara slujirii zeilor, aceștia să se afle în pace. »

În genesa, prima carte a Vechiului Testament, se relatează că Iahweh (Domnul Dumnezeu) « l-a făcut pe om după chipul și asemănarea sa și l-a așezat în Grădina Edenului ca să o muncească și să o păzească. » Conform scrierii Enuma Elish, omul ar fi fost făcut « din sângele lui KINGU, un zeu răzvrătit. Același scriere susține că « zeii dorind să facă omul, au greșit amestecul și au ieșit maimuțele pe care le-au lăsat libere prin păduri ».

În aceeași genesa a Vechiului Testament, se relatează cum a fost « adormit » (citește anesteziat) omul, și din coasta lui (structura lui genetică) i-a fost făcută perechea. Femeia.

Aceleași teme le regăsim în scrierile vechilor mayași. Interesant este faptul că aceste scrieri aflate la mare distanță de loc și de timp, povestesc cam aceleași întâmplări, completându-se uneori, ceea ce înseamnă că DEMULT CÂNDVA aceste istorii au avut un PUNCT DE PLECARE COMUN.

În America Latină s-au descoperit niște desene rupestre care înfățișează niște... cosmonauți cu navele lor. Desenele din foto au fost descoperite în interiorul piramidelor, și reprezintă clar o lampă fluorescentă racordată la un generator.

Lampa

Foarte ciudat este faptul că în interiorul piramidelor nu s-au găsit urme de fum de torță. Acest lucru a fost explicat de către picturile de mai sus.

Dacă cei care au făcut picturile nu au văzut modelele în față, este foarte greu de crezut că au putut să-și imagineze asemenea lucruri. Teoria că extratereștrii care ne-au creat ar fi venit din Constelația Dragonului este susținută, în primul rând, de faptul că Agartha a fost marcată în forma capului unui dragon, precum și șirul de piramide din Emisfera Nordică, care sunt dispuse în forma Constelației lor.

Un alt lucru și mai interesant este faptul că Terra este o copie mai mică a hărții Constelației Dragonului.

Toate popoarele, mai noi și mai vechi, aveau Cultul Șarpelui sau al Dragonului. Egiptenii venerau șerpii, chinezii au de mii de ani Sărbătoarea Dragonului. Incașii și mayașii se închinau lui Quetzalcoatl-Dragonul cu pene. Agathârșii și Sarmații aveau ca stindard de luptă un dragon. Iar în Cetatea Sarmisegetusa s-au găsit hărți exacte ale Constelației Dragonului gravate în piatră.

Deci, ca și o concluzie, lucrurile stau destul de clar : omul a fost făcut ca un hibrid de muncă în slujba Extratereștrilor Dragonieni. În aceste condiții ne putem permite să îi întrebăm pe teologi, indiferent

de nuanță: ce sunt tâmpeniile cu păcatul originar ? De vreme ce din textele biblice care, după cum susțineți cu tărie, că sunt « insuflăte de Dumnezeu », reiese faptul că omul a fost creat cu scopul precis și clar de a servi divinitățile (zeii, Iahweh, Dumnezeu), indiferent de voința lui și în mod arbitrar, așa cum arbitrare au fost multe lucruri care ni s-au impus cu forța, de ce este omul vinovat de păcatul originar ?

Deci, stimați popi (scuzați, teologi) ar fi de dorit să ne povestiți altceva, fiindcă poveștile cum că Dumnezeu, în « marea-i bunătate », ne-a creat pe noi oamenii să ne « bucurăm » de plăcerile vieții și că noi oamenii, de ticăloși ce suntem, ne-am apucat de păcătuit, nu prea își mai au fundament. Noroc că sunteți voi alături de noi și vă rugați să fim iertați. Scuzați-mi întrebarea : CINE SUNTEȚI VOI ? sau unde este contractul pe care îl aveți cu « Divinitatea » ca să pretindeți ceea ce pretindeți ?

Ne-ați spus că pământul are o vechime de 7000 de ani (dar iată că oamenii de știință vă contrazic cu argumente logice și irefutabile), și a fost creat special pentru noi. Noi înșine am fost « creați » pentru « binele nostru » și puși pe această « planetă minunată ». Când ne merge bine trebuie să mulțumim « Divinității », iar când ne merge rău este vina noastră căci am « păcătuit ». Afirmăți că toți suntem copii lui Dumnezeu, care ne iubește pe toți la fel, dar căruia, după cum se vede, nu prea îi pasă când zilnic ne omorâm între noi. Este insensibil când cel bogat câștigă întotdeauna în fața celui sărac, și când cel mai tare îi ia întotdeauna pâinea celui mai slab. Oare Dumnezeu chiar își dorește să defilăm cu « mumii făcătoare de minuni » pe străzi bolborosind aceleași veșnice « rugăciuni » și sperând în EFECTUL PLACEBO.

Stimați teologi, când vă îmbolnăviți, de ce apelați la medici (oameni de știință) și nu vă vindecă Dumnezeu? Nu credeți că a venit timpul să dăm clădirilor (înălțate cu truda și banii oamenilor), numite biserici alte întrebuintări, de exemplu să le transformăm în spitale sau adăposturi de iarnă pentru cei săraci? Ce ați zice dacă am folosi fondurile « Domnului », administrate de voi, în scopuri mai bune ? Personal vă asigur că Dumnezeu nu se va supăra.

Noi cei din rasa umană am fost « orbi », dar am început să vedem, am fost « naivi », dar am început să ne deșteptăm. Vechea lege « CREDE ȘI NU CERCETA » începem să o schimbăm cu alta « CERCETEAZĂ ACESTE LEGI PÂNĂ CÂND LE ÎNȚELEGI ».

NOTIUNI AJUTĂTOARE ÎNTELEGERII CELUI DE-AL II CAPITOL AL EVANGHELIEI REGELUI AGATHÎRS

● RAMSES al II-lea – După revolta faraonului Aken-Aton contra sacerdoților atlanti, sacerdoții au decis ca faraonul să fie ales din rasele umane, nemaivând astfel contact cu secretele lor. Ramses al II-lea este al treilea faraon al dinastiei a XIX-a, care este de fapt prima dinastie de origini umane. La 16 ani devine co-regent. Căsătorit cu Nefertari, la bătrânețe vor fi « investiți » de către sacerdoți cu rangul de « zei ». Înainte de a fi căsătorit cu Nefertari, dintr-o legătură cu o prințesă madianită, lui Ramses i se naște un fiu, care va fi numit AMON-SERU-MOSEH. Acest AMON-SERU-MOSEH va fi cunoscut în istorie ca legendarul personaj MOISE.

Ramses al II-lea

● AMON-SERU-MOSEH – Primul fiu al lui Ramses al II-lea cu o prințesă madianită. În condiții normale era moștenitorul tronului, dar cum faraonii trebuiau să descindă direct din « zei », când sacerdoții i-au înalțat pe Ramses și

Nefertari

Moise

pe Nefertari la rangul de zei, pentru Amon-Seru-Moseh (căruia îi vom spune Moseh)

nu mai era loc în poveste. Sacerdoții decid ca primul fiu al lui Ramses cu Nefertari să devină faraon, putându-se astfel da « legitimitate » modestei dinastii a XIX-a. Moseh este desemnat ca Mare Preot al noilor zei : RAMSES și NEFERTARI.

*Chivotul
lui MOISE*

Moise

● AMON-SERU-NEMEF – Fiu al lui Ramses și Nefertari, moare în bătălia dată la MAREA TRESTIILOR, înfuntându-l pe Moseh, care profitând de o conjunctură favorabilă se aliase cu sclavii evrei, revendicând tronul. Mumia lui Amon-Seru-Nemef a fost găsită în camera mortuară a lui Ramses, alături de cea a fraților săi și de o stelă de piatră, stelă care puțin mai târziu ne va spune o istorie foarte interesantă.

● CONSILIUL DIN SION – Moseh, eșuând în tentativa de a pune mâna pe tron, se retrage în DEȘERTUL SION (SINAI), unde i se alătură și un grup de preoți atlanți, adepți ai vechiului cult al lui Aken-Aton (monoteismul). În Deșertul Sion, Moseh și atlanții monoteiști pun bazele unei societăți secrete, numită CONSILIUL DIN SION. Moseh dă poporului evreu o identitate, « aranjându-i » un arbore genealogic de care s-a ancorat și el, un alfabet și legi. Când israeliții au invadat și s-au stabilit în Palestina, Consiliul din Sion i-a repartizat pe triburi, în regiuni clar stabilite, ei (Consiliul) acționând în arealul MĂRII MOARTE, mai exact în peșterile de la Qumram care aparțineau tribului IUDA. De-a lungul timpului, în sânul Consiliului din Sion, au existat frământări care au dus la scindarea lor și a Regatului Israel.

● REGELE DAVID – Rege al Israelului din spița atlanților plecați din Egipt o dată cu Moise, sub sceptrul căruia Consiliul din Sion reunește cele 12 triburi ale lui Israel. Istoria regelui David, ca și multe alte istorii, este foarte “înduioșătoare”, dar și deformată în același timp. Istoria ciobanului ajuns rege prin fapte de vitejie, cu ajutorul “Domnului”, a influențat mentalități de-a lungul timpului, ajungând până în zilele noastre.

Regele David

David și Goliat

*Regele
Solomon*

● REGELE SOLOMON – Fiu al regelui David, sub conducerea căruia, Regatul Israel atinge apogeul. Consiliul din Sion furnizează schițe de construcții sofisticate, precum și indicii asupra locurilor de unde puteau lua materialele (exemplu : Jericho). Regele Solomon construiește o splendoare de templu și o cetate în Ierusalim, care de-a lungul timpului, vor fi dărâmate și reconstruite din temelii. Ierusalimul

a fost orașul cel mai disputat din istorie și orașul a cărui cucerire a generat milioane de morți.

În timpul regelui Solomon, Consiliul din Sion se aliază cu Atlanții puri din Egipt, Solomon contractând o căsătorie cu fiica unui faraonului din vremea respectivă.

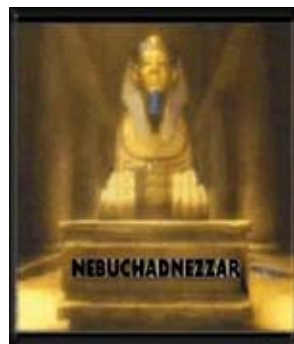

Templul lui Solomon

Cetatea lui Solomon

- **E S E N I E N I**
– Facțiuni din rândul membrilor inferiori ai Consiliului din Sion, care imediat după invadarea regatului Israel de către NABUCODONOSOR, regele Babilonului, și deportarea poporului evreu, arestează elita consiliului, acuzându-i de înaltă trădare și o execută.

NABUCODONOSOR

Invadarea regatului Israel de către babilonieni a fost o urmare a scindării consiliului, când o parte s-au aliat cu atlantii puri din Egipt, în vreme ce, o altă parte vroiau alianță cu atlantii din Mesopotamia. După executarea elitei Consiliului din Sion, esenienii s-au regrupat în arealul de la Marea Moartă, ascunzându-se în spatele unor profesii modeste și trăind după un cod interior. “Uniforma” esenienilor era o cămașă confecționată dintr-o pânză specială, de un alb strălucitor. Esenienii pretindeau că dețin ADEVĂRUL ABSOLUT. Termenul ESENIAN are semnificația de ÎNVĂȚAT sau VINDECĂTOR. Esenienii au participat alături de frații Macabei la apărarea integrității statului Israel, fiind cunoscuți sub numele de HASISIMI. Esenienii au continuat sistemul “profețiilor”, controlând din umbră situația politică. Ei au înlăturat

Clasa Preoților Leviți, înlocuindu-I cu partidele religioase ale fariseilor și saducheilor, care se trăgeau din Triburile lui Manasem și Efraim. Ei l-au sprijinit și l-au impus pe Herod cel Mare ca și rege al Israelului, și tot ei l-au ajutat pe acesta sa reconstruiască țara. Când Herod a început să facă abuz de putere, i-au adminstrat o poțiune “miraculoasă”, în urma căreia acesta s-a îmbolnăvit, ajungând să se sinucidă.

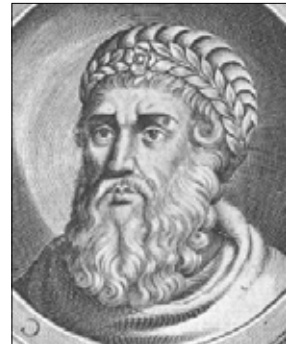
CELE MAI REPREZENTANTE PERSONAJE ALE ESENIENILOR AU FOST: JOSIA-IISUS HRISTOS ȘI CEL CUNOSCUT SUB NUMELE DE IOAN BOTEZĂTORUL, ȘI „ISTORICUL” IOSIF FLAVIUS (care nu era altcineva decât autoritatea supremă a esenienilor).

Esenienii vor da foc Romei, pe vremea împăratului Nero. Catharii și Cavalerii Templieri, până la dizolvarea ordinului, sunt creații ale esenienilor.

• JOSIA-IISUS HRISTOS – Contrar afirmațiilor Bisericii Catolice, care susțin originea “divină” a lui Iisus Hristos, astăzi putem afirma că știm EXACT cine i-au fost părinții. IOSEF, tatăl lui Josia, se trăgea din spița regelui David și în primă fază a fost căsătorit cu SALOMEEA, sora lui Herod, în vreme ce mama sa era MIRIAMNE, prințesă din familia HASMODEILOR. Miriamne a fost căsătorită cu regele Herod cel Mare, cu care a avut doi copii: Alexandru și Aristobul. La intrigile Salomeii, care intrase în conflict atât cu Iosef cât și cu Miriamne, Herod într-o criză de furie, îi condamnă la moarte pe cei doi. Esenienii îi salvează și îi ascund la Qumram. Acest Iosef și Miriamne se supun esenienilor, căsătorindu-se.

IOSIF FLAVIUS

Herod cel Mare

JOSIA, transformat în Iisus Hristos de către Biserica Catolică, este fiul lor, care a reunit vechea linie a lui David cu linia Hasmodeilor, foștii regi ai evreilor, înainte de Herod.

Templul lui Herod

Herodium

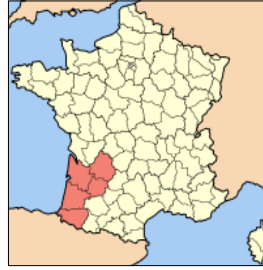
Esenienii l-au format pe Josia pentru a-l impune ca și rege al poporului Israel, însă LATURA PACIFISTĂ a acestuia l-a determinat să-i refuze. Același lucru s-a întâmplat și cu cel cunoscut sub numele de Ioan Botezătorul, care a fost format ca și Mare Preot a noii reforme religioase preconizată de esenieni.

Ioan Botezătorul

● **PILAT DIN PONT** – Guvernatorul roman al Palestinei, de origine samnită, nepot de soră al guvernatorului provinciei romane GALLIA AQUITANIA, prieten și om de încredere al împăraților TIBERIUS și CALIGULA, originar din ARCACHON-ul de astăzi, din departamentul AQUITANIA FRANȚA. Căsătorit cu CLAUDIA PROCULLA, fiica guvernatorului provinciei romane GALLIA NARBONENSIS, acesta reușește după încetarea activității în Palestina să stăpânească arealul Sud-Vestului Franței de astăzi. În timpul mandatului său la Ierusalim, i se cere să îlucidă pe Iisus Hristos, ca blasfemiator, însă acesta preferă să îl salveze în urma unui acord cu esenienii. Iisus este “omorât” prin crucificare, în urma unui simulacru de proces și execuție. Între Iisus Hristos și Pilat din Pont (ARCACHON – AQUITANIA FRANȚA) ia naștere o legătură cerebrală. Fiica lui Iisus Hristos se va căsători cu fiul lui Pilat din

Pilat din Pont

Pont, dând naștere în timp regilor MEROVINGIENI, familiei SAINT CLAIRE (migrată în Anglia și apoi Scoția, în timpul regelui AARTHUR), înglobate astăzi în marea familie francmasonică DU PONT.

*Harta Gallia
Aquitania*

*Harta Gallia
Narbonensis*

*Harta portului Santes Maries de
la Mer, în vechea provincie Gallia
Narbonensis*

Harta Arcachon

Arcachon - fieful lui Pilat

*Dunele lui Pilat,
Arcachon-Franța*

CAPITOLUL II

◆ Odată cu moartea lui Tutankamon ia sfârșit și dinastia a XVIII-a, și o dată cu ea și dinastiile de rasă atlantă. Lovitura dată de Aken-Aton Marilor Sacerdoți, le-a retezat acestora ambițiile de expansiune. Cum nici în perioada dinastiei următoare, lucrurile nu vor sta mai bine (după cum vom vedea ulterior), îi va face să se orienteze spre alte teritorii pentru a-și planta ambițiile.

- *DINASTIA a XIX-a Egipteană*

◆ Sacerdotul Ay îi cedează tronul Egiptului armatei, HORENHEB, care neavând moștenitori direcți, lasă tronul unui alt militar numit PARAMESOU, devenit RAMSES I. După moartea lui Ramses I, îi succede fiul sau, SETHY I, căruia îi va succede apoi RAMSES al II-lea, cel mai longeviv faraon din istoria Egiptului (a trait peste 90 de ani, dintre care a domnit peste 66).

◆ Ramses al II-lea nu a fost un mare strateg, ci mai degrabă un politician abil, care a reușit printr-un sistem de alianțe matrimoniale să consolideze regatul. În timpul domniei sale, atlantzii aveau să rescrie istoria.

◆ Înainte să ajungă faraon, lui Ramses al II-lea, dintr-o legătură cu o PRINȚESĂ MADIANITĂ, i se naște un fiu pe nume AMON-HEROU-MOSEH, care este nimeni altul decât « legendarul » personaj biblic MOISE. Acest Amon-Herou-Moseh era, în condiții normale, prințul moștenitor al tronului.

◆ Ramses al II-lea, ajungând faraon, se căsătorește cu NEFERTARI, o femeie frumoasă, pe care se zice că a iubit-o până la moarte. La « sugestia » sacerdoților, Ramses începe să renoveze vechile temple și palate, în special cele care au aparținut faraonului eretic Aken-Aton, pe care și le apropiază.

◆ În timpul vieții, Ramses împreună cu Nefertari sunt ridicăți de către sacerdoți la rang de zei, urmând ca primul lor născut (AMON-HEROU-NEMEF), să moștenească tronul, ca astfel, să se împlinească condiția că faraonul se trăgea din zei.

◆ AMON-HEROU-MOSEH, căruia îi vom spune mai simplu, MOSEH, este înlăturat cu această ocazie, de la conducerea regatului, fiind încredințat unei clase de sacerdoți.

◆ Moseh, fire energică, nu se împacă cu deciziile luate în cazul său, și începe să-și caute aliați. La vremea respectivă, înaintașii poporului evreu de astăzi erau supuși, ca și sclavi, puterii din Egipt. Moseh, înțelegând jocurile politice, în numele cărora a fost sacrificat, devine pe ascuns un mare admirator al lui Aken-Aton. Întrând în contact cu

sclavii, le promite acestora eliberarea din sclavie, în schimbul ajutorului de a prelua puterea din mâinile fratelui său (Amon-Herou-Nemef, căruia îi vom spune Nemef), pe care îl consideră un uzurpator.

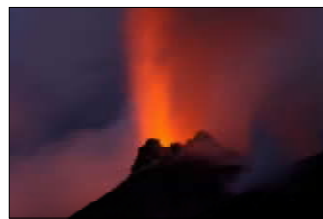
♦ Moseh devine repede popular printre sclavii evrei, când făcând uz de statutul lui, le îmbunătățește acestora condițiile de viață, pedepsind chiar câțiva funcționari zeloși.

♦ Popularitatea lui Moseh o neliniștește pe Nefertari, care pune la cale asasinarea lui. Cei doi asasini trimiși de Nefertari, sunt anihilați de Moseh, care luând mesajul în serios fugă în țara MADIAN, la bunicul sau din partea mamei, care era unul dintre regii madianiților. Se căsătorește cu SEFORAH, fiica lui IETRO, preotul suprem din Madian, făcându-și noi alianțe și așteptând momentul potrivit să-și ia tronul (triburile madianite erau o uniune de oameni liberi, veniți din Mesopotamia, și așezați în vecinătatea Egiptului, în apropiere de Deșertul Sinai sau Sion).

♦ Nefertari se răzbună pe sclavi, îngreunându-le și mai rău condițiile de viață, cu scopul de a-l face pe Moseh inpopular.

♦ Intervine momentul așteptat de Moseh, dar nicidecum așa cum plănuse. (Teoria care urmează va fi contestată de foarte mulți arheologi, mulți dintre ei fiind plătiți pentru asta).

♦ La aproximativ 800 km de Egipt în Mediterană, are loc erupția vulcanului SANTORINI, erupție de o violență ieșită din comun, norul uriaș de gaze și cenușă vulcanică ajungând la peste 15 km înălțime. Norul este împins de curenții atmosferici direct peste o parte din Egipt. Cenușa și pulberea vulcanică se depune peste palate, temple, case, câmpuri agricole, se amestecă cu apa Nilului dându-i o culoare roșiatică, peștii mor, iar broaștele și crocodilii părăsesc mlaștinile, invadând orașele și casele oamenilor într-o nebunie de nedescris. Câmpurile agricole au fost acoperite de un strat gros de cenușă, iar vitele și oamenii mureau pe capete. Cel mai afectat a fost centrul și Sudul Egiptului. Cariera de zeu a lui Ramses al II-lea începuse prost și avea să se termine și mai prost.

♦ Capitala Egiptului, în vremea lui Ramses al II-lea, era Pi-Ramses (Goshen) în nordul regatului, nord care nu fusese atins de calamitate. [Ulterior, acest eveniment va fi descris de MOISE (Moseh) ca fiind mâna puternicului Iahweh (Dumnezeu), care i-a lovit pe egipteni cu cele 10 plăgi (urgii) ca pedeapsă că i-a ținut sclavi pe evrei].

♦ În aceste condiții de haos, armata regatului era dispersată la hotare și în zona calamitată pentru păzirea palatelor, templelor și orașelor de hoți, precum și la supravegherea convoaielor care transportau tezaurele templelor și orașelor în zonele necalamitate.

Profitând de acest fapt Moseh, care păstrase legătura cu conducătorii evreilor, dă lovitura. Evreii fug din Egipt și se refugiază la madianiți, cu care Moseh, punându-se în fruntea unei armate mixte, madianito-evreești, atacă și jefuiește Pi-Ramses-ul (Goshen).

♦ Atacând convoaiile care transportau tezaurele templelor, Moseh « confiscă » pe lângă bogății, și documente, hărți și alte relicve extraterestre din patrimoniul Marilor Sacerdoti Atlanti. Cea mai mare parte din tezaur au îngropat-o în prima fază în DEȘERTUL SINAI (SION).

♦ În fața noului pericol, faraonul Amon-Herou-Nemef, fratele vitreg al lui Moseh, mobilizează în grabă o parte din armată, și punându-se în fruntea ei, începe o campanie de pedepsire.

♦ Cunoscând foarte bine regiunea, evreii împreună cu madianiții îi atrag pe egipteni într-o delta a Nilului, numită în vechile manuscrise MAREA TRESTIILOR, unde carele grele de luptă ale egiptenilor s-au împotmolit în mlaștină.

În lupta corp la corp ce a urmat, răsculații conduși de Moseh câștigă bătălia, faraonul Amon-Herou-Nemef, fiul lui Ramses al II-lea și Nefertari, pierzându-și viața în urma unei puternice lovituri la cap.

♦ Realizând că nu are șanse să ocupe tronul, Moseh părăsește Egiptul în fruntea evreilor pe care i-a « eliberat » și se așează în Deșertul Sinai (Sion), în apropierea triburilor madianite.

♦ În schimbul retrocedării unei părți a tezaurului jefuit, între Moseh și Ramses al II-lea se încheie un tratat de neagresiune reciprocă.

MOISE

♦ Rămas cu poporul pe care l-a « eliberat » MOSEH devine MOISE, aranjându-și o genealogie 100% ebraică. Necunoscând limba « maternă », invocă un defect de vorbire și comunică cu poporul prin intermediul unuia dintre capii evreilor, cunoscut de noi din Thora (Biblie) sub numele de AARON, despre care susține că i-ar fi frate de sânge și pe care îl va « consacra » ulterior MARE PREOT al poporului evreu.

◆ Odată cu acest exod, lui Moise i s-au alăturat și o parte dintre atlanții care rămăseseră credincioși fostului cult instaurat de Aken-Aton.

PRINTRE LUCRURILE LUATE DIN PATRIMONIUL SACERDOȚILOR ATLANȚI S-A AFLAT UN SARCOFAG AVÂND UN CADAVRU DE EXTRATERESTRU MUMIFICAT. CELEBRUL KIVOT AL LEGII CONSTRUIT ULTERIOR NU ERA ALTCEVA DECÂT UN NOU SARCOFAG PENTRU ACESTA.

(Particularitatea acestui nou sarcofag era că se comporta ca o PILĂ VOLTAICĂ electrocutând orice persoană nevizată care ar fi încercat să îl deschidă. Să nu uităm că Moise înainte de exod făcuse parte din tagma sacerdoților și avea un oarecare bagaj de cunoștințe pentru a fabrica supranaturalul. În plus, mai devenise și ginerele lui IETRO, MARELE PREOT al Madianului.

Pentru cei interesați de detalii, în Thora (Biblie) găsiți descrierea exactă a acestui kivot. Un cot avea 0,66 m. Talia extratereștrilor era, cum spuneam anterior, între 0,80-1,40 m).

Această istorie a fost găsită gravată pe o stelă de piatră chiar în interiorul camerei mortuare a lui Ramses al II-lea. Alături de el, s-au găsit mumiile copiilor săi avuți cu Nefertari. În urma analizelor științifice, cel mai în vârstă, prezintă o gaură în partea din spate a cutiei craniene. Aceasta este o confirmare a relatării gravată pe stelă. În altă ordine de idei, nu prea vedem motivul pentru care Ramses ar fi inventat o asemenea poveste, dacă ea nu ar fi fost reală. Cum era de așteptat, istoria de pe stelă contrazicea total varianta descrisă în Biblie. Cum Biblia este inspirată direct de « DUHUL LUI DUMNEZEU », nu mai era loc și de istoria gravată pe stelă, drept pentru care, stela de piatră din camera mortuară a lui Ramses a... DISPĂRUT.

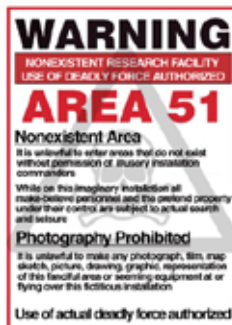
De când francmasoneria s-a instalat în Egipt orice descoperire se face este vizată de responsabili care decid dacă ea trebuie făcută publică sau să dispară fie în BRITISH MUSEUM, fie în AREA 51.

Area 51

British Museum

◆ În urma acestor evenimente, MARI SACERDOȚI ATLANȚI decid să părăsească Egiptul. Privirile li se îndreaptă către GRECIA ANTICĂ. Ulterior se vor stabili la ROMA.

◆ Rămas cu « poporul » său, Moise trece la lucruri mărețe.

◆ Inventează un nou alfabet, le dă evreilor un cod de legi și fiind un admirator al lui Aken-Aton, le dă o religie MONOTEISTĂ. Extraterestrului din sarcofag i se dă numele de IAHWEH (Iahweh era una dintre divinitățile centrale a madianiților), fiind impus ca și DIVINITATE SUPREMĂ.

◆ Îi obligă pe evrei să se căsătorească doar între ei, reușind astfel să le dea o IDENTITATE. Ca autor al alfabetului EBRAIC, el este și primul istoric cunoscut al acestui nou popor apărut pe hartă, « scriind » istoria în maniera sa.

◆ În perioada imediat următoare fugii din Egipt, triburile ”izraelite” s-au instalat în Deșertul Sinai (Sion) unde, vreme de aproape 40 de ani au trăit o formă de COMUNISM de KIBUTZ, primind rații regulate de alimente și îmbrăcăminte, cumpărate de la popoarele din jur cu aurul din tezaurul luat din Egipt.

◆ Consacră tribul lui LEVI (al cărui șef era AARON, presupusul său frate), în Mari Preoți ai divinității inventate de el (Iahweh), și având sprijinul socrului său Ietro și al atlanților ce i s-au alăturat din Egipt, face planuri de cucerire a țării CANAAN (Palestina de astăzi). Planuri care se vor materializa după moartea sa.

COMENTARII

Autor al alfabetului ebraic, Moise este de asemenea și autorul celor cinci cărți ale Thorei. În aceste cărți, el scrie istoria poporului evreu, dar în maniera sa.

În aceste cărți, el amestecă totuși unele fapte reale cu altele care sunt foarte greu de crezut astăzi. Face greșeala de a cădea în extreme. Maschează și disimulează anumite întâmplări, fiind foarte exact în altele.

Prima carte numită și Genesa (Facerea) este clar inspirată după Apocrifele și Jubileele lui Enoh. Acest personaj real, Enoh, poate fi identificat că a trăit undeva înaintea anului 75.000 î.e.n., chiar în preajma războiului dragono-atlant, acest lucru fiind dedus din descrierile lui.

Moise, făcând parte din tagma preoților, a avut acces la documente și cunoștea foarte multe secrete. Inspirându-se din mai multe surse, a creat o nouă religie pe care a impus-o poporului evreu.

În primele capitole ale Genesei dă câteva detalii despre apariția vieții și facerea omului, dar nu intra în amănunte. Unele din detalii, pare-se

că le-a luat și din scrierile mesopotamiene. Există și cazuri în care se contrazice singur. De exemplu, el afirmă că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și pus în Eden să muncească și să păzească grădina, pentru ca ulterior să afirme că, de fapt, creerea rasei umane n-a avut alt scop decât acela de a scoate la « lumină » poporul ales « al lui Israel » și să-l facă numeros ca stelele de pe cer. Într-un alt capitol, Iahweh, le-a promis evreilor țara Canalului (Palestina), însă după cum rezultă ulterior, evreii au fost obligați să se bată pentru ocuparea ei, întâmplându-se ca nu de multe ori să fie înfrânți.

Moise, în scrierile sale, afișează o modestie suspect de ciudată în ceea ce îl privește, lucru care nu este tocmai normal pentru un personaj care face atât de multe pentru un popor. În afară de faptul că nu dă grozav de multe detalii despre el și familia sa, odată cu moartea sa dispare orice urmă despre el și urmașii săi. Mormântul lui este necunoscut (undeva în Bet-Peor ca să cităm scrierile Thorei), iar despre cei doi fii ai săi, Gersom și Eliezer, nu se mai relatează nimic.

Realitatea este cu totul alta. Trăind printre sacerdoți, știa că publicitatea, în general, înseamnă vulnerabilitate, în vreme ce ADEVĂRATA PŪTERE constă în a nu știi nimeni nimic despre tine, în vreme ce tu știi totul despre toți și tot.

Împreună cu atlânții care i s-au alăturat la plecarea din Egipt, Moise înființează o societate secretă, ca păstrătoare și gestionare a tezaurului luat din Egipt. Această societate secretă se numea CONSILIUL din SION. Avându-l drept paravan pe Iahweh și vârfulurile Leviților, consacrați ca preoți ai acestuia.

Acest Consiliu din Sion a ajuns să controleze atât triburile israelite, cât și celelalte triburi ale popoarelor din jur, ajungând cu timpul să-și exercite puterea până în Mesopotamia. S-au stabilit în zona Mării Moarte, mai exact, în labirintul de galerii de la QUMRAM.

Încă înainte de cucerirea Palestinei, Moise le impune Leviților o schemă asupra felului cum se vor desfășura lucrurile în viitor. Schema nu se deosebea prea tare de cea a sacerdoților atlânți din Egipt. Tribul lui Levi (preoții) erau cei care colectau « zecimile și darurile » pentru Iahweh. Din aceste « zecimi și daruri », 9% le reveneau preoților, iar 1% Consiliului din Sion. [Termenii « contractului » între preoții leviți și Iahweh (Dumnezeu), în spatele cărui se ascundea Moise și Consiliul din Sion, îi găsim în cartea NUMERI capitolele 18, 26-29].

ORIGINALITATEA, PŪTEREA și MISTERUL Consiliului din Sion, constă în așa zisele « PROFETII ». Odata ce « Mesagerul » lui Iahweh (« prooroc » sau « înger ») anunța poporului său unor persoane ceva, fie de bine, fie de rău « PROOROCIA SE ÎMPLINEA ». Organizația avea toate mijloacele necesare, precum și timpul necesar să ducă profetia până la capăt.

Acest consiliu funcționa ca un fel de legiune străină, ajungând să numere cu timpul peste 60.000 de membri, împărțiți în tot teritoriul.

Veșmintele lor erau confecționate dintr-o pânză aparte de un alb strălucitor.

După câteva sute de ani de existență underground, ies la lumină când triburile lui Israel s-au instalat bine în regiune (foto).

Un membru din elita consiliului pe nume DAVID este numit MESIAH (« Cel Uns ca rege »), devenind astfel primul rege al poporului evreu.

Sub domnia fiului său, celebrul rege SOLOMON, este construit Ierusalimul, cetatea și templul, construcții bazate pe planurile luate de Moise din Egipt. În timpul acestui rege, triburile lui Israel reunite, ajung în regiune o putere economică și militară.

[Povestea lui David, așa cum este zugrăvită în Thora (Biblie), este foarte înduioșătoare, ciobanul care ajunge rege datorită faptelor sale de vitejie. ÎN REALITATE ÎNSĂ NU SE ÎNTÂMPLĂ NICIODATĂ AȘA CEVA. « Ciobanul » David aparține tribului lui IUDA, trib care, coincidență stranie, avea în stăpânire chiar arealul unde se găsea Qumram, Marea Moartă, En-Ghedi și ulterior Masada. I se atribuie tribului lui Iuda rol de trib conducător, David devenind rege peste tot Israelul. Din timpul vieții, după un plan bine stabilit, strânge materialele de construcție cu care fiul său va construi IERUSALIMUL. Regele David este primul rege al Israelului, din casa lui Moise].

În realitate, « înțeleptul » rege Solomon, nu a fost pare-se atât de « înțelept », multe dintre poemele lui regăsindu-se pe pereții templelor din Egipt, temple mai vechi decât Ramses însuși.

La câteva sute de ani de la moartea regelui Solomon, o scindare se produce în sânul Consiliului din Sion, și o parte dintre ei fac alianțe cu regii din Mesopotamia care atacă Israelul, jefuind și dărâmând Ierusalimul. În ciuda disensiunilor dintre membrii consiliului, au existat tot timpul descendenți ai casei lui David și deci implicit ai lui Moise. Membrii de rând ai Consiliului din Sion au arestat elita consiliului, acuzând-o de înaltă trădare și deturnare de fonduri. Membrii rămași fac să revină la Ierusalim pe cei din casa lui David. Consiliul din Sion a rămas ca și organizație, însă membrii ei s-au autodenumit ESENIENI. Au adoptat veșmântul alb ca și uniformă și

Harta triburilor lui Israel

sistemul dublu de scriere. Termenul « esenian » are echivalentul de « luminat », « învățat », « ales », « vindecător ».

Esenienii aveau cunoștințe avansate în toate domeniile, și manevrau chiar substanțe halucinozene. De asemenea, ei aveau cunoștințe avansate de medicină naturistă, bazată pe extracte din plante.

Cămașa albă din panză de alb strălucitor era simbolul purității. Scăldătoarea de la En-Ghedi a fost scăldătoarea esenienilor. Organizația dispunea de fonduri fabuloase, putând să sponsorizeze armate, dar în ciuda acestui fapt, trăiau modest, ascunzându-se în spatele unor origini sau ocupații modeste.

En-Ghedi

**Foto:
Arealul
esenienilor
la En-
Ghedi,
Qumram și
Massada**

Qumram

Massada

Esenienii susțineau că ei dețin ADEVĂRUL ABSOLUT.

De la reinstalarea casei lui David la Ierusalim și până în apropierea războaielor conduse de frații MACABEI, membrii consiliului au continuat să trăiască în anonimat în zona Mării Moarte.

Au adoptat, de asemenea, și vechiul joc « de-a profeției ». În urma unor mișcări seismice cu efecte devastatoare pentru zona Mării Moarte (surparea unor galerii la Qumram), esenienii au ieșit la lumină, participând alături de frații Macabei la lupta împotriva invadatorilor greci.

Într-un moment de vid de putere, familia Hasmodeeană (a Hasmodeilor), deși nu era legitimă, își asumă responsabilitatea guvernării. Esenienii nu au intervenit în nici un fel în această chestiune, însă de-a lungul timpului, între ei și hasmodeeni a intervenit un conflict.

Motivul principal al conflictului a fost faptul că hasmodeenii începuseră să comită abuzuri.

Esenienii le-au cerut Hasmodeeilor să înceteze cu abuzurile, însă aceștia i-au ignorat. Din acel moment și până când i-au măturat de la conducerea Israelului, nu a mai trecut mult timp.

“Istoricul” Iosif Flavius (Mare Maestru al esenienilor), relatează cum « IUDAS, Marele Stăpân al Dreptății », îi prezice lui Antigon, fratele lui Aristobul (conducătorul hasmodeean al Israelului), unde și cum va muri. Paradoxal, lucrurile s-au întâmplat exact așa. Vechiul joc de-a « profețiile » a funcționat perfect.

Când Herod, rămas în istorie sub numele de Herod Cel Mare, era încă copil și nimeni nu putea lua în calcul datorită originilor sale edomite, esenienii i-au promis ca îl vor face rege. Când lucrurile s-au împlinit, Menahem Esenianul i-a prorocit : « Tu vei fi rege și domnia ta va fi liniștită dacă nu uiți mila și dreptatea.» Vreme de 25 de ani, între Herod și esenieni, a avut loc o relație privilegiată. Herod necerându-le niciodată să-i depună jurământ de supunere.

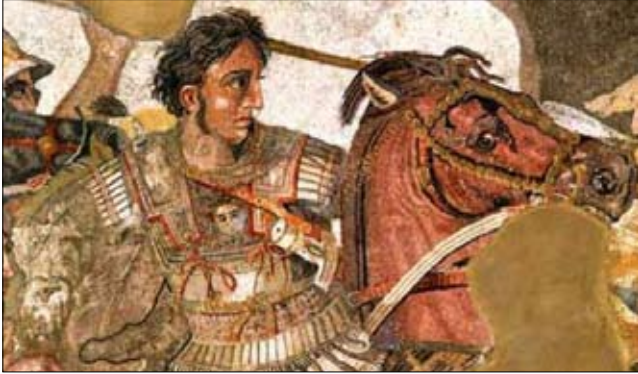
◆ În Agatha, giganții ies la suprafață. Din marele neam al thrcilor se desprind thrcii pelasgi, etruscii, thracii, în vreme ce sauromații se împart și ei în două pe cuprinsul Europei de Est. Agathârșii rămân ca o veche gardă doar pe arealul din jurul Munților Carpați.

◆ Societatea etruscă stabilită pe malul Tibrului (Roma de astăzi), trăia după legi bine stabilite de conviețuire. Erau împărțiți pe bresle și trăiau o formă de comunism, în forma primară a societății, neexistând moneda de schimb. Principala lege se baza pe respectul reciproc. Își creșteau copiii de mici împreună în școli, fiecare învățând legile respectului reciproc.

◆ Elita sacerdoților atlanti din Egipt se mută în Grecia Antică. O parte din practicile religioase din Egipt sunt naturalizate în Grecia.

Au inventat o religie diferită de cea practică în Egipt, avându-i ca personaje de adorație pe ZEII OLIMPIENI.

◆ Marii Sacerdoți ating apogeul în vremea lui Alexandru Cel Mare (Alexandru Macedon), când acesta cucerește pentru ei lumea de la Macedonia la India.

*Alexandru
„cel Mare“ și harta
teritoriilor cucerite*

Când acesta încearcă să pătrundă în Agartha, este respins drept pentru care cucerește celelalte colonii de pe schema hărții Constelației Dragonului. Acum este simplu de văzut ce căuta prin India și ce scop aveau cuceririle lui.

◆ Odată cu războiul dintre populațiile din stânga Tibrului și etruscii de pe dreapta Tibrului, începe războiul dintre societățile thrcilor și atlanti. În bătălia dată pentru cucerirea cetății-stat etrusce RUMLUM, atlanti au aruncat în luptă triburile samniților, latinilor, etc., în vreme ce alături de etrusci au aruncat în luptă detașamente de thraci. Atlanti câștigă, iar societatea etruscă cade sub dominația triburilor semisălbatică, pe care le civilizează, dându-le atât limba, cât și cultura. Limba atlantiilor de uz interior era exact limba care se vorbea în Agartha. Odată cu supunerea societății etrusce care nu era o societate de războinici, trecerea atlantiilor

de la Grecia Antică la Roma Antică s-a făcut relativ ușor. Societatea din Agartha avea cel mai complex sistem de scriere, caractere ale acestui scris găsimu-se la mai toate civilizațiile. Arieniiz izgoniți din Agartha duc cu ei pe Valea Indusului caractere ale acestui scris, precum și parte din vocabular. Cel mai complex și cel mai vechi sistem de scriere s-a descoperit pe TĂBLIȚELE DE AUR de la Sinaia (România), care au fost topite de către Regele Carol I de România, membru al celei de-a treia mari familii francmasonice, familia de Habsburg.

◆ Aryenii ajung în India, Mongolia, China și Europa de Nord. În zonele unde au ajuns, au supus populațiile autohtone, plantându-le alfabetul inventat de ei, ca și credințele lor.

La Qumram, în grotă nr. 4 s-au găsit scrieri ale căror autori sunt esenienii. Aceste scrieri contravin teoriilor Vaticanului și intereselor francmasonilor drept pentru care oamenilor de știință li se pun tot felul de piedici în încercarea de a le traduce și publica. Aceste traduceri ar aduce o lumină în legătură cu originea umană a lui Isus Hristos, precum și asupra legăturilor acestuia și a lui Ioan Botezătorul cu esenienii. O comisie catolică condusă de ROLAND de VAUX și cei care dirijează Muzeul Rockefeller din Ierusalim, sub pretextul că „ajută“ la traducerea și conservarea scrierilor eseniene, LĂ DISTRUG SISTEMATIC, ocazie cu care distrug și date privind adevărata identitate și istorie a poporului evreu.

Stimate cititor, în această parte a cărții voi aborda unul dintre cele mai sensibile subiecte, ca să-i spun așa și anume subiectul IISUS HRISTOS. Încă o dată reafirm: nu sunt împotriva lui Iisus Hristos, dimpotrivă, îl găsesc unul dintre cele mai ILUSTRE PERSONAJE cu care noi RASA UMANĂ ar trebui să ne mândrim. A fost primul dintre noi care ne-a vorbit despre PACE, despre BUNA ÎNȚELEGERE, despre RESPECT, IUBIRE și TOLERANȚĂ față de semenii ca despre cele mai mari BOGĂȚII pe care le poate poseda cineva. Celebra învățătura « DACĂ CINEVA ÎȚI VREA HAINA TU DĂ-I ȘI CĂMAȘA » spune tot despre caracterul acestui personaj pe care trebuie să-l considerăm ca fiind cel mai abil dintre noi. Dacă învățăturile sale le-am fi pus în practică astăzi, noi RASA UMANĂ am fi fost DEMULT o adevărată civilizație pe cale să cucerim UNIVERSUL.

Limitându-ne însă la micile noastre mari ticăloșii, am rămas unde suntem, cu mizeriile lumii în care trăim, o rasă de toată jalea, incapabilă să ne protejăm copiii și pe noi înșine de suferințe inutile provocate tot de noi și așa vom rămâne mult timp dacă nu vom lua MĂSURI IMEDIATE. Ascultându-l pe IISUS am fi lăsat la o parte micile noastre mari orgolii, ne-am fi depășit condiția, ne-am fi învins lăcomia și mândria, iar « banul, rădăcina tuturor relelor » n-ar mai fi

avut nici o influență asupra noastră. Dacă l-am fi ascultat pe IISUS, FORȚA BINELUI CARE ZACE ÎN NOI AR FI ÎNVINS FORȚA RĂULUI CARE ZACE TOT ÎN NOI ȘI NE-AM FI RIDICAT DIN GENUNCHI, IAR CEI CARE NE-AU ÎMPINS LA RĂZBOAIE ȘI MASACRE ÎN NUMELE UNOR INEPTII N-AR MAI FI AVUT LOC DEMULT PRINTRE NOI.

Iisus a fost un nobil membru al Rasei Umane, dar ei ni l-au FURAT. I-au confiscat identitatea, iar noi n-am făcut nimic ca să-i împiedicăm. De mai bine de 1600 de ani privim cum se folosesc de imaginea lui Iisus în scopurile lor ticăloase, iar unii dintre noi sunt atât de naivi încât le mai dau și bani pentru asta.

În vreme ce Iisus ne-a învățat să întoarcem și obrazul celălalt, ei au purtat războaie și au omorât oameni în numele Lui. În afară de Biserica Lutherană și Biserica Ortodoxă (cu foarte mari rezerve) a-l asocia pe Iisus cu oricare altă biserică, așa zis creștină, este cea mai gravă ofensă ce-i poate fi adusă Acestuia.

Oameni care se măcelăresc între ei în numele DOMNULUI

Religia a fost din toate timpurile O MARE AFACERE. Un grup limitat de indivizi, vânzând supranaturalul au acumulat venituri fabuloase. Problema cea mai gravă este că au reușit prin teroare, profitând de teama și slăbiciunile noastre, să ne PLANTEZE în cap varianta lor numită CREDINȚĂ.

CREDINȚĂ ÎN CE ?

Cineva spunea că dacă nu ar fi religia ar fi un haos.

Prostii. Dacă legile oamenilor ar fi fost bine întocmite, n-ar fi fost nici un haos. Suntem o rasă inteligentă și nu cu ciomagul putem fi educați. Religia, așa zis creștină, ca și cea din Antichitate, în loc să ajute Rasa Umană să devină mai bună, a fost ca o plagă și o frână în calea dezvoltării acesteia și tot atât de folositoare ca și un cui bătut în cap. Alături de Muzeul Holocaustului de la Auschwitz, mai putem deschide unul la Vatican, în onoarea tuturor europenilor și evreilor uciși în Europa și un altul la Ierusalim în onoarea tuturor europenilor, evreilor și arabilor uciși în Palestina Evului Mediu.

« DUMNEZEU VREA » striga isterizat Papa Urban al II-lea, reprezentantul Domnului la Clermond Ferand (Franța) în 1095, propovăduind prima cruciadă.

« DUMNEZEU VREA ». Nu știm ce vroia acel Dumnezeu, dar știm ce vrem noi astăzi.

DREPTATE PENTRU CEI ASASINAȚI PE NEDREPT, DREPTATE PENTRU CEI SCHILODIȚI FIZIC ȘI PSIHIC, prin termeni EXCOMUNICARE, EREZIE, SPOVEDANIE, RAI, IAD, DEMONI, MÂNTUIRE și alte debilizme inventate având ca « bază » Evangheliile lor falsificate grosolan.

NU CEREM VĂRSARE DE SÂNGE PENTRU CĂ NOI NU SUNTEM CRIMINALI, ÎNSĂ SE IMPUNE UN PROCES CORECT. Avem datoria morală să-i tragem la răspundere dacă vrem ca generațiile viitoare să ne privească cu respect.

Oameni buni, până astăzi ați avut scuza că nu ați știut. ACUM ȘTIȚI cam cum s-au desfășurat lucrurile și din acest moment nu mai aveți nicio scuză.

DACĂ NICI ACUM NU ÎNCERCAȚI SĂ VĂ RIDICAȚI DIN GENUNCHI PENTRU BINELE VOSTRU ȘI PENTRU FERICIREA ȘI LIBERTATEA CELOR CE VOR VENI DUPĂ VOI, COMPLĂCÂNDU-VĂ ÎN EGOISM, INDIFERENȚĂ ȘI IGNORANȚĂ, BLESTEMAȚI SĂ FIȚI SĂ RĂMÂNEȚI ÎN GENUNCHI ÎNCĂ 1 MILION DE ANI SAU SĂ PIERIȚI CA RASĂ.

« Fără plată ați primit și fără plată să dați » zicea Iisus și « cine scoate sabia de sabie va pieri ».

Rasă Umană, acești indivizi au fost mai distrugători pentru noi decât un atac nuclear. În 200 de ani de când Napoleon l-a arestat pe Papa Pius al VII-lea și influența Bisericii Catolice a căzut în Europa și până astăzi, deși am trecut și prin două războaie mondiale, care au început tot din pricina criminalilor ce se adăpostesc la Vatican, am ajuns să cucerim SPAȚIUL. Vă imaginați unde eram NOI astăzi dacă scăpam de ei cel puțin cu 1500 de ani mai înainte ? Nu vrem să facem jocul nimănui, ce este drept este drept, iar probele le avem la îndemână, și îmi asum responsabilitatea pentru ce afirm, dar spre deosebire de Biserica Catolică, Biserica Ortodoxă are totuși niște MERITE. Nu numai că nu a permis execuții religioase, dar putem spune că a dat o identitate și a conservat limba și cultura tuturor popoarelor pe care haideți să spunem « le-a păstorit ».

Grecii, sârbii, bulgarii, românii, rușii și toate celelalte popoare aflate sub influența Bisericii Ortodoxe au fost stâlpi ai Europei în calea expansiunii otomane și tătare, în vreme ce Biserica Lutherană a continuat lupta lui Martin Luther, încercând dezrobirea Europei de FLAGELUL CATOLIC.

Olandezii, francezii, spaniolii, italienii, portughezii, locuitorii țărilor din America Latină, toți au avut de suferit de pe urma FLAGELULUI CATOLIC. În condiții normale, fondurile acestui (încă o dată mă

repet) SINDICAT AL CRIMEI, trebuie să împărțite tuturor țărilor care au avut de suferit de pe urma lor. Încă o dată vă repet, sunt conștient că afirmând toate acestea ÎMI RISC VIAȚA, căci știu cu cine am de a face, iar metodele lor SFINTE sunt foarte cunoscute, dar departe de mine gândul de a încerca a deveni prin asta cineva. Mi-aș fi dorit din străfundul inimii ca aceste lucruri să nu se fi întâmplat, dar dacă s-au întâmplat trebuie cineva să-i tragă la răspundere. Dacă ne unim împreună reușim să facem dreptate. Avem datorie morală pentru toți cei care au murit în chinuri cumplite pentru singura vină că s-au născut ATUNCI și ACOLO. Dacă vrem ca cei ce vor veni după noi să ne privească cu respect, nu cere nimănui vărsare de sânge, însă se impune un PROCES CORECT.

Credincioșii catolici vor fi foarte revoltați de aceste cereri, dar ei înșiși sunt victime ale acestor șarlatani.

Cineva argumenta : « sunt creștin ca și tata, ca și bunicul, așa am fost educat și chiar dacă am îndoieli în privința multor lucruri nu pot să mă schimb ». Acesta este cazul tipic și de asta am ajuns aici, fiind conduși după legile principiului de piramidă, când cel subordonat asculta orbește ordinele superiorului, măcar că poate unele ordine i se par absurde sau contravin conștiinței, în timp ajunge să nu-i mai pese, mințindu-se că va plăti superiorul. Dacă, de exemplu, soldații care primeau ordinul să ardă un « eretic » s-ar fi întrebat « dacă acest om dușmanul lui Dumnezeu, de ce nu-l pedepsește El, Dumnezeu însuși, de ce trebuie să o facem noi ? », și ar fi lăsat lucrurile în Plata Domnului, NICIODATĂ NU AM FI AJUNS AICI. Dar fiindcă au refuzat să gândească logic, nu numai că le-au făcut jocul, dar mulți dintre ei au plătit ei înșiși cu viața comoditatea refuzului de a gândi.

EU SUNT ATEU ȘI O STRIG ÎN GURA MARE, ÎMPINS DE REVOLTA NORMALĂ A OMULUI CU CONȘTIINȚA VĂZÂND NEDREPTATEA ȘI TICĂLOȘIA. SUNT « FĂRĂ DUMNEZEU ». SUNT FĂRĂ DUMNEZEUL PE CARE EI NI L-AU IMPUS ATÂTA TIMP CU JAPCA. DACĂ EI SUNT OAMENII LUI DUMNEZEU, REFUZ SĂ-L SLUJESC. CONȘTIINȚA DIN MINE NU MĂ LASĂ. MĂ SUBSCRIU BENEVOL AFIRMAȚIILOR LUI LUTHER « DEMONSTRAȚI-MI CHIAȚI ȘI PE BAZA PROPRIILOR VOASTRE SCRIPTURI CĂ SUNT GREȘIT ». NU VEȚI PUTEA NICIODATĂ, DEOARECE SCRIPTURILE VOASTRE SUNT NIȘTE INEPTII, IAR BAZA SCRIPTURILOR VOASTRE A FOST ȘI ESTE ÎNCĂ (sperăm că nu pentru încă mult timp) TEROAREA, CRIMA, ȘANTAJUL ȘI MINCIUNA.

RASĂ UMANĂ A VENIT TIMPUL SĂ TE TREZEȘTI.

◆ Herod Cel Mare ajunge rege în Iudeea cu ajutorul romanilor și sprijinit de esenieni. Tipic celor ajunși la putere, începe să se

descorosească de cei care au avut puterea înaintea lui, iar Herod nu se abate de la regulă. La fel de tipic tuturor uzurpatorilor, păstrează în viață o prințesă din rândul ”foștilor”, pe care o ia în căsătorie ca să-i dea « legitimitate în ochii poporului ». Cei din dinastia Hasmodeilor au fost și ei la rândul lor niște uzurpatori, dar poporul evreu i-a acceptat datorită conjuncturii. Dinastia Hasmodeeană nu avea nici o legătură cu casa regală a lui David, însă își asumase guvernarea într-un moment de vid de putere.

◆ Herod se căsătorește cu MIRIAMNE, sora lui ARISTOBUL HASMODEU, fostul conducător, pe care Herod îl înjunghiasse cu mâna lui. Ca să-și consolideze și mai bine domnia, la sugestia esenienilor, își căsătorește sora, celebra SALOMEEA, cu un oarecare IOSIF, descendent din stirpea regelui David, care la momentul respectiv nu reprezenta nici un factor de risc în calea domniei lui Herod. *Sora lui Herod, celebra SALOMEEA (a cărei nepoată SALOMEEA Dansatoarea a cerut capul lui IOAN BOTEZĂTORUL pe o tavă de argint), a rămas celebră datorită intrigilor și ticăloșiilor ei. Herod o folosește în planurile lui, căsătorind-o cu un descendent al casei lui David, în vreme ce el s-a căsătorit cu Miriamne, prințesa hasmodeeană.*

◆ Herod începe reconstrucția țării. Apar construcții sofisticate.

◆ Herod are din căsătoria cu Miriamne doi fii : Alexandru și Aristobul.

◆ După câțiva ani, Salomeea se îndrăgostește de un oarecare COSTABARE, și aflându-se în acel moment într-o dispută cu Mariamne, soția lui Herod, o acuză pe aceasta în fața acestuia de legături adultere, avute chiar cu soțul ei Iosef. În prima instanță, Herod respinge toate acuzațiile, considerându-le o nebunie, însă prin intrigă, Salomeea reușește să-l « convingă » de trădarea celor doi, și acesta într-un moment de furie, îi condamnă la moarte. În timp ce erau conduși spre locul de execuție, esenienii provoacă o busculadă în urma căreia îi răpesc pe ei doi. Comandantul gărzii și soldații desemnați pentru execuție, temându-se de represaliile lui Herod, ucid doi nevinovați luați la întâmplare și raportează misiune îndeplinită.

◆ Iosef și Mariamne sunt ascunși într-una din locațiile esenienilor. După aproape 25 de ani de domnie, esenienii încep să fie iritați de excesele lui Herod și încep să pregătească un plan de înlăturare al acestuia, împreună cu un plan de reformare al religiei care presupunea înlăturarea partidelor fariseilor și saducheilor de la conducerea templului. (Cele două partide, atât fariseii, cât și saducheii, fuseseră ajutați la începuturi de către esenieni ca să ajungă conducătorii religioși ai poporului, în dauna preoților leviți).

◆ Iosef și cu Mariamne încep să intre în vederile esenienilor. Cei doi se căsătoresc. Mariamne rămâne însărcinată și este adusă să nască

la Hebron, mai exact, la Bait Lehem (în traducere din ebraică « casa pâinilor »). Îi este adusă să o ajute la naștere chiar moașa care o ajutase și la nașterea celor doi prinți: Alexandru și Aristobul.

♦ **MARIAMNE NAȘTE UN FIU.** Din cauza vârstei ei mai înaintate, se presupune, moare la naștere. În noua situație, copilul este hrănit cu lapte de capră de la o stână din apropiere, în vreme ce esenienii încearcă să-i găsească o doică.

♦ Unui oarecare Zakarias, din familia leviților, un mic slujbaș la templu, îi naște soția (o oarecare Elisaveta), un băiețel.

♦ Esenienii îl numesc pe copilul lui Iosef și al Mariamnei, JOSIA (după numele unui mare reformator evreu), și îl încredințează Elisavetei, soția lui Zakarias spre alăptare, punându-i pe cei doi să jure că vor păstra tăcerea.

ACEȘTI COPII VOR FI CUNOSCUȚI ÎN ISTORIE CA IISUS HRISTOS ȘI IOAN BOTEZĂTORUL.

♦ Povestea explodează când moașa vinde informația Salomeei, care i-o aduce la cunoștință lui Herod. Rezultatele sunt cunoscute. Herod își strangulează cei doi copii avuți cu Mariamne (Alexandru și Aristobul), și dă ordin ca toți copiii sub trei ani, din Hebron, să fie uciși. Acesta este momentul în care intervine ruptura definitivă între el și esenieni. Esenienii îi întind o capcană, trimițându-i pe celebri magi să-i facă cadouri scumpe. Magii sunt generoși, iar Herod le dă un permis de trecere, special pentru trei persoane, valabil în tot regatul, semnat chiar de mâna lui. La sfârșitul întrevederii, printre alte daruri, magii i-au lăsat o licoare « magică » care avea darul să-l vindece de toate bolile.

Îngurgitând licoarea, Herod Cel Mare se îmbolnăvește de o boală care începe să-l macine încet și sigur. În mai puțin de doi ani, Herod își pune capăt suferințelor, înjunghiindu-se cu o sabie, chiar în interiorul camerei sale mortuare, asta nu înainte de a-și mai omorâ un fiu. Este vorba despre Antipater, fiul primei sale soții Doris. Profeția esenienilor s-a mai împlinit o dată : « Tu vei fi rege și domnia ta va fi liniștită până când vei uita mila și dreptatea ».

♦ Pentru siguranța prințului JOSIA, cu permisele de trecere semnate de Herod, pentru trei persoane, esenienii îl trimit în Egipt unde exista o comunitate ebraică, însoțit de tatăl său Iosef și de o tânără numită de asemenea Miriamne, care era verișoara Elisavetei, mama copilului Ioan, de unde se întorc abia după moartea lui Herod.

Tatăl lui Josia, Iosef, era o persoană educată, dar trăind printre esenieni, își însușește stilul lor de viață și ascunzându-se în spatele unei activități modeste de tâmplar se căsătorește cu această tânără Miriamne (verișoara Elisavetei, mama lui Ioan Botezătorul).

*Miriamne (Fecioara Maria)
- mama adoptivă a lui Josia și
nepotul ei, Ioan Botezătorul*

Se instalează în Nazareth și încep să se ocupe de educația lui JOSIA cât mai departe de lumea dezlănțuită.

◆ După o ședere în Nazareth de câțiva ani, prințul JOSIA și cel ce va fi cunoscut sub numele de Ioan Botezătorul sunt luați de către esenieni și crescuți împreună la Qumram, unde încep să fie pregătiți fiecare

pentru rolul lui: JOSIA rege, iar Ioan Mare Preot Reformator.

◆ Ajunși la maturitate, Ioan începe o misiune de reformare și recrutare a adepților, predicând poporului doctrina eseniană.

◆ JOSIA refuză însă tronul strămoșilor săi și implicit rolul de rege pentru care esenienii îl pregătiseră, și părăsind Qumramul începe în paralel o misiune de vindecare și transformare a mentalității poporului său.

Avem probe despre JOSIA, devenit ulterior IISUS HRISTOS, că avea cunoștințe avansate de medicină naturală, bazate pe extracte din plante și ajunsese să-și folosească peste 25% din capacitatea cerebrală. Le vorbea oamenilor pe limba lor, în special copiilor. Folosea stratagema exemplelor, exemple în care binele învingea întotdeauna răul. Predica toleranța față de semenii, altruismul și mila. A vrut să transmită oamenilor mesajul că violența întotdeauna va antrena violență. Iisus nu a fost mai "divin" decât nici unul dintre noi, însă el a ajuns pe o treaptă de gândire superioară.

◆ În ciuda presiunilor pe care conducerea esenienilor le face asupra lui, JOSIA refuză tronul și titlul de MESIAH (în limba ebraică CEL UNS sau CEL CARE A FOST UNS).

Titlul de MESIAH, în ciuda a ce susține tradiția creștină, avea echivalentul titlului de faraon sau rege, în limba ebraică. MESIAH-i au fost toți regii evrei care înainte de încoronare erau unși simbolic pe cap, cu un ulei foarte scump. Tradiția creștină a confiscat acest termen afirmând că se aplica strict în cazul lui IISUS. Este însă impropriu să afirmi că JOSIA (IISUS) este Mesiah, deoarece el a refuzat să fie uns.

◆ Iisus se mulțumește cu statutul de esenian, lucru confirmat de CELEBRA-I CĂMAȘĂ.

Cămașa esenienilor, așa cum relatam anterior, era făcută dintr-o pânză albă stălucitoare, și era ca o formă de uniformă, după care esenienii se puteau recunoaște între ei. Istoricul Iosif Flavius este primul care vorbește despre această uniformă a lor. Aceeași cămașă o purta și Ioan Botezătorul, însă cei care au aranjat cele patru evanghelii din Noul Testament, au avut grijă să sublinieze faptul că Ioan Botezătorul ar fi purtat o haină din piele de capră, tocmai pentru a distra atenția de la eventualele conexiuni care s-ar fi putut face între el, Iisus și esenieni. Debilismul acestei afirmații constă în faptul că, în deșert, vara, o haină din piele de capră este tocmai ceea ce-ți lipsește. Fiecare esenian purta asupra lui o otravă foarte puternică într-un mic buzunăraș pe interiorul cămașii, otravă pe care nu ezitau să o îngurgiteze dacă situația o cerea. Un alt aspect, pe care foarte puțini îl cunosc și pe care Biserica Catolică l-a ascuns foarte bine, este faptul că Ioan Botezătorul nu a murit decapitat, ci otrăvit, mai exact, s-a otrăvit în temniță. Biserica Catolică, deși cunoștea acest aspect, a făcut tot posibilul să-l ascundă, deoarece un Ioan Botezătorul care s-a sinucis, nu dădea bine în « dosarul evangheliilor ». Nu contestă totuși nimeni faptul că, capul Botezătorului a fost tăiat, pus pe o tipsie, și făcut cadou Salomeei.

◆ JOSIA vizitează MAGDALA, unul dintre centrele de rezistență anti-Herod, ocazie cu care face cunoștință cu Miriamne (MARIA din Magdala).

◆ După plecarea din Magdala, Josia are o întâlnire cu Ioan în deșert și acesta îi cere categoric să-și asume responsabilitatea de conducător față de națiunea sa ocupată.

Întâlnirea din deșert dintre Josia și Ioan este descrisă în evangheliile că ar fi avut loc cu ocazia botezului lui Iisus. Tradiția creștină aberează în evangheliile, cum că, la acest, așa zis botez al lui Iisus, s-a deschis cerul și a « coborât Duhul Sfânt » și stoluri de porumbei.

Întrebări pertinente: cum pot cerurile să se deschidă?, cum putem ști că porumbeii aveau legătura cu Duhul Sfânt? Fără să greșesc pot să afirm că în cele patru evanghelii ale Noului Testament sunt relatate doar frânturi ale evenimentelor care s-au desfășurat în perioada aceea, privind viața și activitatea lui Iisus. Acestea au fost aranjate după bunul plac al Bisericii Catolice ca să le iasă cât mai bine povestea.

◆ Iisus ajunge în fața Ierusalimului. Pilat, rămas în istorie sub numele de Pilat din Pont, era prefectul Ierusalimului.

Ajuns în fața Ierusalimului, esenienii încearcă o ultimă tentativă de a-i forța mâna lui Josia să accepte tronul, isterizând mulțimea care îl aclamă. Dacă în acel moment s-ar fi pus în capul unei mișcări antiromane, aceștia ar fi avut serioase probleme, și Pilat din Pont era conștient de acest lucru. Să nu dezamăgească mulțimea, Josia intra în curtea templului din Ierusalim, denunțând corupția clerului și comerțul murdar ce avea loc acolo.

◆ În perioada imediat următoare ajungerii la Ierusalim, se dedică acțiunilor de vindecare și predicare a oamenilor spre marea ușurare a lui Pilat, care începe să-l simpatizeze. Poziția lui Pilat era destul de delicată datorită unor abuzuri pe care le făcuse în trecut.

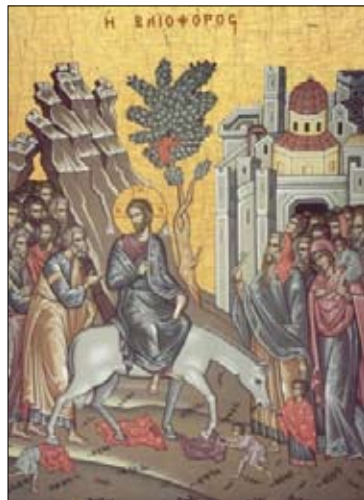
◆ Josia întâlnește toate categoriile sociale de oameni și pentru fiecare are cuvinte pe măsură, ceea ce irită clasa preoților (fariseii și saducheii). Datorită vindecărilor, așa zise miraculoase, Josia începe să devină cel mai carismatic personaj din Ierusalim, discipolii săi (cei 12 ucenici) lansează zvonul că este trimisul lui Iahweh (Dumnezeu). Folosindu-și cunoștințele de medicină, tratează chiar și soldații romani. Începe să fie consultat în probleme ale comunității, cum a fost cazul prostituatei care trebuia omorâtă cu bolovani, prostituată de care, ulterior Biserica Catolică a legat numele Miriamnei (Mariei) din Magdala.

◆ Josia încearcă o reformare nonviolentă a religiei ebraice, însă se lovește de refuzul tradiționaliștilor, care printre altele, îl acuză de colaboraționism cu ocupantul roman. Între Josia și Sanhedriu (conducerea templului), izbucnește un conflict deschis, Marii Preoți îl acuză pe Josia de blasfemie, în vreme ce Josia îi acuză de corupție.

◆ Pilat din Pont, sâcâit de numeroasele revolte ce aveau loc, are o întrevvedere cu Josia, căruia îi propune sprijin în preluarea conducerii religioase a evreilor, în schimbul subordonării puterii romane.

Această întâmplare este deformată în evanghelii, susținând că diavolul l-ar fi urcat pe Iisus pe streașina templului, și arătându-i bogațiile lumii, i-ar fi spus : « toate astea ți le voi da ție dacă te vei supune mie ».

◆ Josia refuză elegant propunerea și pare-se că, cu această ocazie, îi face cunoscut lui Pilat și originea-i nobilă.

◆ La vremea respectivă, cel mai periculos lider al răzvrătiților evrei, împotriva ocupației romane, era un oarecare BARABAS.

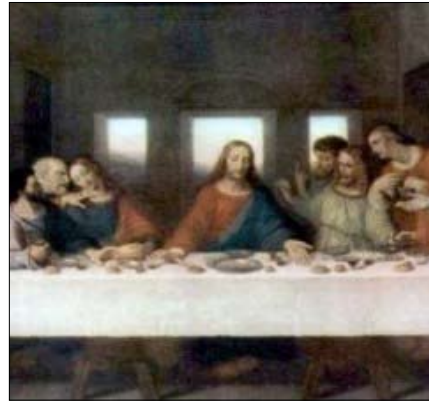
Barabas era un fel de Robin Hood al epocii respective, șef al unui grup de naționaliști evrei, răzvrătiți contra puterii romane care avea pe conștiință mai mulți soldați romani. Acest lucru nu-l împiedica totuși ca pentru a-și procura mijloacele bănești, să îi jefuiască pe bogații cetății pe care, pentru a-și justifica tâlhăriile, îi acuza de colaboraționism. Pilat îl vâna cu disperare, ajungând chiar să pună un preț pe capul lui.

Barabas și Iisus

◆ Preoții Sanhedriului îl acuză pe Josia în fața lui Pilat de blasfemie și alte încălcări ale legii. Pilat îi poștește afară cu politețurile convenite, argumentând că, după dreptul roman, lui Josia nu i se poate aduce nici o învinuire.

◆ Preoții Sanhedriului revin și îi propun lui Pilat un schimb. Ei îl « livrează » pe Barabas și grupul său, iar el îl va condamna pe Josia. Pentru Marii Preoți era un prilej nimerit de a se debarasa și de Barabas și de Josia. Pilat face promisiuni că după ce-l va aresta pe Barabas va urma și arestarea lui Josia. În timp ce pregătește atacul împotriva grupului lui Barabas, Pilat trimite un mesager la Josia, spunându-i să părăsească Ierusalimul cât mai repede posibil. Josia organizează o reuniune cu ucenicii (reuniune cunoscută în evanghelii și sub numele de Cina Cea De Taină), unde având încredere în discipoli, le explică toată istoria sfătuindu-i să părăsească Ierusalimul în taină, doi câte doi, urmând să se reunească la Qumram, unde Josia spera să le obțină un statut în cadrul esenienilor.

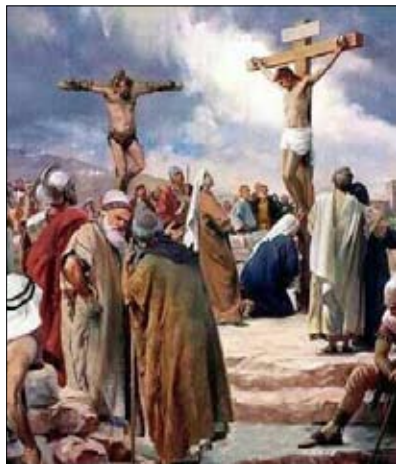
Cina cea de Taină

◆ În vreme ce Pilat conducea operațiunea contra lui Barabas, gărzile templului încep să-l caute pe Josia. Ca să câștige timp, Josia încearcă o diversiune, trimițându-l pe Iuda ca să îl « vândă » sau, mai exact, să-i ducă în altă parte. Deși nu înțelege toate detaliile, Iuda se conformează și face ce i-a cerut Josia. Josia se întâlnește în secret, în grădina numită Getsemani cu Iosif din Arimateea și cu slujitorul acestuia, Nicodim. Fiind un om bogat și influent, Iosif din Arimateea, juca un rol dublu.

Iosif era foarte bogat și influent, fiind unul dintre oamenii de bază ai esenienilor, plantați în sânul preoțimii din Ierusalim, în Sanhedriu.

◆ Iuda se pierde cu firea în fața Marilor Preoți, și în cele din urmă, este obligat să le dezvăluie unde îl pot găsi pe Josia.

◆ Josia este arestat de gărzile Marilor Preoți, pe când încerca să părăsească Ierusalimul, care îl duc legat la Pilat. Pilat începe să târăgăneze lucrurile, trimițându-l la judecată lui Herod Antipa, fiul lui Herod Cel Mare, deși știa că acesta nu putea să-l condamne neavând nici o autoritate asupra lui.

Iosif din Arimateea

◆ Campania împotriva lui Barabas a fost un succes, grupul lui fiind în totalitate distrus, el și câțiva apropiați căzând prizonieri.

◆ Esenienii intră în contact cu Pilat, prin intermediul lui Iosif din Arimateea, cerându-i răscumpărarea lui Josia în aur.

◆ Claudia Procula, soția lui Pilat, îi cere de asemenea acestuia să nu se amestece în această istorie.

◆ De la Herod Antipa care, așa cum prevăzuse Pilat, nici nu a vrut să audă de o asemenea poveste, Josia este adus din nou în fața lui Pilat, care ordonă unui soldat din garda sa, să-l ducă în curtea templului și să-i aplice o corecție prin flagelare.

Herod Antipa, fiul lui Herod Cel Mare, a fost cel care a ordonat execuția lui Ioan Botezătorul. Ca urmare a morții acestuia, a avut loc o mare revoltă populară, tronul său fiind în pericol. Acesta pare-se că a fost și unul dintre motivele pentru care nici măcar nu a vrut să se implice în povestea dintre Sanhedriu și Josia.

Soldații romani erau adevărate « mașini » de ucis oameni. Un soldat roman era capabil să ucidă un om dintr-o singură lovitură de bici. Soldatul « însărcinat » de Pilat și-a făcut bine treaba, alegând bine biciul care trebuia să producă leziuni de suprafață foarte dureroase, dar care nu-i afectau organele vitale.

◆ I se fabrică și un coif dintr-un măracine, pe care i l-au îndesat pe cap pentru ai da un aspect de îndestul pedepsit. Pilat mizează pe efectul surpriză și, după flagelare, ordonă eliberarea lui Josia, declarând că nu are nici un motiv ca să-l condamne. Marii Preoți revin și cer în continuare condamnarea lui Josia, amenințându-i cu revolte populare și reclamații la Roma.

♦ Cum Paștele evreiesc se apropia, Pilat recurge la o stratagemă, inventând el însuși o « tradiție », care prevedea eliberarea unui condamnat de Paște. Mizând pe popularitatea lui Josia și strâns cu ușa de Marii Preoți, « decide » ca poporul să aleagă « democratic » dintre doi condamnați, contracandidatul lui Josia fiind chiar Barabas.

Toate acestea se întâmplau într-o zi de miercuri.

♦ În ziua următoare (o zi de joi), gloata manipulată de Sanhedriu, cere eliberarea lui Barabas. În ochii preoților, Barabas rămas singur era cu mult mai puțin periculos decât Josia. Strategia lui Pilat s-a năruit și trebuia să o ia de la capăt.

♦ Pilat cere ca Josia să fie adus din nou la « judecată ». Josia, sfătuit probabil în prealabil, nu îi răspunde în mod deliberat la întrebări și astfel, Pilat poate juca cartea ”procuratorului ofensat” în exercitarea autorității, după care, ”în culmea indignării”, citește actul de acuzație și sentința.

♦ Urmează o mare surpriză pentru Marii Preoți. Condamnarea la moarte este prin răstignire și nu prin lapidare, cum era pedeapsa tradițională și normală pentru blasfemie. Pilat invocă dreptul roman drept scuză și își spală mâinile în mod teatral, după care îi însărcinează pe soldații din garda sa să conducă.

Longhin Dacul

Comandantul gărzii lui Pilat era un oarecare Longhin (Longuin), originar din Dacia (România de astăzi), căruia i se mai spunea și Longhin Dacul, în limba latină Longinus Dacus. Acest Longhin era omul de încredere a lui Pilat, amestecat în toate combinațiile pe care le făcea acesta. Atât el cât și Pilat ajunseseră să adune sume fabuloase de bani și așa cum vom vedea ulterior, o regiune din Franța (mai exact, Languedoc-ul), va ajunge să-i poarte numele. După evenimentul « răstignirii », Longhin Dacul este obligat să-și ia o « vacanță » undeva prin

Capadocia. Astăzi, acest Longhin Dacul, este trecut în rândul « sfinților » Bisericii Catolice, care i-au făcut o biografie foarte înduioșătoare. Există indicii că atât acest comandant al gărzii lui Pilat, cât și soldații din garda acestuia, proveneau sau erau originari din Dacia Minor.

Longhin Dacul

Golgota

◆ În vinerea dinaintea Paștelui evreiesc, dimineața, soldații din garda lui Pilat îl duc pe Josia la locul « ales pentru execuție ». Acest loc, nu era nici pe departe cel al execuțiilor obișnuite. A fost ales un loc pe Dealul Căpățânii (Golgota), un deal care seamănă cu un craniu de om, situat la câțiva km de cetate.

Un oarecare din mulțime a fost obligat de către soldați să-i care lui Josia lemnele crucii. La nici măcar 100 m de deal, se afla un mormânt săpat în stâncă de talia unei camere de aproximativ 5 m, cu înălțimea de 1,5 m. Mormânt care fusese cumpărat de Iosif din Arimateea, nu cu mult timp înaintea acestor evenimente, împreună cu toată grădina dinprejur. În momentul răstignirii, Nicodim, slujitorul lui Iosif, dusesse deja acolo un amestec de aproape 100 l de smirnă și aloie.

Acest mormânt a fost descoperit la Ierusalim de un grup de arheologi englezi care au avut indicii clare asupra locului și este cunoscut sub numele de Mormântul Grădinii, fiind situat la nici 100 m de Dealul Golgota. Din punct de vedere al cercetătorilor, acesta este ADEVĂRATUL MORMÂNT unde a fost pus Josia (Iisus) după răstignire, și nicidecum cel din Cetatea Ierusalim, cum în mod eronat, Bisericile Creștine, în speță Biserica Catolică, încearcă să ne convingă, și în jurul căreia se desfășoară un comerț sălbatic: iconițe, lumânări, apa din

Râul Iordanului, toate sfințite și vândute la grămadă vizitatorilor credincioși și naivi.

Mormântul lui Iosif din Arimateea, locul unde Iisus a fost depus după «răstignire» . Este cunoscut sub numele de Mormântul Grădinii din cartierul TALPIOT Ierusalim.

♦ Marii Preoți ai Sanhedriului îl însoțesc pe Josia la locul execuției și mituiesc soldații să-și ducă treaba până la capăt. Împreună cu Josia, sunt aduși pentru a fi executați și doi dintre tovarășii lui Barabas. Execuția începe cum era normal, conform ordinelor lui Pilat, cu răstignirea celor doi tovarășii ai lui Barabas, apoi urmează Josia.

Romanii erau experți în «arta crucificării», pe cruce se murea în două, trei sau patru zile. Celor programați să moară mai lent, li se fixa o scăriță pe care să își sprijine picioarele. Rudele apropiate ale condamnatului aveau dreptul să-i șteargă acestuia sudoarea de pe față cu o cârpă înmuiată în apă, dar nu aveau dreptul să îi dea să bea. Pentru un condamnat, soldații care se ocupau de răstignire, puteau fi îngeri sau demoni. Totul depindea de ei și totul le era permis. Uneori soldații, cu complicitatea comandanților, dacă suma pusă în joc era atractivă, mai făceau scăpat câte un condamnat. Fiecare răstignit primea, după ce era dat jos de pe cruce, o lovitură asiguratorie cu sabia scurtă romană în ceafă, ceea ce nu s-a întâmplat și în cazul lui Josia. Din punct de vedere al specialiștilor, este practic IMPOSIBIL, în condiții normale, să se moară pe cruce într-un interval de aproximativ cinci-șase ore, excluzând un stop cardiac. Un fapt foarte ciudat a fost acela că lui Josia i-au fost bătute cuiele în palmă și nu în încheieturi, cum era normal. Asta presupune faptul că antebrațele i-au fost legate de lemnul vertical al crucii, ceea ce face ca durerile să fie mai mici decât cum ar fi fost normal. Putem afirma pe bună dreptate, că Pilat i-a învins pe Marii Preoți, profitând chiar de propriile lor legi, răstignindu-l pe Josia în zi de vineri, ziua dinaintea Sabbath-ului. După legile evreilor era interzis ca un executat să fie expus «în fața lui Iahweh» în zi de Sabbath. Ziua Sabbath-ului, sau sâmbăta, avea legi foarte stricte.

♦ Soldații intra bine în jocul mulțimii strânse, «batjocorindu-l» și ei pe Josia, în prezența Marilor Preoți, veniți să-și savureze victoria. În timpul «ceremoniei», începe să se anunțe o ploaie violentă, foarte normală pentru acea perioadă a anului. Mulțimea începe să se disperseze împreună cu Marii Preoți. Pe lângă faptul că venea ploaia, era și vineri, și fiecare evreu avea obligația, conform tradiției,

să se pregătească pentru Sabbath. Rămân câțiva curioși și apropiați ai condamnaților, printre care și Nicodim, slujitorul lui Iosif din Arimateea.

O întâmplare iarăși stranie, în toată această poveste, face ca cineva să aducă acolo un vas cu oțet, și nu unul cu apă, cum ar fi fost normal. Se presupune că în acest oțet, soldații ar fi dizolvat un narcotic foarte puternic. Contrar oricărei logici, dar știind exact ce face, un soldat, înmoaie un fel de burete în vasul cu oțet, îl înfinge în lance și îl apropie de fața lui Iosia, care la foarte puțin timp «își dă duhul». Acestui moment al morții lui Josia (Iisus) îi este asociat în evangheliile diverse «Miracole». Perdeauna groasă a templului care se rupe în două, morminte care se deschid și «sfinți» care înviază. Aici se impune totuși o întrebare: Ce sfinți erau la vremea respectivă, în afară de, hai să zicem, Ioan Botezătorul, despre care nu se consemnează nicaieri că ar fi înviat, de vreme ce este știut că «sfinții» au început să apară 300 de ani mai târziu, când Biserica Catolică a început să-i «sfințească» pe toți de-a valma. Ucenicii erau în viață, Miriamne (Fecioara Maria) și Iosif idem, deci... nu înțelegem despre care "sfinți" era vorba.

Luminați-ne "Sfinți Parinți", căci citind evangheliile voastre pe care le-ați impus cu jupca enoriașilor, riscăm să bâjbâim în întuneric, și uite ce prostii mai înțelegem (SIC) dacă începem să gândim.

◆ Primii stropi de ploaie încep să cadă și lucrurile încep să se precipite. Cei doi tovarăși ai lui Barabas, fiindcă trebuiau să moară, sunt omorâți pe cruce. Le sunt zdrobite oasele picioarelor cu o ranga, după care soldații le acordă lovitura de grație, străpungându-i cu sabia în ceafă.

◆ Unul dintre soldați se îndreaptă spre crucea lui Josia și «împungându-l» cu lancea în coastă îl declară MORT ultimilor curioși rămași, după care îl dau jos de pe cruce. Cum era și «normal», nu l-au predat membrilor familiei (mama, tata, frații vitregi), ci îl predau lui Iosif din Arimateea și lui Nicodim care făceau parte din cealaltă familie, cea a esenienilor. Nicodim îl înfășoară într-o PÂNZĂ, și îl transportă în mormântul lui Iosif din Arimateea din apropiere, unde știm că dusese deja un amestec de aproape 100 de litri de smirna și aloe.

S-a dovedit științific că nici smirna și nici aloea nu fac parte din elementele folosite la îmbălsămarea cadavrelor în tradiția evreilor. În schimb, aloea era foarte des folosită la închiderea rănilor și vindecarea lor grabnică. Putem afirma că imediat după răstignire, Josia a fost scăldat timp de aproximativ 40 de ore în acest amestec.

Pânza în care a fost înfășurat Josia după crucificare, nu este altceva decât atât de celebrul și controversatul GIULGI DE LA TORINO, care poate fi considerat cheia de boltă a acestui caz. Istoria acestui Giulgi este foarte bizară, dar și extraordinară în același timp. Giulgiul este un material textil care în prezent este conservat în Domul din Torino, având o lungime de 4,36 m pe 1,10 m, urmele de pe pânză conturând două imagini.

Prima mențiune despre existența acestui giulgi a fost făcută într-o Evangheliie Apocrifa numită Evangheliia după Evrei. Este semnalat apoi, prin diverse locuri în Europa, în anul 1204 la Constantinopol, ca să apară în anul 1356, la 32 de ani de la moartea Marelui Maestru al Cavalerilor Templieri, Jaques de Molay, în Franța, la Lirey, pe proprietatea lui Godefroy de Charny, care își schimbase numele în Godefredo I de Chany, nimeni altul decât nepotul comandorului Godefroy de Chany care fusese ars pe rug alături de Marele Maestru al Cavalerilor Templieri. Pentru a fi protejat este purtat prin diverse locuri în Franța, de unde intra în posesia familiei de Savoya, pentru ca în 1983, prin testament, ultimul rege al Italiei, Umberto al II-lea, să-l doneze Bisericii Catolice, care l-a expus în Domul de la Torino. La început, Biserica Catolică a fost foarte rezervată în declarații, căci exista riscul ca acesta să fie un fals al Evului Mediu și nu vrea să se discrediteze, dar totuși l-a expus. Adevărat sau fals, mai aducea niște bănuți în Visteria Domnului. Cercetătorii, cu ajutorul mass-mediei, au făcut oarece presiuni asupra Vaticanului, să le fie încredințat pentru a fi analizat. În cele din urmă, Vaticanul se declară de acord, însă reafirmă ca nu poate să garanteze dacă este original sau nu. În anul 1988 au aprobat ca mostre din Giulgi să fie date mai multor laboratoare independente, laboratoare care confruntând ulterior concluziile, au descoperit că relicva considerată la început un fals al Evului Mediu din perioada anilor 1260-1360, are o vechime de aproape două milenii. S-a constatat, de asemenea, că există asemănări uimitoare între pânza Giulgiului și fragmente de îmbrăcăminte descoperite în ruinele de la Masada. Singurul detaliu care diferă, fiind vârsta datată cu C 14. Particulele de polen descoperite pe suprafața țesăturii, caracteristice unei plante care crește în Palestina, grupa de sânge AB, foarte rară printre europeni, dar comună evreilor din Orientul Mijlociu, fragmente dintr-un spin care crește doar pe dealurile din jurul Ierusalimului,

precum și o concentrație ridicată de aloe, smirnă și alte uleiuri, i-au îndreptățit să creadă că se aflau într-adevăr în posesia pânzei în care a fost învelit Josia după răstignire. Ceea ce îi nedumerea pe cercetători, era imaginea împregnată de pe Giulgi, fiindcă, dacă pânza ar fi fost mulată pe figură, ar fi trebuit să fie în forma de oval culcat și nicidecum un oval drept. După o nouă serie de cercetări au lămurit misterul. Imaginea de pe Giulgi era o imagine imprimată optic în perioada Evului Mediu. Imediat, bănuielile au căzut pe Leonardo da Vinci, care era un nelipsit în cercul familiei de Savoya, dar cercetătorii se întrebau care a fost scopul pentru care a imprimat imaginea pe Giulgi. Răspunsul este foarte simplu. Leonardo da Vinci, ca Mare Maestru al Consiliului (Prioriei) din Sion (despre care vom avea ocazia să vorbim puțin mai târziu), a vrut să atragă atenția asupra pânzei, fiindcă aceasta nu își dezvăluisese încă marea TAINĂ, taina pe care el o știa și ulterior au descoperit-o și cercetătorii.

La auzul veștii că pânza era autentică, preoții Vaticanului și-au frecat mâinile de bucurie. După numeroasele falsuri care le comercializaseră în trecut aveau, în sfârșit, și ei ceva original. Bucuria le-a fost însă de scurtă durată. Cercetătorii le-au mai dat o veste: «OMUL CARE A FOST ÎNVELIT ÎN ACEST GIULGI NU ERA MORT».

În anul 1988, cinci dintre laboratoarele independente, în urma unor « donații anonime » a câte 10 milioane de lire sterline fiecare, au declarat Giulgiul din Torino un fals al Evului Mediu. În data de 13 octombrie 1988 (în 13 oct. 1307 au fost arestați templierii și veți vedea puțin mai târziu ce legături au aceste date între ele), purtătorul de cuvânt al Vaticanului anunță rezultatele cercetării : pânza a fost lucrată în perioada anilor 1260-1360. Astăzi, numeroase canale de televiziune, cu prezentatori care se văd de la distanță că au fost instruiți, vin să ne intoxice cu concluziile că Giulgiul nu este altceva decât un fals. În anul 1997, are loc un incendiu « inexplicabil » care a cuprins capela în care se afla Giulgiul, incendiu din care relicva a scăpat chiar ca prin minune, am putea spune, datorită prezenței de spirit a gardianului de servici, prezență de spirit care avea să-l coste ulterior pierderea locului de muncă. Relicva a fost din nou expusă, în perioada 13 octombrie-22 octombrie 2000, iar următoarea expunere va mai avea loc tocmai în ...anul 2025. Asta dacă între timp nu o să mai aibă loc vreun « eveniment ».

Francmasoneria, organizație care actualmente protejează Vaticanul deoarece face afaceri cu banii « Prea Sfintei Instituții », dă și ea o « mână de ajutor » afirmând că Giulgiul aparține, nici mai mult nici mai puțin, decât lui Jaques de Molay, Marele Maestru Templier. Când Marele Inchizitor al Franței, GUILLAUME IMPERT

«îngrozit» că Molay și-ar fi bătut joc de suferința lui Hristos, a executat pe acesta Scena Patimilor. (Vedeți stimați cititori ce grozavi au fost debilizii aceștia în stare să facă, fără să fie pedepsiți de nimeni ?)

Ulterior, când de Moley a fost coborât de pe cruce, ar fi fost înfășurat în Giulgi și chemând rudele celui alt templier schinjit Goudefroy de Chany, să-i îngrijească, aceștia și-ar fi însușit Giulgiul. Drăguță poveste dragi MONSENIORI, dar ce ne facem cu grupa sângelui de pe Giulgi, deoarece Jaques de Moley era francez și deci european, asta ca să nu mai vorbim de vechimea pânzei.

Giulgi-ul din Torino

Domul din Torino

Leonardo da Vinci

Humberto II
de SAVOYA

♦ Ca totul să pară veridic, soldații își dispută cămașa lui Josia într-un potop (și la propriu și la figurat) de înjurături și îmbrânceli, după care iau poziție la gura mormântului. În cursul nopții de sâmbătă spre duminică, între Pilat, prin intermediul soldaților, și esenieni, are loc un schimb.

♦ Esenienii predau soldaților 30 de talanți de aur (1500 kg), în schimbul lui Josia « șifonat » dar viu.

Așa zișii "îngeri" îmbrăcați în alb de la mormânt, menționați în evanghelii, nu sunt altcineva decât esenienii veniți să-l recupereze pe Josia.

Faptul că venind la mormânt, Miriamne (Fecioara Maria), mama sa adoptivă împreună cu Maria din Magdala, nu l-au recunoscut decât după voce și faptul că Josia nu le-a lăsat să îl îmbrățișeze de teamă să nu îi redeschidă rănille, este încă un argument pe lângă celelate care susțin acest scenariu.

♦ Mai marii preoți ai Sanhedriului, cerându-le ulterior socoteală soldaților cu privire la cadavrul lui Josia, aceștia declară cu nonșalanță că au adormit în post și este foarte probabil ca acesta să fi fost luat de ucenici.

Acești soldați din garda lui Pilat sunt poate singurii soldați din toată istoria Imperiului care, declarând că au adormit în post nu li s-a tăiat capul în fața plutonului, conform legilor romane. Paradoxul este că au mai primit și bani pentru acest « somn » al lor.

♦ Între mai Marii Preoți ai Sanhedriului și Pilat povestea rămâne nedeslușită, acesta având un as în mânecă, în persoana lui Barabas, care cu puțin sprijin, îi putea acuza pe Marii Preoși de trădare în fața poporului.

♦ Marii Preoți se întâlnesc din nou cu soldații conduși de Longhin Dacul, care devenise un coșmar al lor și , dându-le din nou o suma considerabilă de bani, cad de acord ca ambele părți să facă povestea uitată.

♦ Refăcându-se în urma « tratamentului » aplicat de Pilat, Josia se întâlnește pe ascuns cu ucenicii.

Întâlnirea lui Josia cu ucenicii a fost una cât se poate de pământească, ucenicul Toma putând pipai cu propriile mâini rănille acestuia. Deși în evanghelii, Biserica Catolică aberează din nou, susținând că Josia s-ar fi înălțat la cer, după care s-a coborât Duhul Sfânt din cer sub forma eternilor porumbei și flăcări care s-au depus pe căpățile ucenicilor, îl regăsim pe Josia în drum spre Emaus. Referitor la Înălțare suntem totuși înclinați să credem că printr-o tehnică de folosire a capacității cerebrale, Josia ar fi putut levita cațiva zeci de cm deasupra solului. Creierul uman este o mare necunoscută, capabil de foarte multe lucruri deosebite. Ideal ar fi să putem folosi această forță a creierelor noastre doar în slujba binelui.

Toma "Necredinciosul"

◆ Josia, personal se reconciliază cu ucenicii, dar nici nu mai intra în discuție faptul ca ei să mai primească un statut în cadrul grupării esenienilor.

◆ Josia se desparte de ucenici, recomandându-le să predice BINELE și să aplice tratamentele pe bază de plante așa cum el i-a învățat, fără însă să pretindă ceva în schimb. (Fără plată ați primit, fără plată să dați).

◆ Ucenicii însă au început să predice ce au crezut ei mai bine, adică pe Josia Iisus Hristos. Predicându-l pe Iisus se predicau pe ei înșiși. Când ești în compania cuiva important, cu timpul devii și tu important. Banale vindecări, e drept, inexplicabile pentru unii, au devenit MIRACOLE. Minunile au început să fie povestite și repovestite. Bineînțeles că erau și ei de față când s-au întâmplat aceste minuni. Cu timpul, s-a ajuns că unele dintre minuni s-au întâmplat tocmai datorită faptului că erau și ei de față. Josia se întoarce în fieful esenienilor. Esenienii îi impun un statut special în cadrul organizației, iar Josia trebuie să se supună.

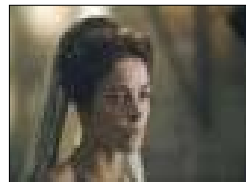
◆ El este REGELE NEUNS al poporului său, dar și neuns tot rege rămâne, iar linia dinastică trebuie dusă mai departe. El este « Fiul Risipitor », din propria-i pildă, care s-a întors acasă. Odată întors acasă, trebuie să se supună legilor casei.

◆ Esenienii încheie o alianță cu Pilat, ajungând să aibă chiar relații strânse de prietenie.

◆ Josia se căsătorește cu Maria din Magdala, Marie care încă o dată repetăm, nu are nici o legătură cu prostituata salvată de la lapidare.

Tot acest scenariu are la bază trei scrisori pe care Claudia Procula, soția lui Pilat, i le-a trimis Fulviei Romelia, cea mai bună prietenă a sa. Aceste scrisori, în urma cruciadei împotriva catarilor (despre care vom vorbi puțin mai târziu), au ajuns în posesia Bisericii Catolice, care le-a modificat total. Originalele au fost totuși păstrate în subsolurile Vaticanului, de unde au ajuns în Franța, aduse de către Napoleon. Când acesta a invadat Roma, l-a arestat pe Pius al VII-lea și a pus sechestru pe bunurile Bisericii. Din Franța aceste scrisori, ajung nu se știe cum, în Anglia, de unde sunt răscumpărate de Vatican de la un anticar care a dorit să rămână anonim, în schimbul unei sume destul de piperate (este vorba despre aproximativ 17 milioane de lire sterline). Pentru că se știa de existența acestor scrisori, Biserica nu a putut să le nege, însă a putut să le modifice. Alăturat, aveți una dintre aceste scrisori, modificată de « Sfinții Părinți », în care se simte de la distanță, stilul bisericesc în care a fost scrisă. Interesant este faptul că în afară de faptul că descriu scenariul de la Ierusalim, scrisorile dau date și despre identitatea ei, a Claudiei și a lui Pilat. Știm despre Pilat că era din Pont (Golf), cei care au scris ulterior istoria, au afirmat că

Pilat era din Pontul (Golful) Asiei Mici. Total greșit. Pilat era nepot de soră a guvernatorului de origine samnită a provinciei romane GALLIA AQUITANIA și locuia exact în ARCACHON-ul de astăzi, acolo unde sunt și deja celebrele DUNE ale lui PILAT, iar Pontul (Golful) era Golful Arcachon-ului. De asemenea, se știe, că soția lui Pilat, Claudia Procula era fiica guvernatorului provinciei romane GALLIA NARBONENSIS (mai exact localitatea Narbone de astăzi din Franța), vecină cu Gallia Aquitania, nu departe de orașelul-port SANTES-MARIES de la MER (Sfintele Marii ale Marii).

*Claudia Procula,
soția lui Pilat*

CLAUDIA PROCULA, ȚIE FULVIA ROMELIA, SALUTARE!

O, tu a mea credincioasă tovarășă, mă întrebi și mă rogi a-ți descrie evenimentele care s-au petrecut după ziua despărțirii noastre. Știrile unora din ele au ajuns și până la tine, însă taina în care sunt învăluite trezește în tine neliniștea și dorința de a ști starea mea. Dând atenție apelului tău mă voi strădui să refac inelele lanțului de amintiri împrăștiate ale vieții mele și, dacă vei întâlni astfel de împrejurări, care ar uimi mintea ta, atunci adu-ți aminte că Puterile Creatoare sunt nepătrunse și înconjurate de întuneric pentru priceperea noastră neputincioasă și muritoare, și că este cu nep utință pentru ființele muritoare de a schimba soarta vieții lor.

Eu nu o să-ți amintesc primele zile ale viețuirii mele, care au zburat așa repede în pace, în Narbona, sub paza și grija părinților mei și sub ocrotirea divină a prezenței lor... Tu știi că odată cu sosirea celei de-a șaisprezecea primăveri a fecioriei mele, m-am unit prin legătură conjugală cu romanul Ponțiu, nepot al unei renumite familii, care ocupa pe atunci, în Italia, un post de guvernator... Imediat după ieșirea noastră din templu a trebuit să merg cu Ponțiu în provincia care i-a fost încredințată. Am plecat fără bucurie, dar nici cu o deplină îndoială, după soțul meu care, după anii săi, putea fi socotit ca tatăl meu. Eu v-am regretat mult... fiindcă locuința liniștită a părinților mei, fericitul cer al Narbonei, frumoasele monumente, gingașele dumbrăvi ale patriei mele au rămas ceva sublim în sufletul meu. Eu vă salut, copleșită de dor, cu ochii plini de lacrimi!... Primii ani ai vieții mele conjugale au trecut liniștiți. Cerul mi-a dăruit un fiu. El mi-a fost mai drag decât lumina zilei, am împărțit cu el ceasurile mele de îndeletniciri, de tristețe, de bucurie. Fiul meu era de numai cinci ani când Ponțiu, după mila Împăratului, a fost numit Procurator peste Iudeea. Atunci noi am plecat cu oamenii noștri reangajați ca servitori,

pe un drum foarte greu de descris... Cu timpul, m-am îndrăgostit de acea provincie bogată și fructiferă pe care soțul meu trebuia să o cârmuiască în numele Romei, stăpâna popoarelor. În Ierusalim de multe ori am fost înconjurată de aplauze și cinste, dar totuși am trăit în deplină singurătate și izolată, din cauza mândriei și disprețului cu care evreii ne întâmpinau pe noi, “străinii” și “păgânii” - după cum ei ne numeau pe noi. Ei susțineau că noi spurcăm cu prezența noastră pământul sfânt, pe care Dumnezeu lor l-a făgăduit strămoșilor lor. Eu mi-am petrecut deseori timpul plimbându-mă cu copilașul meu prin pădurile mele liniștite, unde mistrețul se hrănea cu ramurile măslinilor, unde palmieri cu frunzele lor delicate, mai frumoase ca cele din Delosa, se ridicau deasupra portocalilor sălbatici care înfloreau, ori printre narvii fructiferi. Acolo, sub acea umbră răcoroasă, am cusut învelitori pentru altarele zeilor, sau citeam versurile lui Virgiliu care sunt foarte plăcute auzului și tot atât de răcoritoare inimii. Soțul meu, numai puține momente își putea rezerva pentru mine. El era întunecat și trist, pentru că oricât de tare era mâna lui, ea era totuși prea slabă pentru a ține în frâu acest popor care a fost mult timp independent și pornit din fire către răscoală. Deși am observat că sunt despărțiți în mii de secte furtunoase, totuși ei se unesc într-un singur punct: ura turbată contra romanilor.

Numai o singură familie din înalta clasă din Ierusalim îmi arătă o prietenie relativă. Aceasta era familia șefului sinagogii, iar eu am găsit o mare plăcere în vizitarea soției lui, Salomeea, un exemplu de bunătate și blândețe, și îndeosebi în faptul că am făcut cunoștință cu fiica ei, ce avea vârsta de doisprezece ani, Semida cea iubită și preafrumoasă, ca zarea Saronului care înfrumusețează părul ei...

Câteodată ele îmi vorbeau despre Dumnezeu părinților lor și îmi citeau pasaje din sfintele lor cărți. Și ce să-ți spun, Fulvia, îmi amintesc despre cunoscutele cântări de laudă compuse de Solomon pentru Dumnezeu lui Iacob - acel singur Dumnezeu, veșnic și nepătruns de obiceiurile și proverbele cărora noi le dăm ascultare la altarele noastre numindu-le dumnezeiești, Atotputernicul și Milostivul, care unește în Sine bunătatea, curăția și mărirea. Amintindu-mi de glasul Semidei care răsuna ca sunetul de harfă când cânta sfântul imn Binefăcătorului și Marelui Împărat al lui Israel, la rândul meu încercam să-l cânt la instrumentul meu, așa de des folosit pe atunci. În singurătatea mea, lângă leagănul băiatului meu, mă aruncam în genunchi, Îl chemam de multe ori, chiar împotriva voinței mele, rugam pe acel Dumnezeu, pentru smerenia și liniștea inimii mele, îi supuneam soarta și judecata mea a mâinii lui tari de fier, ca o roabă unui domnitor, și să vezi minune! eu totdeauna mă ridicam ajutată și mângâiată.

După un timp oarecare, Semida se îmbolnăvi. Într-o dimineață, când m-am deșteptat, mi s-a spus că ea a murit în brațele mamei sale și fără prea mare suferință.

Cuprinsă de întristare, auzind această știre, eu l-am luat pe copilașul meu pentru a merge la ele, ca să o plâng împreună cu plângătoarele și cu maica ei, Salomeea. Sosind în strada unde era casa lor, servitorii mei doar cu mare greutate au putut face drum prin mulțime, pentru mine și însoțitoarele mele, pentru că plângătoarele și cântărețele, împreună cu o imensă mulțime de oameni, se îngrămădiseră în jurul casei... Deodată, am văzut că mulțimea se retrage, făcând loc de trecere unui grup de oameni ce veneau și la care mulțimea privea cu mare interes și respect. În primul om, eu am recunoscut pe tatăl Semidei; dar în loc a-l vedea întristat, după cum mă așteptam să-l văd, pe strălucitoarea lui față am văzut semnele unei ferme convingeri și nădejdi, ce nu putea fi înțeleasă de mine. Cu el mai mergeau trei inși, îmbrăcați cu haine aspre și cam sărăcicioase, ce dădeau impresia că sunt niște oameni simpli și neștiutori. Dar după ei mergea unul îmbrăcat, un bărbat în anii de plină frăgezie a tinereții Lui.

Eu mi-am ridicat ochii ca să-L privesc, dar a trebuit imediat să-mi retrag privirea de la El spre pământ, ca dinaintea Soarelui strălucitor. Mi se părea că fruntea Lui era luminată, iar în jurul capului se forma o strălucire care părea ca o coroană, iar părul Lui se lăsa pe umeri, potrivit cu obiceiul locuitorilor din Nazaret.

Îmi este imposibil a-ți explica ce am simțit eu când L-am privit! Aceasta a fost cea mai puternică emoție pe care am simțit-o vreodată, pentru că în fiecare trăsătură se descoperea o nepătrunsă frumusețe, dar totodată El insufla și o teamă tainică prin privirea ochilor Săi, ce păreau că ne prefac în țărână. Eu plecai după El fără să știu unde merge. Ușa se deschise și eu am putut vedea pe Semida, care zăcea în pat înconjurată de sfeșnice și miresme! Era încă frumoasă, în acea liniște cerească ce se cobora peste ea, dar fruntea îi era palidă, precum culoarea crinilor ce erau îngrămădiți la picioarele ei. Degetul morții lăsase urme în jurul ochilor ei, peste buzele ei uscate. Salomeea stătea lângă ea, amuțită și aproape lipsită de orice simțire. Mi s-a părut că ea nici nu mă vedea.

Iar tatăl Semidei s-a aruncat la picioarele Aceluia, necunoscut de mine, care se apropie de așternutul celei moarte, și după ce i-a arătat-o, a strigat: “Domnul meu, fiica mea este în mâinile morții: dar dacă voiești, ea va învia!”

Am tremurat când am auzit aceste cuvinte. Inima mea a încetat să mai bată din cauza măreției Aceluia pe care eu nu-L cunoșteam. El a prins mâinile Semidei, ațintindu-și puternica-i privire la ea și i-a zis: “Fetițo, scoală-te!”

Semida s-a ridicat de pe patul ei, ca și cum ar fi fost ajutată de o mână nevăzută. Ochii i se deschiseră, elanul cel fin al vieții înflori iarăși pe buzele ei, apoi și-a întins mâinile și a strigat: “Mamă!”. La acest strigăt se trezi Salomeea. Mama și fiica ei, tremurând, s-au îmbrățișat una pe alta. Iar Iair a îngenunchiat în fața Aceluia căruiia îi zicea Domn, sărutându-i ciucurii de la poala veșmântului, zicând: “Ce trebuie să fac pentru a avea viață veșnică?”. “Să iubești pe Dumnezeu și pe oameni”, a spus El și S-a făcut nevăzut, ca o fantomă în umbra luminii. Eu eram în genunchi, fără să-mi dau seama. După ce m-am sculat, ca într-o deșteptare din somn, am plecat acasă lăsând fericita familie în culmea bucuriei - o bucurie pe care nici o pană nu o poate descrie.

În timpul când luam masa de seară, i-am istorisit lui Ponțiu tot ce-am văzut și auzit. El plecă capul și zise: “Tu ai văzut pe Iisus Nazarineanul, care e obiectul de ură și de dispreț al fariseilor și al saducheilor, al partidului lui Irod și al leviților îngâmfați din Templu. Această ură crește zi de zi, tot mai mult și unicul lor gând este ca să-i ia viața, dar cuvintele Nazarineanului sunt ale unui înțelept și minunile Lui, sunt ale adevăratului Dumnezeu”.

“Dar pentru ce-L urăsc ei așa de mult?” zisei eu. “Pentru că El muștră obiceiurile și fățărnicia lor. Eu L-am auzit odată zicând fariseilor: “Morminte văruiate! Pui de năpârce otrăvitoare! Voi puneți fraților voștri sarcini grele pe umeri, pe care nu voiți să le atingeți nici cu degetul mic al vostru! Voi plătiți zeciuiala din chimen, dar foarte puțin vă interesați de împlinirea legii, de credință, dreptate și milă!” Înțelesul acestor cuvinte este adânc și adevărat...El a supărat pe acești oameni îngâmfați și mândri și atmosfera e foarte nefavorabilă pentru viitorul Nazarineanului”.

“Dar tu o să-L aperi, nu-i așa?” am strigat eu, plină de indignare.

“Puterea mea este foarte slabă în fața acestui popor răsculător și stricat; de altfel, aș suferi și eu foarte mult, sufletește, dacă ar trebui să vărs sângele acestui înțelept”. După aceste cuvinte, Ponțiu se sculă și intră în altă cameră, adânc îngândurat. Eu am rămas într-o durere și întristare de nedescris...

Ziua Paștelor se apropia. La această mare sărbătoare, atât de importantă pentru evrei, se îngrămădea în Ierusalim o mare mulțime de oameni, din toate părțile Iudeii, pentru a aduce, în Templu, jertfa divină legată de solemnitatea sărbătorilor care aveau loc. Joi, înainte de această sărbătoare, Ponțiu mi-a spus întristat că viitorul Nazarineanului e foarte neliniștitor. Asupra capului Lui s-a făcut deja o conjurație și se poate ca încă în aceasta seară El să fie predat în mâinile Arhierieilor. Eu mă cutremuram la auzirea acestor cuvinte și îl întrebai: “Tu o să-L aperi, nu-i așa?”. “Voi putea face eu aceasta?” răspunse Ponțiu, cu

o privire întunecată. “Soarta pe care Platon o prezicea pentru unii neprihăniți, mi se pare că o să-L lovească pe Iisus. El va fi persecutat, disprețuit și predat spre a fi osândit la moarte crudă”.

Veni timpul pentru culcare și pe dată ce așezai capul pe pernă, niște puteri tainice parcă au pus stăpânire pe mintea mea. Eu l-am văzut pe Iisus, așa după cum Salomeea îl descria pe Dumnezeuul ei. Fața Lui strălucea ca un soare de atâta mărire. El zbura undeva deasupra aripilor Heruvimilor și din ființa Sa izvorau flăcările ce împlineau voința Lui. Mi se părea că El era oricând gata de a judeca popoarele adunate în fața Sa, doar prin întinderea dreptei Sale puternice. El a despărțit pe drepti de nedrepti. Cei dintâi se urcau către El plini de mărirea tinereții veșnice și mărirea Dumnezeiască; dar cei din urmă au fost aruncați în lacul focului, un foc pe lângă care Ereba și Plegetona sunt nimic. Atunci judecătorul divin, arătând mulțimii rănila ce-l împesătrău corpul Său, a zis cu un glas de tunet puternic: ”Dați-Mi înapoi sângele pe care Eu l-am vărsat pentru voi!”. Atunci acești nenorociți rugau munții și peșterile pământului ca să-i înghită, acoperindu-i. În zadar s-au simțit ei fără suferințe, în zadar s-au simțit nemuritori și nesupuși disperării cât timp au fost pe pământ! Ei pieriră! O! Ce fel de vis, sau mai bine i s-ar zice prevestire!

Îndată ce zorile începură să se ivească și să lumineze auriu turnurile templului, eu m-am sculat cu inima apăsată de groază de cele văzute, m-am așezat la fereastră pentru a lua aer proaspăt. Mi se părea însă că din centrul orașului se aude, din ce în ce mai tare, un șuier zgomotos; strigătele, țipetele, blestemele, care erau mai înspăimântătoare decât valurile înfuriate ale oceanului, ajungeau la urechile mele. Eu am continuat să ascult; inima mea bătea înspăimântată, iar fruntea mi se umplu de sudoare rece.

Nu peste mult timp am auzit acel zgomot apropiindu-se, tot mai mult, până ce treptele care conduceau la Palatul Justiției s-au cutremurat sub greutatea gloatei ce venise într-un număr foarte mare.

Adânc îngrijorată de cele ce vor urma, pe neașteptate, mi-am luat pe fiul meu în brațe, acoperindu-l cu o învelitoare subțire și am alergat la soțul meu... Ajungând la ușa din interior, care conduce la sala de judecată și auzind acel zgomot mare de glasuri, n-am mai îndrăznit să intru înăuntru, ci am rămas să privesc prin perdeaua de purpură. Ce priveliște, Fulvio! Pontiu stătea pe tronul său, făcut din oase de elefant, în toată mărirea cu care Roma înconjură pe reprezentanții săi; și, deși în aparență fără teamă, cum voia el să apară, arătând prin expresia feței lui că nu se teme, totuși, eu mărturisesc că am putut pricepe grozăvia chinului său.

În fața lui, cu mâinile legate, cu hainele rupte de maltratările suferite, cu fruntea plină de sânge stătea Iisus Nazarineanul, liniștit și

neclintit. În trăsăturile feței Lui nu se putea vedea nici mândrie, nici frică. El era liniștit ca un nevinovat, supus ca un miel; blândețea Lui m-a umplut de frică și groază, pentru că în urechile mele încă mai răsunau cuvintele din vis: “Dați-mi sângele ce am vărsat pentru voi!”

În jurul Lui, plină de furie și turbată, stătea mulțimea, care Îl adusese la judecată; la această gloată se mai adăuga și o mare mulțime de gardieni și servitori, de leviți și de farisei, cu privirile încruntate și mânioase. Aceștia din urmă se puteau deosebi după tăblițele de pergament, însemnate cu diferite texte din Lege pe care le aveau legate pe frunți. Toate aceste fețe fierbeau de egoism și erau pline de ură; pot spune că mi se părea că pe fața lor strălucesc flăcările infernului și că spiritele lui Namera amestecă glasurile lor cu strigăte sălbătice, întocmai ca acelea ale fiarelor turbate. În cele din urmă, după ce se făcu un semn din partea lui Ponțiu, se lăsă tăcere.

- “Ce vreți voi de la mine?” - întrebă el.

- “Noi vrem moartea acestui om, Iisus Nazarineanul” - răspunse unul din preoți, în numele întregului popor. «Irod Îl trimite la tine, pentru ca tu să-i pronunți osânda».

- “Cu ce Îl învinuieți voi? În ce constă gravitatea vinei Lui?”

După aceste întrebări a început din nou să se audă ecoul țipetelor lor.

- “El a prezis distrugerea Templului; El se intitulează Rege al Iudeilor, Hristos, Fiul lui Dumnezeu; El a supărat pe preoții seminției lui Aaron”, strigau leviții.

- “Să fie răstignit!” țipa mulțimea înfuriată. Acest strigăt își păstrează și acum ecoul în urechile mele, iar chipul jertfei Sale neprihănite se perindă adeseori prin fața ochilor mei.

Atunci Pilat, întorcându-se către Iisus, i se adresă cu cuvintele lor prefăcute:

- “Așadar, Tu ești Împăratul Iudeilor?”

- «Tu zici aceasta», răspunse Iisus.

- «Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu?» Îl întrebă iarăși Pilat.

Dar Iisus nu i-a răspuns nici un cuvânt. Yipetele se reînnoiră atunci și mai accentuat ca înainte și acum, întocmai ca urletele unui tigru flămând, ei începură să strige:

- «Dați-ni-L nouă, ca să moară pe cruce!»

Ponțiu îi făcu din nou să tacă, zicându-le:

- «Eu nu găsesc nici o vină acestui om și am să-L eliberez».

- «Dă-ni-L nouă! Răstignește-L!» se repetă strigătul mulțimii.

Eu n-am putut asculta mai departe; am chemat un rob al meu și l-am trimis la soțul meu, să-l cheme pentru a vorbi puțin cu el.

Ponțiu părăsi sala judecății fără întârziere și veni la mine. Eu m-am aruncat la picioarele lui zicând:

- «Pentru tot ce ți-e mai drag și mai scump, pentru copilul acesta, arvuna aceasta sfântă a unirii noastre, să nu te faci părtaș la vărsarea sângelui Acestui Neprihănit, care este asemenea lui Dumnezeu celui nemuritor! Eu L-am văzut într-un vis în astă noapte, înconjurat de mărire dumnezeiască. El judeca omenirea, care tremura în fața Lui și printre nefericiții aceia, care au fost aruncați în flăcările gheenei, eu am recunoscut fața acestora, care cer moartea Lui... Păzește-te a nu ridica preaputernica ta mână împotriva Lui! O! Crede-mă, că numai o singură picătură a acestui sânge, va cauza în veșnicie osândirea ta!»

- «Tot ce se petrece acum mă înfricoșează și pe mine, îmi răspunse Ponțiu, dar ce pot face eu? Scutul gărzii romane e alcătuit dintr-un număr foarte redus de soldați și ca atare, o asemenea apărare este neânsemnată, față de acest popor înțesat de demoni. Nenorocirea ne amenință și asemenea judecată e întocmai ca a eumendiților, de unde așteaptă nu dreptate, ci răzbunare. Liniștește-te, Claudio! Mergi cu copilul în grădină; ochii tăi nu sunt creați pentru a privi această scenă dureroasă».

După aceste cuvinte, el a ieșit și m-a lăsat singură, iar eu m-am prăbușit într-o adâncă descurajare și jale. Iisus era încă ținta tuturor batjocurilor și al maltratărilor din partea mulțimii și a soldaților brutali; patimile lor se aprindeau și mai mult, din cauza răbdării Lui nemărginite.

Ponțiu se întoarse îngrozit la tronul său. Când gloatele văzură aceasta, șipetele: «La moarte, la moarte», răsunau mai asurzitor decât înainte.

După o veche tradiție, guvernatorul elibera totdeauna de Paște câte unul din condamnații la moarte, ca un semn al binefacerii romane, acesta fiind și grațiat. În această faptă dumnezeiască, el se adresa întotdeauna poporului. Văzând în acest obicei un mijloc de a-L elibera pe Iisus, Ponțiu întrebă poporul cu glas tare:

- «Pe cine să vă eliberez de sărbători, pe Baraba sau pe Iisus, numit Hristos?»

- «Eliberează pe Baraba», strigă mulțimea. Baraba era un tâlhar și criminal cunoscut bine prin împrejurimi din cauza cruzimilor săvășite de el. Ponțiu întrebă din nou: «Dar ce să fac acestui Iisus Nazarineanul?»

- «Să fie răstignit!» strigară ei.

- «Dar ce rău v-a făcut El?»

Cu și mai multă furie ei strigară:

- «Să fie răstignit!»

Ponțiu plecă capul descurajat. Îndrăzneala gloatei creștea mereu și lui i se părea că este amenințată autoritatea sa și autoritatea romană pe care el o apăra așa de mult. În Ierusalim el nu avea altă apărare

decât escorta lui, fiindcă numai puțini dintre militarii localnici depuseseră jurământul semnelui nostru de vultur. Tulburarea creștea cu fiecare minut ce trecea. Niciodată n-am putut vedea o furtună atât de zgomotoasă ce agita mulțimea, niciodată încăierările în forum nu au avut atâta influență chinuitoare asupra auzului meu. Nicăieri eu nu mai puteam găsi liniște. Liniștea deplină se găsea numai pe fruntea victimei. Maltratările, batjocurile, disprețul general și chiar moartea chinuitoare, nimic dintre acestea nu puteau întuneca acea privire cerească și luminată. Acei ochi care dăduseră viață fiicei lui Iair priveau la chinuitorii Săi cu un reflex nedescris de pace și iubire. El suferea, fără îndoială, dar suferea cu bucurie și spiritul Lui, mi se părea mie, se înălța către tronul cel nevăzut, ca o flacără curată ce se oferea pentru arderea de tot a păcatelor lumii.

Judecătoria era plină de mulțime care dădea aspectul unui râu înfuriat, ale cărui ape se îngrămădeau începând de la muntele Sion, unde era ridicat templul și până în fața Pretoriului și în fiecare minut se adăugau glasuri noi acestui cor al infernului. Bărbatul meu, obosit și amenințat, a fost silit să cedeze în cele din urmă.

O! Fatal ceas al pierzării!!!...

Ponțiu se ridică. Pe fața lui se citea îndoiala și groaza morții. Își spală mâinile în mod simbolic, în ligheanul plin cu apă, zicând:

- «Eu să știți că mă consider nevinovat de sângele acestui drept ce urmează a fi vărsat».

- «Să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri!» zbiera nefericitul și nebuțul de popor, care se îngrămădea în jurul lui Iisus. Călăii, ca turbați, îl răpuseră. Eu am urmărit cu ochii mei Jertfa, care era condusă la înjunghiere...

Deodată, ochii mi se întunecară ca din cauza unor bătăi accelerate de inimă: mi se părea că viața mea a atins marginile ei. Eu am fost luată de mâinile femeilor mele servitoare și condusă la o fereastră care dădea în curtea tribunalului. Eu m-am aplecat și am văzut urmele de sânge vărsat. „Aici au bătut cu biciul pe Nazarinean!“ îmi spunea una din roabele mele. „Acolo L-au încoronat cu spini“ spunea o altă roabă. „Soldații L-au batjocorit, zicându-I Regele Iudeilor, lovindu-L peste față“. „Acuma El își dă sufletul!“ răspunse a treia roabă.

Fiecare cuvânt din acestea străpungea inima mea întocmai ca un cuțit. Amănuntele acestei grozave fărădelegi înmulțeau întristările mele și suferințele ce le simțeam atunci în pieptul meu. Am simțit, îți spun, că s-au întâmplat evenimente cu totul supranaturale în acea nenorocită zi. Mi se părea că cerul se asemăna cu jalea inimii mele. Nori mari, negri și înfricoșători, de diferite forme, plu teau asupra pământului și din atingerea norilor se descărcau fulgere, care aduceau ecoul tunetelor...

Astfel, orașul plin de zgomot se liniștește ca pus pe gânduri, în tăcere, ca și când moartea ar fi întins peste el aripile ei negre. O groază de nedescris îmi răpi privirea spre un punct. Când mi-am strâns la piept copilașul meu, eu așteptam ceva, fără ca să știu ce; pe la ceasul al nouălea al zilei, întunericul se îngroșă și avu loc un puternic cutremur de pământ, care zgudui totul. Putea să creadă omul că a venit pustiirea lumii și că stihiiile se prefăcuseră în haosul primitiv. Eu mă lăsaș pe pământ, iar în acel timp una din femeile mele, născută evreică, intră în camera mea; palidă, disperată și cu ochii speriați, striga:

- “A venit ziua de apoi! Dumnezeu anunță aceasta prin minuni. Catapeteasma care desparte Sfânta de Sfânta Sfințelor s-a despicat în două de sus până jos. Vai este pentru sfântul locaș! Se spune că multe morminte s-au deschis și mulți au văzut pe cei dreپți înviați, care fuseseră dispăruți demult din Ierusalim: profeți și preoți din timpul lui Zaharia, care a fost ucis în templu, și până la Ieremia, care a prezis căderea Sionului. Morții ne prevestesc mânia lui Dumnezeu. Pedepsa Celui Atotputernic se răspândește ca o flacără”. Când auzeam aceste cuvinte, mi se părea că îmi pierd rațiunea! M-am ridicat și abia îmi târâiam picioarele; am ieșit la scări, unde l-am întâlnit pe sutașul care luase parte la maltratarea lui Iisus. El era un viteaz încărunit și prea oțelit în luptele cu germanii și alte popoare. Niciodată nu a bătut în piept o inimă așa de îndrăzneată ca a acestuia. Dar în această clipă el era indispus și istovit de chinuri, căindu-se. Eu am vrut să-l întreb mai amănunțit despre cele întâmplate, însă el trecu pe lângă mine repetând în urmă: “Acela pe care noi l-am omorât a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!”

Eu intrai în marea sală. Acolo stătea Pontiu care își acoperea fața cu mâinile. Când și-a ridicat capul, la intrarea mea, mi-a zis disperat: “Ah! Pentru ce nu te-am ascultat, Claudio! Inima mea întunecată nu va mai gusta niciodată liniștea. Pentru ce nu am putut apăra pe acest înțelept cu viața mea?!”

Eu nu mai avui îndrăzneala de a-i mai răspunde. Nu puteam găsi nici cuvinte spre a-l întări sau înviora și de a-l abate de la acea nefericire, care ne pecetluia în veci pierzania. Tăcerea noastră de mormânt era întreruptă numai prin ecurile tunetelor, care răsunaș prin toate coridoarele palatului.

Fără a ține seama de furtună, un om bătrân s-a prezentat în fața locuinței noastre. El a fost condus în fața noastră și, cu lacrimi în ochi, se aruncă la picioarele bărbatului meu, zicând: “Mă numesc Iosif din Arimateea și am venit să te rog a-mi permite ca să iau de pe cruce corpul lui Iisus și să-L înmormântez în mormântul meu”. “Du-te și ia-L!” răspunse Pontiu, fără a ridica ochii să-l privească. Bătrânul ieși;

am văzut că se uni cu un grup de femei, îmbrăcate în haine lungi, cu care se acopereau, și-l așteptau la poartă.

Astfel s-a terminat acea zi fatală! Iisus a fost înmormântat într-un mormânt, într-o peșteră săpată în piatră, iar la ușa peșterii s-au pus santinele de pază.

Dar acum află, Fulvio!

A treia zi, plin de strălucire, mărire și triumfător, El se arată deasupra acestui oraș. El a înviat. Împlinind prezicerile ce s-au făcut cu privire la El și triumfând prin biruința asupra morții, El S-a arătat ucenicilor și prietenilor Săi și mai pe urmă El a apărut la o mare mulțime de oameni din popor. În felul acesta mărturiseau despre El ucenicii Lui -confirmându-și mărturia cu sângele lor și ducând vestea despre Domnul lor Iisus, atât în fața tronurilor, cât și în fața mai marilor și judecătorilor. Dar, ca o dovadă și mai autentică cu privire la acestea, învățătura Lui a fost încredințată câtorva pescari. Această învățătură se răspândește în întreg imperiul. Acești neștiutori au devenit pe dată oameni cu renume și vestiți, cu cuvintele lor dulci, spuse în toate limbile și pline de putere. Noua credință crește ca o sămânță de muștar, căci ea este o adevărată rădăcină roditoare, căreia urmează să i se supună orice rădăcină.

De la această dată, soțului meu a început să-i meargă din ce în ce mai rău. Învinuit fiind pentru procedura sa de către Senat și de către Tiberiu însuși, care era stăpânit de ură contra iudeilor, și bănuțit fiind chiar de acei a căror patimă și dorință o împlinise, viața lui se transformă în chinuri și otravă. Salomeea și Semida mă priveau cu frică; ele vedeau în mine soția prigonitorului și o cursă pentru Domnul lor, pentru că ele deveniseră urmașele Sale, ale Aceluia care dăruise mamei pe fiica ei, iar fiicei pe mama sa. Eu am văzut în locul blândeții și bunătății lor o neîncredere, care le făcea să le tremure fața când le priveam și îndată am încetat a le mai vizita.

În acest timp al singurătății mele m-am dedicat cercetării neîntrerupte a unor învățături morale ale lui Iisus, ce îmi fuseseră predate de Salomeea și păstrate cu sfințenie de mine.

O, scumpă prietenă! Cât de neînsemnată și deșartă este înțelepciunea mai marilor noștri, în comparație cu învățătura aceea, pe care numai singur Dumnezeu a inspirat-o și a împrăștiat-o pe Pământ! O! Cât de adânci sunt aceste cuvinte înțelepte! Ce pace și bunătate inspiră ele! Unica mea mângâiere con stă în a le citi și reciti mereu.

După trecerea câtorva luni, Ponțiu a fost obligat să demisioneze din postul care-i oferea atâta autoritate. Noi a trebuit să ne întoarcem în Europa, peregrinând din oraș în oraș. El purta cu sine în toată împărăția greutatea umilirii și întristării sale și a chinurilor descurajării lui sufletești. Eu am mers împreună cu el, dar cum era viețuirea mea

cu el? Prietenia familială a vieții conjugale nu mai este între noi; el vede în persoana mea martorul viu al amintirii despre crima lui; eu, de asemenea, văd în el chipul și crucea plină de sângele Aceluia pe care el - nefericitul și nelegiuitul judecător - L-a osândit. Nu mai am îndrăzneala să-mi ridic ochii ca să-l privesc în față. Sunetul cuvintelor lui, acel glas care e a pronunțat osânda, îmi străpunge și rănește inima. Iar când, după luarea mesei, își spală mâinile, mi se pare că nu le înmoaie în apă curată, ci în acel sânge cald, ale cărui urme nu se mai pot șterge.

Într-un timp, eu am vrut să-i vorbesc de pocăință și de expierea (compensarea) păcatului, dar îți spun că niciodată nu voi uita privirea lui sălbatică și cuvintele lui pline de furie și fără nădejde.

Nu peste mult timp, copilul meu muri în brațele mele, dar eu nu l-am plâns. Fericitul! El a murit ca fericit, scăpând de blestemul care ne urmărește, el a descărcat din spatele lui uriașa povară a numelui tatălui său. Nefericirea ne urmărea întruna, din cauză că în toate părțile existau creștini; chiar aici, în această sălbatică patrie, unde noi ne rugăm a ni se acorda ocrotirea, lângă valurile mării și stâncile ciudate, chiar și aici pot auzi cu câtă indignare se pronunță numele bărbatului meu! Cei care erau trimiși să predice învățăturile Lui Iisus au scris între îndrumările lor și cuvintele: “E l a fost răstignit din ordinul lui Ponțiu Pilat”. Grozav blestem, care în toate veacurile va fi repetat.

Iartă Fulvio! Și te rog să plângi și tu, care mă dorești. Să-ți ajute dreptul judecător Dumnezeu și să-ți dea, cât mai repede, toată fericirea pe care noi o dorim una alteleia.

Scuză-mă! Claudia

Dacă, după cum susțin unele documente, Pilat, pierzând încrederea în mila iertătoare a lui Dumnezeu, s-ar fi sinucis, cum a făcut și Iuda, soția sa a murit ca o creștină și chiar a suferit mult, fiind prigonită pentru credința ei în Hristos. Grecii o numără printre sfinții lor, serbându-i amintirea pe 24 decembrie.

Originalul acestei scrisori se află în bibliotecile Vaticanului de unde, pe la 1643, a fost copiată și trimisă episcopului Dionisie al Constantinopolului, care a publicat-o. A fost apoi publicată în Bulgaria, în 1875.

Moartea lui Pilat

Un înșelător a adunat pe muntele Gazirim o mulțime, pentru a le arăta vasele ascunse de însuși Moise. Pilat, auzind de această adunare, care se presupunea că este contra romanilor, folosi această ocazie pentru a se răzbuna pe acei pe care îi ura de mai înainte din cauza fărâdelegilor lor. El îi înconjură cu cavalerii săi, ordonând ca

să omoare pe capii lor, iar mulțimea să o împrăștie cu lăncile, lovind apoi pe ori care îl va ajunge.

Samaritenii concetățenii celor omorâți s-au plîns înpotriva lui la guvernatorul Siriei, Vitelia, fratele Cezarului cu același nume, fiindcă cei din Iudeia aparțineau de acea autoritate superioară. Pilat a fost găsit vinovat de Vitelia. El a dat poruncă, ca Pilat să plece la Roma, spre a se înfățișa Cezarului Tiberiu. Acesta avea de asemenea ceva nemulțumiri din cauza plângerii făcute de Maria Magdalena, pentru procedeele nedrepte de condamnare a lui Iisus. Pilat nu s-a putut îndreptăți în fața lui Tiberiu Cezar, din care cauză a fost internat în Galia, la anul 37 după Hristos. De acolo la înaintat la Viena, unde s-a sinucis din cauza umilirii și muștrării de cuget.

PASAJ EXTRAS DIN ISTORIA LUI NICHIFOR KALIST
VOLUMUL 2 CAPITOLUL 10.

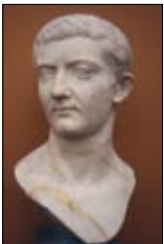
Această scrisoare este datată în jurul anilor 35-45 e.n. Dacă "SFINȚII PĂRINȚI" își imaginează că noi credem că această scrisoare (în care se vede de la distanță izul bisericesc de exprimare) a fost scrisă ÎN TOTALITATE de către Claudia Procula sau ne cred naivi sau se înșeală. În afara acestei scrisori mai sunt încă 2, care "s-au pierdut" în timpul invaziei napoleoniene la Vatican, fiind recuperate ulterior contra sumei de 17 milioane de lire sterline.

◆ Pilat a fost prefect în Iudeea aproape 11 ani. Într-o perioadă de doi ani de la răstignirea lui Josia, relațiile între Pilat și esenieni au evoluat admirabil, astfel că, esenienii decid să-și schimbe arealul. Marea majoritate a esenienilor împreună cu tezaurele lor au migrat în Sudul Franței, pe teritoriul coloniilor romane Gallia Aquitania și Gallia Narbonensis. Pilat fiind prieten bun cu Caligula, nepotul Împăratului Tiberius, se retrage din politică când acesta

*Harta Santes
Maries de la Mer*

ajunge împărat. Instalându-se în regiunea BORDEAUX-ului de astăzi primește din partea prietenului său Caligula în stăpânire cele două provincii romane, Gallia Aquitania și Gallia Narbonensis.

Împăratul Tiberius

Împăratul Caligula

◆ Primul născut din căsătoria lui Pilat cu Claudia Procula a fost un băiat. Din căsătoria lui Josia cu Miriamne (Maria) din Magdala rezultă o fetiță pe nume SARAH (prințesa). Din scrisorile Claudiei reiese că fiul lui Pilat era cu aproximativ cinci ani mai mare decât fiica lui Josia.

◆ Odată cu migrarea esenienilor în Sudul Franței de astăzi, migrează și familia lui Josia.

◆ FIUL LUI PILAT SE CĂSĂTOREȘTE CU FIICA LUI JOSIA (IISUS HRISTOS), DÂND NAȘTERE ÎN SUDUL FRANȚEI DINASTIEI REGILOR MEROVINGIENI.

Pe la mijlocul secolului trecut, a luat naștere grupul BILDERBERG, o organizație care cuprinde cei mai puternici oameni din lume. Prințul BERHARD al Olandei, inițiatorul acestui proiect, declară în 1954 că este descendentul personajului biblic David. Se presupune că el este liderul « NOBILIMII NEGRE », o grupare francmasonică, formată din 300 dintre cele mai bogate familii ale lumii. Cu ajutorul CIA a reușit să adune în grupul BILDERBERG, cu sediul firmei mamă în Elvetia, industriași, oameni de stat, bancheri și intelectuali. Iată încă un "motiv" în plus, pentru care tribunalul de la Haga nu poate începe un proces contra crimelor comise de Biserica Catolică împotriva umanității.

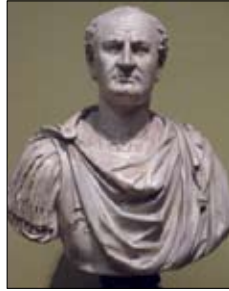
◆ Longhin "Dacul" aduce din « Dacia » mercenari de origine traco-sarmată, cu care se instalează în Sud-Vestul Franței de astăzi. Acești mercenari sunt în slujba lui Pilat care le repartizează proprietăți. Această mixtură de esenieni, traco-sarmați și un grup de samniți (Pilat era de origine samnită), se unesc ajungând din Sudul Franței să își extindă influența în Spania și în Marea Britanie. O parte dintre esenieni rămân în Palestina, unde mai aveau o ultimă misiune și o ultimă profetie de îndeplinit : distrugerea clasei preoțești.

Grație politicii lui Longin Dacul regii merovingieni se vor încrucișa cu regii arwieny dând naștere celebrei familii de HABSBUG.

Acesta era de fapt și unul dintre secretele descoperite de preotul Saunniere la Chateau Rennes în afara aceluia că Chateau Rennes era situat deasupra uneia dintre cele mai vechi colonii extraterestre. Aceste secrete l-au făcut să moară bogat.

◆ Provocând tot felul de revolte contra autorității romane, evreii determină Roma să-l trimită pe VESPASIANUS să rezolve problema definitiv. Șef al armatei de rezistență contra invaziei romane a fost ales, nimeni altul, decât cel care va fi cunoscut în istorie drept Iosif Flavius. După două ciocniri minore cu legiunile romane, acesta cere o întrevvedere lui Vespasian, căruia îi dă toate informațiile cum să îi învingă pe evreii conduși de farisei și saducheii. Printre altele îi « face » și o profetie acestuia, sugerându-i că va deveni împărat. Când într-adevăr

Vespasianus ajunge împărat în anul 69 e.n., Flavius devine secretarul personal și prieten de nedespărțit al fiului său, Titus, care va duce profeția la bun sfârșit, ocazie cu care Ierusalimul este dărâmat piatră cu piatră.

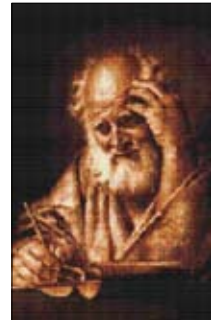
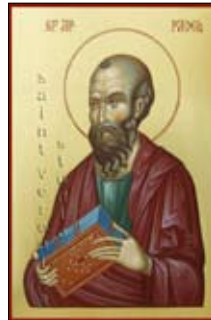

*Titus
Vespasianus*

*Vespasianus
Augustus*

♦ « Ultimii esenieni » din Palestina « dispar » pentru totdeauna « sinucigându-se » la Massada. După dărâmarea Ierusalimului, evreii sunt împrăștiți în toate colțurile imperiului. Un oarecare SAUL, rămas în istorie ca APOSTOLUL PAVEL, un erudit, se va infiltra printre ucenici și, încet încet, confiscă povestea lui Iisus Hristos, prezentând-o în maniera lui. Împreună cu ucenicii, i-au schimbat numele din JOSIA în IISUS HRISTOS, și nu s-au jenat să afirme că acesta era fiul lui Dumnezeu. Unele întâmplări sunt denaturate, altele sunt inventate (de exemplu minunea relatată în evanghelia faptelor apostolilor cum că Iisus i s-ar fi arătat acestui Apostol Pavel, pe drumul de la Damasc și că l-ar fi desemnat continuatorul și reprezentantul noii religii). Discipolii lui Iisus Hristos devin credibili datorită faptului că au învățat diverse rețete medicale, și la rândul lor reușesc și ei să vindece bolnavi.

“APOSTOLUL” PAVEL

♦ Deși la început, povestea lui Iisus Hristos avea oarece lacune, a început să fie aranjată pe parcurs. Creștinismul începe să se propage uluitor devenind o religie a celor oprimați, deceționați de nedreptățile sistemului, o religie a sclavilor și a celor săraci. Istoria este fantastică, Iisus, un rege care refuză onorurile lumii acesteia, Fiul unui Dumnezeu care vindecă săracii, moare și învie în trei zile pentru păcatele lumii, și promisiunea că va reveni și îi va lua într-o lume mai bună pe toți cei care cred în El.

♦ Creștinismul devine o formă de protest pașnic, a oprimatului contra oprimantului. Cum dintotdeauna, cei oprimați au fost mai numeroși decât ceilalți, prăpastia dintre cele două clase devine din ce în ce mai mare. Asupritul are un ascendent moral asupra asupritorului. Religia lui îi conferă ceva ce celălalt nu poate avea.

♦ Creștinismul pătrunde în Imperiul Roman. La scurt timp, veniturile preoților, zeilor « legitimi » scad pe zi ce trece. Analizând situația,

se trece la acțiuni imediate. Se interzice cu moartea aderarea la noua religie. Eroare fatală. Pentru cei care își ziceau creștini, moartea devenise un prag care odată trecut, îi făcea să pătrundă în « REGATUL LUI HRISTOS ». Creștinii se autodenunțau cu miile, Era un fenomen rar, de nemaivăzut și nemaiauzit, un fenomen de sinucidere în masă, colectiv, cu zâmbetul pe buze. Marea majoritate a ucenicilor au sfârșit-o prost, care răstigniți, care arși sau fierți în ulei încins. În ciuda reprimărilor violente, în mai puțin de 250 de ani de la răstignirea lui Josia-Iisus Hristos, creștinismul devine religia majoritară între granițele vechiului imperiu, amenințându-l să-l rupă în două.

◆ Dacă atlânții au subjugat toate populațiile din Egipt, Grecia și Imperiul Roman « impunându-le » cultura lor, în Agartha, după alungarea arienilor, cele trei rase umane, respectiv agathârșii, sarmații și tracii, au dezvoltat societăți de oameni liberi, de sine stătătoare, bazate pe relații de prietenie între ele. Societățile lor aveau la bază creșterea animalelor, agricultura, meșteșugurile, creșterea albinelor și mineritul. Puterea centrală se găsea în Munții Carpați pe teritoriul agathârșilor, care era și rasa dominantă.

Spre deosebire de popoarele de sub stăpânirea atlânților (egipteni, greci și ulterior romani), popoarele din Agartha, nu au dezvoltat sisteme de clădiri pe teritoriul lor, fiind adepții unui trai mai puțin sofisticat, dar bazat pe relații interumane. Prima ciocnire între aceste uniuni de oameni liberi și atlânți s-a produs când, atlânții folosindu-se de triburi semisalbatice au ocupat așezarea etruscă RUMLUM, schimbându-i numele în Roma. Ciocniri între oamenii liberi și armatele conduse de atlânți au avut loc frecvent. Elita romanilor îi considerau « barbari » pe cei de dincolo de granițele imperiului, însă privind la modul lor de viață, putem spune pe bună dreptate, că barbarii erau ei. O parte din arienii izgoniți din Agartha revin în fruntea unor triburi de populații nordice (celți, welshi, scandinavi), originari din America de Nord, pătrunzând în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic. Populațiile tracice le permit acestora să se instaleze în apropierea lor. De la Roma, atlânții trag sforile, făcându-i pe celți să emită pretenții asupra teritoriilor popoarelor din Agartha. Tracii împing primul val al goților spre Europa Occidentală (Belgia, Olanda, Franța, Marea Britanie).

◆ Presiunile celților se intensifică, drept pentru care, agathârșii, tribul conducător al populațiilor traco-sarmatice, consideră că a venit timpul ca toate triburile oamenilor liberi să se unească sub o comandă unică.

◆ Sarmații furnizează trupe de luptă instruite, cavaleria sarmată rămânând celebră în bătăliile lumii. Agathârșii se retrag în interiorul Munților Carpați, iar tracii furnizează materialele necesare unui război de autoapărare. În paralel cu cavaleria sarmată, agathârșii recrutează

o elită de luptători, constituindu-i într-un ordin secret cu rolul de a proteja familia regală a poporului agathîrs. Aceștia au rămas în istorie sub numele de CAVALERI ai ORDINULUI DRAGONULUI.

Cavalerii Ordinului Dragonului se subordonau în exclusivitate regilor agathârși.

Cavalerii Ordinului Dragonului aveau în subordinea lor ORDINUL CAVALERILOR DANUBIENI și ORDINUL CAVALERILOR TRACI. Agatârșii și sarmații i-au izgonit aryeni, totuși au păstrat o ramură din neamul lor pe care au confirmat-o ca elită, numindu-i ARWIENY cu centrul puterii în Viena de astăzi. Pentru a proteja familiile regale ale acestora din cavalerii sarmați s-a format Ordinul Cavalerilor Sarmați sau Ordinul Cavalerilor Donauwieny (Danubieni) care în Evul Mediu se vor transforma în Ordinul Cavalerilor Teutoni. ORDINUL CAVALERILOR TRACI aveau în consemn protecția familiilor regale ale thrcilor pelasgi.

Cavaler Trac

Scuturi sarmate

Cavaleri sarmați

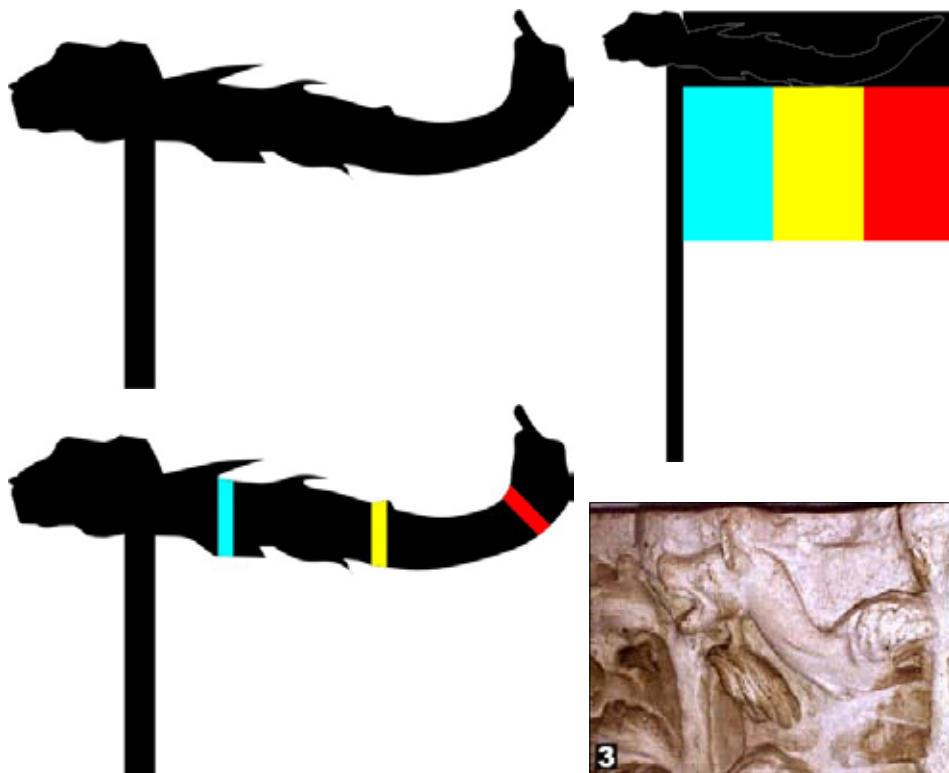
*Harta
Sarmației
î.H.*

*Diademă
sarmată*

*Harta
Sarmației
sec VI î.H.*

Adevăratele simboluri ale agathârșilor, sarmaților și tracilor sunt doar parțial cunoscute. Adevăratul stindard al regilor (THÎRCAARI) agathârși era DRAGONUL în totalitate NEGRU. Acesta era însemnul suprem al Agarthei. Celelalte două erau drapelul de protocol.

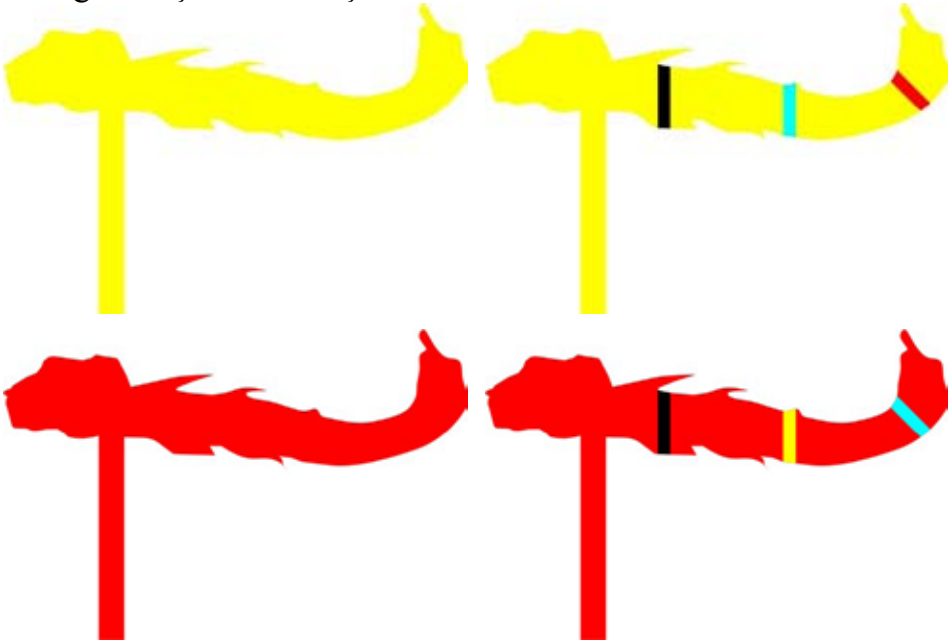

Stindardul agathârșilor

ORDINUL CAVALERILOR TRACI avea ca și drapel principal DRAGONUL în totalitate ALBASTRU, iar ca drapel secundar drapelul albastru cu culorile celorlalte ordine.

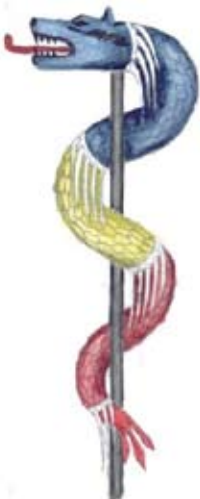

Drapelul principal al Cavalerilor Danubieni era drapelul galben, iar când poporul nordic al goților se va uni și el cu cei din Agartha vor adopta CULOAREA ROȘIE. Elita acestora va fi încorporată în Ordinul Cavalerilor Danubieni care aveau astfel doi dragoni principali, unul galben și celălalt roșu.

Aceste ordine se ocupau cu înmormântarea în secret a regilor celor trei neamuri din Agartha. Când un rege murea, era îmbălsămat după rețetele lor, după care elita cavalerilor din ordin îl purtau într-o călătorie de trei zile și îl înmormântau în locuri neștiute oamenilor de rând. Mormintele regilor agathârși de la Șona, Făgăraș, au o vechime de peste 7000 de ani.

Ca să își piardă urma regii agathârși împreună cu Cavalerii celor Trei Ordine care acționau după principiul MESEI ROTUNDE (practică reînviată de către regele Arthur, care era rege de origine arwiană) au schimbat drapelul înlocuind capul de dragon cu cel de lup, animal predominant în Carpați, vopsind dragonul în cele trei culori.

Stindardul sarmaților

În secolul VI î.H în fața expansiunii Imperiului Roman, condus de către atlantii puri, agathârșii strâng rândurile tracilor și sarmaților, și asimilează o parte a goților (pe care i-au numit geți) veniți cu aryenii (druizii) din Nord.

Se schimbă numele Agarthei în DACIA, astfel, atât tracii, cât și o parte din sarmați, devin DACI. Goții devin GEȚI. Singurii care își păstrează numele sunt agathârșii, care mențin denumirile vechi ale Cavaleriei Sarmate și ale Ordinilor Cavaleresti.

În jurul anilor 90 î.e.n. iese la lumină pentru a organiza lucrurile regele agathârș DECENEUS (despre care istoria “consemnează” că ar fi fost un mare preot al lui Zamolxe care îl împinge în față pe BUREBISTAS (boer-e-bistas – în traducere cel care duce cuvântul sau cel care vorbește)).

◆ Anul 82 î.e.n. Apare în istorie un personaj numit BUREBISTA. Unii susțin că Burebista ar fi moștenit regatul cunoscut sub numele de Dacia, însă nu ni se spune și de la cine.

◆ Burebista dezgroapă zidul în formă de cap de dragon care înconjură Agartha devenită Dacia.

◆ Burebista îi învinge pe celții conduși de către aryenii care își ziceau DRUIZI. Acești celți erau tot o rasă de goți care locuiau în insula Gotland de astăzi. Sub conducerea aryenilor care și-au spus druizi, au revenit spre Agartha, sub numele de goți (geți). În urma a trei bătălii succesive, determinându-i pe aceștia să se îndrepte definitiv către Europa Occidentală. Preoții celților erau DRUIZII. Druizii aveau funcții de preoți și de regi. O parte din acești celți au rămas în Belgia și Olanda de astăzi, iar o parte au ajuns până în Anglia. Cu ajutorul triburilor de goți aliați dacilor, cunoscute și sub numele de geți, Burebista amenință Roma, inițiind câteva campanii împotriva teritoriilor de la marginea imperiului. Este pentru prima oară când populațiile oamenilor liberi din Agartha (Dacia) intră în « legalitate », apărând în scrierile istorice sub numele de daco-geți.

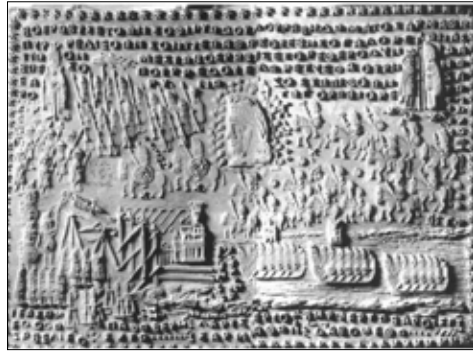

*Foto
druizi*

Culorile acestei uniuni erau negru-culoarea agathîrșilor, galben-culoarea sarmaților și albastru-culoarea tracilor. Adoptându-i și pe goți, le-au adoptat și culoarea specifică, roșul. Au schimbat capul dragonului din stindard cu un cap de lup, lupul fiind un animal specific Pădurilor din apropierea Carpaților.

ACEASTĂ ISTORIE A POPULAȚIILOR DIN AGARTHA SE POATE REGĂSI ÎN CELEBRELE PLĂCUȚE DE LA SINAIA ȘI TĂRTĂRIA.

Tăblițele de la Sinaia

Tăblițele de la Sinaia

Castelul Peleş, construit pe locul unde s-au găsit tăblițele (veche locație extraterestră)

Tăblițele de la Tărtăria

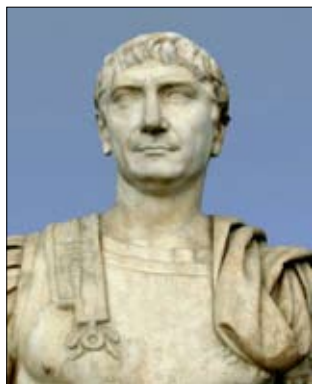
◆ În ciuda provocărilor din partea lui Burebista, înregistrate la hotare, atlanții din Roma au evitat o ciocnire cu daco-geții lui Burebista. Avea să se întâmple aproximativ 25 de ani mai târziu.

◆ Anul 101e.n. Roma atacă Dacia, trecând Dunărea pe Podul care i-a fost atribuit celebrului Apolodor din Damasc, dar care în realitate a

Harta Daciei în timpul lui Burebista

fost construit în vremea lui Burebista, când granițele Daciei erau dincolo de Dunăre. În fața acestei provocări răsare Regele DIURPANEUS, numit și DECEBALLUS (în traducere Diurpaneus Zece Dragoni), numit astfel, probabil fiindcă avea sub comanda-i personală zece corpuri de oaste, fiecare având dragonul original ca stindard, care îi întâmpină la TAPAE. Asta înseamnă că Diurpaneus era însuși regele poporului Agathîrs, coborât el însuși să-și conducă poporul la luptă. Trupele normale aveau ca stindard de lupta balaurul cu cap de lup, în vreme ce

Împăratul Traian și Columna lui

doar războinicii agathîrși luptau sub dragonul original. Asta înseamnă că Regele Agathîrs Diurpaneus Deceballus a participat la războaiele dacice în fruntea a zece corpuri de oaste.

Dincolo de relatările istoricilor romani și reprezentările de pe Columnă, romanii au suferit una din cele mai dezastruoase înfrângeri, soldată cu decapitarea comandantului roman FUSCUS și obligarea romanilor de a construi cetățile dărâmate.

Regele agathîrs DIURPANEUS supranumit și DECEBALUS (în traducere - zece dragoni)

*Apolodor
din
Damasc*

Podul de la Cernavodă construit de Burebista

◆ Romanii trec Dunărea și contrar tuturor relatărilor istorice, reușesc să ocupe doar zonele de câmpie (aproximativ 14% din suprafața Daciei), ei fiind obligați să se oprească în fața munților. În primul război din anul 101 e.n., bătălia a fost câștigată de către agathîrși, comandantul roman FUSCUS pierzându-și viața pe câmpul de bătaie. La Roma ș-a scris că bătălia a fost oarecum indecisă, raportul de forțe fiind egal. În anul 106 e.n., după câteva ciocniri între “daci”

și romani, agathârșii și regele DIURPANEUS DECEBALLUS decid cumpărarea păcii. Romanilor le este plătit un tribut în aur și argint, teritoriul ocupat le este lăsat în păstrare, și le sunt concesionate câteva mine în Munții Apuseni, cât mai departe de Arcul Carpatic. O legiune romană este lăsată să treacă de munți până la SARMISEGETUSA (SARMES E GETS SUSANA - în traducere capitala sarmaților și a geților sau goților), pentru a-și ridica tributul de aur și argint.

◆ Întorși la Roma, pe Columnă au zugrăvit o istorie care în realitate nu prea se potrivește cu ce s-a întâmplat de fapt. DECEBALLUS NU S-A SINUCIS, populațiile din Dacia nu au fost duse în sclavie la Roma, capul lui DECEBALLUS nu a fost aruncat pe treptele GEMINEI și Roma, deși a avut câteva castru pe teritoriul Daciei, nu a colonizat-o niciodată.

O întrebare logică este: DE CE DACĂ ROMANII L-AU CAPTURAT PE DECEBAL, NU L-AU CONSERVAT ÎN SARE, PENTRU A-L EXPUNE, AȘA CUM ERA OBICEIUL, ÎN URMA CARULUI DE TRIUMF AL ÎMPĂRATULUI TRAIAN?

Limba latină care este de fapt limba poporului etrusc, era o limbă care se vorbea atât la Roma, cât și în Munții Carpați. Roma la începuturi a avut șapte regi de origine etruscă, dintre care trei se numeau TARQINUS SEVERUS, TARQUINUS PRISCUS și TARQINUS SUPERBUS [adică thârcaar (rege) INUS (Ion) Cel Dur, INUS Cel Frumos și]. Regilor agathârși li se spunea THÎRCAARI în limba lor, încă o dovadă că la Roma și în Carpați se vorbea aceeași limbă, este terminația « us » care este comună celor două populații. Exemplu : Deceballus-Tiberius. De la cumpărarea păcii și până la retragerea aureliană, dacii liberi din vechea Agatha, au avut aproape 200 de ani de pace.

◆ Norii negri ai invaziei hunilor (o altă specie de goți din categoria popoarelor finice) încep să se profileze la orizont.

Constantin Cel Mare

- Aproximativ anul 300 e.n. -

◆ Imperiul roman se confruntă cu probleme serioase, creștinismul devenind neoficial religia majoritară între granițele imperiului.

CONSTANTIN, împărat la acea vreme, se consultă cu vârfurile sacerdoților, care decid că a venit timpul unei reforme religioase.

Panteonul roman devenise foarte complicat din cauza numărului mare de zeițăi (aproximativ 3000).

◆ Ajung la concluzia că o religie unică în tot imperiul îi poate da acestuia o stabilitate. Printr-un decret imperial Constantin aruncă spada în balanța creștinilor, schimbând vechea religie cu cea nouă. Au loc câteva revolte separate care sunt înnăbușite în fașă. Prigoniții de ieri devin prizonitorii de astăzi.

*Convertirea lui Constantin
la creștinism*

◆ Sacerdoții schimbă macazul și încep să se autointituleze PĂRINȚI și SFINȚI PĂRINȚI ai bisericii. Constantin oferă imperiul cadou Bisericii, iar Biserica îl dă înapoi, « Constantin creștinându-se cu mare pompă ». Sacerdoții încep să organizeze noua doctrină, ceea ce îi face ca nu o dată să intre în divergențe de opinie cu adevărații creștini. Dacă l-au confiscat pe Josia, devenit Iisus evreilor, sacerdoții trebuiau să meargă mai departe. Miriamne devine Fecioara Maria. Inspirându-se din trecutul păgân, sunt adoptate tot soiul de zeițăi cu numele schimbate. IISUS devine FIUL LUI DUMNEZEU prin intermediul DUHULUI SFÂNT care o lasă însărcinată pe MARIA, fecioară fiind. Ucenicii sunt ridicăți la rang de APOSTOLI. Se deformează intenționat termenul MESIAH, afirmându-se că doar Iisus avea dreptul la acest titlu, în calitate de Fiul al lui Dumnezeu. Este adoptată duminica, ca și zi de odihnă. Dintre toate evangheliile ucenicilor, care sunt în jur de 88, și ignorând clar scrisorile Claudiei Procula, scrisori care ar putea fi numite, pe bună dreptate, Evangheliile după Claudia, sacerdoții aleg doar scrierile a patru ucenici: Matei, Luca, Marcu și Ioan. Nu au uitat nici de partea ce se cuvine lui Dumnezeu, adică 10% din tot ce posezi, precum și 10% din tot ce câștigi, parte ce trebuia depusă în numele reprezentanților Săi. Adică al lor. Conducerea noii religii, intră în conflict cu adevărații creștini, care protestează, cerând ca Biserica să revină la învățăturile primilor ucenici. Conflictul se accentuează când sacerdoții propun și impun iconografia în Biserică, în vreme ce tradiționaliștii le considerau chipuri cioplite. Ia naștere o facțiune care ulterior se va numi Biserica Ortodoxă, facțiune care se opune sacerdoților atlanți.

◆ Sacerdoții trec puterea din mână politicului în mâna noii înființate Biserici, pe care o numesc CATOLICĂ (Universală). Sub paravanul Bisericii, încep să gestioneze teritoriul vast al

imperiului. Biserica începe să se implice direct în probleme de stat. Se debarasează de provinciile nerentabile, cum ar fi : Nordul Africii și Britannia (unde au lăsat în voia sorții teritoriul de dincolo de zidul lui HADRIAN). Ulterior, în fața presiunilor dacilor liberi, trec Dunărea, strabilind o graniță naturală. Ca să controleze și mai bine acest imperiu, Biserica îl împarte în feude, conduse de oameni devotați lor, recrutați din rândul soldaților, ridicați la rangul de CAVALERI. Circul « înnobilării » unor brute și « investirea » lor ca și conducători de feude, când sacralitatea atingea omenescul făcea o deosebită impresie asupra prostimii.

♦ Bisericii Ortodoxe i se dă în stăpânire Constantinopolul. *Această BISERICĂ ORTODOXĂ va fi vândută de Vatican împreună cu Constantinopolul lui Mahomed I, sultanul turcilor.*

♦ În secolele imediat următoare, Europa cade din BEZNA involuției, în BEZNA Evului Mediu, singurul lumnator fiind Biserica cu rugurile ei. Atacurile barbarilor se succed la frontierele Imperiului feudizat. Vikingii, danezii și suevii pătrund în Nordul Franței și Angliei de astăzi, comițând adevărate masacre. Așteptând zadarnic ajutor din partea Domnului, populația se organizează. În urma unor bătălii urmate de tratative și compromisuri, șefii barbarilor devin creștini, Biserica ieșind din nou în câștig fără să fi mișcat un deget. Feudele împărțite sunt reîmpărțite, fapt ce antrenează alte dispute care au ca rezultat doar morți.

♦ La sfârșitul secolului al III-lea, între Imperiul Roman condus de către sacerdoții care se ascundeau în spatele Bisericii Catolice și dacii liberi, au avut loc câteva bătălii. Cavaleria sarmată semănase groază în toate armatele care încercau să invadeze Dacia, și astfel se face că în ultima bătălie dintre romani și daci, două legiuni romane refuză să lupte împotriva unui grup de peste 700 de sarmați, care nu mai aveau nimic de pierdut, oferindu-le pentru curajul lor, o pace onorabilă. Pace onorabilă însemna, în afară de plata unui tribut în bani, și lăsarea unor copii de familie nobilă ostateci la Roma. Acești copii erau învățați să lupte, după care erau încorporați în legiuni. Cele mai celebre au fost Legiunea Sarmatică, Legiunea Macedonică și ulterior Legiunea Gemina.

♦ Două legiuni sarmate ajung să lupte pentru imperiu în Britannia, pe la sfârșitul secolului al IV-lea. În secolul IV, sarmații din Dacia erau împărțiți în SARMAȚI ROXOLANI (ruxalani sau rusalani), din care se trag rușii, și SARMAȚI IAGIZI.

*Harta
sarmaților
roxolani și
iagizi*

Uther Pendragon

retrăgându-i lui Arthur subsidiile. Arthur se revoltă împotriva Romei și pregătindu-și o strategie de apărare împotriva celților în spatele zidului lui Hadrian, izgonește toți reprezentanții Romei, cleri și funcționari, și se proclamă rege. Cum sarmații și celții erau dușmani vechi, bătălia între ei fiind care pe care, legiunile sarmate se unesc cu tribul britanilor. Arthur reușește să-i învingă pe celți, însă pierderile de trupe sunt însemnate. Arthur cere ajutor populațiilor de origine sarmată din Sud-Vestul Franței, căutând o alianță matrimonială în

♦ Uther PENDRAGON (Uther Cinci Dragoni) era unul dintre copiii lasați ostateci la Roma, din elita sarmaților și ajunge guvernator al provinciei romane Britannia. Legiuni sarmate strămutate din Dacia sunt cantonate pe teritoriul Britanniei.

Murind în timpul unei bătălii împotriva celților, conducerea provinciei îi revine fiului său, AARTHUR (numit astfel probabil în memoria Agarthei).

Biserica Catolică renunță la provincie,

Arthur

familia regilor Merovingieni, care și ei, la rândul lor, erau ostili Romei. Regii Merovingieni ajunseseră să-și exercite puterea până la Viena. O fiică regelui Aarthur se va căsători cu o descendentă a merovingienilor din Casa Saint Claire. Roma îi atrage pe celții din Nordul Insulei Britanice de partea ei, ajungând în secolele imediat următoare să îi și creștineze. Pentru curajul lui de a se ridica împotriva Romei, « istoricii » Romei l-au transformat pe Aarthur dintr-un personaj real într-o legendă, i-au falsificat originile și ne-au spus ce au vrut despre el. Regele Aarthur caută o alianță de sânge regal (nu știm exact pentru cine, pentru el sau pentru descendenții lui), la regii merovingieni. Legendele bisericii au transformat expresia « sânge regal » în « Sangraal », despre care susțineau că este un vas sfânt. Legenda vasului Sangraal ar putea să-și aibă originea și în harta pământului în primă fază de construcție când arăta ca un pocal. Cei care aveau această hartă, puteau găsi vechile așezări extraterestre. Astfel se explică faptul că Aarthur ȘTIA EXACT CE CAUTĂ.

În Bătălia de la Hastings, regele HAROLD al II-lea, descendent al regelui Aarthur, este părăsit de către familia Saint Claire și pierde bătălia cu Wilhelm Cuceritorul, sprijinit de armatele Romei. Pe tapiseria de la BAYEUX se văd steagurile ale lui Harald, care nu erau altceva decât celebrii balauri dacici, rămași de pe vremea regelui Aarthur.

Harold al II-lea

Steagurile "dacice" ale lui Harold

Tapiseria de la Bayeux

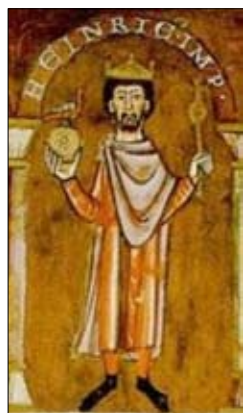
◆ Până în apropierea secolului al IX-lea, Biserica s-a confruntat cu frământări interne, dar încet încet începe să facă ca lucrurile să se așeze. O coaliție anticatolică se profila în Sudul Franței și în Anglia de astăzi, însă amenințările nordicilor erau mult mai presante pentru Biserică. Vreme de aproape 600 de ani, Anglia, partea Sud-Vestică a Franței și Spania se aflau sub stăpânirea unei dinastii eseniano-sarmate. Cu puțin timp înaintea anului 1000, are loc orchestrarea evenimentului care ar putea rămâne în istoria Europei Occidentale sub numele de MARE SĂRĂCIRE ÎN MASĂ. Preoții catolici încep să propovăduiască de la înălțimea amvonelor bisericesti revenirea glorioasă a lui Iisus Hristos, Judecata de Apoi și deci implicit SFĂRȘITUL LUMII, conform calculelor făcute de către sfinții părinți ai bisericii, calcule bazate pe și mai « Sfintele Scripturi ». Sărmana omenire îngrozită de perspectiva Judecății de Apoi și a Iadului veșnic, ajunsese să rupă ușile bisericilor, duminică de duminică. Donațiile curgeau gârlă, prostimea ajungând să se vândă și pe ea însăși în speranța căpătării unui loc în Paradis . Ca totul să pară real, preoții însăși încep să facă « donații » (SIC) Bisericii, fiind urmați de capetele încoronate într-o publicitate de nedescris. S-au găsit totuși și unii sceptici care se întrebau ce nevoie mai avea Biserica de aceste bunuri de vreme ce tot venea Sfârșitul ? Câteva zeci de mii de sceptici au sfârșit-o prost în acea perioadă, acuzați de EREZIE, eterna vină a celor cărora Biserica nu reușise să le spele în totalitate creierul, prin termeni ca EXCOMUNICARE, IAD VEȘNIC, JUDECATA DE APOI, RAI și alte debilisme care vrând nevrând, le erau PLANTATE în conștiință din frageda pruncie, fiindcă se născuseră ATUNCI și ACOLO. Cei ce puneau întrebări dăunătoare FIRMEI erau arși pe rug. Li se spusese oamenilor că cel care îl va vedea primul pe Hristos va avea locul asigurat în Paradis. SANCTA SIMPLICITAS.

Anul 1000 a trecut tot așa cum a venit și nici pomeneală de « Sfârșit » și nici de « Revenire Glorioasă ». Dezamăgită și frustrată, gloata începe să ceară explicații. Situația începuse să devină « movă » pentru Biserică, mult mai movă chiar decât tichiile cuvioșilor cardinali, mai ales datorită faptului că printre dezamăgiți, sau mai bine zis, printre « pârliti » erau și câțiva nobili de țară, care nefiind la curent ca vârfurile nobilimii de Mare Excrocherie, s-au ruinat și ei în isteria populară. Primele explicații « oficiale » au fost că Domnul s-a răzgândit, fiindcă ei credincioșii nu erau încă pregătiți pentru eveniment. Prostimea ajutată și de nobilii rămași calici, a început să priceapă înșelătoria, și cum era firească, la început mai cu sfială, apoi din ce în ce mai hotărâți, oamenii încep să reclame bunurile de care au fost spoliați.

Preoții devin dintr-o dată « indignați » de « atâta necredință ». Amenințări cu afurisenia și excomunicarea încep să plutească deasupra capetelor celor răzvrătiți. Un bun odată dat Domnului,

rămânea tot timpul un bun dat Domnului. Aleluia. Constantin nu dăruise imperiul bisericii și un bun dăruit rămăsese ? Dacă Domnul n-a venit, asta nu este vina Bisericii. Domnul face ce vrea. În ciuda amenințărilor cu afurisenia și excomunicarea, răzmerițele încep să se țină lanț. Încolțită, Biserica începe să mai dea pe ici pe colo cu o mână ce luase, nu cu multă vreme în urmă cu două. Însă nu la toți. Cu ajutorul mării nobilimi reușește din nou « Slavă Domnului », să pună șaua pe cei care i-au nenorocit. IADUL TERESTRU era mult mai aproape de acești nefericiți, care nu aveau altă vină decât că s-au născut în acele vremuri, decât IPOTETICUL IAD BIBLIC. Rugurile, SOLUȚIA FINALĂ cu care Biserica a rezolvat toate problemele au fost aprinse din nou. (Astfel stăpânii din spatele Bisericii Catolice au reușit să ajungă proprietari pe aproape 1 din zona europeană, care era sub influența lor. Astfel se face că astăzi, în Europa Occidentală, 3 din 5 case aparțin Sfintei Biserici. Astfel se face că, în vreme ce mulți cetățeni au teren doar în parcurile publice, « Sfânta Biserică » deține vaste teritorii). Spoliații se întorc la muncă pe pământurile pe care până mai ieri fuseseră proprietari, în vreme ce alții, fie încep să vagabondeze, fie iau calea codrilor devenind tâlhari. În ambele cazuri, mirosea sigur a spânzurătoare. Situația era destul de complicată, așa că Biserica a găsit o soluție.

◆ Prima soluție găsită de Biserică a fost ca din acești spoliați să se constituie o armată, și punându-l în frunte pe Wilhelm Cuceritorul, îl trimite asupra Angliei. După înfrângerea regelui Harold al II-lea, Insula Britanică, cade temporar sub controlul Vaticanului, preoții catolici ocupându-se de « RĂSCRIEREA » istoriei Angliei până la acea dată. Abuzurile Vaticanului îl fac pe împăratul german Henric al IV-lea (rudă a regelui Harold al II-lea), să se revolte împotriva « Sfântului Scaun ». Împăratul Henric al IV-lea al Germaniei, denunță ticăloșiile clerului catolic și împreună cu celebrul Godefroy, baron de Bouillon, au invadat

Henric al IV-lea

Roma. Papa Grigore al VII-lea îl excomunică și aruncă anatema asupra Imperiului German.

La presiunea popoului, împăratul este obligat să se umilească în fața Papei la Canossa.

Umilirea de la Canossa

Godefroy, baron de Bouillon

◆ O nouă găselniță a Bisericii explică, că Sfârșitul Lumii nu a avut loc datorită faptului că Mormântul Sfânt și Sfânta Cetate a Ierusalimului se aflau în mâinile musulmanilor. Începe predicarea Cruciadei, iar Godefroy, baron de Bouillon (din familia Saint Claire și Merovingieni), pentru a fi iertat, este desemnat de Roma de a fi conducătorul și sponsorul primei mari Cruciade. În anul 1095, Papa Urban al II-lea predica prima mare Cruciadă.

Papa Urban al II-lea

◆ “Dumnezeu vrea, Dumnezeu vrea” striga Papa isterizat în strigătele entuziaste ale mulțimii. A băgat puțin și degetele în pungă, dar nu prea mult căci punga Domnului era cam strâmtă la gură când era vorba de dat. În schimb, saci de binecuvântări și făgăduințe celor ce voiau să devină “soldați ai crucii”. Regii Europei au contribuit și ei în măsura posibilităților la scrierea a încă unei pagini sângeroase și sălbatice din istoria rasei umane. Oricum am privi lucrurile și indiferent pe ce poziție ne-am

aseza, concluzia este mereu aceeași. **ÎN NUMELE UNUI DUMNEZEU PE CARE NU L-A VĂZUT NIMENI ȘI DESPRE CARE NU AVEM NICI O DOVADĂ PALPABILĂ CĂ EXISTĂ ÎN AFARĂ DE AFIRMAȚIILE PREOȚILOR, UN GRUP DE OAMENI I-AU ÎMPINS PE ALȚI OAMENI LA COMITEREA UNOR CRIME ABOMINABILE.**

Predicarea primei cruciade

◆ Un exaltat pe jumătate nebun rămas în istorie sub numele de PETRU EREMITUL, sub pretextul unor « Arătări Divine » frecvente și normale în epoca respectivă cu binecuvântarea sfântului părinte este pus în fruntea « Avangarzilor Crucii », avangărzi formate din toți disperajii rămași pe drumuri. Cu surle și

trămbițe pornesc în mișiune « sfântă » a eliberării « Țării Promise » de sub jugul Islamului. În drumul lor, chiar în țările creștine pe care le traversau, se dedau la cele mai josnice jafuri, violuri și tâlhării. Grăbiți să scape de ei, mai marii acestor țări fac tot ce le stă în putință să-i vadă ajunși cât mai curând pe pământ musulman. Cu puțină șansă, din cauza efectului surpriză, reușesc să câștige două bătălii, după care se ciocnesc cu trupele regulate ale conducătorilor musulmani. În urma unei bătălii decisive, aceștia îi înfrâng, și pentru a da un exemplu construiesc piramide din căpățânile lor. Scăpat ca prin minune, Petru Emeritul se întoarce la Roma, după care se închide într-o mănăstire până la sfârșitul vieții lui. După moarte este sanctificat.

◆ Secolul I e.n. După « răstignirea » lui Iisus Hristos, esenienii cu ajutorul lui Pilat și Longhin Dacul (Longinus Dacus) se instalează în Sudul Franței, de unde se întind în Spania și Portugalia (până în secolul al XIV-lea, marile familii nobiliare aveau sânge evreiesc).

Fiul lui Pilat și al Claudiei Procula se căsătorește cu fiica lui Iisus Hristos și a Mariei din Magdala, punând bazele dinastiei MEROVINGIENILOR. Dintr-o ramură a merovingienilor se desprinde familia SAINT CLAIRE din Scoția.

◆ Secolul II e.n. Roma atacă Dacia. Primul război (anul 101) se termină indecis. În cel de-al doilea război, dacii cumpără pacea, plătind romanilor un tribut de război, concesionându-le câteva mine și lăsându-le 14% din teritoriu în stăpânire.

◆ Secolul III e.n. Sacerdoții atlanti schimbă religia în imperiu, renunțând la vechii zei în favoarea creștinismului. Constantin Cel Mare, împărat la acea vreme, este unul dintre artizanii acestei schimbări. Până la definitivarea dogmelor noii religii, între sacerdoții atlanti constituiți în BISERICA CATOLICĂ și adevărații creștini au loc divergențe serioase. Aceste divergențe vor continua până în secolul al XI-lea, când va avea loc Marea Schismă. Între sarmații din Dacia și legiunile romane au loc ciocniri repetate. Acestea vor înceta după ce elita din Dacia este obligată să-și lase copiii zălog la Roma.

◆ Secolul IV e.n. Sacerdoții atlanti, prin Biserica Catolică, încep să reorganizeze imperiul. Se renunță la posesiunile din Africa, Egipt și Britannia. Lăsat fără subsidii și descoperit în fața celților, Aarthur (fiul comandantului legiunilor sarmatice în Britannia), ajuns la comanda legiunilor, se retrage până la zidul lui Hadrian. Face o alianță cu britanii, reușind o victorie în fața celților. Întărindu-și regatul, caută alianță la regii merovingieni pentru a se ridica împotriva Romei. Regele Aarthur se înrudește cu familia Saint Claire, ramură desprinsă

din regii merovingieni (datorită faptului că Biserica Catolică i-a mistificat personalitatea lui Aarthur, transformându-l într-o legendă, datele despre acesta și descendenții lui sunt foarte alambicate). Pare-se că o fiică de-al lui Aarthur s-a căsătorit cu un membru al Casei MEROVINGIENILOR, autonomindu-se familie de SANG CLAR (sânge limpede), derivarea la Saint Claire nefiind decât o chestiune de timp. Regele Aarthur plănuiește o campanie contra Romei. Biserica Catolică țese o perdea de intrigi, începând să îi creștineze pe celții din Nord, trimitându-i să atace fragilul regat. Campania lui Aarthur împotriva Romei se prelungește până când nu mai are loc.

◆ Secolul V e.n. Biserica Catolică începe să stabilizeze imperiul, împărțindu-l în feude, în fruntea cărora sunt numiți regi sau împărați. Începând cu secolele VI-VII, atacurile scandinavilor asupra teritoriilor imperiului se înmulțesc. Pentru a avea pace, multe dintre căpeteniile Nordicilor sunt « înnobilate », distribuindu-li-se vaste teritorii, în funcție de interese și de situație.

◆ Secolul X e.n. Are loc MAREA SĂRĂCIRE ÎN MASĂ.

◆ Secolul XI e.n. Având Nordul Britanniei sub control, prin creștinarea celților, Biserica Catolică își îndreaptă privirea către Anglia. Wilhelm Cuceritorul susținut de către Vatican, debarcă în Anglia, înlăturându-l pe Harold al II-lea, regele legitim [*regele Harald al II-lea, împotriva a tot ce se spune, era descendent al regelui Aarthur și al familiei SANG CLAR (Saint Claire). Învins la Hastings, nu a murit așa cum se spune, cu o săgeată în ochi, existând surse care susțin că după bătălie ar fi plecat în exil în Germania, punându-se sub protecția familiei de Bouillon (descendenți ai legendarului cavaler al Mesei Rotunde, BALIAN)*]. Fiica sa, Githa de Wessex, se căsătorește cu Vladimir Monomahul, cneaz al Rusiei Kievene. O nepoată de-a regelui Harald, din familia Saint Claire, îi este promisă lui Godefroy, baron de Bouillon, al doilea fiu al lui Eustache al II-lea, conte de Bouillon, și al Idei de Ardenne. În 1076, Godefroy, la numai 16 ani ajunge ca moștenitor al unchiului său, stăpânul unui teritoriu ce se întindea între Franța și Rin. Când Împăratul Henric al IV-lea al Germaniei intră în conflict cu Curia Papală, denunțând ticăloșiile clerului, Godefroy nu ezită să se alăture împăratului, intrând în Roma cu armele în mâini. Excomunicat, Henric al IV-lea, este obligat de popor să cedeze, în vreme ce Godefroy de Bouillon, pentru a fi « iertat », este desemnat ca șef și sponsor al Primei Cruciade, de către Papa Urban al II-lea, în 1095. Pentru finanțarea plecării în Cruciadă, vinde Castelul de Bouillon lui Othbert Evec de Liege și Stenay-ul Evec-ului de Verdun. Plecat din Bouillon în 15 august 1096 în fruntea unei puternice armate, trece prin Ratisbonne, Viena, Belgrad și Sofia, ajungând la Constantinopol, unde se întâlnește cu Alexis Comnen-ul, împăratul Bizanțului. După

lungi negocieri cu acesta, privind traversarea Bosforului, se angajează să-i restituie acestuia teritoriile pe care i le ocupaseră turcii. Debarcat în Asia, cucerește mai întâi Niccea, îi învinge pe turci la Doryle, după care ocupă Antiochia.

Cucerind Ierusalimul în iunie 1099, îi este propusă coroana regatului Ierusalim, pe care însă o refuză, spunând că el nu poate purta o coroana de aur, în vreme ce Iisus a purtat una de spini.

Accepta titlul de Apărător al Sfântului Mormânt, considerând Ierusalimul ca proprietate a lui Hristos. Ce nu știe foarte multă lume este faptul că, marea majoritate a familiilor aristocratice europene descind din regi merovingieni, regi care au fost protejați de către esenieni, ca descendenți ai regelui David. Cucerirea Ierusalimului și în general a Palestinei, de către Godefroy, i-a fost facilitată de către esenienii care aveau legături în Palestina. Celula esenienilor din Palestina era cunoscută și sub numele de ASASINII (după unele surse, numele li se trăgea de la Hasisimi sau consumatori de hașiș).

Odată ajuns la Ierusalim, la scurt timp, Godefroy își înscenează moartea și se alătură elitei esenienilor, intrând în CONSILIUL din SION (Prioria din Sion), în anul 1100. Se întoarce incognito în Germania, trimițându-și unicul fiu rezultat din căsătoria cu o membră a familiei Saint Claire, pe nume tot Godefroy, la Ierusalim.

Conform cronicarului german Albert d'Aix, după « moartea » lui Godefroy, opt cavaleri din garda acestuia și anume Garnier de Gres, Raoul de Mouzon, Wicher Germanul, Wiric Flămândul, Mathieu Scutierul și Godefroy Camerierul, împreună cu Evec-ul de Ramla și Arno-ul Malencorn, fost patriarh al Ierusalimului, se duc la Edessa, cerându-i lui Baudoin, fratele mai mic al lui Godefroy, să preia coroana Ierusalimului:

« Noi cavalerii regatului Ierusalim, care am servit sub ducele Godefroy, ți-anunțăm moartea acestuia și te invităm să vii imediat să-l înlocuiești și să ocupi tronul ».

◆ În anul 1118, șase cavaleri din garda lui Godefroy, împreună cu alți doi care li s-au alăturat, și cu fiul acestuia, au format « ORDINUL CAVALERILOR TEMPLIERI ».

Nu insistăm asupra lucrurilor care se știu, ci punem accent pe lucrurile care nu se știu. Înființat ca un ordin cavaleresc ce avea ca scop lupta contra « necredincioșilor » musulmani și protejării pelerinilor, acesta nu se supunea decât ordinelor « Suveranului Pontif ». Făcându-și cartierul general pe locul unde odată fusese Templul lui Solomon (de unde le vine și numele de templieri), aceștia întreprind, după planuri bine determinate, săpături sub acest templu, săpături care au durat aproape 9 ani, de unde au scos la suprafață tezaurul ascuns de către regii evrei înainte de robia Babiloniană. Ce nu știe multă lume, este faptul

că cel de-al doilea templu de la Ierusalim, clădit sub ZOROBABEL, nu a fost construit pe locul templului lui Solomon. Așa se explică de ce templierii, vreme de 9 ani, au săpat tunele subterane pentru a ajunge în locul fostului templu. Ordinul cavalerilor templieri avea misiunea de a proteja Consiliul din Sion. Ordinul este structurat după structura sectei esenienilor, fiind compus din nouă cavaleri, dintre care era ales un Mare Maestru. În mai puțin de 200 de ani, ordinul construiește comanderii și biserici în toată Europa.

◆ Esenienii le dau templierilor PERGAMENTUL DE BRONZ, o hartă a tuturor tezaurilor Consiliului din Sion, îngropate în diverse locuri în Palestina. Printre alte lucruri, este adus în Europa și CHIVOTUL lui MOISE, care avea cadavrul de extrateretru mumificat, cadavru care în sânul elitei templierilor devenise obiect de cult (venerație). Acesta este celebrul BAFOMET (BAPHOMET), idolul cu ochi de pisică și proeminențe craniene, la care se închinau templierii. Templierii găsesc la Ierusalim documente compromițătoare în ceea ce privește așa zisa « DIVINITATE » a lui Iisus Hristos, precum și alte documente care, probabil, ar fi dat peste cap toată religia creștină. Templierii șantajează Vaticanul, beneficiind de puteri depline în Imperiul Catolic.

◆ În jurul anului 1200, Europa Occidentală se găsea sub dominația sacerdoților atlanti, reprezentați de Biserica Catolică, în vreme ce esenienii Consiliului din Sion încercau să-și impună pretențiile din umbră.

◆ În anul 1147 apare pentru Biserică pericolul CATHAR.

Catharii (CEI PŪRI), spun sursele oficiale, au apărut în secolul X, în Sud-Vestul Franței, în regiunea LANGUEDOC din Munții Pirinei, doctrina lor întinzându-se în aproape toată Europa de Vest. În realitate, catharii erau discipolii esenienilor, ducând ca și aceștia o viață bazată pe o morală ascetică. Catharii sau albingezii, cum mai erau numiți, aveau o doctrină dualistă, considerând că lumea este constituită din două principii: BINELE și RĂUL. Catharii respingeau tot ce este pământesc, condamnavă inavuțirea și averile, iar teologic negau patimile lui Iisus: crucea, Judecata de Apoi, Iadul și Raiul. Refuzau cea mai mare parte a scrierilor Vechiului Testament. Cruciada împotriva catharilor (1209-1229), a fost o campanie militară inițiată de Biserica Catolică, care avea ca scop eliminarea religiei practice de catharii din Languedoc. Inițial, cavalerii templieri sunt chemați de către Vatican să lupte împotriva catharilor; însă aceștia refuză, pretextând că ei luptă doar împotriva musulmanilor. Această sectă a catharilor era protejată de nobilii locali și sprijinită de toată populația și orașele din regiunea care este astăzi Franța Mediterană Occidentală, pe atunci parte a Confederației catalano-aragoleză. Doctrina cathară va fi continuată de către BOGUMILI (după numele preotului Bogumil).

Cavalerii Templieri se vor menține neutri în acest conflict. La fel vor face și cei din Consiliul din Sion când va rămâne indiferent la soarta templierilor în anul 307.

◆ Principalul susținător și șef al catharilor a fost puternicul conte Raymond al VI-lea de Toulouse, înrudit cu merovingienii și care voia tronul Franței. Bunicul acestui conte luptase alături de primii templieri în Palestina.

◆ În 1198, Papa Inocențiu al III-lea, a hotărât să reprime mișcarea cathară. Aristocrații care îi protejau pe cathari au fost excomunicați. Papa face apel la regele Franței, Filip al II-lea, să ia atitudine împotriva nobililor care îi protejau pe aceștia. Inchiziției i-au fost date puteri nelimitate în lupta de suprimare a mișcărilor « eretice ».

◆ În anul 1209, în fața refuzului templierilor de a-i ataca pe cathari, Vaticanul recrutează o armată de 10.000 de mercenari sub comanda lui Simon de Montfort, cărora le promite orașele cathare. Armata s-a strâns la Lyon, îndreptându-se spre Montpellier și spre comunitățile de cathari din zona Albi și Carcassonne. După o luptă care a durat până în 1255, Biserica Catolică câștigă supremație asupra orașelor cathare. Catharii primeau ajutor și din Anglia.

◆ Cruciada condusă de Simon de Montfort reușește să înfrângă rezistența cathară. MONTSEGUR, ultimul centru de rezistență cathar

Simon de Montfort

(asemenea Massadei), a rezistat unui asediu de 9 luni, și odată cu căderea lui, ultimii cathari au fost arși pe rug.

Fortăreața Montsegur

♦ Templierii, nemaigăsind Palestina interesantă, vor să renunțe la fiefurile de acolo și să se retragă în Malta. Vaticanul îi amenință pe Templieri cu dizolvarea ordinului, în vreme ce templierii amenință Vaticanul cu dezvăluirea unor secrete care ar fi putut zgudui lumea creștină din temelii.

♦ Între templieri și Vatican începe un război de culise. O confruntare directă între ei ar fi fost catastrofală Vaticanului. Templierii dispuneau de o armată proprie, comanderii în toată Europa, precum și mijloace financiare colosale. Templierii, avându-i sprijin pe cei din familia Sang Clar (Saint Claire), îl atrag de partea lor pe regele Henric I al Angliei, care obligă Biserica Catolică din Anglia să-i plătească taxe. În timpul domniei fiului său, Henric al II-lea, acesta se căsătorește cu Elionor de Aquitania, după ce aceasta divorțase de regele Franței, Carol al V-lea, aducând astfel Aquitania dotă coroanei engleze.

♦ Henric al II-lea supune Biserica și clerul Catolic din Anglia justiției regale, ceea ce-l face să intre în conflict cu THOMAS BECKET, arhiepiscop de Canterbury. Thomas Becket este asasinat de către... însăși Biserica Catolică făcându-l astfel un martir și aruncându-i fapta în cărca lui Henric al II-lea. Acesta, ca și Henric al IV-lea al Germaniei, nu

Henric al II-lea

Elionor de Aquitania

Thomas Becket

Catedrala Canterbury

poate face față poporului îndoctrinat de secole cu « adevărul catolic », foarte sensibili la termeni ca « excomunicarea » și « afurisenia ». (Cei doi fii mai mari ai săi sunt asasinați, prințul Henric fiind otrăvit, iar Geoffrey răpus într-un turnir la Paris).

*Asasinarea lui
Thomas Becket de
către Vatican*

O f i c i a l ,
Thomas Becket
este ucis de
oamenii lui Henric
al II-lea.

♦ Cel de-al
treilea fiu al regelui
Henric, celebrul
RICHARD INI-

MĂ DE LEU, este atras de partea Bisericii Catolice și numit șef al unei noi cruciade îndreptate împotriva musulmanilor. Isprăvile (citește crimele) comise de Richard, în numele Domnului, au rămas în memoria musulmanilor până în zilele noastre.

*Richard,
rege al
Angliei,
Duce de
Normandia,
Conte de
Angevins*

♦ În timpul domniei lui Ioan Fără Țară (cel de-al patrulea fiu al lui Henric al II-lea), Biserica

Catolică reușește să-și recâștige pozițiile în Anglia. Regele este obligat de către Marii Seniori să facă o serie de concesii bisericii și să semeze Tratatul numit M A G N A C A R T A.

*Ioan Fără de
Țară semnând
Magna Carta*

*Magna Carta
Libertum*

◆ Astfel stând lucrurile în Anglia, templierii îl atrag de partea lor pe regele francez, Filip al IV-lea Cel Frumos, căruia îi salvează viața într-o confruntare cu cetățenii Parisului. Aceștia îl finanțează pe Filip și îi întăresc domnia. Imițând modelul regilor englezi, Filip al IV-lea, pune bir pe bunurile bisericii. Vaticanul amenință pe regele Franței cu excomunicarea. Marele Maestru Templier, Jaques de Molay devine nașul Isabellei, fiica lui Filip.

Filip IV, Rege al Franței și al Navarrei, Conte de Champagne

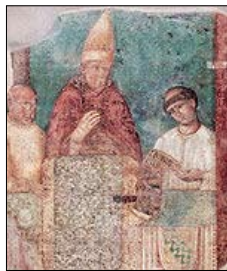

Isabella a Angliei

◆ Conflictul dintre Filip al IV-lea (sprijinit de templieri) și Vatican explodează când trupele trimise de acesta îl iau prizonier și îl molestează pe Papa Bonifaciu al VIII-lea la Agnani. Scăpat ca prin minune din mâinile soldaților lui Filip, conduși de către cavalerul de Nogaret, Papa moare la scurt timp. Următorul Papă ales, BENEDICT al XI-lea, moare otrăvit, otrava fiindu-i administrată pe când degusta smochine. Marii Sacerdoți își văd puse în pericol propria-le existență și de această dată încep planurile de distrugere al ordinului. Urmarea se cunoaște. După moartea lui Bonifaciu, este ales un Papă francez, celebrul Bertrand de Got, cunoscut sub numele de Papa Clement al V-lea. Este mutat la Avignon pentru a face lucrurile să se deruleze cum trebuie timp în care Vaticanul funcționează cu doi papi. Filip al IV-lea este obligat să se alăture Vaticanului. Cum Marele Maestru al ordinului era francez, tot acest complot trebuia să apară ca o afacere franceză : un rege francez, un Papă francez, un Mare Maestru

Eduard al II-lea, soțul Isabellei

Papa Bonifaciu al VIII-lea

francez. O agenție de spionaj, numită Agenția Lombardă, este plantată la Paris sub masca unei bresle de negustori cinstiți, aceștia făceau spionaj pentru atlanții ascunși la Vatican. Templierii cad în capcana agenților lombarzi, oferindu-le un împrumut uriaș, împrumut ce nu le va mai fi rambursat niciodată. Cu o parte din acești bani, Vaticanul îl plătește pe Filip al IV-lea Cel Frumos ca să îi trădeze și să-i aresteze pe templieri.

Papa Benedict al XI-lea

Papa Clement al V-lea

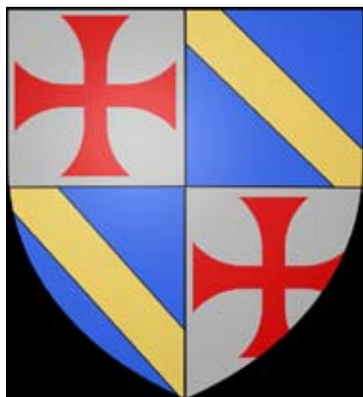
*Monedă cu efigia
lui Papa Clement*

♦ Papa Clement al V-lea se mută special la Avignon, pentru buna desfășurare a « evenimentelor ».

♦ 13 OCTOMBRIE 1307. În toată Franța, templierii sunt arestați la această dată, împreună cu Marele lor Maestru, JACQUES de MOLAY.

Castelul Papal de la Avignon

Blazonul lui De Molay

Jacques de Molay

De interogatoriile lor se ocupă INCHIZITORII PAPALI, și nicidecum oamenii lui Filip.

♦ Ordinul Templier este învinuit de EREZIE. Sub tortură, Marele Maestru recunoaște că aveau ca obiect de venerație pe BAFOMET (extraterestrul din Chivotul lui Moise adus o dată cu acesta de către templieri în Europa), precum și multe alte secrete ale Ordinului.

Marelui Maestru i se promite viața și chiar libertatea în schimbul unei părți din tezaurul ordinului. În schimbul acestei promisiuni, Marele Maestru “recunoaște” tot ce i se cere și cedează o parte din fondurile Ordinului din Franța. O altă parte este scoasă din Franța de către Consiliul din Sion. În general Marii Maestri ai Ordinului nu aveau destule cunoștințe în ceea ce privea Consiliul din Sion, Ordinul fiind o vitrină a Consiliului.

*Reprezentări ale
lui BAFOMET*

*Pentagrama lui
BAFOMET*

◆ Marele Maestru este “judecat” și găsit vinovat. Contrar promisiunii care i s-a făcut, este condamnat la temniță pe viață, ceea ce-l determină ca într-un moment de demnitate să renege toate declarațiile și să denunțe în gura mare abuzurile Vaticanului.

◆ 18 MARTIE 1314. Marele Maestru împreună cu Godefroy de Charny, Înalt Comandor al Ordinului, care i s-a alăturat în denunțuri, sunt condamnați și arși pe rug la Paris.

*Execuția
lui De Molay*

◆ Odată cu arderea pe rug al Marelui Maestru, în anul 1314, Biserica a considerat pericolul templier înlăturat. Urmează înlăturarea celor implicați în poveste. În mai puțin de un an, Papa Clement al V-lea, GUILLAUME IMPERT, Marele Inchizitor și regele Filip al IV-lea, mor asasinați. Urmează apoi falsificarea poveștii, în care ni se spune că Filip al IV-lea, rege lacom și orgolios a distrus cel mai nobil ordin al creștinătății. De la înălțimea rugului, Marele Maestru Jaques de Molay aruncăun « blestem-profeție » : « Tu, Papa Clement, tu ,mare inchizitor și tu, rege Filip, într-un an de zile vă chem la Judecata lui Dumnezeu . Rege Filip, blestemat să fii până la al treisprezecelea neam”. [13 regi din dinastia Capet, începând cu Ludovic al X-lea al Franței și terminând cu Richard al III-lea al Angliei, au murit asasinați de către templierii scăpați. Coborâți pe linia Isabellei (fiica lui Filip și soția lui Eduard al II-lea al Angliei), în afară de fiul acesteia, Eduard al III-lea, toți regii de sânge capețian au fost omorâți, ultimul fiind Richard al III-lea].

◆ 18 martie 1314. Insula Evreilor. Marele Maestru al Cavalerilor Templieri, Jacques de Molay împreună cu Comandorul Godefroy de Charney, sunt arși pe rug. Un grup de 7 templieri deghizați în ZIDARI au asistat la supliciu celor doi. Printre acești cavaleri se afla și un cavaler-comandor, pe nume RICHARD, fiu nelegitim al regelui Angliei, EDUARD I, fiu pe care acesta îl oferise Ordinului. Strângând cenușa Maestrului, aceștia s-au întors în Anglia, unde s-au întâlnit cu alți doi cavaleri templieri, jurând în secret să continue Ordinul.

Eduard I al Angliei

AU JURAT SĂ DUCĂ LA ÎNDEPLINIRE BLESTEMUL ARUNCAT DE CĂTRE MARELE MAESTRU, SĂ FACĂ O REPUBLICĂ MONDIALĂ, ȘI SĂ DISTRUGĂ VATICANUL.

În cazul Papei Clement al V-lea, a inchizitorului Guillaume Impert și în cazul lui Filip, templierii au fost « ajutați » chiar de către stăpânii Vaticanului. Afacerea era prea sensibilă pentru ca protagoniștii să trăiască mult.

Papei Clement al V-lea i se pune sticlă pisată în mâncare. În mai puțin de două luni de la moartea Marelui Maestru, Papa Clement îl urmează în eternitate.

Marele Inchizitor al Franței, Guillaume Impert, este otrăvit.

Filip al IV-lea Cel Frumos, rege al Franței, este găsit fără cunoștință în pădure, în urma unei partide de vânatoare. Moare câteva zile mai târziu fără să poată să pronunțe un sunet.

◆ Fiul nelegitim al regelui Angliei (avut cu o prințesă scoțiană din familia Saint Claire), RICHARD, devine în secret Mare Maestru al noului Ordin al Cavalerilor Templieri.

◆ Noul Ordin al Cavalerilor Templieri înființează patru LOJI MASONICE (MASON însemnând ZIDAR, cu trimitere la cei șapte templieri deghizați în zidari). Aceste patru loji sunt : LOJA de la EDINBURGH, LOJA de la STOCHOLM, LOJA de la MILANO și LOJA de la PARIS. ACESTE LOJE FRANCMASONICE (derivare de la « FREE MASON » - care înseamnă ZIDAR LIBER) FUNCȚIONAU CA AGENȚII DE SPIONAJ, rolul principal al acestora fiind recrutarea de artiști (sculptori, pictori, arhitecți, etc.) liberi, care erau plasați în anturajul Vaticanului și al familiilor aristocratice, cu scopul de a face spionaj.

◆ După ce în Franța au stins linia regelui Filip al IV-lea (fiii și nepotul acestuia fiind otrăviți rând pe rând înainte să împlinească vârsta de 33 de ani), templierii îi urmăresc linia din Anglia, știindu-se faptul că Isabela, fiica acestuia, s-a căsătorit cu Eduard al II-lea (frate vitreg cu RICHARD, NOUL MARE MAESTRU AL NOULUI ORDIN TEMPLIER).

◆ Din motive care ne scapă, singurul care a scăpat de destinul crunt al « blestemului templier », a fost fiul Isabelei, regele Angliei, Eduard al III-lea.

Iată lista celor 13 regi, omorâți de templieri, din sângele lui Filip al IV-lea Cel Frumos:

- Ludovic al X-lea (fiul lui Filip, rege al Franței) - mort otrăvit.

Ludovic al X-lea

- Ioan I Postumul (fiul lui Ludovic al X-lea) – născut în urma morții tatălui său, este încoronat ca rege al Franței când avea doar câteva zile, moare otrăvit chiar în ziua încoronării.

Filip al V-lea

- Filip al V-lea (al doilea fiu al lui Filip al IV-lea) – rege al Franței. Moare otrăvit după o domnie de câțiva ani. Nu lasă moștenitori de parte bărbătească.

Carol al V-lea

- Carol al V-lea (cel de-al treilea fiu al lui Filip al IV-lea) – rege al Franței. Moare otrăvit după o domnie scurtă. Nu lasă moștenitori de parte bărbătească.

ACEASTA ESTE LINIA FRANCEZĂ A REGILOR DESCENDENȚI DIRECT DIN FILIP al IV-lea, ASASINAȚI DE CĂTRE TEMPLIERI.

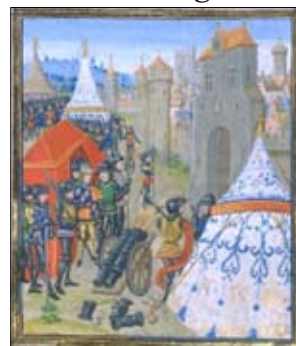
Regina Filipa de Anglia

LINIA ENGLEZĂ :

- REGELE EDUARD al III-lea este singurul rege iertat (din cvarii cauze), care moare de moarte bună.

Eduard al III-lea

- În schimb, PRINȚUL NEGRU, cunoscut sub numele de Edward de Woodstock, fiu al lui Eduard al III-lea, moare înainte să ajungă rege, într-o bătălie în Aquitania.

*Richard al II-lea,
Rege al Angliei
Lord al Irlandei*

- Richard al II-lea, fiul Prințului Negru, ajuns rege al Angliei la vârsta de 10 ani, va fi detronat de către vărul său, Henric Bolingbroke și asasinat în temniță.

*Eduard al III-lea și
Prințul Negru*

13 OCTOMBRIE 1399, la 85 de ani de la moartea Marelui Maestru, templierii schimbă dinastia în Anglia cu familia de LANCASTER (JOHN GAUNT, baron de Lancaster, fratele regelui Eduard al III-lea), care uzurpează tronul.

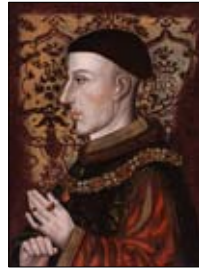
John Gaunt, baron de Lancaster

Henric al IV-lea

- Henric de Bolingbroke – fiul lui John Gaunt, baron de Lancaster, se încoronează ca rege al Angliei sub numele de HENRIC al IV-lea. Este otrăvit lent și moare de o boală incurabilă și chinuitoare.

- Henric al V-lea (fiul lui Henric al IV-lea) – rege al Angliei. Moare de “dezinterie”.

Henric al V-lea

Henric al VI-lea

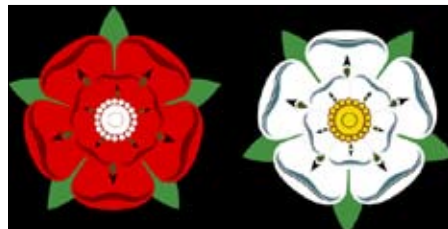
- Henric al VI-lea (fiul lui Henric al V-lea) – ajunge rege al Angliei. Moare asasinat în Turnul Londrei.

În timpul domniei lui Henric al VI-lea, templierii sprijină

Casa de YORK, care pretinde tronul Angliei, denunțând familia de Lancaster ca uzurpatori. Între cele două familii începe războiul cunoscut sub numele de Războiul Celor 2 ROZE, Eduard de YORK,

Turnul Londrei

LANCASTER

YORK

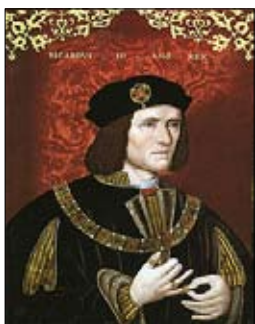
detronându-l pe Henric al VI-lea, pe care îl asasinează în TURNUL LONDREI.

Eduard al IV-lea

- Eduard al IV-lea – primul rege al Angliei din Casa de York, după câțiva ani de domnie prosperă. Moare pe neașteptate în condiții necunoscute.

- Eduard al V-lea (fiul lui Eduard al IV-lea) – rege al Angliei încoronat minor. Atât el cât și fratele lui, Richard de Shrewsbury, sunt strangulați în Turnul Londrei. Vina unei fapte atât de odioase a fost aruncată în cărca lui Richard al III-lea, unchiul lor, ceea ce este TOTAL NEADEVĂRAT.

Richard al III-lea

- Richard de Shrewsbury

- Richard al III-lea (frate al regelui Eduard al IV-lea și ultimul rege din Casa de York) – rege al Angliei. Moare în condiții violente în bătălia de la Bosworth, când dinastia de York este schimbată cu dinastia TUDORILOR.

Eduard al V-lea și fratele său, Richard de Shrewsbury

Henric al VII-lea, primul rege al Angliei din dinastia TUDORILOR

◆ 22 august 1485 DINASTIA DE YORK ESTE SCHIMBATĂ CU DINASTIA TUDORILOR.

◆ Noul Ordin al Cavalerilor Templieri, care au activat în umbra Ordinului Teuton, și cu sprijinul familiei Saint Claire, în Scoția au acționat independent de CONSILIUL din SION până la îndeplinirea blestemului-profeție al lui Jaques de Molay, însă după instalarea TUDORILOR în Anglia, încep să colaboreze cu acesta. În secolele imediat următoare, Lojile Masonice se dezvoltă.

DEZVOLTAREA LOJILOR MASONICE COINCIDE RENAȘTERII. Printre cei mai mari spioni, care s-au perindat în anturajul Vaticanului, a fost nimeni altul decât, LEONARDO DA VINCI, ajuns în funcția de Mare Maestru al Consiliului din Sion. A trăit toată viața în anturajul familiei de SAVOYA, ascuns în spatele meseriei de pictor.

◆ UN “OBSCUR” BANCHER EVREU, UN OARECARE AMSCHEL MAYER ESTE DESEMNIAT DE CĂTRE TEMPLIERI CU FINANȚATEA LOJELOR MASONICE [*un urmaș al acestui Amschel Mayer, numit tot Amschel Meyer-Bauer, va fi ridicat post-mortem la rang de baron, de către WILHELM I de HESSA-CASEL, și va intra în istorie sub numele de BARONUL DE ROTHSCHILD (Rothschild derivat de la « cărămidă roșie »*)]].

◆ Templierii Noului Ordin și Consiliul din Sion și-au jurat credință și împreună au juraseră distrugerea Vaticanului și instaurarea unei REPUBLICI MONDIALE, principiile esențiale fiind principii de bază.

◆ Templierii Noului Ordin strâng legăturile cu ORDINUL CAVALERILOR TEUTONI din Germania.

◆ Templierii îl susțin în Germania pe MARTIN LUTHER, care deschide ochii poporului german asupra ticăloșiilor Vaticanului, prin celebrele TEZE DE LA WITTENBERG. Data afișării Tezelor de la Wittenberg este... 31 OCTOMBRIE (13 inversat). Reforma lui Martin Luther pune probleme serioase Bisericii Catolice.

Martin Luther

Catedrala de la Wittenberg, unde Martin Luther a expus cele 95 de teze în care denunța TICĂLOȘIILE VATICANULUI

◆ ANUL 1776 (în cifre romane MDCCLXXVI). Familia bancherilor evrei Mayer (gestionarii agenției numită Francmasonerie), trădează Consiliul din Sion și pe templieri, vânzându-se Vaticanului cu tot cu agenție. Acest an este un an de referință în istoria rasei lor și a noastre, drept pentru care acest an în cifre latine se regăsește la baza piramidei de pe bancnota de 1 dolar americană de astăzi.

După trecerea Francmasoneriei de partea Vaticanului, interesele templierice în America au primit o lovitură serioasă, stăpânii Bisericii Catolice triumfând și peste ocean. În replică, aceștia dezvoltă mișcările neoprotestante ce se bazau pe scrierile marilor reformatori (Luther, Calvin etc.) și mișcarea QUAKERILOR. Ulterior vor apărea Martorii lui Iehova și ADVENTIȘTII.

◆ Familia ROTHSCHILD confiscă acest semn botezându-l “Steaua lui David” și făcându-l emblema poporului evreu, deși acest semn îl găsiți în peștera de la ȘINCA VECHE (România). Începând din secolul al XVIII-lea interesele atlantiților puri și ale francmasoneriei se fac simțite în Agartha-Dacia devenită România, investițiile americane și europene în ea atingând apogeul în perioada monarhiei reprezentată de familia Hohenzollern. Primele trei mari familii francmasonice (Rotschild, Rockefeller, Habsburg prin familia Hohenzollern) investesc masiv în România, „modernizând-o”. Grupuri masive de cetățeni evrei se stabilesc aici, în vreme ce familia Rockefeller investește în afaceri cu petrol. Stoparea pentru moment a intereselor francmasoneriei și Vaticanului în Agartha-România s-a produs după declanșarea celor două „războaie mondiale”, și ajungerea la putere în România a lui Nicolae Ceaușescu sprijinit de către Cavalerii Templieri în asociere cu Cavalerii Ordinului Dragonului. Poporul evreu este un popor care a plătit și plătește scump asocierea cu clanul de Rotschild care îl manevrează și se folosește de el în atingerea scopurilor lor ticăloase.

◆ Până la această dată (anul 1776), Anglia avea simpatii protempliere. Odată cu trecerea Francmasoneriei în tabăra Vaticanului, interesele financiare fac, ca și Anglia să treacă în tabăra dușmanilor templierilor și implicit al Consiliului din Sion.

◆ Consiliul din Sion și templierii îl aduc la putere în Franța pe NAPOLEON BONAPARTE (în 1804 a fost încoronat împărat).

◆ Anul 1807 (500 de ani de la arestarea templierilor).

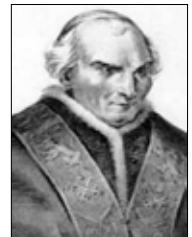
Napoleon Bonaparte

Napoleon Bonaparte reabilitează memoria Marelui Maestru al Templierilor, Jacques de Molay, făcându-i comemorare națională.

◆ Napoleon intră în Roma și ocupă Vaticanul. Papa Pius al VIII-lea este luat prizonier, iar Napoleon se încoronează singur ca și împărat.

Placa comemorativă în locul unde a fost ars Jacques de Molay

Papa Pius al VIII-lea

◆ NAPOLEON PUNE SECHESTRU PE BUNURILE VATICANULUI. CU ACEASTĂ OCAZIE IEȘIND LA IVEALA MULTE DINTRE SECRETELE ASCUNSE ALE BISERICII CATOLICE. DATORITĂ ACESTOR SECRETE DE LA ACEASTĂ DATĂ ȘI PÂNĂ ASTĂZI RASA UMANĂ A EVOLUAT, AJUNGÂND CA ÎN DOAR 200 DE ANI SĂ PĂȘEASCĂ ÎN SPAȚIU. EVOLUȚIA RASEI UMANE AR FI FOȘT MULT MAI AVANSATĂ DACĂ AM FI SCĂPAT DE ACEȘTI TICĂLOȘI, CHIAR ȘI ÎN URMA CU 1000 DE ANI.

Napoleon încoronându-se împărat în prezența Papei Pius al VIII-lea

◆ Napoleon este îmbătat de succes și încet-încet începe să nu mai respecte sarcinile trasate de templieri.

◆ Napoleon intra în conflict cu templierii și întorcându-se împotriva lor, dizolvă Ordinul Cavalerilor Teutoni (în anul 1809), aliați tradiționali ai acestora (templierii și teutonii au luptat împreună la Ierusalim).

◆ Napoleon este măturat de pe tron de către englezi, cu concursul susținut al templierilor (1815).

◆ În jurul anului 1900, Consiliul din Sion care controla o parte a poporului evreu se aliază cu Cavalerii Templieri și pun la cale distrugerea definitivă a ticăloșilor din spatele Vaticanului, judecarea acestora pentru crimele împotriva rasei umane și înființarea mult visatei republici mondiale în care oamenii de toate rasele să ducă o viață în pace și respect. Aceștia fac apel la capii Francmasoneriei, în special la familia Rotschild, „să revină acasă”, însă aceștia îi refuză.

◆ Dacă până la trecerea Francmasoneriei de partea Vaticanului templierii se foloseau pentru a strânge informații de meserii ca și zidari, pictori, arhitecți, etc. imediat după aceasta au schimbat planul axându-se pe meserii ca croitoria, cizmăria, marochinăria, etc. dezvoltând aceste bresle și făcându-le indispensabile orgoliilor mai marilor zilei.

◆ Anul 1914 (600 de ani de la moartea Marelui Maestru Jacques de Molay). Începe Primul Război Mondial. Este impropriu spus Primul Război Mondial, fiindcă în realitate, este vorba despre un singur

război, care a început în 1914 și s-a terminat în 1945, având două faze distincte : faza 1914-1918, cunoscută sub numele de Primul Război Mondial, și faza 1939-1945, cunoscută sub numele de cel de-al II-lea Război Mondial.

◆ Rolul primului război a fost ca să-l pregătească pe cel de-al doilea.

◆ Rolul primului război :

- TREBUIA ÎNLĂTURATĂ MONARHIA DIN GERMANIA, AUSTRIA, TURCIA ȘI RUSIA PENTRU A SE FACE LOC UNOR GUVERNE LA DISPOZIȚIA TEMPLIERILOR ȘI CONSILIULUI DIN SION.

- TREBUIA ANIHILATĂ BISERICA ORTODOXĂ, CARE NEOFICIAL PLĂTEA SUBSIDII VATICANULUI. Cea mai mare Biserică Ortodoxă se găsea în Rusia. În acest scop a fost debarcat comunismul în Rusia. Doctrina comunismului este tulburător de asemănătoare cu doctrina esenienilor, și tulburător de asemănătoare cu viața de comunism de kibutz, pe care sclavii evrei au trăit-o în Deșertul Sion.

Vladimir Lenin

*Ultimul Țar al Rusiei
din familia Romanov*

◆ Imediat după începerea “Primului Război Mondial” în Rusia este debarcat cel cunoscut sub numele de VLADIMIR ILICI LENIN, care va declanșa ceea ce a rămas în istorie sub numele de “Revoluția din Octombrie”, care a avut ca rezultat înlăturarea monarhiei din Rusia. Ultimul Țar al Rusiei din familia Romanov este executat împreună cu familia.

◆ În Germania este adus la putere PARTIDUL NAZIST, condus de cel cunoscut sub numele de ADOLF HITLER (despre al cărui tată știm că a fost conceput într-una din casele familiei de ROTSCILD la Viena), și despre care știm că îi ura teribil pe Rothchild datorită comportamentului lor față de bunica lui, care a lucrat pe domeniul

acestora. Templierii l-au ajutat să cultive această ură, Adolf Hitler fiind singurul care a crezut cu adevărat și a murit ca un om de onoare pe câmpul de bătaie. Astăzi poporul german este stigmatizat pentru ororile celor două războaie, însă singurii care trebuie stigmatizați sunt atlanții puri și reptilienii, protejați de Vatican și Francmasonerie, care AU FOST ȘI SUNT încă rădăcina tuturor relelor de care am avut parte în ultima sută de mii de ani.

Adolf Hitler

◆ Înainte de începerea celui de-al doilea Război Mondial, templierii din spatele Partidului Nazist propun Angliei o înțelegere care prevedea printre altele: **DEȘFIINȚAREA VATICANULUI, JUDECAREA CRIMELOR SĂVÂRȘITE DE VATICAN ȘI ÎMPĂRTIREA AVERILOR VATICANULUI ÎNTRE ANGLIA ȘI TEMPLIERI. ÎNSĂ ANGLIA REFUZĂ DIN NOU.**

◆ **ANGLIA CĂZUTĂ ÎN SFERA DE INFLUENȚĂ A FRANCMASONILOR ASERVIȚI VATICANULUI, REFUZĂ.**

◆ **PENTRU PRIMA OARĂ, TEMPLIERII DOREAU UN PROCES JUST LA LUMINA ZILEI PENTRU CRIME ÎNTEPRINSE CONTRA RASEI UMANE ȘI CONTRA ORDINULUI.**

Culorile Cavalerilor Templieri erau alb, roșu, negru și auriu (galben). Culorile Partidului Nazist din Germania erau alb, roșu și negru.

Pentru cei NEINIȚIAȚI, svastica este un semn oarecare, « importat » din India. PENTRU CEI IMPLICAȚI ÎN CONFLICT, SVASTICA ESTE CRUCEA CU BRAȚELE FRÂNTE. DRAPELELE ȚĂRILOR CARE AU LUPTAT ALĂTURI DE GERMANIA (exemplu

Finlanda sau Norvegia) AU DRAPELELE CU CRUCEA RĂSTURNATĂ.

POPORUL GERMAN (ca și alte popoare) ESTE SCOS ASTĂZI ȚAP ISPĂȘITOR PENTRU ACEASTĂ ISTORIE DE RĂZBOI, ÎNSĂ ADEVARAȚII RESPONSABILI AI ACEȘTOR NENOROCIRI SE AFLĂ LA VATICAN.

Însemne naziste

Steagul Finlandei

Steagul Norvegiei

În ultimii 600 de ani, istoria Europei a fost marcată de acest război început în 1314, și care în culise continuă și astăzi. Nici un eveniment desfășurat, care a avut impact asupra omenirii, nu s-a petrecut din întâmplare. Totul s-a petrecut după planuri făcute pe termen lung și în principiu, bine puse la punct. Când intervenea câte un neprevăzut, neprevăzutul era înlăturat într-un fel sau altul. Totul era doar o chestie de timp.

După « experimentul » Napoleon, Consiliul din Sion și templierii nu mai făceau compromisuri.

ÎN CELEBRELE LAGĂRE DE LA AUSCHWITZ AU FOST INTERNAȚI FRANCMASONI ȘI EVREI DIN FRANCMASONERIE CARE AU TRĂDAT CAUZA TEMPLIERĂ. VICTIMELE HOLOCAUSTULUI AU FOST MULT EXAGERATE, DUPĂ CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL.

♦ Schema războiului, în principiu, a fost foarte simplă. Guvernul Nazist face o înțelegere cu Guvernul Italian, condus de Musolini, să protejeze Vaticanul, până când țările aliate acestuia erau înfrânte. Pentru templierii din spatele celui de-al III-lea Reich, judecarea Vaticanului și înființarea unei republici universale, erau cele mai importante obiective.

În perioada de pace dintre cele două războaie, naziștii construiesc REICHSTAG-ul. Atât comuniștii, cât și naziștii, erau creații ale templierilor și aserviții acestora, fiecare având un plan foarte bine determinat. Comuniștii erau o creație, în special, a Consiliului din Sion, în vreme ce naziștii erau o creație a templierilor.

*Pactul
Ribentrop-
Molotov*

Alianța dintre ei, consemnată în Pactul Ribentrop-Molotov, era doar o oficializare a legăturilor lor. Dacă la început “ura” dintre comuniști și naziști era o simulare, când Consiliul din Sion a început să dea semne că ar vrea să încheie un armistițiu cu Vaticanul, naziștii dirijați de templieri au invadat Rusia, spre marea nedumerire a lui IOSIF V. STALIN, care fiind o marionetă, nu înțelegea prea bine cum stau lucrurile cu politica. Când a înțeles, s-a întors împotriva Consiliului din Sion, deportându-i pe evrei în Siberia.

Stimați cetățeni ai ISRAELULUI, vă lăsăm pe dumneavoastră să vedeți cine v-au fost dușmanii în realitate, cine s-au folosit și se mai folosesc de dumneavoastră ca nație, și vă lăsăm să trageți singuri concluzia dacă cei pe care îi numiți responsabili de crime contra dumneavoastră, sunt chiar atât de responsabili.

◆ Luate prin surprindere, țările fidele Vaticanului, au capitulat în fața armatelor naziste.

◆ Din motive necunoscute, când trebuia să se treacă la faza a doua a planului, **CONSILIUL DIN SION ÎI TRĂDEAZĂ PE TEMPLIERI, TRECÂND ASEMENI FRANCMASONILOR**, de partea Vaticanului. Temându-se de un atac pe la spate din partea comuniștilor aserviți Consiliului din Sion, templierii iau războiul pe cont propriu și Germania atacă Rusia. Slabiți din strânsoare, francmasonii din America își ajută familia din Europa, făcând ca Statele Unite să intre în război. Intrarea Statelor Unite în război aduce cu sine înfrângerea Germaniei, și implicit a templierilor. Finalul îl cunoaștem.

◆ Ce nu cunoaștem este faptul că, dacă armatele naziste triumfau, rasele umane aveau astăzi **PESTE 50 DE ANI DE LIBERTATE**. Faptul că « barbarii » germani au fost învinși, ne-a adus înapoi sub « aripa atotprotectoare » a « divinității » și istoria a fost scrisă așa cum fiecare dintre noi o știm.

Deși sistemul comunist fusese plantat cu rolul precis de a distruge Biserica Ortodoxă, după trecerea Consiliului din Sion în tabara Vaticanului și câștigarea războiului, **CEI CARE AU ÎNVINS** au decis să mențină acest sistem, împărțind astfel lumea în două. Pentru o bună manipulare a oamenilor, întotdeauna trebuie să existe **BAIETII BUNI** și **BAIETII RAI**. Deși « sistemul comunist » care, ca și ideologie, era net superior capitalismului ticăloșit impus omenirii de către diabolica alianță Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion, au reușit prin manipulare să facă ca acest sistem să fie foarte hulit.

IOSEF VISARIONOVICI STALIN, urmând indicațiile Consiliului din Sion, a compromis comunismul ca și ideologie, prin crime gratuite și nejustificate contra oamenilor, crime care aparent nu aveau nici o logică. Logica vine când aceste crime au fost mult amplificate și mediatizate, când societățile oculte francmasonice puteau să arate oamenilor **ADEVĂRUL LOR**. Minunata

Stalin

societate creată de către ei pentru oameni, trebuia să pară un adevărat paradis în comparație cu gulagurile din Siberia.

Însemne comuniste

◆ Dacă o Republică Mondială era unul dintre planurile principale ale templierilor, odată cu trecerea Consiliului din Sion de partea atlantiților de la Vatican, ideea este preluată și continuată de către aceștia, sub numele de NOUA ORDINE MONDIALĂ.

◆ ELITA ULTIMILOR TEMPLIERI, DUPĂ SFÂRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL, REUȘEȘTE SĂ SCAPE DE « JUSTIȚIA » VATICANULUI, REFUGIINDU-SE ÎN ROMÂNIA, UNDE AVEAU LEGĂTURI CU CAVALERII ORDINULUI DRAGONULUI.

În România, după război, Consiliul din Sion, care se ascundea în spatele lui Stalin, își impun oamenii lor în structura guvernului, impunându-l pe GHEORGHE GHEORGHIU DEJ ca și președinte.

◆ Contrar a tot ce se cunoaște, “celebrul proletar NICOLAE CEAUȘESCU”, se trăgea din familia domnească a BASARABILOR. Originară din SOHODOL-BRAN familia BASARABILOR se trăgea dintr-o ramură secundară a regilor agathârși. Din secolul al VIII-lea și până la asasinarea lui VLAD ȚEPEȘ DRACULA, aceștia au fost “vitrina” după care s-a ascuns poporul agathârș. Odată cu asasinarea lui VLAD ȚEPEȘ, deși oficial știm că fiul acestuia, MIRCEA, a fost asasinat și el, în realitate el a fost ascuns de către oamenii Bisericii Ortodoxe și preluat de la aceștia de către Cavalerii Ordinului Dragonului, care l-au dus și l-au crescut în Țara Luanei.

(Deși sursele oficiale susțin că atât Vlad Dracul, tatăl lui Vlad Țepeș, cât și acesta ar fi fost membri în cadrul Ordinului Dragonului, așa numitul “Ordin” din care făceau ei parte, era o parodie. Inventatorii acestui “Ordin” nu aveau măcar nici cea mai vagă idee cum arată adevăratul COLAN al acestui Ordin. Prin înființarea sub patronajul regelui SIGISMUND a acestui pseudo-ordin al Dragonului, catolicii îi întind o capcană lui Vlad Dracul, invitându-l să adere la acesta. Nemușcând mumeala, acesta aderă “bucuros”. Alăturat aveți însemnele acestui pseudo-ordin, din care “reiese clar” cum DRAGONUL ESTE SUPUS PUTERII CRUCII).

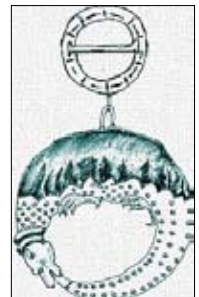
*Gheorghe
Gheorghiu Dej*

Vlad Dracul

Vlad Țepeș

Din stirpea lui MIRCEA, fiu al lui VLAD ȚEPEȘ se trage familia “CEAUȘESCU”, ai căror înaintași au fost strămutați pe la începutul secolului al XVIII-lea pe OLT până la SCORNICEȘTI, ca urmare a unor cutremure și alunecări de teren care au avut loc în regiunea ȚĂRII LUANEI, alunecări care au surprins pe mulți dintre agathârși în interior. Pentru confirmarea acestui lucru se pot studia rapoarte seismologice. NICOLAE a fost ales datorită temperamentului și datorită rezonanței numelui NICOLAE. Basarabii au mai avut un domn Nicolae printre ei.

“Familia Căușescu” a fost cantonată în satul TĂTĂRAI DE SCORNICEȘTI și Nicolae Căușescu a fost atașat BRESLEI CIZMARILOR, pregătit și plasat în sfera oamenilor Consiliului din Sion. (Simbolul breslei cizmarilor era PLACHIUL. Căușescu a comandat un tablou în care cravata lui abundă de plachiuri - vezi cravata din foto.)

Tânărul „revoluționar” Nicolae Căușescu este „arestat” la Târgoviște ajungând în foarte

scurt timp în anturajul liderului comunist Gheorghe Gheorghiu Dej, devenindu-i aproape indispensabil.

După moartea lui GHEORGHE GHEORGHIU DEJ și “stabilizarea” țării, cei din Ordinul Dragonului împreună cu templierii ÎL IMPUN pe NICOLAE BASARAB-CEAUȘESCU CA PREȘEDINTE AL ROMÂNIEI.

[Pentru detalii suplimentare ar fi putut fi întrebat ION GHEORGHE MAURER (Prim Ministru în vremea lui DEJ, care în mod normal ar fi trebuit să fie succesorul acestuia), care a renunțat în favoarea lui NICOLAE.]

Vi s-a arătat foaia matricolă din Școala Primară din care lumea a tras concluzia că Nicolae era un “semianalfabet”. Acest semianalfabet a fost la un moment dat cel mai puternic conducător de stat și mai marii lumii nu știau ce să mai facă ca să îi intre în grații. Sub acest conducător a fost făcută CASA POPORULUI, a doua clădire din lume după Pentagon, și tot sub el, pentru prima oară în ultimii 1500 de ani, o țară își achita integral datoriile, devenind de sine stătătoare, putând astfel să-și stabilească singură prețul produselor, nemaiacceptând prețul de mizerie impus de Băncile Organizațiilor Oculte la care eram datori. S-a vorbit enorm despre tezaurul României care a fost luat de ruși.

Sincer, mă bucur că l-au luat ei, căci dacă nu, ni-l luau ceilalți, deci la noi tot nu rămânea. Priviți-l pe regele CAROL DE HOHENZOLERN care a topit cele peste 200 de tăblițe din aur masiv de la Sinaia, ca să construiască castelul Peleş. Îi “mulțumim” Mariei Sale că a avut bunul simț să le recreeze în bronz. Informațiile cuprinse în tăblițele de la Sinaia pot să confirme multe lucruri pe care eu le-am afirmat aici, informațiile cuprinse în tăblițe fiind tot atât de prețioase în ceea ce privește istoria noastră, cât un munte de aur. Deși oficial Nicolae era “președinte”, era domn din osul Basarabiei și cu toate acestea a lăsat deschis turismului Castelul Bran, Cetatea Râșnov și Castelul Peleş, cu toate că ar fi putut să se mute în ele, justificat de originile lui. Atât Castelul Bran, cât și Cetatea Râșnov, de exemplu, au fost construite de Cavalerii Teutoni în baza tratatului de pace pe care THRCOMIR (TACOMERIUS în latină-

TIHOMIR-THÎRCAAR MIHU li l-a impus la Sf. Gheorghe. Din anul în care au fost construite aceste Castele, ele au fost întotdeauna în custodia Basarabilor. Castelul Bran i-a aparținut lui Mircea Cel Mare, care a ajuns moștenire la Vlad Țepeș.]

În vremea lui “NICOLAE CEAUȘESCU” peste 90% din

cetățenii țării aveau locuințe, proprietate personală, în vreme ce în Occidentul “luminos”, peste 60% dintre cetățeni locuiau cu chirie, iar 4% în adăposturi sociale.

Inginerul Henri Coandă este cooptat de către templieri și cei din Ordinul Caverilor Dragonului și i se pun la dispoziție planuri și tehnologie extraterestră din Carpați. Acest inginer genial va revoluționa omenirea, redescoperind ceea ce a fost numit „EFECTUL COANDĂ”.

NICOLAE BASARAB-CEAUȘESCU

◆ În anul 1968, în urma unor atacuri verbale agresive ale lui Nicolae Ceaușescu la adresa Moscovei, după ce trupele sovietice au atacat Cehoslovacia, României i se declară război. România este atacată din două părți: Ungaria și Rusia.

CEAUȘESCU RESPINGE ATACUL SOVIETIC CU TEHNOLOGIE EXTRATERESTRĂ GĂSITĂ ÎN MUNȚII CARPAȚI ȘI REPARATĂ DE INGINERUL HENRI COANDĂ, MAI EXACT O ARMĂ BAZATĂ PE UN LASER DE MARE PŪTERE, CARE EFECTIV A TOPIT ȘENILELE TANCURILOR INVADATORILOR, DUPĂ CARE AMENINȚĂ KREMLINUL CU RADEREA DE PE FAȚA PĂMÂNTULUI. NEÎNȚELEGÂND CE SE ÎNTÂMPLĂ, SOVIETICII DAU ÎNAPOI.

HENRI COANDĂ PRIMEȘTE ONORURI NAȚIONALE.

♦ Ceaușescu, prin armele pe care le deținea, devine un pericol pentru Noua Ordine Mondială, în plan de desfășurare, drept pentru care, mai marii zilei încep să-l curteze cu disperare, fapt ce declanșează în acesta o pasiune distrugătoare de colecționare de titluri.

*Nicolae și Regina Elisabeta
a II-a a Angliei*

Nicolae și Carter

Nicolae și Nixon

◆ În fața noului pericol, atât comuniștii, cât și francmasonii, fac schimb de informații pentru a afla secretul armei lui Ceaușescu.

◆ Când au aflat ce armă deține Ceaușescu, Ceaușescu se transformă în Campion al Păcii, colindând țările lumii și acumulând titluri. În ultima perioadă a guvernării, Ceaușescu afișează adevărata

istorie, punându-se alături de Domnii Basarabi în panoplii și tablouri, parcă vrând să spună: SUNT DIN NEAMUL LOR. Cei care nu știau cum stau lucrurile, l-au acuzat de megalomanie.

◆ Ceaușescu construiește CASA POPORULUI, a doua clădire din lume după PENTAGON.

CASA POPORULUI

◆ Între templieri și Ceaușescu intervine o ruptură (ale cărei motive le voi trece pe moment sub tăcere).

◆ Șeful SECURITĂȚII, IOAN MIHAI PACEPA, fuge în Occident și scrie cartea ORIZONTURI ROȘII.

◆ CEAUȘESCU MOARE ÎN NOIEMBRIE 1988, an în care templierii părăsesc România, refugiindu-se în Irak. Nu am suficiente probe pentru ce afirm, dar nu cred că sunt străini de invadarea KUWEIT-ului. Interesele Francmasoneriei în zonă au primit o lovitură devastatoare.

◆ Vreme de peste 1 an, până în decembrie 1989, SECURITATEA ascunde acest lucru, manevrând o sosie de-a lui Ceaușescu, spre marea disperare a forțelor francmasonice.

(Începe « Revoluția », iar sosia este instruită să “nu declare nimic” decât în fața Marii Adunări Generale. Că sosia și soția lui Nicolae au fost împușcați pe bune sau a fost o simulare, sunt detalii. Domnul Iliescu și compania, vă pot spune mai bine cum s-au întâmplat lucrurile. Ce știm noi este că nimeni nu aprobă deshumarea lor, nici măcar la cererea expresă a familiei. Asta se întâmplă în general în cazurile când... ”este ceva putred în Danemarca”).

◆ Se termină Războiul Rece și se « dezgheață » relațiile dintre țări. Sistemul comunist nu mai este la modă și trebuiesc găsite alte modalități de manipulare a oamenilor.

◆ DE LA COMUNISM SE TRECE LA TERORISM. Terorist este cuvântul « la modă » în perioada imediat următoare. ”Terorismul” este o formă de manipulare a oamenilor, care aduce venituri foarte profitabile celor care știu să-l manipuleze. « Celule teroriste » acționează peste tot în lume, aruncând în aer ambasade, avioane și omorând oameni. Statele Unite, în calitate de « SUPERPUTERE MONDIALĂ », se erijează în JANDARM MONDIAL, în lupta pentru stârpirea terorismului.

IATĂ UNUL DINTRE CELE MAI MARI EXEMPLE DE « TERORISM », CU ACTE ÎN REGULĂ, FĂCUT PE FAȚĂ, ZIUA ÎN AMIAZA MARE, care demonstrează încă o dată, dacă mai era nevoie, puterea și lipsa de scrupule în atingerea unui scop, a acestor indivizi care ne zâmbesc frumos în față și ne salută cu amandouă mâinile.

◆ Anul 1988. Armata SUA cere bani suplimentari pentru creerea de noi arme. Un grup de senatori ai Statelor Unite conving Senatul că au alte priorități, că SUA este un stat puternic și ca atare această cerere este respinsă.

◆ Anul 2000. În SUA, francmasonii îl aleg președinte pe GEORGE W. BUSH. “ALEGEREA” s-a făcut cam cu cântec, dar nu intrăm în detalii!

*George
W. ASH-ington*

Primul
președinte
alb al SUA

Ultimul
președinte
alb al SUA

*George
W. BUSH*

ALFA și OMEGA
ÎNCEPUTUL și SFÂRȘITUL

SIMPLĂ COINCIDENȚĂ

♦ 11 SEPTEMBRIE 2001. Membrii din structura de conducere a SUA, în complicitate cu Bush, “atacă America din interior”, dărâmand TURNURILE GEMENE, unul dintre simbolurile Americii, după ce în prealabil fuseseră asigurate fiecare la o sumă de 3 miliarde de dolari. “Isprava” este aruncată în cărucia “terorismului” internațional, și astfel, lumea află de existența GRUPĂRII AL-QAIDA și de șeful acesteia OSAMA BIN LADEN. Poporul American este mințit, manipulat și antrenat într-un război contra unor “teroriști” imaginari, singurii teroriști reali fiind chiar cei care-l conduc. Țări ca Afganistanul și Irakul sunt invadate și antrenate în războaie civile, al căror singur rezultat nu sunt decât distrugerii și morți.

*Turnurile
gemene*

Osama Bin Laden

În fiecare lucru rău există și un bine. Bine că au reușit să scape de tiranul Saddam, care avea la Basorah, în vechea colonie Edhen, ceva tehnologie care e putea da bătăi de cap. Saddam ne-a fost prezentat cu funia de gât, în vreme ce băieții

savurau șampania, în numele “democrației”, pe care aveau să le-o planteze poporului Irakian.

◆ În 2 mandate însumând 8 ani, acest George W. Bush face jocurile triumghiului Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion. Aceste jocuri sunt bazate pe venituri fabuloase, obținute din petrolul țărilor invadate, sânge și lacrimi, copiii orfani, femei văduve și oameni mutilați.

◆ Pentru alegerile din 2008, francmasonii din America, o aveau ”pregătită” pentru președenție pe doamna HILARY CLINTON, însă cum George W. Bush devenise atât de impopular, și cum presa liberă din SUA dezvăluise faptul că toți făceau parte din aceeași “FAMILIE”, francmasonii pun la cale o lovitură de maestru, lansându-l în cursa prezidențială pe BARACK OBAMA, candidat de culoare.

Hilary Clinton

Barack Obama

◆ Barack Obama este făcut “popular” și “contrar așteptărilor”

devine primul președinte de culoare al SUA. El este iepurele din pălăria francmasonilor, arătat publicului spectator. De rest nu vă îngrijiți, America este pe mâini bune. O va conduce Doamna Hilary Clinton.

Hilary și Barack

◆ AMERICA ESTE ȚARA TUTUROR POSIBILITĂȚILOR.

◆ După căderea cortinei de fier, « țările din blocul comunist », cad încet încet sub influența « TRIUNGHIULUI DE AUR » (Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion). Țări ca România, Ungaria, Bulgaria, Cehia, Slovacia sunt atrase încet încet în sfera intereselor francmasonice.

◆ LE-AU FOST PLANTATE guverne aservite francmasoneriei, care le-au îndatorat băncilor francmasonice, distrugându-le economia.

Cele care nu s-au lăsat atrase au fost antrenate în războaie (exemplu Iugoslavia).

◆ UNIUNEA EUROPEANĂ și ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ, două organisme în care au grupat toți membrii raselor umane, căzuți sub influența lor.

Uniunea Europeană

Alianța Nord-Atlantică

◆ Același lucru l-au încercat și în Rusia, însă marea șansă a Rusiei a fost faptul că după ELTZIN, puterea a ajuns în mâinile unor oameni puternici, cărora nu prea le plac ticăloșiile și compromisurile.

◆ ASTĂZI RUSIA ESTE SINGURA ȚARĂ CARE POATE AJUTĂ RASA UMANĂ SĂ RUPĂ LANȚURILE SCLAVIEI CU CARE A FOST LEGATĂ DE-A LUNGUL ISTORIEI NOASTRE.

Departate de mine gândul de a-i peria pe ruși, dar o axă BELGRAD-BUCUREȘTI-MOSCOVA, poate fi pentru prima oară în istoria rasei noastre, calea către depășirea condiției. Popoarele din Iugoslavia, România și Rusia au trăit împreună aici în această parte de lume, o poveste de milioane de ani, poveste care ne-a fost întreruptă vreme de 200 de ani, timp în care am fost asmuțiți unii împotriva celorlalți. Dacă am fost capabili să conviețuim alături atâtea milioane de ani în respect reciproc, de ce nu am putea să facem și de acum încolo încă atâtea milioane de ani?

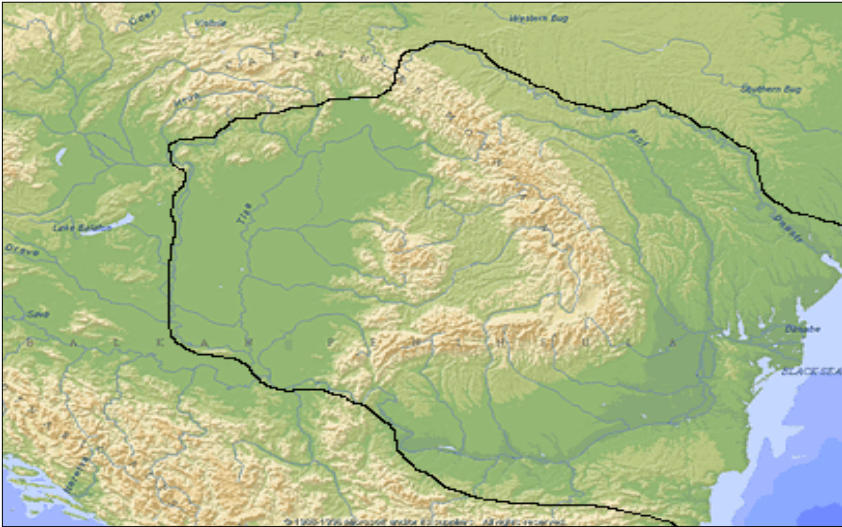
Vladimir Putin

ECCE HOMO (IATĂ OMUL)

ISTORIA AGARTHEI-DACIA-ROMÂNIA

2000 de ani î.e.n. Agartha era cel mai stabil și echitabil stat al perioadei respective. Populațiile de rasă albă, venite din continentul Nord American, cunoscute astăzi sub numele de celți și apoi vikingi, se împărțiseră în două. O parte își aveau centrul pe Insula Gotland (de unde și-au spus și goți), în vreme ce, cealaltă parte migrase spre insulele britanice. Aceste populații nordice de rasă albă europeană s-au amestecat cu sarmații, generând, după conceptul roman, toate așa zisele popoare “barbare”.

Secolul I î.e.n. În fața tendinței de expansiune a Imperiului Roman, dirijat de către atlanții puri, agathîrșii dispun gruparea populațiilor din Agatha (traci, sarmați) în interiorul CAPULUI DE DRAGON.

O parte a celților se pun sub protecția Agatheii, fiind cunoscuți sub numele de goți, derivat în geți, fiind cantonați în interiorul Capului de Dragon.

◆ Atlanții puri de la Roma, îi plătesc pe celți să atace Agartha. În fața pretențiilor Romei, agathîrșii se mobilizează și astfel apare de nicăieri BUREBISTA, avându-l în umbră pe Deceneus.

Burebista îi bate pe celții conduși de druizi (o ramură a aryenilor), împingându-i dincolo de granițele Germaniei.

Secolul II e.n. Atlanții puri atacă Agartha prin Împăratul Traianus, războaiele fiind cunoscute sub numele de RĂZBOAIELE DACICE. După un prim război (anii 101-102), care se dă cât mai departe de centrul Carpaților, care se sfârșește cu înfrângerea romanilor, în cel

de-al doilea (anul 105-106), agathârșii preferă să-și cumpere pacea (cedând o importantă cantitate de aur și argint), decât să se confrunte cu ororile războiului. Corpul de oaste regrupat sub un dragon (stindardul agathârșii) număra 10.000 de soldați, aceasta însemnând că Diurpaneus dispunea de o elită de oaste de 100.000 de soldați, în afara celorlalte triburi. Întrebarea logică care se pune este când vreodată o armată străină, care nu cunoștea topografia locului, ar fi putut să-l învingă în Arcul Carpaților pe Diurpaneus Decebalus?

Contrar minciunilor învățate la școală, scrise în cartea lor de “istorie”, regele DIURPANEUS-DECEBALUS-ZECE DRAGONI, nu s-a sinucis, iar capul nu i-a fost aruncat pe treptele Geminei, ci dimpotrivă a murit de moarte bună, corpul său întreg putând fi găsit în MORMINTELE REGILOR AGATHÎRȘI DE LA SONA-FĂGĂRAȘ, ROMÂNIA.

Mormintele regilor Agathârșii de la Sona - Făgăraș

TIN SA-I AVERTIZEZ PE NEAVIZAȚI CĂ, COMPLEXUL DE MORMINTE DE LA SONA SE AFLĂ SUB PROTECȚIA ORDINULUI CAVALERILOR DRAGONULUI. SCRIERILE VECHI AVERTIZEAZĂ CĂ CEI CARE VOR TULBURA SOMNUL MARILOR REGI, VOR FIA JUȘI DE MUȘCĂTURA DRAGONULUI. Intrarea în Complex se face din râul Olt, care curge în apropiere. În interiorul complexului, ca în toate marile complexe funerare există capcane menite să-i descurajeze pe curioși. Acest complex a fost realizat demontându-se trei piramide din complexul de la Măgura Codlei, ale căror lespezi au fost transportate peste râul Olt, într-un loc splendid ca și amplasare, dar foarte ferit de ochii curioșilor. Faptul că în România nu există construcții de talia celor din “lumea civilizată”, demonstrează că acestea au fost lăsate deliberat în anonimat pentru a se păstra secretul locurilor.

Secolele III-IV e.n. sunt marcate de ciocniri la granița Imperiului, între sarmați și romani, ciocniri care se sfârșesc odată cu încheierea unei păci, care prevedea un tribut în aur și angajarea a 5 legiuni sarmate în slujba imperiului.

Astfel se face că, la sfârșitul secolului IV, UTHUR PENDRAGON (5 dragoni), căpetenie a sarmaților, ajunge să

servească interesele Imperiului în Britannia. Fiul acestuia, AGARTHUS (devenit ulterior regele AARTHUR - în latină AARTHORIUS), va pune bazele regatului Angliei.

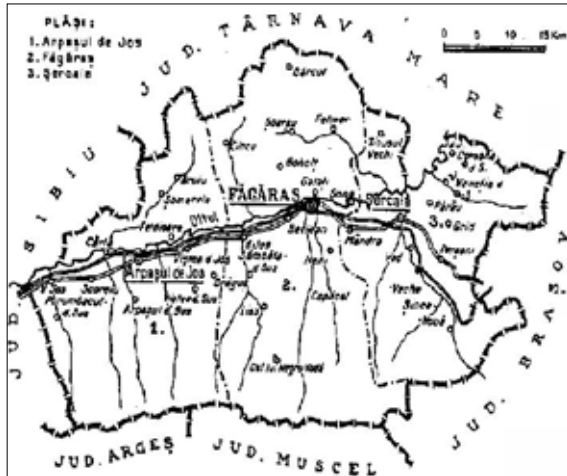
DUPĂ SECOLUL IV, ÎN URMA ACESTOR EVENIMENTE, AGATHÎRȘII ȘI O PARTE DIN ELITA SARMAȚILOR DISPAR DEFINITIV DIN PEISAJ, RELATĂRILE DESPRE EI FIIND FOARTE RARE. ÎN JURUL MUNȚILOR DIN AGARTHA SUNT ADUSE TRIBURI ALE SARMAȚILOR CARE VOR FI NUMITE CARPI (în traducere CARP - PIATRĂ - MUNTE), DE UNDE ȘI NUMELE DE MUNȚII CARPAȚI.

Drapele cu dragoni se regăsesc în Spania și în Portugalia.

Relatări despre agathârși sunt foarte rare, am putea spune chiar inexistente, acest popor fiind un popor fantomă.

Numele celei mai vechi populații consemnate în Transilvania, Agathirsoi (Agatârșii) înseamnă “conducătorii cu toiage” (thirsus = toiag, munte). Ei se ocupau cu extragerea și prelucrarea metalelor. De acolo vine expresia “a conduce cu toiag de fier”.

Herodot menționează în scrierile sale că agatârșii care s-au stabilit pe văile Mureșului superior și a Târnavelor prin secolul al VI-lea î.e.n., dețineau vii renumite. Colindele păstrate în folclorul din acest spațiu geografic ne comunică peste veacuri că locuitorii acestor meleaguri se ocupau cu plugărit, oierit și viticultură. Aristotel (Probl.XIX, 28) menționează că la agatârși legile se cântau, pentru a fi învățate pe dinafară. Poate același izvor a acreditat informația că agatârșii se tatuau, preluată și de textele târzii (Mela II, 10; Servius in Verg., Aen. IV, 146). Scito-agatârșii exploatau materiile din nisipurile aluvionare și zăcămintele de minereuri din zona Roșia Montană.

Populație localizată de Herodot (IV;48) la izvoarele râului Maris. Același autor vorbește și de vecinătatea agatârșilor cu sciții (IV; 100—IV; 125) ceea ce ar presupune situarea în afara arcului carpatic. Este de remarcat că cele două localizări ale lui Herodot provin din perioade diferite; prima relatează situația din momentul prezenței acestuia la Olbia (450 îen), a doua se referă la perioada războiului scito-persan (514 î.e.n.) , ceea ce ar presupune o restrângere a ariei agatârșilor în cursul sec V î.e.n.

Arheologic, agatârșii au fost identificați în grupul de morminte de pe Mureșul superior, de tipul Ciumbrud, care prezintă trăsături aparte, în contrast cu zonele înconjuratoare. Mormintele au fost datate în perioada 550-450 î.e.n., ceea ce ar corespunde textelor. Analogii cu situația arheologică din Moldova centrală ar indica că agatârșii locuiau atât în Transilvania centrală, cât și la Est de Carpați, ceea ce ar fi în acord cu textele. Această accepțiune vagă ar putea fi interpretată ca reflectând existența unei puteri politice, o uniune de triburi, condusă de agatârși, în perioada 550-450 î.e.n. și care s-a opus expansionismului scitic.

Herodot îi amintește pe agatârși în conflict cu sciții (IV; 78; 100; 119; 125), fapt ce s-ar opune ipotezei moderne care îi consideră o ramură a sciților. Legenda transmisă de Herodot (IV; 10), după care Skytes și Agathirsos erau fii legendari ai lui Heracles, poate cel mult întări ipoteza că agatârșii erau iranieni, ca și sciții. Ei ar fi migrat spre apus sub presiunea sciților, în jurul anului 600 î.e.n. Herodot (IV, 104) îi apropie de traci, distingând totuși la agatârși unele trăsături aparte, cum ar fi gingășia, bogăția în aur și proprietatea comună asupra femeilor.

Numele s-a menținut în tradiția literară antică pînă târziu, în epoca romană, când unele izvoare îi localizează, pe agatârși, împreună cu alte popoare dispărute la acea vreme (dar menționate în texte în virtutea tradiției), undeva în spațiul eurasiatic (Dion. Perieg. 310-319; Ptol. Geogr. III, 10 și alții). Ca antroponim, numele de Agathirsos apare în unele inscripții din sec. 1-2 e.n. din Italia (CIL XV, 461-470; CIL XIV 2161 și altele) poate, în amintirea legendarului fiu al lui [Heracles]. Arheologic agatârșii au fost identificați în grupul de morminte de înhumane de pe Mureșul superior, tipul de morminte Ciumbrud, care prezintă trăsături aparte, în contrast cu zonele înconjuratoare.

Iată ce relatează Alexandru Vlahuță despre agatârși, în lucrarea “Din Trecutul Nostru”- România Pitorească :

Demult, cu opt sute de ani înainte de Hristos, trăia pe văile acestea un neam de oameni războinici, aspri la fire și la chip, cu numele de sciți. Ei stăpâneau, de călare, toată câmpia întinsă din Marea Neagră până-n pustiiurile mlăștinoase ale Donului; iar în partea muntoasă, în mândra cetate a Carpaților, hălăduiau agatârșii, o viță mai aleasă, desfăcută din neamul cel mare al tracilor. Retrași

din vadul gloatelor pribege, apărați de întăriturile munților și aproape neștiuți de lume, agathîrșii duceau acolo o viață așezată și liniștită, îndeletnicindu-se unii cu creșterea vitelor, alții cu viile, ori cu albinele, de răul cărora se zicea că nu poate nimeni pătrunde la ei, - cei mai dinlăuntru strângând aur din prundul râurilor, sau scoțându-l din desfădăturile munților, și toți laolaltă alcătuind o familie de oameni voinici, harnici și sănătoși, care se purtau gătiți în haine strălucitoare, trăiau în belsug și-n bună înțelegere, își iubeau țara lor frumoasă și păzită, din care nu ieșeau niciodată, aveau cârmuitori pașnici, înlesniri multe, și legi puține, pe care le puneau în versuri și le-nvățau pe dinafara cântându-le.

În jurul secolului VIII e.n., agathîrșii numesc, pentru a li se șterge urma, teritoriul din jurul Arcului Carpatic VLAHIA, iar cel intracarpatic BÂRSA sau ȚARA BÂRSEI, derivare de THRSA, devenită ulterior TRANSILVANIA. În secolul X ies la lumina o familie care va conduce acest teritoriu și care va fi cunoscută sub numele de Familia BASARABILOR [derivare din THRSA (BÂRSA) și SARAB care înseamnă conducător]. Această familie a basarabilor este originară din SOHODOL, regiune cuprinsă între RÂȘNOV și BRAN, județul Brașov și în spatele lor s-au ascuns elita agathîrșilor.

În limba veche regele agathîrs se numea thrcaar, iar regina se numea thercear. Familia regală în totalitate se numea familie thrcă, iar membrii care o compuneau se numeau thrhari. Cuvântul thrcar își are corespondent în titlul lati CAESAR, respectiv ȚAR în slavonă (titlul de țar a fost utilizat de regii sârbi în secolul XIV, domeniul condus de țar numindu-se țarat. Limba agathîrșilor era foarte complexă, un obiect sau un lucru putând avea chiar 8 denumiri. În perioada Evului Mediu până în anul 1907 Ordinul Cavalerilor Dragonului a activat în umbra Bisericii Ortodoxe folosindu-se de aceasta și preoții ei în realizarea planurilor lor. În anul 1820 serdarul Radu Poenaru ridică biserica Thrcă Vitan, în București, ca semn de mulțumire pentru agathîrșii scăpați din galerii. O altă categorie de oameni pe care se sprijineau cei din ordin erau haiducii. Biserica Ortodoxă fusese vândută turcilor de către Vatican odată cu Constantinopolul. ***(După instalarea Hohenzollernilor în România, când vârful Bisericii Ortodoxe se vând francmasonilor, între aceștia și Ordin intervine o ruptură. După cel de-al II-lea Război Mondial bisericile neoprotestante din România se vor bucura de sprijinul Ordinului până la mascarada numită „Revoluția Română” când TOATE BISERICILE CREȘTINE NEOPROTESTANTE VOR CĂDEA ȘI ELE SUB INFLUENȚA VATICANULUI ȘI FRANCMASONERIEI.)***

Harta Brașovului cu Sohodol

În paralel cu Basarabii, Ordinul Cavalerilor Dragonului vegheau asupra elitei lor. Ordinul Cavalerilor Traci se unește cu Ordinul Cavalerilor Danubieni, devenind Ordinul Cavalerilor Teutoni, Ordin care activa underground cu mult înainte ca să iasă la lumină.

Castelul Bran

Cetatea din Râșnov

În secolul XII e.n. Cavalerii Teutoni asociați ai Cavalerilor Templieri, pătrund în interiorul Arcului Carpat, îndreptându-se spre centrul Carpaților în fruntea unei oști numeroase.

Regele agathîrs THRCOMIR (în latină TACOMERIUS) îi întâmpină în apropiere de orașul numit astăzi SF. GHEORGHE-COVASNA, unde le IMPUNE un tratat de pace. În urma acestui eveniment, regiunea intracarpatică de la Făgăraș în sus, este cedată Cavalerilor Teutoni, în schimbul construirii cetăților Bran, Râșnov și Făgăraș.

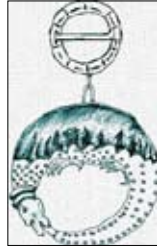
Din familia Basarabilor este ales și confirmat oficial primul rege al Vlahilor, pe nume NEGRU VODĂ, care este confundat cu acest rege THRCOMIR. Regele agathîrs THRCOMIR (thîrcaar MIHU) se retrage în anonim, lăsându-i locul lui NEGRU VODĂ, care se instalează la Curtea de Argeș, unde construiește MĂNĂSTIREA ARGEȘULUI.

Mănăstirea Argeșului

Ordinul Cavalerilor Dragonului încheie o alianță cu Cavalerii Teutoni, și deci implicit cu Cavalerii Templieri, iar acest lucru va fi deformat de către Vatican prin scoaterea unor efigii prin care sugerau că Dragonul a fost supus.

Cu această ocazie a luat naștere și LEGENDA SFÂNTULUI GHEORGHE.

În timpul lui MIRCEA CEL MARE, cel de-al cincilea rege din familia Basarabilor, regatul acestuia se întindea ca în hărțile de mai jos, având titlurile „*Eu, Io Mircea mare voievod și domn din mila*

lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, încă și către părțile tătărăști și Amlășului și Făgărașului herțeg și domnitor al Banatului Severinului și pe amândouă părțile pe toată Podunavia, încă până la marea cea mare și stăpânitor al cetății Dârstorului”.

Ștefan Cel Mare vine să ceară ajutor

agathârșilor în bătălia cu otomanii (legenda Vrâncioarei).

Secolul XVII e.n. Țara Luanei, locul unde agathârșii s-au ascuns milenii de-a rândul, este cuprinsă de mișcări seismice, galeriile unde locuiau aceștia surpându-se peste ei. Un număr redus dintre ei au reușit să scape, răspândindu-se, în vreme ce elita lor a rămas în apropiere. Așa cum spuneam anterior, regii agathârși se numeau thrcaari. În regiunea Țării Luanei există un sat care se numește DEALUL LUNG, iar la câțiva km de acesta, un altul, care se

numește ȘOTÎRCARI, iar un altul TÎRCOV. Toate acestea se găsesc în Submunții Buzăului.

Secolele XVIII-XIX e.n. Pătrund influențele francmasonice occidentale. Sub francmasonul ALEXANDRU IOAN CUZA, are loc „UNIREA” PRINCIPATELOR ROMÂNE. După acesta este adusă la cârma țării familia de HOHENZOLLERN, ramură a mării familii de HABSBOURG.

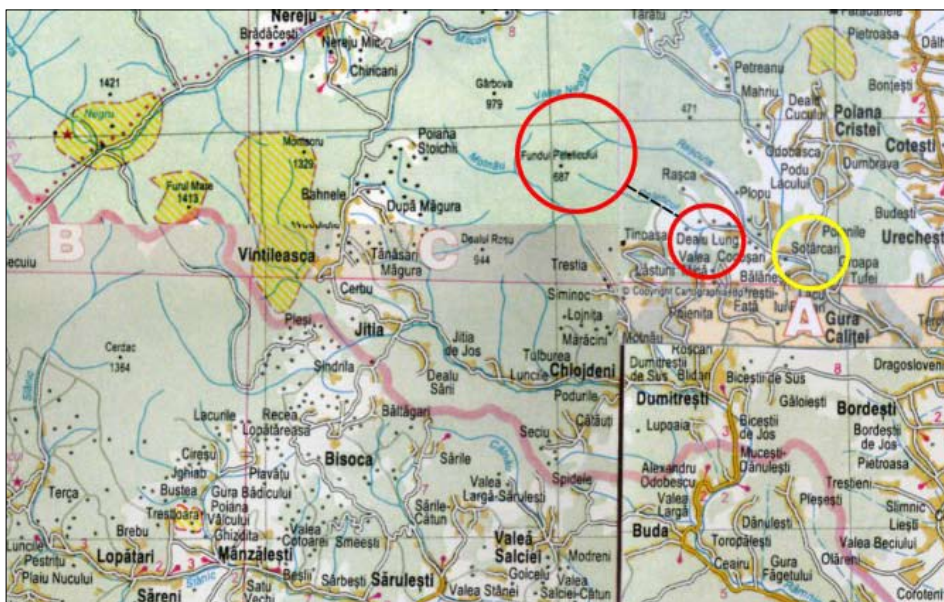
“Ia naștere” ROMÂNIA. România este obligată să participe la cele două Războaie Mondiale. Ordinul Cavalerilor Dragonului protejează o familie din ramura Basarabilor, un reprezentant al acesteia cunoscut sub numele de NICOLAE CEAUȘESCU, ajungând să conducă țara.

*Părinții lui
“Nicolae
Ceaușescu”*

RESTUL ISTORIEI ÎL CUNOAȘTEM

ÎN CĂTUNUL FUNDUL PELETICULUI din satul DEALUL LUNG, Comuna GURA CALIȚEI, Județul VRANCEA-România, se naște în anul 1901 din familia regală a agathârșilor MIHU (scris în actele moderne sub numele de TÎRCĂ MIHU), ca cel de-al treilea fiu. Datorită deceselor fraților mai mari, precum și a descendenților acestora, MIHU devine THÎRCAARUL (regele) poporului Agathîrs.

Acest MIHU este cooptat în BISERICA ADVENTISTĂ din România, Organizație care s-a instalat în România după cel de-al doilea Război Mondial, fiind susținută de către templeerii refugiați în România și ulterior de Cavalerii Ordinului Dragonului. Membrii acestor organizații erau mici meseriași și meșteșugari (croitori, cizmari, cojocari, dulgheri, tâmplari, zidari, țesători, etc.). Cea mai puternică comunitate adventistă se găsea la MATCA GALAȚI.

MEMBRII DE RÂND AI BISERICII ADVENTISTE CA ȘI CARACTERȘI PRINCIPII SUNT NIȘTE OAMENI EXCEPȚIONALI, ÎNSĂ, CA TOȚI OAMENII EXCEPȚIONALI, ACEȘTIA SUNT VICTIME ALE ESCROCILOR CARE-I CONDUC. LIDERII ACESTEI BISERICI AU CĂZUT ÎN SFERA DE INFLUENȚĂ A VATICANULUI ȘI ASTĂZI SUNT SUBORDONAȚI ȘI ASERVIȚI FRANCMASONERIEI, IAR O PARTE DIN FONDURILE STRÂNSE SĂMBĂTĂ DE SĂMBĂTĂ SUB FORMĂ DE ZECIMI ȘI DARURI AJUNG ÎN VISTIERIA VATICANULUI. CREȘTINISMUL ESTE CA ȘI AFACEREA COCA COLA. SE GĂSEȘTE PRE TUTUNDENI, ÎNSĂ TREBUIE SĂ PLĂTEȘTI FIRMEI MAMĂ. VATICANUL ESTE CEL CARE A PUS PE PIAȚĂ RELIGIA CREȘTINĂ.

Cel care s-a ocupat de destinele Bisericii Adventiste în perioada comunistă a fost șeful acesteia TICU POPA despre care știm că avea rang de Cavaler Templier. Această biserică adventistă a fost un paravan de care templierii și securitatea s-au folosit pentru plasarea spionilor în Occident.

În cadrul acestei organizații, MIHU este cizelat și se căsătorește cu o oarecare ILEANA PANĂ din Pechea, Galați.

În urma căsătoriei au rezultat copiii PAULINA și CONSTANTIN.

Biserica Adventistă îl ajută pe Constantin să intre în breasla croitorilor. Tot în cadrul Bisericii Adventiste o întâlnește pe AFRODITA PÂNDARU, o descendentă a boierului DĂNULESCU, care avea proprietăți în apropierea Râmnicului Sărat. Se căsătoresc și după căsătorie, cu concursul Bisericii Adventiste se stabilesc la BRAN.

Se nasc VALENTIN, LARISA, LAURENȚIU și FLORENTINA.

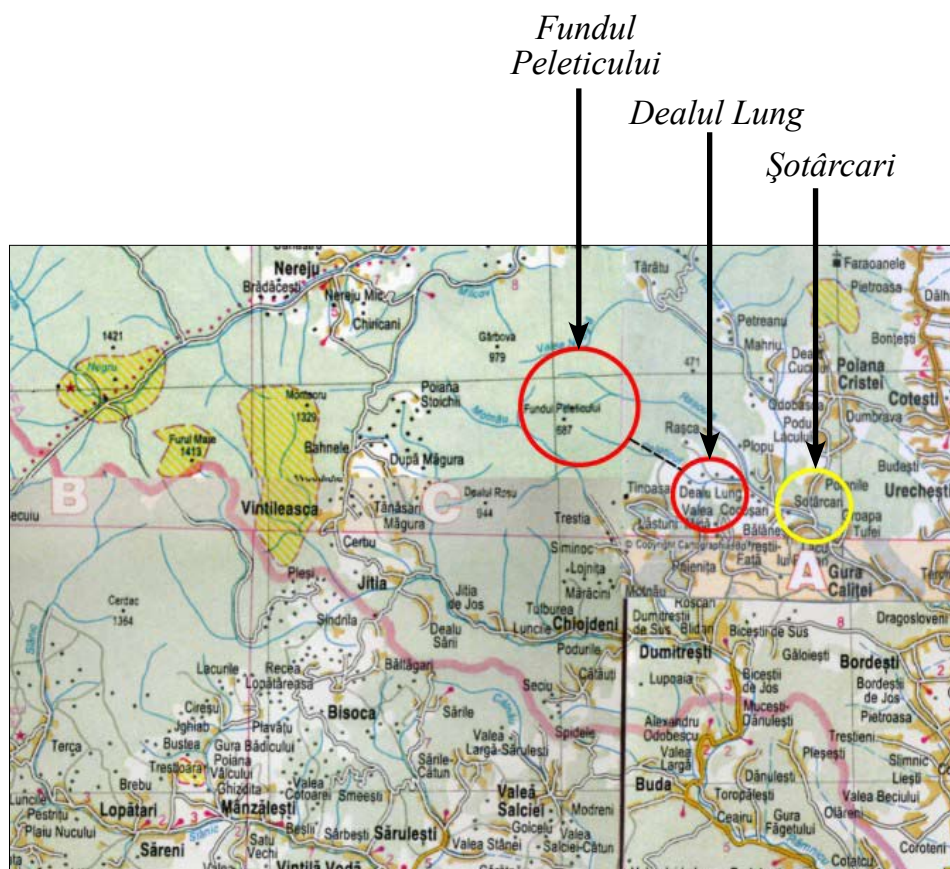
VALENTIN, în jurul vârstei de 10 ani, intră în atenția Ordinului Cavalerilor Dragonului, care vreme de 15 ani l-au educat pentru a-și lua locul în schemă. “Educația” și-a făcut-o în Israel, Franța, Spania, Germania, Anglia, etc.

REFUZÂND SĂ INTRE ÎN ORDIN, ARGUMENTÂND CĂ NU VROIA SĂ PRIMEASCĂ ÎNNOBILAREA ÎN GENUNCHI ȘI CĂ TOATE ACESTE CUNOȘTINȚE ACUMULATE DE-A LUNGUL TIMPULUI NU AU NICI O VALOARE DACĂ SUNT CUNOSCUTE DOAR DE UN GRUP RESTRÂNS, VALENTIN ÎN BAZA VECHILOR LEGI, AMENINȚĂ ORDINUL CU DIZOLVAREA. VALENTIN SE RUPE DE ORDIN ȘI ÎN ANUL 2004 CÂND CAVALERUL DESEMNET CU EDUCAȚIA LUI MOARE, DECIDE SĂ SCRIE ACEASTĂ CARTE.

Această carte se speră că va fi flacăra CARE VA AJUTA RASA UMANĂ SĂ SE RIDICE DIN GENUNCHI.

“ÎNNOBILAT” SAU NU, “ÎNCORONAT” SAU NU, VALENTIN ESTE PRIMUL DINTRE ULTIMII AGATHÎRȘI.

La ora actuală, familia TÎRCĂ numără în jur de 80 de persoane, jumătate dintre ele fiind doamnele care au obținut numele prin căsătorie. Toți din această familie au plecat dintr-un singur loc, mai exact FUNDĂTURA PELETICULUI, satul DEALUL LUNG, comuna GURA CALIȚEI, **ȘI CONFORM TUTUROR SCRIERILOR GĂSITE ÎN INTERIORUL TERITORIULUI CUPRINS DE CAPUL DE DRAGON EI SUNT FAMILIA REGALĂ A POPORULUI AGATÎRS.**

MESAJUL REGELUI AGATHÎRS VALENTIN CĂTRE ATLANȚII PURI, FRANCMASONI ȘI CONSILIUL DIN SION

(Există o tradiție a regilor agathârși să iasă la lumină în momentele în care țara are într-adevăr nevoie de ei. Privind situația dezastruoasă a țării, adusă în acest stadiu de către forțele care au interese aici: peste 140 de miliarde de euro datorie, economie și agricultură distruse, exodul masiv de creiere, oameni plecați în bejanie, funcționari și parlamentari corupți **NU CREDEM CĂ ȚARA ÎN TOATĂ ISTORIA EI S-AAFLAT ÎNTR-UN MOMENT MAI GREU**. Toate acestea ni s-au întâmplat din cauza vestigiilor și tehnologiei extraterestre care se găsesc în **TRIUNGHIUL MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGEȘ, ȚARA LUANEI**, vestigii și tehnologie pe care stăpânii Vaticanului (**ATLANȚII PURI**) și ai Francmasoneriei (**FAMILIA ROTSCCHILD**) și le doresc mai presus decât orice alt lucru în această lume. De aceea mesajul Regelui Agathîrs este foarte simplu:) **DACĂ POPOARELE OCCIDENTALE VĂ MAI ACCEPTĂ ÎN SPATELE LOR ACUM CÂND CINEVA LE-A SPUS CAM CUM STAU LUCRURILE ASTA ESTE TREABA LOR. ÎN CEEA CE NE PRIVEȘTE MESAJUL ESTE FOARTE CLAR:**

NU VĂ VREM LA NOI ȘI DECI:

JOS MÂINILE DE PE AGARTHA (ROMÂNIA) !

VESTIGIILE EXTRATERESTRE DIN CARPAȚI SUNT PROPRIETATEA EXCLUSIVĂ A POPORULUI AGATHÎRS (al cărui rege sunt în baza celor mai vechi scrieri atestate) **CARE ARE DATORIA MORALĂ SĂ LE ÎMPARTĂ CU POPOARELE TRACILOR ȘI SARMAȚILOR.**

DE-A LUNGUL TIMPULUI AȚI FĂCUT NENUMĂRATE SAMAVOLNICII ȘI CRIME. AȚI CĂLCAT ÎN PICIOARE ȘI AȚI DISTRUS ORICE TENTATIVĂ A RAȘEI UMANE DE A-ȘI DEPĂȘI CONDIȚIA CA ȘI SPECIE, ÎNSĂ ÎNCERCAREA DE A PUNE MÂNA PE AGARTHA VĂ VA FI ULTIMA DINTRE SAMAVOLNICII. (AR FI DE DORIT SĂ LUAȚI ACEASTA STRICT CA PE O INFORMAȚIE ȘI NU CA O AMENINȚARE. TOT STRICT CA PE O INFORMAȚIE PUTEȚI LUA ȘI ACEASTA:)

ORICE TENTATIVĂ DE AGRESIUNE ÎMPOTRIVA AGARTHEI SAU ÎMPOTRIVA REGELUI AGATHÎRS VA AVEA CA URMARE DISTRUGEREA VATICANULUI ȘI A LUMII VOASTRE TICĂLOASE DE 8 ORI. VECHILE “PROFEȚII” SPUN CĂ DACĂ NU AVEM MARE GRIJĂ ACEST SECOL AR PUTEA FI ULTIMUL SECOL AL RASEI UMANE, IAR PERIMETRUL

CUPRINS ÎN TRIUNGHIUL MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGEȘ, ȚARA LUANEI POATE FI

ARMAGHEDONUL RASEI NOASTRE

ÎN CEEA CE NE PRIVEȘTE PREFERĂM SĂ DISPĂREM CA POPOR ȘI CA SPECIE DECÂT SĂ STĂM CU BRAȚELE ÎNCRUCIȘATE, SIMPLI OBSERVATORI LA ÎNROBIREA ÎN CONTINUARE DE CĂTRE VOI A RASELOR UMANE CU TEHNOLOGIA CE NE-A FOST LĂSATĂ NOUĂ DE CĂTRE CIVILIZAȚIILE EXTRATERESTRE. IMPASIBILITATEA, ACUM CÂND ȘTIM CE AVEȚI DE GÂND, VA FI O PATĂ DE RUȘINE PE CARE NU O ACCEPTĂM PE BLAZONUL NOSTRU INDIFERENT DE PREȚ.

PREFERĂM SĂ MURIM CŪ CAPUL SUS DECÂT SĂ CÂȘTIGĂM CEVA ÎN GENUNCHI.

TOT CŪ ACEASTĂ OCAZIE DECLARĂM CA FIIND ILEGALĂ INTEGRAREA ROMÂNIEI ÎN UE ȘI NATO, PRECUM DECLARĂM CA ILEGAL APARATUL POLITIC CARE ASTĂZI CONDUCE ROMÂNIA ÎN NUMELE INTERESELOR FRANCMASONERIEI.

**NU EXCLUDEM POSIBILITATEA
DIALOGULUI ÎNSĂ NUMAI ÎN PREZENȚA
FRAȚILOR SARMAȚI ȘI TRACI.**

CU ACEASTĂ OCAZIE DECLARĂM ILEGALĂ RETRO-
CEDAREA CASTELULUI BRAN ȘI A CELORLALTE
DOMENII FAMILIEI HOHENZOLLERN.

CASTELUL BRAN APARTINE FAMILIEI REGALE A
AGATHÎRȘILOR CARE L-A CEDAT BASARABILOR. ÎN
ACESTE CONDIȚII PROPRIETARUL DE DREPT ESTE
VALENTIN BASARAB CEAUȘESCU CARE VA AVEA BUNUL
SIMȚ SĂ-L FACĂ CADOU POPORULUI ACESTEI ȚĂRI.

Astăzi, în sânul Bisericii Ortodoxe Române există o facțiune care nu recunoaște conducerea aservită francmasoneriei și Vaticanului. Dacă această facțiune renunță la pretențiile privind

originea divină a lui Isus Hristos și recunoașterea lui drept cea mai mare personalitate ca și caracter uman al ultimelor două milenii, ne putem așeza la masă.

**În memoria lui RAREȘ OBANCEA
plecat prea devreme dintre noi**

SEMNELE FRANCMASONERIEI

